THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Saturday, the 25th February 1961.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at half past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. DR. U. KRISHNA RAO) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Price Policy

* 470 *Q.*—SRI S. M. ANNAMALAI : *கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதில் அளிப்பாரா—*

(அ) செப்டம்பர் மாதத்தில் கூடிய விலைக் கொள்கை கமிட்டி **(Price Policy Committee)** *யினுடைய அறிக்கை கிடைத்ததா ?*

(இ) அப்படியாயின் அதிலுள்ள முக்கிய சிபாரிசுகள் யாவை ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (*a*) and (*b*) The Price Policy Committee does not seem to have as yet completed its deliberations. No report as such has been received.

SRI S. M. ANNAMALAI : *நேற்று ஒரு கேள்விக்கு மேஜை மீது வைக்கப்பட்ட அறிக்கையிலேகூட, இந்த விலைக்கொள்கை கமிட்டி அத்தியாவசியமான உணவுப் பண்டங்களின் விலையைக் கட்டுப்படுத்தவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே. அதைக் குறித்து கேள்வி கேட்ட நேரத்தில் அந்தந்த சமயத்தில் வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகிறது என்று கனம் அமைச்சர் சொன்னார். என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன ?*

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : *அதற்காகத்தான் நியாய விலைக் கடைகள் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். வேண்டிய அளவு கோதுமை அமெரிக்காவிலிருந்து தருவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய விளைச்சலையும் அதிகப்படுத்துவதற்கு முயற்சி எடுத்து வருகிறோம். அவசியம் ஏற்பட்டால் மேலும் என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்பதைப் பற்றி ஆராயப்படும்.*

SRI A. A. RASHEED : Since the Committee has met in September 1960, what is the reason for not submitting its report till now?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not think I can explain the action of the Price Policy Committee here. That is a committee constituted at the Central level.

[25th February 1961

S.S.L.C. Examination fee

* 471 *Q.*—SRI T. T. DANIEL : Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(*a*) whether the Harijan students have to pay S.S.L.C. Examination fee; and

(*b*) if so, whether the Government propose to exempt them from the payment of this fee?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (*a*) Yes, Sir.

(*b*) No, Sir. But the value of examination fees is combined with the value of scholarships paid by the Harijan Welfare Department.

SRI T. T. DANIEL : Since the Harijan students have to pay the S.S.L.C. Examination fee first and then get refund from the Government, many Harijan students are unable to pay even the examination fee and so they are unable to sit for the examination and all the benefits as are given to the Harijan students till the end of the year do not bear any fruit also. So, will the Government consider the question of changing their policy in the matter of giving concessions to the Harijan students so that they may be exempted from paying the S.S.L.C. Examination fee?

THE HON. SRI P. KAKKAN : The Government in G.O. Ms. No. 4452, Industries, Labour and Co-operation, dated 17th November 1959, have ordered that the value of the examination fee may be combined with the value of scholarship granted by the Harijan Welfare Department. So, it is not possible to give exemption.

SRI P. G. MANICKAM : எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. பரீட்சைக்கு ஆஜராகக்கூடிய மாணவர்கள் ஒவ்வொரு பள்ளிக்கூடத்திலும் எத்தனை பேர் என்ற புள்ளிவிவரத்தையாவது எடுத்து, எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. தேர்தல் போர்டுக்கு அதைத் தெரிவித்து அவர்களுக்கு ஆரம்பத்திலேயே விலக்கு அளிப்பதுபற்றி சர்க்கார் கவனம் செலுத்துமா ?

THE HON. SRI P. KAKKAN : புள்ளி விவரங்களை எடுப்பதற்கு முன்பாகவே அரசாங்கம் முடிவு செய்திருக்கிறது. ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கும்பொழுது, முதல் தவணையிலேயே பரிட்சைக் கட்டணத்தையும் சேர்த்துத்தான் கொடுக்கப்படுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI K. VINAYAKAM : அப்படி ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கும் பொழுதே, படிப்பதற்கான ஸ்காலர்ஷிப் பணத்தையும், பரிட்சைக் கட்டணத்தையும் சேர்த்துக் கொடுத்துவிட்டால், செலக்ஷன் பரிட்சையிலே அந்த மாணவர்களை தகுதியில்லை என்று நிறுத்தி விட்டால், அந்தப் பணம் வீணாய்ப்போய்விடுமே. அதை வசூலிப்பதற்கும், அதை நல்ல முறையில் பயன்படுத்துவதற்கும் அரசாங்கம் விதி ஏற்படுத்தியிருக்கிறதா ?

25th February 1961]

THE HON. SRI P. KAKKAN : மாணவர்கள் நன்ருகப் படித்து பரிட்சையில் தேருவார்கள் என்ற நோக்கத்துடன்தான் பரிட்சைக் கட்டணத்தையும் சேர்த்துக் கொடுக்கிறோம். அதிகப்படியான மாணவர்கள் இந்தமாதிரி பரிட்சையில் தேர்வு பெருமல் இருந்தால், அதைப் பற்றி பின்னர் பரிசிலனை செய்யப்படும்.

SRIMATHI A. S. PONNAMMAL : இந்தப் பரிட்சைக்காகக் கொடுக்கக்கூடிய பணம் ரூபாய் 15-ம் பரிட்சை எழுதி 5 அல்லது 6 மாதங்கள் கழிந்த பிறகுதான் சர்க்காரிடமிருந்து கிடைக்கிறது. இப்பொழுது அமைச்சர் அவர்கள் முன்பே கொடுப்பதாகக் கூறினர்களே. ஆகவே இதைப்பற்றி விளக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : 1959-க்கு முன்னர் பரிட்சைக் கட்டணத்தை முன்னர் கட்டிவிட்டு, பின்னர் அதை மாணவர்களுக்கு ரீபண்டு செய்யும் முறை இருந்தது. அரசாங்கம் இதைப் பரிசிலனை செய்து, முதல் தவணையிலேயே இந்த பரிட்சைக்கான கட்டணத்தையும் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் திட்டமிட்டிருக்கிறது. இதனுல் மாணவர்களுக்குக் கஷ்டம் இருக்காது என்று நினைக்கிறேன்.

SRI A. A. RASHEED : Is it not a fact that the S.S.L.C. examination fee is rather high for all students and if so, is there any proposal to reduce it?

MR. SPEAKER : The hon. Member may put a separate question. The main question relates to Harijan students only and the hon. Member is putting a question relating to all students. How can the Hon. Minister answer it?

SRI A. VEDARATHNAM : பரிட்சையில் தவறிப்போன ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு இரண்டாவது தடவை இந்தப் பரிட்சைக் கட்டணம் அளிக்கப்படுமா ? ஒரு தரம் பரிட்சையில் தவறிப் போனுல் மறுபடியும் இந்த போர்டிங் கட்டணம் எல்லாம் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறதே. அதேபோல் இந்த பரிட்சைக் கட்டணமும் கொடுக்கப்படுமா ?

THE HON. SRI P. KAKKAN: என்னுடைய ஞாபகசக்திக்கு எட்டியவரை, இந்தப் பரிட்சைக் கட்டணம் இரண்டாவது முறை கொடுக்கப்படுவதில்லை என்று நினைக்கிறேன். இப்படிக் கொடுத்துக்கொண்டே போனுல், பையன்கள் முதல் தடவையிலேயே தேர்ச்சி பெறமாட்டார்கள்.

SRI P. G. MANICKAM : உபகாரச் சம்பளம் செப்டம்பருக்கு மேற்பட்டுத்தான் கிடைக்கிறது. தேர்வுக் கட்டணம் பெப்ரவரி மாதத்திலே கட்டவேண்டியிருக்கிறது. உற்ற சமயத்திலே மாணவர்களுக்குத் தேர்வுக் கட்டணத் தொகை கிடைக்காமல் இருப்பதால், பெப்ரவரி—மார்ச் மாதத்திலேயே இந்தத் தேர்வு கட்டணத் தொகை மாணவர்களுக்குப் போய்ச் சேரும்படி சர்க்கார் உத்தரவு பிறப்பிப்பார்களா ?

THE HON. SRI P. KAKKAN : முதல் தவணையிலேயே இந்த பரிட்சைக் கட்டணத்தையும் சேர்த்து ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது என்று சொன்னேன்.

SRI A. VEDARATHNAM : தவறிப்போன மாணவர்களுக்கு மறுமுறை படிப்பதற்கு போர்டிங் கிராண்டு கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. பரிட்சைக் கட்டணத்தைக் கொடுக்காமல் இருந்தால் அது நியாயமானதா என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்வார்களா ?

THE HON. SRI P. KAKKAN : பரிட்சையில் தவறிப்போன மாணவர்களுக்கு இரண்டாவது தரம் ஹாஸ்டல் பீஸ் கொடுக்கிறார்கள். இது எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. வரைக்கும்தான் என்பது என்னுடைய ஞாபகம். எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி.-யில் தவறினால், இது கிடையாது என்று நினைக்கிறேன்.

Wells

* 472 Q.—SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் ரெவின்யு அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) குடியாத்தம் தாலுகாவில் வெட்டப்பட்டுள்ள குடி தண்ணீர் கிணறுகளிலும், விவசாயத்திற்கான நீர்ப்பாசன கிணறுகளிலும் சுமார் 400 கிணறுகளில் தண்ணீர் இல்லை என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா ?

(இ) அதைப் போக்குவதற்கு சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கை என்ன ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (*a*) Yes, Sir, but the number of such wells was only about half the number mentioned by the hon. Member.

(*b*) In the case of drinking water wells, deepening was undertaken with Government funds. As regards irrigation wells, loans under the Land Improvement Loans Act were granted for the deepening of wells in deserving cases. It may, however, be mentioned for information that due to the recent rains, the position has improved.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : 60 அடி 70 அடி ஆழம் வரையில் குடி தண்ணீருக்காகவேண்டி வெட்டப்பட்டுள்ள கிணறுகளில் தண்ணீர் வசதி இல்லாத நிலைமை இருக்கிறதே. இந்தக் குடி தண்ணீர் பிரச்னையைத் தீர்த்து வைப்பதற்காகவேண்டி, அங்கே மோர்தானு அணையைக் கட்டுவதற்கு அரசாங்கம் முன் வருமா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அணைகட்டும் விஷயம் வேறு. இது கிணறுகளில் தண்ணீர் இல்லாமல் போனதைப் பற்றியது. எப்ரல் மாதத்தில் நிலைமை அப்படித்தான் இருந்தது. அதற்காக 200 கிணறுகளை ஆழப்படுத்தவேண்டியிருந்தது. ஆனால் அதற்கு முன்பே மழை பெய்துவிட்டது. முப்பத்திரண்டு கிணறு

25th February 1961]

களை ஆழப்படுத்தினேம். அதற்குமேல் அவசியமில்லாமல் போய் விட்டது. விவசாயக் கிணறுகளும் அதேமாதிரிதான். மழை பெய்ததினல், ஆழப்படுத்த வேண்டிய அவசியமில்லை.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: அறுபது, எழுபது அடி ஆழத்திற்கு மேல் வெட்டப்பட்டும்கூட, எல்லாக் கிணறுகளிலும் பாரை மயமாக இருக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. வெட்டு வதற்கு கடினமாக இருக்கின்ற காரணத்தினலே, அந்தக் கிணறு களை ராக் டிரில்லிங் மெஷின், வெடி மருந்து போன்றவைகளை வைத்துத்தான் ஆழப்படுத்தவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. விசேஷ சலுகையாக இதுபோன்ற வசதிகளைச் செய்து கொடுப்ப தற்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் முன்வருவார்களா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: அதற்கு இப்பொழுது அவசியமில்லை. கிணறுகளிலே தண்ணீர் நிறைய இருக்கிறது. ஒரு கால் துரதிருஷ்டவசமாக மழை பெய்யாமல் போனல், பின்னர் பார்த்துக் கொள்ளலாம்.

Madras City Municipal Act

* 473 Q.—SRI K. VINAYAKAM (on behalf of SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI): Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to revise the Madras City Municipal Act thoroughly;

(b) whether there is any proposal to set up Circle Committees to cover all the 100 municipal divisions of the Madras City; and

(c) the reasons for the delay in the enactment of the proposed revision of the Madras City Municipal Act?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: (a) It is proposed to amend the Madras City Municipal Act, 1919 with reference to the decisions of the Legislature Committee on Local Administration on the changes contemplated in the White Paper on Local Administration in regard to the City Municipal Administration.

(b) Yes Sir.

(c) The administrative reorganisation of the Madras City Corporation has not yet been finalised.

SRI K. VINAYAKAM: What is the reason for the inordinate delay involved in convening this select committee which was appointed by this House to consider proposals as found in the White Paper?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: I cannot give any special reason for it. That will be considered soon. It is not as if there is any particular reason for that. We have just finished with Panchayats and we are thinking of taking other subjects.

[25th February 1961

SRI A. A. RASHEED : Is the Hon. Minister aware of the fact that Madras City Corporation has become too unwieldy because of 100 city municipal divisions? If so, will the Government take immediate steps to create Circle Committees?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : I don't think so. Forming municipal divisions—that also will be considered when the White Paper is considered.

Whitley Council

* 474 *Q*.—SRI N. K. PALANISAMI : Will the Hon. the Chief Minister be placed to state—

(*a*) whether there is any proposal to change the functions of the Whitley Council constituted in this State for Government servants; and

(*b*) if so, the details thereof?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (*a*) & (*b*) There is no proposal to change the functions of the Madras Civil Services Joint Council working in this State.

SRI N. K. PALANISAMI : The Chief Secretary sits as Chairman of Whitley Council, allows different associations to put their views in Whitley Council and rejects those proposals when he sits and examines them as Chief Secretary. Is the Hon. Minister aware that such a contingency can happen? Is there any proposal to prevent that anamoly?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not think there is anamoly. As a matter of fact I make proposals as Education Minister and dispose them as Finance Minister. I have not found any difficulty with regard to that.

SRI M. KALYANASUNDARAM : பிரதம காரியதரிசி அதற்கு சேர்மனாக இருக்கிறார். வேறு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒருவரை சேர்மனாக நியமிக்கும் அளவுக்கு அந்தக் கமிட்டி மாற்றியமைக்கப் படுமா என்பது கேள்வி. அதற்கு நேரடியாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்வது நலமாக இருக்கும்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதிலே தேர்தல் என்று வைத்தால், அதன் மூலம் கோஷ்டி மனப்பான்மை ஏற்பட்டு, இரண்டு பேருக்கும் போட்டா போட்டி வரும். தேர்தல் மூலமாக நல்ல சூழ்நிலை ஏற்படுவதற்குப் பதிலாக சூழ்நிலை கெட்டுவிடக் கூடிய நிலைதான் ஏற்படும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இப்பொழுது பிரதம காரியதரிசி சேர்மனாக இருப்பதால் எந்த விதமான குறையும் ஏற்பட்டுவிடும் என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை.

SRI N. K. PALANISAMI : Is there any proposal to give mandatory powers to the Whitley Councils or else what is the use of having this Council?

25th February 1961]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Advisory Bodies have their own purposes and as a matter of fact they serve much better purpose than bodies which have absolute powers.

SRI M. KALYANASUNDARAM : அந்தக் கவுன்சில் நிறைவேற்றக்கூடிய தீர்மானங்கள் அனேகமாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்ற நிலை இருக்கவேண்டும். அவ்வாறு செய்ய முயற்சி இல்லாவிட்டால், பிரதம காரியதரிசியை இந்தச் சங்கடமான நிலைமையில் வைக்காமலிருப்பதற்கு வேறு அதிகாரி யாரையாவது சேர்மனாக நியமிக்கும் யோசனை செய்யப்படுமா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : பிரதம காரியதரிசி சேர்மனாக இருக்கும் காரணத்தினால் அவரே இருந்து அந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியிருப்பதால், எந்த அளவு நிறைவேற்ற முடியும் என்ற முறையில் ஆலோசனை செய்ய முடியும். வேறு யாராவது சேர்மனாக இருந்தால், ஒருவேளை பிரதம காரியதரிசி அதைக் கவனிக்காமலே இருந்துவிடக்கூடும்.

Chancellors

* 475 Q.—M. JAGANNATHAN (on behalf of SRI T. S. RAMASWAMI) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have received any communication from the University Grants Commission regarding Governors being the Chancellors of Universities; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

Locust

* 476 Q.—SRI N. K. PALANISAMI :
SRI A. A. RASHEED :
SRI M. P. SARATHI : } Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state the steps taken by the Government to combat the locust and caterpillar menace?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : A paper [a] is placed on the table of the House.

SRI N. K. PALANISAMI : May I know whether the Government are aware that the present system of spraying pesticides is ineffective and may I know whether there is any alternative method proposed by Government to control the caterpillar menace?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not say that the present method of applying insecticides and pesticides is ineffective. When a disease is largely prevalent in a large area, there are proposals to have it applied through aircraft. Just two

[a] Printed as Appendix I on pages 581–582 infra.

days back I discussed with the authorities concerned a proposal to apply these insecticides to groundnut crop over an area of 10,000 acres in Coimbatore district by aircraft.

SRI A. A. RASHEED : In the reply placed on the table of the House it is stated that due to unwillingness on the part of a number of ryots, measures taken have become ineffective. Will the Government take compulsory steps wherever there is locust menace?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Government have been examining this question.

SRI N. K. PALANISAMI : If cattle mixture is mixed with kerosene and used that could successfully control this disease. May I know whether suitable instructions would be issued to the concerned officials to use such pesticide to control the disease?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have no idea of the technical advice tendered by the hon. Member. If the hon. Member would give me a note on this, I will have it duly examined.

SRI S. M. ANNAMALAI : கம்பளி பூச்சி உற்பத்தியாவதற்கு முக்கியமான காரணம் என்ன என்பதை விவசாய இலாகாவினர் கண்டுபிடித்தார்களா? அப்படியானல், அது எந்த எந்தக் காலத்தில் உற்பத்தியாகிறது என்று முன்கூட்டியே விவசாயிகளுக்குத் தெரிவிக்கத் திட்டமிடப்படுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கம்பளி பூச்சி உற்பத்தியாவதன் காரணத்தைக் கண்டுபிடிப்பது அவ்வளவு பெரிதல்ல. அந்தக் காரணத்தைத் தவிர்ப்பதுதான் கஷ்டம். அதுவும் அந்தந்த நிபுணர்களால் கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது.

SRI K. VINAYAKAM : Does the Government believe that this kind of crop dusting from aircraft which is being practised in neighbouring States like Bihar and U.P. will be a success in our State where impediments like trees, come in, in intervention of this crop dusting business? Would not such a thing obstruct this crop dusting? Is it not necessary that for this crop dusting we should have vast areas, without trees, as far as possible?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : It is not as if large blocks have invariably trees in the midst of them. I have said that crop dusting by aircraft will take place in a large area of 10,000 acres growing groundnut in Coimbatore district. That I hope will be done successfully. That will be a ' demonstration ' also.

SRI N. K. PALANISAMI : Since there are already provisions in the Agriculture Department rules that the Agricultural Department itself can undertake this spraying work and collect money from the peasants and since the majority of peasants are reluctant to have these insecticides sprayed, will the Government give suitable instructions that the rules should be implemented?

25th February 1961]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : There is at present no provision to have the insecticides supplied in all areas and compulsorily collect levy.

Hospital (Kovilur)

* 477 Q.—SRI M. P. SARATHI : கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) திருச்சி மாவட்டம், உடையார்பாளையம் தாலுகா, கோவிலூரில் மருத்துவ நிலையம் கட்ட திட்டமிடப்பட்டுள்ளதா?

(இ) அது எப்போது செயல்படத் துவங்கும்?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (அ) No, Sir.

(இ) Does not arise.

Mazdoors

MR. SPEAKER : As the hon. Member who gave notice of question No. 478 is not in his seat the question and answer will be printed in the proceedings.

* 478 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) the number of persons employed as Mazdoors in the Government Stationery Stores;

(b) the basis on which they are paid : and

(c) whether they have derived any benefit from the recommendations of the Madras Pay Commission?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) 123.

(b) The Mazdoors in the Government Stationery Stores are borne on the regular establishment. Their scale of pay is Rs. 50–1–60 per mensem with dearness allowance of Rs. 10 and house rent allowance Rs. 10 with effect from 1st June 1960, the date on which the revised scales of pay were given effect to.

(c) Yes. The mazdoors derive an increase in emoluments ranging from Rs. 11·50 to Rs. 13 due to the recommendations of the Pay Commission.

MR. SPEAKER : Since the Hon. Minister for Industries has not yet come, we will take up his questions later.

Palmyrah tappers

* 481 Q.—SRI T. T. DANIEL : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether any palmyrah co-operative societies have been formed to solve the problem of the scarcity of fuel for palmyrah tappers;

(b) if so, how many; and

(*c*) what arrangements the Government have made to supply fuel at concessional price to the palmyrah tappers for manufacturing jaggery?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (*a*) No, Sir.

(*b*) Does not arise.

(*c*) A sum of Rs. 67,000 was provided in the revised pattern of the Palm Gur Development Scheme during 1958-59 for payment of subsidy towards the cost of fuel at 0.25 nP. for every maund of jaggery delivered to the society by a member for sale. This amount was placed at the disposal of the Madras State Palm Gur Co-operative Federation but was not disbursed as no claims were received.

MR. SPEAKER: The Hon. Minister can answer Question No. 482 also along with 481 as they relate to the same subject.

*482 *Q.*—SRI T. T. DANIEL: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(*a*) the total number of palmyrah tappers in the State;

(*b*) what are the concessions given to the palmyrah tappers; and

(*c*) whether the Government propose to bring in a legislation to fix a quantity of palmyrah juice, leaves, etc., as the share of the tappers for tapping palmyrah juice from each tree?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (*a*) 148,554.

(*b*) The following concessions have been granted:

(1) Licences free of cost to tap sweet juice for the production of jaggery.

(2) Permits free of cost for the sale of sweet juice in areas where such sales are permitted by Government.

(3) Lease of palmyrah trees standing in Government poramboke lands to the jaggery manufacturing co-operative societies without auction on the average rental of the previous years and also free of Meturpha to the members of the jaggery manufacturing co-operatives.

(4) Subsidies for meeting expenditure for participating in exhibitions.

(5) Loans to societies on the pledge of stocks.

(6) Subsidy or loans towards the purchase of transport vehicles.

(7) Subsidies for tools, equipment and machinery for construction of improved furnaces.

(8) Subsidies to meet establishment charges for the technical staff.

(*c*) No such proposal is under consideration.

25th February 1961]

SRI T. T. DANIEL : Sir, the tapper is getting only a small quantity out of the juice that he is collecting from the palmyrah trees. The Government have already passed a legislation even fixing the share of juice which the owner should be paid. Will the Government consider the desirability of bringing a new legislation to fix a quantity of palmyrah juice as the share of the tapper for tapping palmyrah juice from each tree which should be entitled to get by law?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The hon. Member Sri T. T. Daniel may put a separate question.

Harijan Uplift

* 483 *Q.*—SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காக உழைக்கக்கூடியவர்கள் என்று கௌரவிக்கும் பொருட்டு கொடுக்கப்படும் தங்கப் பதக்கங்கள் எந்த அடிப்படையில் நபர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு கொடுக்கப்படுகிறது ?

(இ) 1959-1960-ல் எத்தனை பேருக்குக் கொடுக்கப்பட்டது ஜில்லாவாரியாக ?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (அ) Class I medals are awarded to those who have done work like throwing open wells to Harijans, helping entry of Harijans into hotels, arranging marriage of Harijan girls or boys with other caste Hindus. Class II medals are awarded for other welfare work like facilitating entry of Harijans into temples, social welfare work in Harijan quarters, etc.

(இ) The candidates deserving reward are selected for each calendar year. The selection for the year 1959 is under consideration and that for 1960 has not yet been taken up.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : இந்த ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காக நீண்டகாலம் உழைத்தவர்கள் என்கிற பெயரிலே தங்கப் பதக்கம் கொடுப்பது காங்கிரஸ் கட்சியில் உள்ளவர்களுக்கு மாத்திரம்தான். மற்ற கட்சியில் இருக்கிறவர்கள் யாருமே ஹரிஜன சேவைக்காக உழைக்கவில்லை என்பது சர்க்கார் கொள்கையா ?

THE HON. SRI P. KAKKAN : பதக்கம் கொடுப்பது கட்சியைப் பொறுத்ததல்ல. ஹரிஜன சேவையில் யார் யாருக்கு ஊக்கமும், நல்ல எண்ணமும் இருக்கிறதோ அப்பேர்ப்பட்டவர்களுக்குத்தான் கொடுக்கப்படுகிறது.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : வடாற்காடு ஜில்லாவில் செங்கத்திலே தீண்டாதவர்கள் இல்லை, உயர்ந்த சாதிக்காரர்களே கைகட்டி, வாய் புதைத்து அவரைக் கண்டால் நடுங்கிப் போக

[25th February 1961

வேண்டியவருக்கு, ஹரிஜன சேவைக்கும் எனக்கும் என்ன சம்பந்தம் என்று வெளிப்படையாகச் சொல்லிக்கொள்ளக்கூடிய வருக்குத் தங்கப் பதக்கம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதே, இது அமைச்சருக்குத் தெரியுமா ?

THE HON. SRI P. KAKKAN : சில அன்பர்கள் செய்கிற சேவை வெளியில் தெரியாது. வலது கை கொடுப்பது இடது கைக்குக் கூடத் தெரியக்கூடாது என்று இருக்கிறவர்கள் உள்ளார் கள். வெளியார் பார்த்து சேவை செய்கிறவர் என்று சிபார்சு செய்தே கொடுத்திருக்கலாம்.

SRI R. C. SAMANNA GOUNDER : கனம் சபாநாயகர் அவர் களே, திருப்பத்தூர் தாலூகாவில் யாருக்குத் தங்கப் பதக்கம் கொடுக்கப்பட்டது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : தனியாகக் கேள்வி கொடுக்க வேண்டும்.

Teachers (salaries)

*484 Q.—SRI N. K. PALANISAMI : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to disburse the salaries of private secondary school teachers at Government treasuries; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI N. K. PALANISAMI : In the private management schools they admit even 60 pupils in a class and receive grants from the Government for them and they are paying less salary to the teachers. In order to avoid this anomaly why not Government directly pay to the teachers?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The hon. Member is introducing his own prejudices against private institutions—whether it be in the educational or industrial sector—and I can assure him that there may be some black sheep here and there. But generally private institutions are running very efficiently.

SRI M. KALYANASUNDARAM : அமைச்சர் அவர்களுடைய அபிப்பிராயம் அதுவானால் ஏன் ஒரு வருஷத்தில் மட்டும் பரிட் சார்த்தமாகச் சம்பளம் நேரிடையாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்று முயற்சி செய்யப்பட்டது. அதைக் கைவிட்டவுடன் மீண்டும் நேரிடையாகச் சம்பளம் பட்டுவாடா செய்யப்படவேண்டுமென்ற யோசனை அமைச்சர் அவர்களுக்கு வந்திருக்கிறதா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் அங்கத்தினர் கேள்வியைப் படிக்காமல் கேட்கிறார் என்று நினைக்கிறேன். இது ப்ரைவேட் செகண்டரி ஸ்கூலைப் பற்றியது.

25th February 1961]

SRI A. VEDARATHNAM : நேரிடையாகக் கொடுப்பதில் பல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. எனவே பழைய முறையில் சம்பளப் பட்டுவாடா செய்யவேண்டுமென்ற ரெப்ரசென்டேஷன் ஆசிரியர் சங்கங்களிடமிருந்து வரவில்லையா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் கேட்டதும், ஸ்ரீ வேதரத்தினம் கேட்பதும் எலிமெண்டரி ஸ்கூலைப் பொறுத்த வரைக்கும். இது செகண்டரி ஸ்கூலைப் பொறுத்த கேள்வி.

SRI T. T. DANIEL : Sir, may I know whether the Government are aware that in some institutions in the State, salaries of the teachers of private Secondary Schools are not regularly paid just as in the Government Schools before 5th or 10th of a month and thereby cause considerable delay in paying their salaries?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am not prepared to accept that in every school it is so. There are rules and regulations. If any instance is brought to the notice of the Government, the Government will take action.

MR. SPEAKER : Question Nos. 485 and 486 may be answered together as they relate to the same subject.

Water-supply (Nagercoil)

* 485 *Q.*—SRI T. S. RAMASWAMI : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state the steps taken by the Government to expedite water-supply facilities to the extended areas of the Nagercoil town?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The Government have sanctioned Plans and Estimates amounting to Rs. 7.25 lakhs for the scheme of extension of water supply to the extended areas of the Nagercoil Municipality.

486 *Q.*—SRI T. T. DANIEL :
SRI T. S. RAMASWAMI : } Will the Hon the Minister for Revenue be pleased to state—

(*a*) whether the Government have sanctioned any loan for the Nagercoil Water-supply Scheme;

(*b*) if so, the amount of loan;

(*c*) whether it is a short-term or long-term loan; and

(*d*) the rate of interest for the loan?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (*a*) No, Sir.

(*b*) (*c*) & (*d*) Do not arise.

SRI T. T. DANIEL : Sir, may I know whether Nagercoil municipality has applied for any loan in connection with the water-supply scheme and what action the Government have taken on such a representation?

[25th February 1961

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The scheme has been sanctioned but the loan has not yet been sanctioned because it requires certain financial check up. After scrutiny the question will be decided.

MR. SPEAKER : We can take up the two questions 479 and 480 together as the Hon. Minister for Industries has now come.

Express Buses

* 479 *Q.*—**SRI A. VEDARATHNAM :** கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) சென்னையிலிருந்து மாயவரம், கும்பகோணம் வழியாக தஞ்சாவூருக்கு ஒரு எக்ஸ்பிரஸ் பஸ்ஸும், சென்னையிலிருந்து திருவாரூர் வழியாக நாகப்பட்டினத்திற்கு ஒரு எக்ஸ்பிரஸ் பஸ்ஸும் விட அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசம் உண்டா?

(இ) அப்படியானால், எப்போது?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : An express bus service is operating between Madras and Thanjavur *via* Neyveli and Kumbakonam and not *via* Mayuram. There is no proposal to run an express bus service to Nagapattinam at present.

SRI A. VEDARATHNAM : சென்னையிலிருந்தும், சுற்றியுள்ள பகுதியிலிருந்தும் ஏராளமான யாத்திரிகர்கள் நாகைக்கும், வேளாங்கன்னிக்கும் வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதன் காரணமாக ரெயிலில்கூட இடம் கிடைக்காத நிலை இருக்கிற காரணத்தினால் இதைக் கருதியாவது நாகைக்கு துரித பஸ் விட யோசனை செய்ய முடியுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The suggestion of the hon. Member will be examined by the Director of Transport.

* 480 *Q.*—SRI T. S. RAMASWAMI : }
SRI S. M. ANNAMALAI : } Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(*a*) the number of routes in which express buses are plying; and

(*b*) the average daily collections in each route?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (*a*) Six.

(*b*) The average daily collections in each of the six routes for the month of December 1960 as follows :—

		Rs. nP.
1	Madras–Bangalore (one bus either day)	308·37
2	Madras–Tiruchirappalli (two buses up and down)..	884·11
3	Madras–Salem (two buses up and down)	769·31

		Rs. nP.
4	**Nagercoil–Tiruchirappalli (one bus up and down)** ..	575·87
5	**Madras–Thanjavur (one bus up and one down)** ..	530·08
6	**Nagercoil–Coimbatore (one bus up and one down** ..	839·26

SRI S. M. ANNAMALAI: இந்த ரூட்டுகள் லாபத்தில் வேலை செய்கின்றனவா? அப்படி லாபத்தில் வேலை செய்கின்றது என்றால் மேலும் பல ரூட்டுகளில் துரித பஸ் விடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: நிறைய பணம் வருகிறது. ஆனால் லாபத்தில் வேலை செய்கிறதா இல்லையா என்பதைக் கணக்குப் பார்க்க செலவையும் கணக்கிட்டு கழித்துப் பார்த்துத்தான் சொல்லவேண்டும். அதுவும் ஒரு வருஷம் போனால்தான் முழுக்கணக்குப் போடலாம். இப்போது இருக்கிற அளவில் லாபத்தில் போவதாகத்தான் கருதப்படுகிறது. ஆனால் லாபத்தைக் கருதிமட்டும் இந்த சர்விஸ் ஏற்படுத்தப்படவில்லை. மக்களுடைய தேவையைப் பொறுத்து, ரயில் வசதிக் குறைவான இடம் எது என்று பார்த்து, மக்களுடைய வசதியைப் பெருக்கு வதற்காக நாம் எங்கெங்கே போடவேண்டுமென்று யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

SRI S. LAZAR: Sir, now that the Government do not propose to get any income out of these routes, is there any proposal to provide better seating arrangements just as in the De-Luxe coaches in Railways?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I do not know if the hon. Member has travelled by the State Express buses. Many of the hon. Members of this House, who have travelled in these buses have commended the seating arrangements very much. If we want to improve still, we have to go in for air-condition coaches.

SRI A. A. RASHEED: Will the Government consider to increase the number of express buses in the Madras-Bangalore route? 9 a.m.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: That will depend upon the reciprocal arrangement that could be made between the Mysore and Madras Governments.

SRI T. T. DANIEL: In view of the fact that great inconvenience is caused to the public, is there any proposal before the Government to extend the number of routes between Nagercoil and Thanjavur?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The proposals before the Government are to run long distance services taking into account the needs and urgency for such service.

SRI S. M. ANNAMALAI: இப்பொழுது 300 மைல்களுக்கு மேல் ஓடக்கூடிய எல்லா பஸ்களிலும் ஒரே ஒரு டிரைவர்தான்

ஓட்டிச் செல்கிறார் என்பது உண்மையா? அப்படியென்றால் அந்த டிரைவர்களை அவ்வப்போது மாற்றுவதற்கும், அவர்களுக்கு அதிக ஓய்வு நேரம் கொடுப்பதற்கும் சர்க்கார் முன்வருமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: கனம் அங்கத்தினர் யாரிடமிருந்து இந்தத் தகவலைப் பெற்றார்களோ தெரியவில்லை. நெடுந்தூரம் போகும் பஸ்களுக்கு இரண்டு 'க்ரு' இருக்கின்றன. நாகர்கோவிலில் இருந்து கோயம்பத்தூருக்குப் போகும்போது 200 மைல்களுக்குமேல் 'க்ரு' மாற்றப்படுகின்றன.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: சென்னையிலிருந்து பங்களூருக்குப் போகக்கூடிய பஸ்கள் வெங்கடகிரி கோட்டை வழியாகப் போவதை ஆந்திர சர்க்கார் ஆட்சேபிக்கக்கூடிய நிலையில் இருப்பதால் அவைகளை குடியாத்தம் வழியாக போவதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The hon. Member may write letters about all that.

MR. SPEAKER: ஒவ்வொருவரும் அவர்களுடைய ஜில்லாவைப்பற்றி கேட்டால் எப்படி கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்ல முடியும்?

Hospital (Nariyambattu)

* 487 *Q.*—SRI A. A. RASHEED: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state the reason for the delay in the construction of a hospital building at Nariyambattu Panchayat, North Arcot district?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Plans and estimates amounting to Rs. 2,26,000 were prepared by the Public Works Department for the construction of a hospital at Nariyambattu but as the estimates were considered too high, revised plans and estimates based on the type design for a Primary Health Centre were got prepared. This took time but meanwhile, Sri Hajee Abdul Shukoor Sahib having sustained loss in business has withdrawn his offer of donation.

SRI A. A. RASHEED: Sir, since the matter of constructing the hospital at Nariyambattu Panchayat has been pending for the last six years and also since the donar has promised to pay only 50 per cent of the cost, not the entire cost of construction of the Hospital, will the Government reconsider and then open the hospital immediately?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: I find the propesctive donar is vacilating and if he makes a final decision and approaches me, I shall see what could be done.

25th February 1961]

Rural Extension Training Centre

* 488 *Q.*—SRI **M. P. SARATHI** : கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) இந்த ராஜ்யத்தில் கிராமப்புற விஸ்தரிப்பு பயிற்சி நிலையங்கள் (i) **Rural Extension Training Centres** எங்கெங்கு உள்ளன ?

(இ) இப்பொழுது எவ்வளவு பேர் பயிற்சி பெருகின்றனர் ?

(உ) பயிற்சிக்கு ஆட்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் முறை என்ன ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (*a*) & (*b*) There are seven Rural Extension Training Centres in this State and they are located in the following places. The number of Gramasevak trainees undergoing training is noted against each :—

1.	Bhavanisagar	185
2.	Krishnagiri	103
3.	T. Kallupatti	108
4.	Koilpatti	116
5.	Pattukkottai	124
6.	S. V. Nagaram	115
7.	Aduthurai	74
	Total ...	825

(*c*) As and when vacancies arise for the posts of Gramasevaks, Grade II, the Additional Development Commissioner advertises in the local dailies, inviting applications from qualified candidates in the prescribed form. Candidates who satisfy the qualifications prescribed for the post are required to appear before a District Level Committee for a pre-selection interview at a Centre in their District, at their own expense. Candidates selected at the pre-selection interview are required to undergo an aptitude test which will be conducted by the Additional Development Commissioner at their own expense for two days in one of the Rural Extension Training Centres nearest to their Districts. The candidates finally selected at the aptitude test are sent for training for two years subject to their being medically found fit and are appointed as Gramasevaks, Grade II only after successful completion of the training.

Kaliyuga Varadarajaswami temple

* 489 *Q.*—SRI K. R. VISWANATHAN : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(*a*) the number of mudi tickets sold during each of the ten Saturdays following the Car Festival in each of the four years 1957 to 1960 n the Kaliyuga Varadarajaswami temple, Udayarpalayam taluk, Tiruchirappalli district and the amount realized therefrom; and

(*b*) the reason for the perceptible variation, if any?

[25th February 1961

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (*a*) A statement [a] is placed on the Table of the House.

(*b*) The income from the sale of Mudi tickets depends on the number of pilgrims visiting the temple for tonsure.

* 490 *Q.*—SRI K. R. VISWANATHAN : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(*a*) the amount collected by means of hundies during each of the ten Saturdays following the Car Festival in each of the four years 1957 to 1960 in the Kaliyuga Varadarajaswami temple, Udaiyarpalayam taluk, Tiruchirappalli district; and

(*b*) the amount of annual expenditure and the surplus income of the temple for each of the above four years?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (*a*) & (*b*) A statement is placed on the table of the House.

* 491 *Q.*—SRI K. R. VISWANITHAN : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(*a*) the period for which the present executive officer of the Kaliyuga Varadarajaswami temple, Udaiyarpalayam taluk, is serving in the temple;

(*b*) whether his powers and duties have been defined under section 45 of the new Hindu Religious and Charitable Endowments Act; and

(*c*) if not, the reasons therefor?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (*a*) From 15th October 1956.

(*b*) Yes, Sir.

(*c*) Does not arise.

SRI K. R. VISWANATHAN : Sir, from the statement placed on the table of the House, it is found that the number of Mudi tickets sold in 1960 is double, even triple the number of tickets sold in each of the three previous years. Did the Government ascertain the exact reasons from the temple authority who was immediately controlling the affairs of the temple?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : No particular reason can be given for this. That depends upon the numerous pilgrims that go to the temple; sometimes they are interested in this offering and sometimes it is very few.

SRI K. R. VISWANATHAN : Sir, may I know the exact reasons for the disproportionate increase in the number of Mudi tickets sold in 1960 while the other three years show a very small number only?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, how can I go into the minds of pilgrims? Sometimes they are interested in making this kind of offering and sometimes they are not.

(a) Printed as Appendix II on page 582 infra.

(b) Printed as Appendix III on page 583 infra.

25th February 1961]

SRI K. R. VISWANATHAN : Sir, are the Government aware that the trustee concerned, with the connivance of the Executive Officer, was indulging in malpractices and the increase is due to the vigilance of the Temple Inspector who was then posted for this temple?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I am afraid the hon. Member is not fair to those authorities and I do not think there have been any malpractice.

SRI P. KUPPUSAMI : கனம் அங்கத்தினர் கெ. ஆர். விஸ்வநாதன் அவர்கள் ஒரு பள்ளிக்கூட ஸ்தாபனத்திற்காக 20,000 ரூபாய் நன்கொடை கொடுத்தார்களே இதை சர்க்கார் அங்கீகரித்தார்களா? இதைத் தெளிவுப்படுத்துவார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இதில் தெளிவு படுத்துவதற்கு ஒன்றும் இல்லை. இதுமாதிரி ஸ்தாபனங்களுக்கு நன்கொடை அளிப்பதை ஆலய நிர்வாகிகள் அங்கீகரிக்கிறார்கள். இந்து அறநிலைய பாதுகாப்பு இலாக்காவிற்கு நன்கொடை எவ்வளவு கொடுக்கமுடியுமோ அவ்வளவு கொடுக்க வேண்டும் என்பது அரசாங்கத்தின் அபிப்பிராயம்.

SRI N. R. THIAGARAJAN : ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் 30, 40 ஆயிரம் ரிசர்வ் பண்ட் இருக்கிறது. சர்ப்ளஸ் ஆக 40, 50 ஆயிரம் இருக்கிறது. ஆகவே மொத்தத்தில் 10 லட்சத்திற்கு இருக்க வேண்டும். இதைக்கொண்டு தொழில் கல்லூரி, ஆர்ட்ஸ் காலேஜ் நடத்துவதற்கு, அந்த ஆலயத்தில் வீற்றிருக்கும் சுவாமி பெயர் கலியுக வரதராஜர் என்றிருப்பதால் ஆட்சேபிக்கமாட்டார் என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : நிதி நிலைமையைப் பரிசீலித்து எந்தவகையிலும் சட்டத்திற்கு முரண்பாடில்லாமல் வினியோகிக்க முடியுமானால் அப்போதைக்கப்போது சர்க்கார் அந்த விஷயத்தைக் கவனித்துக் கொண்டுதான் வருகிறது.

SRI N. K. PALANISAMI : May I know whether in view of the fact that in most of the temples now the functions are restricted and money is saved and the Endowment Department is prescribing the Thittams, the Government will issue suitable instructions that Thittams, are strictly followed?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I believe the hon. Member himself is a trustee of a temple and I may tell him (The Hon. Sri C. Subramaniam : What is happening in his temple !) that the same pattern prevails in all the temples and the Endowment Department is looking into them and annual Thittams are prescribed.

SRI T. K. SUBBIAH : இந்தக் கோவிலின் நிதியிலிருந்து இதர கோவில்கள் திருப்பணிகளுக்கு எவ்வளவு தொகை கொடுக்கப்பட்டன?

THE HON. SRI M. BHAKT VATSALAM : இதன் விவரம் இப்போது கொடுக்கமுடியாது. மற்ற ஆலயத் திருப்பணிகளுக்கும் இந்த ஆலயத்திலிருந்து தான் வினியோகிக்கப்பட்டு வருகிறது.

[25th February 1961

Spinning mills

* 492 *Q.*—SRI T. T. DANIEL : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state whether there is any proposal to start a Co-operative Spinning Mill for the benefit of the handloom weavers in the Kanyakumari district?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : A proposal to start a Co-operative Spinning Mill in Kanyakumari district is under examination.

* 493 *Q.*—SRI N. K. PALANISAMI : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(*a*) whether the Government have received any representations from the Co-operative Weavers' Societies of Erode taluk to start a Co-operative Spinning Mill in Erode taluk during 1960 as there are large number of weavers in Palladam, Erode and Gobichettipalayam taluks; and

(*b*) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (*a*) Yes, Sir.

(*b*) The application will be dealt with in the usual course.

* 494 *Q.*—SRI M. KALYANASUNDARAM : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(*a*) the number of spinning mills established and to be established in the co-operative sector;

(*b*) the number of spindles in each; and

(*c*) the number of workers employed and to be employed in each?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (*a*) Licences have been granted for starting four Co-operative Spinning Mills in the State. A Co-operative Spinning Mill at Pettai has started production in 1958, two mills at Srivilliputhur and Nazereth are under construction. The fourth one at Salem is in the preliminary stage.

It is tentatively proposed to establish four Spinning Mills in the Co-operative sector during the Third Plan Period.

(*b*) South India Co-operative Spinning Mills, Pettai—16,000 Spindles.

Ramanathapuram Co-operative Spinning Mills, Srivilliputhur—12,000 Spindles.

Tiruchendur Co-operative Spinning Mills, Nazereth—12,000 Spindles.

Salem Co-operative Spinning Mills—12,000 Spindles.

A licence has been granted for another Co-operative Spinning Mill at Kancheepuram recently.

(*c*) 544 permanent and 38 temporary workers are employed in the South India Co-operative Spinning Mills. There is no scope to employ more workers in this Mill, at present. The question of employment of workers in the other three mills does not arise now.

SRI T. T. DANIEL : May I know whether it is the policy of the Government to have at least one spinning mill in each district?

25th February 1961]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : If that is to be the standard, there is already a spinning mill in Kanyakumari but that is not the only standard. We want to have as many mills as possible.

SRI N. K. PALANISAMI : There are large funds available with the Societies in the Erode taluk and why not the Government set up a spinning mill there?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : In the matter of organising a co-operative spinning mill, it is not the lack of funds but it is the lack of spindles and that is the main bottleneck. Actually we have far, far exceeded the number of spindles orginally allotted to us. Therefore, until the Third Plan allocation takes place, it will be very difficult to get more spindles now.

SRI SOWDI S. SUNDARA BHARATHI : As the Hon. Minister himself has expressed several times that the handloom weavers should not depend upon the handloom in future for their subsistence, will the Government encourage such handloom weavers who come forward to start spinning mills on a co-operative basis?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The Government are advising all the new Spinning Mills to give preference to the handloom weavers in the matter of recruitment. In the co-operative spinning mills we are giving preference to the handloom weavers for employment. I think these two steps will go a long way to give alternative employment to the handloom weavers.

SRI A. A. RASHEED : What is the number of spindles that has been sanctioned for the proposed mill at Conjeevaram?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : 12,000 spindles.

Last Grade servants

* 495 *Q.*—SRI N. K. PALANISAMI : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(*a*) whether a deputation on behalf of the Madras State Last Grade Servants' Association submitted a memorandum to the Chief Minister and to the Minister for Finance on 18th November 1960, regarding their demands and service conditions; and

(*b*) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (*a*) Yes, Sir.

(*b*) The requests contained in the memorandum of the Madras State Last Grade Servants' Association are being examined by the Departments of the Secretariat concerned.

SRI N. K. PALANISAMI : Sir, May I know whether any decision has been taken in the matter?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No. Sir.

[25th February 1961

SRI K. VINAYAKAM : What are the grievances detailed by them in their memorandum and what are the steps which the Government propose to take if they are found to be reasonable.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : There is a long list and I do not think it will be possible to give out details of their demands. As I have already stated, the matter is under the consideration of the Government. If they are reasonable and found to be feasible, they would be considered for implementation.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, has at least the recommendation of the Pay Commission regarding the revision of their salaries been given effect to?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes. It is after that, that they have made further representations. Usually when one grievance is over a new grievance would crop up.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : May I know when it is likely to be finalised?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : We will go on examining it till it is finalised.

Overloading (vehicles)

* 496 *Q.*—SRI A. A. RASHEED : Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state the number of cases prosecuted for overloading in vehicles in the Madras City in 1959–60?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : The total number of cases prosecuted for overloading vehicles in Madras City from 1st April 1959 to 31st March 1960 was 2,808.

SRI A. A. RASHEED : Sir, is it a fact that the buses plying between Madras and Pondicherry and between Madras and Conjeevaram are always overloaded?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : I have no information.

SRI A. A. RASHEED : May I know whether these bus owners are merely fined or whether their bus permits are also cancelled for overloading?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : It depends on the nature of offence. Sometimes they are just warned. At times an entry is made in their permits.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : May I know from the Hon. Minister whether flying squads with some police officers appointed to check this overloading are being continued even now?

(No answer)

25th February 1961]

SRI K. VINAYAKAM : As this overloading is the result of more passengers wishing to travel in these vehicles, will the Government revise their niggardly policy and liberally issue bus permits to overcome this kind of difficulty?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : The passengers' need is always kept in mind and whenever there is fresh need, more permits are being issued. Overloading is not merely due to rush of passengers but there is also a tendency on the part of some operators to make more moneys and in a quick way. This is what is happening in some parts of the State and not all over the State.

MR. SPEAKER : The hon. Member is requested not to use strong language.

SRI K. ANBAZHAGAN : தலைவர் அவர்களே, பஸ்களில் நிற்கு மாறு ஏற்றப்படுகிற மக்களின் எண்ணிக்கை இவ்வளவுதான் இருக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கப் பஸ்களுக்கு தீர்மானிக்கப் பட்டிருக்கிறதா? அதில் "ஓவர்லோடிங்" என்ற பிரச்னைக்கே இடமில்லையா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: சிட்டி பஸ்களில் ஸ்டான்டிங் பாஸஞ்சேர்ஸ் அனுமதித்திருக்கிறோம். ஒவ்வொரு பஸ்ஸிலும் எவ்வளவு பேர்கள் இருக்கவேண்டும் என்ற விதியுமிருக்கிறது.

SRI S. RANGANATHA MUDALIYAR : Do these cases relate to lorries or buses? If they are both, will the Hon. Minister be pleased to give us information as to the number in each category?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : I have only one set of figures and I cannot give a break-up of figures separately now. If the hon. Member puts a separate question, I will answer it.

Technical Education

* 497 Q.—SRI N. K. PALANISAMI : } Will the Hon.
SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : }

the Minister for Finance be pleased to state whether the Government have agreed to implement the resolution passed by the Southern Regional Committee of All-India Council for Technical Education that the distribution of seats on districtwar and regional basis in technical institutions should be done away with?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The resolution of the Southern Regional Committee will have to be considered, in the first instance, by the All-India Council for Technical Education and the Government of India. If and when the Government of India recommend the resolution to this Government the question will be examined carefully in all its aspects.

SRI N. K. PALANISAMI : Whether the Government are aware of the fact that if the present system is substituted by a new one, equal opportunities would not be available for each district?

[25th February 1961

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : That is why we have introduced district quota. If any other point of view is put forward, it would be gone into.

Road repairing machines

*498 Q.—SRI A. A. RASHEED : Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state whether the Government have loaned any road repairing machines to the Corporation of Madras?

THE HON. SRI P. KAKKAN : Yes, Sir, 10 road rollers, 3 Hot Mix Plant, 12 Tar boilers and 111 hand-drum mixers have been lent to the Corporation of Madras.

SRI A. A. RASHEED : May I know the reason for the delay in the repairing of City roads in spite of these machines being loaned to the City Corporation?

THE HON. SRI P. KAKKAN : The hon. Member must ask a Member of the City Corporation to put that question in the Corporation Council?

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : What is the rent that they have to pay to the Highways Department?

THE HON. SRI P. KAKKAN : For road-rollers, Rs. 60 per day of eight hours which includes pay and allowances of crew, and other working expenses. For hot-mix plant, Rs. 83 per day of eight hours or part thereof including pay of crew and other working expenses, plus the cost of fuel, etc. For Tar boilers Rs. 10–50 nP. per day of eight hours or part thereof, exclusive of fuel oil, lubricants and pay and allowances of the crew. For hand-drum mixers, Rs. 1–25 nP. per day of eight hours or part thereof, which excludes pay of crew and other working expenses plus of lubricants, etc.

SRI K. ANBAZHAGAN : சென்னை மாநகராட்சி மன்றத்திற்கு அரசாங்கம் தந்து உதவியிருக்கின்ற கருவிகள் தேவைக்கு மிகவும் சிறிய கருவிகளாக இருக்கின்றன என்பதை அரசாங்கம் உணருமா? அப்படியானால் தேவைப்படுகின்ற பெரிய இயந்திரங்களை வரவழைத்து மாநகராட்சி மன்றத்திற்குக் கொடுக்க சென்னை அரசாங்கம் முன் வருமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : ரோடுகளை செப்பனிடுவதற்காக சென்னை நகராண்மை கழகத்திற்கு இந்த அரசாங்கம், ரோட் ரோலர்ஸ் 12 கேட்டார்கள், 10 கொடுக்கப்பட்டன, ஹாட் மிக்ஸ் பிளான்ட் 6 கேட்டார்கள், 3 கொடுக்கப்பட்டன, டார் பாய்லர்ஸ் 12 கேட்கப்பட்டன, 12-ம் கொடுக்கப்பட்டன, ஹேன்ட் டிரம் மிக்ஸர்ஸ் 200 கேட்கப்பட்டன, 111 கொடுக்கப்பட்டன. மேலும் தேவையென்று கருதினால் மெஷின்கள் வரவழைத்துக்கொடுக்கப்படும்.

25th February 1961]

SRI K. VINAYAKAM : Whereas these road repairing machines were used only for the roads through which Her Majesty the Queen was moving about, will the Government issue instructions to repair other roads also in the City of Madras and make use of hese machines as expeditiously as possible?

THE HON. SRI P. KAKKAN : Government will do it.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It is wrong to say that only those roads through which Her Majesty the Queen moved, had been repaired. Other roads have also been repaired.

SRI K. VINAYAKAM : Not with these machines.

Degree Course

* 499 Q.—SRI A. A. RASHEED : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government have received any recommendations from University Grants Commission for raising the period of study from 14 years to 16 years to obtain a University degree?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No, Sir.

SRI A. A. RASHEED : Since boys and girls attend colleges when they are mentally immature, will the Government revise the rule and allow boys and girls who had attained 16 years only to take up the degree course?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The hon. Member asked for some information and I have given it. I do not think, at Question Time, he can draw me into a discussion on policy matter.

SRI A. VEDARATHNAM : இந்தப் படிப்பு காலத்தை நீட்டுவதை பரிசிலனை செய்வதற்கென்று பல்கலைக்கழகத்தில் ஒரு கமிட்டி அமைக்கப்பட்டிருந்தது அல்லவா, அதன் பலன் என்ன வாயிற்று?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : காலத்தை நீடிப்பதற்கு அல்ல, காலம் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. முன்னுல் 15 வருடங்கள் படித்துத்தான் பட்டம்பெற வேண்டும். இப்போது திருத்தப்பட்டிருக்கும் பாடத்திட்டப்படி 14 வருடமாக குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை 16 ஆண்டுகளாக நீடிக்கப்படுமா என்று தான் ஸ்ரீ ரஷீத் அவர்கள் கேட்டிருக்கிருர்கள்.

SRI K. ANBAZHAGAN : கனம் தலைவர் அவர்களே, பல்கலைக்கழகப் பட்டம் பெறுவதற்கு மற்ற மாநிலங்களில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிற படிப்பு ஆண்டுகளை விட இங்கு அதிக ஆண்டு படிக்க வேண்டியிருக்கிறது என்பது உண்மையா? அப்படியாயின் ஏற்கனவேயிருந்த கால அளவிற்காவது கொண்டுவர அரசாங்கம் முயற்சிக்குமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அப்படிச் சொல்ல முடியாது, எல்லா மாநிலங்களிலும் 15 ஆண்டுகளில் தான் பட்டம் பெற முடியும் என்றிருக்கிறது. நாம் அதை 14 ஆண்டுகளாகக்

குறைத்திருக்கிறோம். இந்த 14 ஆண்டுகள் போதாது, இதை நீடிக்க வேண்டும் என்ற கருத்தும் நாட்டில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றி இப்போது விரிவாக விவாதிக்க சந்தர்ப்பம் இல்லை.

MR. SPEAKER : Questions are over.

[*Note*.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—INCORRECT PUBLICATION OF PROCEEDINGS IN THE PRESS.

SRI M. KALYANASUNDARAM : With your permission, Sir, I wish to bring to your notice and also to the notice of the Hon. Leader of the House a report appearing in the "Hindu" of this morning. It is about the speech delivered by the Hon. Leader of the House on the floor of the House. Of course the Hon. Leader of the House was a bit aggressive yesterday in crticising parties in the Opposition. But it is reported in the paper as follows :

"It would be therefore preposterous to describe his action in suggesting postponement as an act of autocracy. On the contrary, the Leader of the House declared it was the members of the Opposition who behaved in n autocratic manner by taging a walk-out without understanding the rules."

I do not suggest that the Hon. Leader of the House is not capable of using such terms. I do not blame the correspondent who has translated it in a loose manner, like this. But these are not the words which the Hon. Leader of the House used yesterday. Least of all he did not accuse us as being ignorant of rules. I do not think even now he will accused us as being ignorant of rules. Lest his position be misunderstood by the public, I shall be glad if this is corrected. I do not blame the Correspondent. I would request the Hon. Leader of the House to clarify whether he spoke like that.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : If the hon. Member Sri M. Kalyanasundaram does not blame the Correspondent, I do not know whom he blames. Does he mean to blame me for such a publication in the 'Hindu', after having stated that I did not make such a speech. While the hon. Member suggested that I was not incapable of using such a language, I could also say that whether I spoke like that or not, perhaps the facts mentioned and conclusions drawn are quite correct. But apart from that I may say that I did not use such words and I have not intended to use such words. On the other hand, apart from being aggressive as usual, I tried to be as conciliatory as possible yesterday. I want to continue that attitude. Apart from these things I would request the members of the Business Advisory Committee who have found it necessary to submit their resignations, to withdraw their resignations so that the good atmosphere which was created yesterday could be continued. I hope that in response to my request they would withdraw their resignations. It is not only my request. I could point out that this Committee was constituted by the Hon. Speaker.

25th February 1961] [Sri C. Subramaniam]

Resigning from such a Committee does not in any way affect the Leader of the House but it is an affront to the Hon. Speaker himself. I would request them not to press their resignations. This humble request I am making to the Oppositon Parties as Leader of the House.

Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar : I am very glad to note that the Hon. Leader of the House has made a request to the Opposition parties to reconsider the question of their resignation from the Business Advisory Committee. I appreciate it very much. I will no doubt consult other leaders of Opposition Parties and in all probability I think we will accede to the request now made and co-operate with you, Sir.

Mr. Speaker : I have already issued an appeal to Leaders of Opposition Parties that they should withdraw their resignations from the Business Advisory Committee. Business Advisory Committee has been constituted by the Speaker himself to advce the Speaker. If leaders resign from the Business Advisory Committee, appointed by the speaker, as a protest against what a Minister does, it is not fair. I hope that with this appeal of mine, supplemented by the appeal of the hon. Leader of the House all will end well and we shall have a new start.

Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar : We will come to an agreement and join the Business Advisory Committee and co-operate with you.

Mr. Speaker : Thank you, very much. I am very glad for the hon. Leader of the House having used his extra influence on my behalf.

III:—GOVERNMENT RESOLUTION.

EXTENSION OF THE MADRAS CITY TENANTS PROTECTION ACT, 1921, TO SRIVILLIPUTHUR.

The Hon. Sri M. A. Manickavelu : Sir, I move—

'That the following notification made by the Governor of Madras under the second sub-section of Section 1 of the Madras City Tenants Protection Act, 1921 (Madras Act III of 1922) be approved :

NOTIFICATION.

In exercise of the powers conferred by sub-section (2) of section 1 of the Madras City Tenants Protection Act, 1921 (Madras Act III of 1922), the Governor of Madras hereby extends the said Act [as amended by the Madras City Tenants Protection (Amendment) Act, 1960] (Madras Act 13 of 1960) to the municipal town of Srivilliputhur in the Ramanathapuram district with effect from the date of publication of this notification in the *Fort St. George Gazette*.'

Deputy Speaker : The question is—

'That the following notification made by the Governor of 9-30
Madras under the second sub-section of section 1 of the Madras a.m.
City Tenants Protection Act, 1921 (Madras Act III of 1922) be approved :

[Deputy Speaker] [25th February 1961

Notification.

In exercise of the powers conferred by sub-section (2) of section 1 of the Madras City Tenants Protection Act, 1921 (Madras Act III of 1922), the Governor of Madras hereby extends the said Act [as amended by the Madras City Tenants Protection (Amendment) Act, 1960] (Madras Act 13 of 1960) to the municipal town of Srivilliputhur in the Ramanathapuram district with effect from the date of publication of this notification in he *Fort S. George Gazette.* '

The resolution was put and carried.

IV.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS CINEMAS (REGULATION) AMENDMENT BILL, 1960 (L.A. BILL NO. 32 OF 1960).

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I move—

' That the following amendments made by the Legislative Council in respect of the Madras Cinemas (Regulation) Amendment Bill, 1960 (L.A. Bill No. 32 of 1960), as passed by the Legislative Assembly be taken into consideration :—

Preamble.

In the Preamble, *for* the words " Eleventh Year ", *substitute* the words ' Twenth Year ".'

Clause 1.

In clause 1, sub-clause (1), *for* the figures " 1960 ", *substitute* the figures " 1961 ".

Sir, the hon. Members are aware that this Bill was passed by this House last year in 1960.. But it was taken into consideration and passed in the other House only this year, i.e., in 1961. Therefore, Sir, these amendments have been adopted by that House and I commend these amendments for the acceptance of this House.'

DEPUTY SPEAKER : The motion is—

" That the following amendments made by the Legislative Council in respect of the Madras Cinemas (Regulation) Amendment Bill, 1960 (L.A. Bill No. 32 of 1960), as passed by the Legislative Assembly be taken into consideration :—

Preamble.

In the Preamble, *for* the words ' Eleventh Year ', *substitute* the words ' Twelth Year '."

Clause 1.

In clause 1, sub-clause (1), *for* the figures ' 1960 ', *substitute* the figures ' 1961 '."

The motion was put and carried.

(Mr. Speaker in the Chair.)

Clause 1.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I move the following amendment :—

" In clause 1, sub-clause (1), *for* the figures ' 1960 ', *substitute* the figures ' 1961 '."

25th February 1961]

MR. SPEAKER : The question is—

" In clause 1, sub-clause (1), *for* the figures ' 1960 ', *substitute* the figures ' 1961 '."

The amendment was put and carried.

Clause 1 as amended was put and carried.

Preamble.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I move the following amendment :—

' In the Preamble, *for* the words " Eleventh Year ", *substitute* the words " Twelfth Year ".'

MR. SPEAKER : The question is—

' In the Preamble, *for* the words " Eleventh Year ", *substitute* the words " Twelfth Year ".'

The amendment was put and carried.

The Preamble as amended was put and carried.

V.—PRESENTATION OF THE BUDGET FOR THE YEAR 1961-62.

SRI M. KALYANASUNDARAM : On a point of order, Sir. பட்ஜெட் பிரசங்கத்தை ஆரம்பிக்கும் முன்னர் உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புவது, இதற்கு முன்பு பட்ஜெட் சமர்ப்பிப்பதற்கு முன்னதாக 4-5 தேதிகளுக்கு முன்பாகவே இந்த தஸ்தாவேஜுகள் கொடுக்கப்படும். இந்த முறை விவாதம் ஆரம்பிக்க இன்னும் 4–5 நாட்கள் இருக்கின்றன—பரவாயில்லை. சென்ற 5 ஆண்டுகளாகப் பார்க்கும்போது முதலில் 5 நாட்கள் இருந்தன, அப்புறம் 3 நாட்கள் ஆகியது, அப்புறம் 2 நாட்கள் ஆகியது, போன ஆண்டு முதல் நாள் கொடுக்கப்பட்டது, இன்றைக்குப் பார்க்கும்போது இப்பொழுது மேஜை மேல் வைக்கப்பட்டுள்ளது. முதலில் இருந்தபடி விவாதம் ஆரம்பிப்பதானால் இப்போது மேஜை மீது வைத்தால் எப்படி விவாதம் நடத்த முடியும். சட்ட சபையில் சமர்ப்பிப்பதற்கு முன்பு வெளியிடப்படக் கூடாது என்ற குறிப்புடன் 4--5 நாட்கள் முன்னதாகவே கொடுக்கப்படுவது வழக்கம். என் இந்த முறை அனுஷ்டிக்கப்படவில்லை என்பதற்கு விளக்கம் கோருகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It is not a point of order.

MR. SPEAKER : The hon. Member, Sri M. Kalyanasundaram is only explaining his point.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The hon. Member, Sri M. Kalyanasundaram may complain about it during the Budget discussion.

MR. SPEAKER : கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் 1961-62-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையை இந்தச் சபைமுன் சமர்ப்பிப்பார்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: கனம் சபைத் தலைவர் அவர்களே, எனது உரையைத் தொடங்கும் முன்பு நேற்று அறிவித்தபடி சென்னை சட்டசபை என்பதற்கு பதிலாக இந்த உரையிலே தமிழ்நாடு சட்ட சபை என்று போட்டு இந்த உரையை ஆற்ற முன் வந்திருக்கிறேன்.

முன்னுரை. 1961-62-ம் ஆண்டின் நிதி நிலை அறிக்கையையும், நடப்பு ஆண்டுக்கான திருத்த மதிப்பீடுகளையும் இச்சபை முன் சமர்ப்பிக்கின்றேன். அத்துடன் 1959-60-ம் ஆண்டுக்கான கணக்கும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.[a] 1959-60-ம் ஆண்டின் திருத்தமதிப்பீடுகளின்படி 58 லட்சம் ரூபாய் உபரி ஏற்படலாம் என எதிர்பார்க்கப்பட்டது. கணக்குப் பிரகாரம் 53 லட்சம் ரூபாய் உபரி நின்றது. இவ்வாண்டின் பட்ஜெட் மதிப்பீடுகளின்படி 34 லட்சம் ரூபாய் துண்டு விழலாம் என எதிர்பார்த்தோம். அதற்கு மாறாகத் திருத்த மதிப்பீடுகளின்படி 1·23 லட்சம் ரூபாய் உபரி ஏற்படும் என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. சம்பளக் கமிஷன் சிபார்சு செய்த அடிப்படையில் அரசாங்க ஊழியர்கட்கும், ஆசிரியர்கட்கும் சுமார் 4 கோடி ரூபாய் ஊதிய உயர்வாகக் கொடுக்கப்பட்ட பின்பும் இவ்வாண்டு நிதி நிலையில் இந்த அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு முக்கிய காரணம், ராஜ்ய வருவாய்களில் அதிகரிப்பு ஏற்பட்டிருப்பதுடன், மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து நமக்குக் கிடைக்க வேண்டிய வருமான வரிப் பங்கில், எதிர்பார்த்ததற்கு மேலாக 2·32 லட்சம் ரூபாய் கிடைத்திருப்பதே. 1961-62-ம் ஆண்டில் ரெவின்யூ வரவு-செலவில் 2·85 லட்சம் ரூபாய் துண்டு விழும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. குறைந்த சம்பளம் வாங்கும் அரசாங்க ஊழியர்களுக்குச் சம்பள உயர்வு கொடுத்த வகைக்காக, 1957-ம் ஆண்டிலிருந்து, மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து நமக்கு உதவித் தொகை கிடைத்து வந்திருக்கிறது. இவ்வகையில் கிடைத்த உதவித் தொகை 2·34 லட்சம் ரூபாய். 1961-62-ம் ஆண்டிலிருந்து இந்த உதவித் தொகையை நிறுத்தி விடுவதென மத்திய சர்க்கார் முடிவு செய்திருக்கிறது. மூன்றாவது நிதிக் கமிஷன் சிபார்சுகள் வரும் வரையிலும் இந்த உதவியை நீடிக்கவேண்டும் என்று மத்திய அரசினரைக் கேட்டுக் கொண்டோம். ஆனால் அவர்கள் அதற்கு இணங்கவில்லை. அத்துடன் இரண்டாவது திட்டக் காலத்தில் ஏற்பட்ட பல திட்டச் செலவினங்களுக்கு மத்திய அரசினரிடமிருந்து மானியம் பெற்று வந்தோம். மூன்றாவது திட்டம் ஆரம்பமானவுடன் இந்த உதவி நிறுத்தப்பட்டு, இச்செலவினங்களின் முழுப் பொறுப்பும் ராஜ்ய சர்க்காரே ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டியதாக இருக்கிறது. இதன் காரணமாகவே மேலே குறிப்பிட்ட துண்டு ஏற்பட்டுள்ளது. இருப்பினும் இவ்வாண்டும் புதிய வரி விதிப்புக்கள் எதுவும் இன்றியே வரவு-செலவுத் திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது (ஆரவாரம்).

---

[a] Printed as Appendix IV on pages 584-672 infra.

25th February 1961] [Sri C. Subramaniam]

1961-62-ம் ஆண்டுடன் மூன்ருவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் ஆரம்பமாகிறது. அத்துடன் இந்தச் சபை விவாதிக்கும் கடைசி முழு வரவு-செலவுத் திட்டமாகவும் இது அமைந்துள்ளது. ஆகப் பலவிதங்களில் இந்த வரவு-செலவுத் திட்டம் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக உள்ளது. இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு, மூன்ருவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் நாம் ஏற்கும் பணிகளை இந்த வரவு-செலவுத் திட்டம் விவரித்துக் காட்டுகின்றது. ஆகவே இத்தருணத்தில், சென்ற திட்டக் காலங்களில் ஆற்றிய சாதனைகளையும், அதன் காரணமாக நம் மாநிலத்தில் ஏற்பட்டிருக்கும் அபிவிருத்திகளையும் ஓரளவு ஆராய்ந்து பார்ப்பதுடன், இந்த அனுபவங்களை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு, மூன்ருவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தோடு மட்டுமல்லாமல், எதிர்காலப் போக்கு எவ்வாறு அமைய வேண்டும் என்பதுபற்றியும் ஆராய்வது பொருத்தமாக இருக்கும்.

2. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் மழைக் குறைவின் காரணமாக நாட்டிலே உணவு தானியப் பற்ருக் குறை பெரும் அளவில் ஏற்பட்டுப் பல இடங்களிலும் பஞ்ச நிலைமை பரவி இருந்தது. இந்தக் குறையைத் தீர்ப்பதற்காக முதல் திட்டத்தில் விவசாய அபிவிருத்திக்கு முக்கிய இடம் கொடுக்கப்பட்டது; முதல் திட்ட முடிவில் நிலைமை ஓரளவு சீர்பட்டிருந்தது. இருப்பினும் நாட்டின் உணவுப் பிரச்சினை முழு அளவில் தீர்க்கப்படவில்லை என்ற அனுபவம் உடனடியாக ஏற்பட்டது. ஆகவே இரண்டாவது திட்டக் காலத்திலும், விவசாயத் துறையில், முயற்சி தொடர்ந்து நடைபெற்றது. அத்துடன் ஒரு நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு விவசாயமே அடிப்படையாக அமைந்துள்ளது. ஆகவே விவசாய வளர்ச்சிக்கான பல்வேறு நடவடிக்கைகள் நம் ராஜ்யத்திலும் தீவிரமாக ஏற்கப்பட்டுள்ளன. கீழ்க்கண்ட புள்ளி விவரங்கள் நாம் இத்துறையில் கண்டிருக்கும் வெற்றியை விளக்கிக் காட்டும்:— உணவு அபிவிருத்தி

	1950–51.	1951–52.	1955–56.	1959–60.	1960–61.	1965–66 (இலக்குகள்).
	(லட்சம் டன்கள்)					
அரிசி ..	19·50	20·95	29·55	34·06	35·50	67·17
புன்செய் தானியங்கள்.	11·44	13·69	14·66	15·82	16·17	
உணவு தானியங்கள் மொத்தம் ..	30·94	34·64	44·21	49·88	51·67	

(1959–60-க்கான புள்ளி விவரங்கள் கடைசியாகக் கிடைத்த மதிப்பீடு. 1960-61-க்கான புள்ளி விவரங்கள் பூர்வாங்க மதிப்பீடுகள்.)

[Sri C, Subramaniam] [25th February 1961

சென்ற பத்து ஆண்டுக் காலத்தில் 16 லட்சம் டன் அளவிற்கு அரிசி அதிக உற்பத்தி ஏற்பட்டிருப்பது தெரியவரும். 1950-51-ல் அரிசி விளைச்சல் 19·5 லட்சம் டன் மட்டுமே இருந்தது. நடப்பு ஆண்டில் இது 35·5 லட்சம் டன் அளவிற்கு உயர்ந்திருப்பதாக மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. எல்லா உணவுத் தானியங்களையும் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டால் 1950-51-ல் 30·94 லட்சம் டன் அளவில் இருந்த உற்பத்தி 1960-61-ல் 51·67 லட்சம் டன்னுக உயர்ந்திருக்கிறது. மூன்றுவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் கால முடிவிற்குள் உணவு தானிய விளைச்சல் 67·17 லட்சம் டன் அளவிற்கு அதிகரிக்க வேண்டுமெனத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. முதல் இரண்டு திட்டக் காலங்களில் ஏற்பட்ட அனுபவத்தின் காரணமாக இந்த இலக்கை அடைய முடியுமென நம்ப இடமிருக்கிறது. பருவ நிலை சரியாக இருக்கக்கூடிய ஆண்டுகளில் நமக்குப் போதுமான அளவு விளைச்சல் ஏற்படுகின்றது. ஆனுல் பருவ நிலை கெட்டு, மழை சரியானபடி பெய்யாத காலங்களிலும், போதுமான விளைச்சல் ஏற்படுவதற்கான அளவு அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் அமைப்பது மிகவும் அவசியம். இரண்டாவது திட்டக் காலத்தில் உணவுத் தானியங்களை 12·79 லட்சம் டன் அளவுக்கு அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமெனத் திட்டமிட்டிருந்தோம். ஆனுல் சுமார் 7 அல்லது 8 லட்சம் டன் அளவிற்குத்தான் உயர்வு ஏற்பட்டுள்ளது. இக்குறைக்கு முக்கிய காரணம் போதுமான உரம் கிடைக்காததுதான். மூன்றுவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் 15·5 லட்சம் டன் விளைச்சல் உயர்வு காணவேண்டுமென்று சொன்னுல் போதுமான அளவில் உரங்கள் கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்தாக வேண்டும். பாசன வசதிகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதிலும் உரங்களை உபயோகப்படுத்திக் கொள்வதிலும் நம்முடைய குடியானவர்கள் நல்ல திறமையையும் ஊக்கத்தையும் காட்டி வருகின்றனர். இந்த இரண்டு வசதிகளையும் எந்த அளவிற்குப் பெருக்கிக் கொள்ளுகிருேமோ அந்த அளவிற்கு விவசாய வளர்ச்சியும் பெருகும் என்பதில் ஐயமில்லை.

ரசாயன உரங்கள்.

முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்ட ஆரம்பத்தில் நம் ராஜ்யத்தில் 48,000 டன் அமோனியம் சல்பேட் உரம் வழங்கப்பட்டது. 1956-57-ல் 1·2 லட்சம் டன் வழங்கப்பட்டது, 1960-61-ல் 1·3 லட்சம் டன் தான் வழங்கப்படும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. ஆனுல் குடியானவர்களுடைய தேவை, வழங்கப்பட்ட இந்த அளவிற்கு மிக அதிகமாகவே இருக்கின்றது. ஆகவே நம் நாட்டில் உர உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு எல்லாவித முயற்சிகளையும் செய்வது மிகவும் அவசியம்.

3. சூப்பர் பாஸ்பேட் உரத்தின் உபயோகம், 1953-54-ல் 9,600 டன் அளவில் இருந்தது, தற்போது 60,000 டன்

அளவிற்கு உயர்ந்துள்ளது. மூன்ருவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட முடிவுக்குள் பாசன வசதிபெற்ற நிலங்களுக்கு மட்டும் 4 லட்சம் டன் அமோனியம் சல்பேட்டும் 2·5 லட்சம் டன் சூப்பர் பாஸ்பேட்டும் வேண்டியிருக்கலாம் என மதிப்பிட்டுள்ளார்கள். ஆகவே இந்த அளவிற்கு நாட்டில் உர உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டுள்ளது. நெய்வேலியில் அமைக்கப்பட்டு வரும் உரத் தொழிற்சாலை மூலமாக 3·5 லட்சம் டன் அமோனியம் சல்பேட்டுக்குச் சமமான 1·5 லட்சம் டன் ஊரியா உரம் அடுத்த ஆண்டில் உற்பத்தி செய்யப்படும். தூத்துக்குடிக்கு அருகாமையில் தனியார் துறையில் இன்னெரு உரத் தொழிற்சாலை அமைக்க எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கும் முயற்சியை நாம் வரவேற்கிறேம்.

இயற்கை உரம்.

4. நம் ராஜ்யத்தில் குடியானவர்கள் வெறும் செயற்கை உரத்தோடு நின்று விடாமல், பசுந்தழை போன்ற இயற்கை உரங்களையும் பெரும் அளவில் உபயோகித்து வருகின்ருர்கள். பசுந்தழை உற்பத்திக்காக 1953-54-ல் 111 டன் பசுந்தழை உர வித்துக்கள் குடியானவர்களுக்கு மலிவான விலைக்கு வழங்கப்பட்டது. இவ்வாண்டு 1,500 டன் அளவிற்கு இவ்வித்து வழங்கினேம். மூன்ருவது திட்டக் கால முடிவிற்குள்ளாக எல்லா நிலங்களுக்கும் பசுந்தழை உரம் கிடைக்கக்கூடிய நிலையை ஏற்படுத்துவது அவசியம். குடியானவர்களிடம் பிரச்சாரம் செய்வதன் மூலமாகவும், பசுந்தழை உரத்தின் நன்மைகளை அவர்களுக்கு நடைமுறையில் காட்டுவதன் மூலமாகவும் இப் பணியில் முழு வெற்றி காண முடியும். கழிவு உரங்களை உற்பத்தி செய்வதிலும் உபயோகிப்பதிலும் கணிசமான அபிவிருத்தி ஏற்பட்டுள்ளது. 1951-52-ல் 1·42 லட்சம் டன் அளவில் நகரங்களில் கழிவு உரம் உற்பத்தி செய்யப்பட்டது. நடப்பு ஆண்டில் 4 லட்சம் டன் அளவிற்கு உற்பத்தி பெருகியுள்ளது. இதுவரையிலும் கழிவு உர உற்பத்தி பெரும்பாலும் முனிசிபல் நகரங்களிலும் பெரிய பஞ்சாயத்துக்களிலுமே மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. சிறு கிராமங்களிலும் கழிவுகளை உபயோகப்படுத்தி உரம் செய்ய முயற்சி நடைபெறவேண்டும். தற்போது அமைக்கப்பட்டிருக்கும் பஞ்சாயத்துக்களும் பஞ்சாயத்து யூனியன்களும் இப்பணியில் தீவிரமாக ஈடுபடும் என எதிர்பார்ப்போமாக.

உயர்தர வித்துக்கள்.

5. உயர்தர வித்துக்களை உபயோகிப்பதன் மூலம் விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்குவதிலும் நாம் வெற்றி கண்டுள்ளோம். இந்த வித்துக்களைத் தயார் செய்வதற்காகத் தற்போது 136 சர்க்கார் விதைப் பண்ணைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. நமது தேவைக்கு 210 பண்ணைகள் வேண்டுமென மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. சர்க்கார் விதைப் பண்ணைகளில் உற்பத்தியாகும் உயர்தர வித்துக்களைக் குடியானவர்கள் தங்களுடைய நிலங்களில் பயன்படுத்தி மேலும் அவ்வித்துக்களைப்

[Sri C, Subramaniam] [25th February 1961

பெருக்க ஏற்பாடு செய்வது அவசியம். இந்த முயற்சியில் இதுவரையில் பல சிக்கல்கள் இருந்து வந்தன. அவைகளை நீக்குவதற்காக இப்போது ஒரு புதிய முறை வகுக்கப் பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஒரு முற்போக்கான குடியானவரைத் தெரிந்தெடுத்து அவர் மூலம் விதை உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்து, அவர் உற்பத்தி செய்கின்ற விதைக்கு மணங்கு ஒன்றுக்கு 2 ரூபாய் வீதம் மானியத்தொகை கொடுப்பது என்றும் முடிவு செய்துள்ளோம். இதற்காக வருடம் ஒன்றுக்கு 25 அல்லது 30 லட்சம் ரூபாய் அளவு செலவிட வேண்டியிருக்கும். இந்தத் திட்டம் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் மூலமாக அமுல் நடத்தப் படவிருக்கிறது. இதன் காரணமாகக் கிராமக் குடியானவர் களே நல்ல தரமான விதைகளைத் தயார் செய்ய முன் வருவார்கள் என நம்பலாம். நல்ல பலன் ஏற்பட வேண்டுமானல் ஒவ்வொரு வயலிலும் தரமான விதைகளைப் பயன்படுத்துவதுடன் மூன்று வருஷத்திற்கு ஒரு முறை வித்துக்களை மாற்றிப் புதிய இன வித்துக்களைப் பயன்படுத்த ஏற்பாடு செய்வது அவசியம்.

இதுவரையில் எடுத்துக்கொண்ட பல்வேறு நடவடிக்கை களின் காரணமாக இந்தியாவிலேயே நம்முடைய ராஜ்யத்தில் தான் ஏக்கரா ஒன்றுக்கு அதிக விளைச்சல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதைப் பற்றிய சில புள்ளி விவரங்கள் சென்ற ஆண்டு பட்ஜெட் உரையில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மூன்ருவது திட்டக் கால முடிவிற்குள்ளாக விளைச்சல் அளவை இன்னும் உயர்த்த வேண்டுமென்று திட்டமிட்டுள்ளோம். கடைசியாகக் கிடைத்த கணக்குகளின்படி 1959-60-ம் ஆண்டில் ஏக்கர் ஒன்றுக்குச் சராசரி 1,332 ராத்தல் அரிசி விளைந்துள்ளது. 1965-66-ல் அது 1,890 ராத்தல் அளவுக்கு உயரவேண்டும். 672 ராத்தல் அளவில் உள்ள புன்செய் தானியங்கள் உற்பத்தியை 712 ராத்தலுக்கு உயர்த்தவேண்டும். போதிய உரமும் உயர்தர வித்துக்களும் நல்ல முறையில் வழங்கப்படு மேயானல் இந்த விளைச்சல் உயர்வை அடைய முடியுமென எதிர்பார்க்கலாம்.

மூலப் பொருள்கள் —பருத்தி.

6. விவசாயத்தில், உணவு தானிய உற்பத்தியோடல்லாது பல்வேறு தொழில்களுக்கு அவசியமான மூலப்பொருள் களையும் உற்பத்தி செய்ய வேண்டும். சமீபகாலத்தில் தொழிலுக்கான மூலப்பொருள்களின் விலை உயர்வுக்குக் காரணம் இப்பொருள்களின் உற்பத்திக் குறைவே ஆகும். 41 கோடி ரூபாய் விலை மதிப்புள்ள பருத்தி வெளிநாடு களிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்படுகிறது. ஆகவே, பருத்தி உற்பத்தியைக் கணிசமாக உயர்த்துவது மிக அவசியம். சென்ற இரண்டு திட்டக் காலங்களிலும் இதற்கான முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டு ஓரளவு வெற்றியும் கண்டுள்ளோம். 1950-51-ல் நம் ராஜ்யத்தில் 2·26 லட்சம்

25th February 1961] [Sri C. Subramaniam]

பேல் பஞ்சு கிடைப்பதற்கான பருத்தி உற்பத்தியாயிற்று. 1959-60-ல் 4·01 லட்சம் பேல்கள் உற்பத்தியாயிற்று. நடப்பு ஆண்டில் 4·2 லட்சம் பேல்கள் உற்பத்தியாகுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. மூன்ருவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட முடிவிற்குள்ளாக 5·2 லட்சம் பேல்கள் உற்பத்தி செய்வதெனத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

7. எண்ணெய் வித்துக்களும் நம் நாட்டினுடைய பொருளாதாரத்திற்கு மிக அவசியமாக அமைந்துள்ளது. எண்ணெய் ஏற்றுமதியின் மூலமாக மட்டும் ஆண்டுதோறும் 15 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு அந்நியச் செலாவணி நமக்குக் கிடைத்து வருகிறது. ஆகவே எண்ணெய் வித்துக்களின் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதும் அவசியம். 1950-51-ம் ஆண்டில் 7·66 லட்சம் டன் நிலக்கடலே உற்பத்தியாயிற்று. நடப்பு ஆண்டில் சுமார் 10 லட்சம் டன்னுக்கு உயர்ந்துள்ளது. அடிக்கடி ஏற்படுகின்ற விலே ஏற்றத் தாழ்வின் காரணமாக நிலக்கடலே உற்பத்தி பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிறது. எல்லாக் காலங்களிலும் நியாயமான விலே கிடைக்கும்படி ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்வது மிகவும் அவசியம். இந்த அடிப்படையில்தான் மூன்ருவது திட்டக் காலத்திற்குள்ளாகக் குடியானவர்களின் ஒத்துழைப்பைக் கொண்டு, திட்டமிட்டுள்ளபடி 12 லட்சம் டன் அளவிற்கு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். எண்ணெய் வித்துக்கள்.

8. நமது ராஜ்யத்தில் இன்னெரு முக்கிய வர்த்தக விளே பொருள் கரும்பு. 1950-51-ம் ஆண்டில் 32·5 லட்சம் டன் கரும்பு உற்பத்தியாகிக் கொண்டிருந்தது. நடப்பு ஆண்டில் 41 லட்சம் டன் அளவுக்கு உயர்ந்துள்ளது என மதிப்பிட்டிருக்கிருர்கள். அடுத்த திட்டத்தில் மேலும் 10 லட்சம் டன் கரும்பு உற்பத்தி செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. நமது ராஜ்யத்தில் 1 லட்சம் டன் சர்க்கரை தற்போது உற்பத்தியாகிறது. இதை மூன்ருவது திட்டக் காலத்திற்குள்ளாக 2 லட்சம் டன்னுக்கு உயர்த்தியாக வேண்டும். இதைச் சாதிக்கவேண்டுமென்று சொன்னல் மேலும் 10 லட்சம் டன் கரும்பு அதிக உற்பத்தி செய்ய வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகின்றது. நாட்டில் பொருளாதார வளர்ச்சி ஏற்பட ஏற்பட மக்கள் மேலும் மேலும் அதிகமாகச் சர்க்கரையை உபயோகிக்க ஆரம்பிப்பார்கள். ஆகவே, சர்க்கரை உற்பத்தியைத் தொடர்ந்து பெருக்கிக்கொண்டு போவது அவசியமாகின்றது. கரும்பும் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் அகில இந்தியச் சராசரியைவிட ஏக்கர் ஒன்றுக்கு அதிகமான விளேச்சல் காண்கின்றது. இங்கு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 25·9 டன்கள் விளேகின்றன. அகில இந்தியச் சராசரி 14·7 டன்கள் அளவில்தான் உள்ளது. இன்னும் அதிக உரம் உபயோகப்படுத்துவதன் மூலமும், நல்ல ரகக் கரும்புகளே விளேவிப்பதன் மூலமும் மேலும் உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். இதற்கான திட்டங்களே மேற்கொள்வது அவசியம். கரும்பு.

[Sri C. Subramaniam] [25th February 1961

பாசன வசதிகள்.

9. விவசாய வளர்ச்சிக்கு அடிப்படையாக உள்ளது பாசன வசதிகள். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் கீழ்ப் பவானி அணைக்கட்டு, காவேரிக் கழிமுக வடிகால் திட்டம் ஆகிய இரு திட்டங்களும் முடிக்கப்பட்டதுடன் கீழ்க்கண்ட 7 பாசனத் திட்டங்களும் ஆரம்பிக்கப்பட்டன :—

(1) மேட்டூர்க் கால்வாய்த் திட்டம்.
(2) மணிமுத்தாறுத் திட்டம்.
(3) ஆரணியாறுத் திட்டம்.
(4) சாத்தனூர் நீர்த் தேக்கத் திட்டம் (முதல் நிலை).
(5) கிருஷ்ணகிரி நீர்த் தேக்கத் திட்டம்.
(6) அமராவதித் திட்டம்.
(7) வைகை நீர்த் தேக்கத் திட்டம்.

முதல் திட்டக் காலத்தில் இதற்காக 12·34 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டது. இதன் பயனாக 1·32 லட்சம் ஏக்கருக்குப் புதிய பாசன வசதி ஏற்பட்டுள்ளது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் 11 திட்டங்கள் முடிவுற்றன. அதன் பயனாக மேலும் 2·09 லட்சம் ஏக்கர்களுக்குப் புதிய பாசன வசதி ஏற்பட்டதுடன் 1·24 லட்சம் ஏக்கர்களுக்கு முன்பு கிடைத்து வந்த பாசன வசதி ஸ்திரப்பட்டது. முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக்கால ஆரம்பத்தில் 21·95 லட்சம் ஏக்கர் பாசன வசதி பெற்றிருந்ததற்குப் பதிலாகத் தற்போது 25·36 லட்சம் ஏக்கர்கள் கால்வாய்ப் பாசன வசதி பெற்றுள்ளன. மூன்றாவது திட்டக் காலத்தில் நாம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கும் முக்கியமான பாசனத் திட்டம் பரம்பிக்குளம்-ஆளியாறு அணைக்கட்டுத் திட்டமாகும். இதன் மூலம் 2·5 லட்சம் ஏக்கருக்குப் புதிய பாசன வசதி ஏற்படும். இன்னும் சில நடுத்தரப் பாசனத் திட்டங்களும் இத்திட்டக் காலத்தில் எடுத்துக்கொள்ளப் படும். பழைய பாசனத் திட்டங்களின் கால்வாய்களைச் சீர்ப்படுத்துவதற்கான பணிகளும் மேற்கொள்ளப்படும். நம் ராஜ்யத்தில் முடிக்கப் பெற்ற எல்லாப் பாசனத் திட்டங்களையும் பூரணமாகப் பயன்படுத்தி வருகின்றோம். இந்த மாநிலத்திலுள்ள எல்லா ஆற்றுப் பாசன வசதிகளும் அநேகமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுவிட்டன. இனிப் புதிய வசதிகளைப் பெற வேண்டுமென்று சொன்னால் அண்டை ராஜ்யங்களில் உபரியாக உள்ள தண்ணீரைப் பெறுவதன் மூலமாகத்தான் முடியும். தென் பிராந்தியத்திலுள்ள எல்லா நதிகளின் தண்ணீரையும் ஒருங்கிணைந்த முறையில் பயன்படுத்தி மின்சார உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கும், அதே சமயத்தில் பாசன வசதியைப் பெருக்குவதற்கும் திட்டமிடுவது அவசியம். இந்தப் பிரச்னையை தேசீய அடிப்படையில் அணுகுவதன் மூலமாகத்தான் ஒரு நல்ல தீர்வு காண முடியும். அதற்கான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்துவதற்கு நாம் எல்லோரும் முயற்சி செய்யவேண்டும்.

25th February 1961] [Sri C. Subramaniam]

10. பெரிய பாசனத் திட்டங்கள் ஒருபுறமிருக்க, சிறிய பாசனத் திட்டங்களுக்கும் நல்ல முக்கியத்துவம் கொடுத்து வந்திருக்கிறோம். சுமார் 27,000 ஏரி, குளங்கள் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் உள்ளன. சென்ற 10 ஆண்டுகளில் ஏரி குளங்களைச் சீர்படுத்தச் சுமார் 8 கோடி ரூபாய் அளவுக்குச் செலவு செய்துள்ளோம். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் மேலும் 8 கோடி ரூபாய் செலவு செய்யத் திட்டமிட்டுள்ளோம். இந்த ஏரிகளின் பராமரிப்புக்கான ஒரு புதிய ஏற்பாட்டைச் சமீபத்தில் செய்துள்ளோம். 200 ஏக்கருக்குக் குறைவாக ஆயக்கட்டு உள்ள ஏரி, குளங்களைப் பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடம் ஒப்புவித்து விடுவதென முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்தச் சிறிய குளங்களை மராமத்துச் செய்வதிலும், சீராக வைத்திருப்பதிலும் பொதுமக்களின் ஒத்துழைப்பு மிகவும் தேவை. இப் பணிகளையும் சர்க்காரே செய்வதானால் அதிகச் செலவு ஏற்படுவதுடன் உரிய காலத்திலும் வேலைகள் நடைபெறாமல் போய்விடலாம். பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் இந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ளும்பொழுது பொது மக்களுடைய ஒத்துழைப்பையும் பெற்றுக் காலா காலத்தில் வேண்டிய வேலைகளைச் சிக்கனமாகச் செய்து முடிக்க முடியுமென நம்ப இடமிருக்கிறது. இதற்கான நிதியுதவியும் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு வழங்கப்படும். சிறு பாசனம்.

பல ஏரி, குளங்களில் தண்ணீர் அதிக ஆழம் இல்லாமல் பரவலாக நிற்பதைக் காண்கிறோம். இதன் மூலம் அதிக நிலப்பரப்பும் தண்ணீரால் மூழ்கடிக்கப்படுவதுடன் அதிகப் படியான நீரும் ஆவியாகப் போய் நஷ்டமாகி விடுகின்றது. இதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்று சொன்னால் குளத்தின் பரப்பைக் குறைத்து ஆழப்படுத்துவது அவசியம். இந்த முறையில் குளங்களைப் புனரமைப்புச் செய்ய ஒரு திட்டம் வகுக்கப்பட்டு இருப்பதைக் கனம் அங்கத்தினர்கள் அறிவார்கள். இரண்டாவது திட்டக் காலத்தில் இத் திட்டத்தின் மூலம் 47 குளங்கள் 36·44 லட்சம் ரூபாய் செலவில் புனரமைப்புச் செய்யப்பட்டன. மூன்றாவது திட்டக் காலத்தில் இப் பணிக்காக 80 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டு, 1961-62-ல் 15 லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கப்படும்.

கிணற்றுப் பாசனம் பெரிய அளவில் நம் ராஜ்யத்தில் உபயோகப்பட்டுவருவது யாவரும் அறிந்ததே. கோவை ஜில்லாவில் விவசாய வளம் பெருகியிருப்பதற்கு முக்கிய காரணம் கிணற்றுப் பாசனம் நல்ல முறையில் உபயோகப்பட்டு வருவதுதான். நமது குடியானவர்கள் பெரும் செலவில் கிணறுகள் தோண்டுவதற்குத் தயங்குவதில்லை; அதற்கேற்ற பலனையும் பெறுகிறார்கள். ஆற்று வளம் குறைந்திருக்கும் நம் ராஜ்யத்தில் கிணற்றுப் பாசன வசதியை எந்த அளவிற்குப் பெருக்கமுடியுமோ அந்த அளவிற்குப் பெருக்குவது அவசியமாகிறது. ஆகவே புதிய கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு

அரசாங்கமும் உதவி செய்ய முன் வந்துள்ளது. இரண்டாவது திட்டக் காலத்தில் சுமார் 90 லட்சம் ரூபாய் செலவில் 6 ஆயிரம் கிணறுகள் வெட்ட உதவி அளிக்கப்பட்டது. மூன்ருவது திட்டக் காலத்தில் இதை எந்த அளவிற்கு விரிவு செய்ய முடியுமென்பதைப் பற்றியும் ஆராய வேண்டியது அவசியம். இதிலே ஒரு எச்சரிக்கையும் தேவை. பெருவாரியான கிணறுகள் வெட்டி மின்சார பம்புகளும் வைத்துத் தண்ணீர் இறைப்பதன் மூலம் நீர்மட்டம் தொடர்ந்து கீழே போய்விடும் நிலைமை ஏற்பட்டு விடலாம். இதைத் தவிர்க்க வேண்டுமானுல் பூமிக்கு அடியில் எந்த அளவிற்குத் தண்ணீர் கிடைக்கலாம் என்பதைப் பற்றிச் சோதனைகள் நடத்தி அதற்கேற்பக் கிணறுகள் தோண்டப்பட வேண்டும்.

பரீட்சார்த்தமாக மத்திய அரசாங்கத்தினரால் நம் ராஜ்யத்தில் சில குழாய்க் கிணறுகளும் தோண்டப்பட்டன. இந்தக் குழாய்க் கிணறுகள் வெட்டுவதில் அதிகச் செலவு ஏற்படுகிறது ; தண்ணீர் இறைப்பதற்கும் செலவு அதிகம். ஆகவே சர்க்காரும், குழாய்க் கிணற்றுத் தண்ணீரை உபயோகிப்பவர்களும் செலவைப் பங்கு போட்டுக்கொள்ளும் முறையில் ஒரு திட்டத்தை வகுக்க வேண்டும். வடிகுழாய்க் கிணறுகளையும் சென்ற 10 ஆண்டுகளில், பெரிய அளவில் அமைத்துள்ளோம். இதுவரையிலும் சுமார் 5 ஆயிரம் வடிகுழாய்க் கிணறுகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

மண் வளப் பாதுகாப்பு.

11. நம் ராஜ்யத்தில் பாசன வசதி பெற்றிருக்கக்கூடிய நிலங்கள் ஒரு சிறு பகுதிதான். விவசாயத்திற்கு உபயோகப்படும் 170 லட்சம் ஏக்கர்களில் 110 லட்சம் ஏக்கரில் புஞ்செய்ச் சாகுபடி நடைபெறுகிறது. இந் நிலங்களிலே உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டுமானுல் மண் வளத்தைப் பாதுகாப்பதன் மூலமாகத்தான் முடியும். இதற்கான திட்டம் பரீட்சார்த்தமாக 1952-ம் ஆண்டில் நீலகிரி ஜில்லாவில் உள்ள நஞ்சநாட்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அதை அடிப்படையாகக் கொண்டு முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் 17,000 ஏக்கர்களில் மண் வளப் பாதுகாப்புத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. இரண்டாவது திட்டக் காலத்தில் 87 லட்சம் ரூபாய் செலவில் 133,000 ஏக்கர்கள் பண்படுத்தப்பட்டன. மூன்ருவது திட்டக் காலத்தில் இதற்கென 250 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 1961-62-ல் 44 லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கப்படும். இத் திட்டம் பெரிய அளவில் நிறைவேற வேண்டுமானுல் பொது மக்கள் இதில் பங்கு எடுத்துக்கொள்ளும்படி செய்ய வேண்டியது மிகவும் அவசியம். மகாராஷ்டிரப் பகுதியில் இம் முறையில் நல்ல வெற்றி கண்டிருக்கிருர்கள். நமது அதிகாரிகளும் அங்குச் சென்று அதை நேரில் கண்டு வந்துள்ளார்கள். அந்த அடிப்படையில் சென்ற பட்ஜெட் உரையில் விவரித்திருந்தபடி, புதிய முறையில் இத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற எல்லா முயற்சிகளும் எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

25th February 1961] [Sri C. Subramaniam]

12. விவசாயத் துறையில் நல்ல பலன் கிடைக்க வேண்டுமென்று சொன்னுல் நிலத்தை எந்தெந்த முறையில் உபயோகப்படுத்தினுல் பெரும் பலன் கிடைக்கும் என்பதை ஆராய்ந்து அறிந்து அந்த அடிப்படையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம். உணவுத் தானியங்கள், வர்த்தகப் பொருள்கள், கனி வர்க்கங்கள் போன்றவை எந்தெந்த நிலங்களில் நன்கு விளையும் என்பதை ஆராய்ந்து அந்தந்தப் பொருள்கள் விளைவிக்க நிலங்களைப் பயன்படுத்த வேண்டியது அவசியம். அத்துடன் கால்நடை வளர்ச்சிக்கான திட்டத்தையும் இணைக்கவேண்டும். கால்நடை, பால் அபி விருத்தி.

கால்நடை அபிவிருத்தி விவசாய வளர்ச்சிக்கு எவ்வளவு அவசியம் என்பதை நம் குடியானவர்கள் நன்கு உணர்ந்திருக்கின்றூர்கள். சென்ற 10 ஆண்டுகளில் கால்நடை வளத்தைப் பெருக்குவதற்காகப் பல திட்டங்கள் நிறைவேற்றியுள்ளோம். அவற்றுள் முக்கியமாக 234 கேந்திரக் கிராமங்களும் 39 செயற்கை முறைக் கருத்தரிப்பு நிலையங்களும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இதுவரையில் பால் அதிகமாகக் கொடுக்கக்கூடிய கறவை இனங்களைப் பெருக்குவதில் அதிக கவனம் செலுத்தப்படவில்லை. வரும் காலத்தில் அதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டியது அவசியம். பால் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதனுல், சத்துள்ள உணவு மக்களுக்குக் கிடைப்பதுடன், குடியானவர்களுக்கும் வருவாய் பெருக முடியும். பால் உற்பத்தித் திட்டத்திற்காக நல்ல பசுக்களை வாங்கிப் பராமரிக்க, பால் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு 48 லட்சம் ரூபாய் அளவிற்கு இது வரையிலும் உதவித் தொகை வழங்கப்பட்டுள்ளது. பால் பதனம் செய்யக் கூடிய சாதனங்கள் மூன்று இடங்களில் பொருத்தப்பட்டிருக்கின்றன. மதுரையில் பால் பதன யந்திரம் ஒன்றை அமைப்பதற்கும் பால் பண்ணை ஒன்றை ஏற்படுத்துவதற்கும் 50 லட்சம் ரூபாய் செலவில் ஒரு திட்டம் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கு ஐக்கிய நாடுகள் குழந்தைகள் உதவி நிதியிலிருந்து உதவி எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. இத் திட்டத்தின் மூலம் கிராமங்களில் பல பால் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அமைப்பதற்கான வாய்ப்பு ஏற்படும் என நம்புகிரேும். ஈரோட்டுப் பகுதியில் பாலைச் சேகரித்துச் சென்னைக்குக் கொண்டு வந்து வழங்குவதற்கு ஒரு திட்டம் உருவாக்கப்பட்டு வருகின்றது. சென்னையின் தேவையை இது ஓரளவு பூர்த்தி செய்யும். மாதவரம் பால் பண்ணையில் 2,000 கால்நடைகளுக்குக் கட்டிட வசதிகள் எல்லாம் கட்டி முடிக்கப்பட்டு, இது வரையில் 750 கறவை மாடுகள் அங்கு கொண்டுவரப் பட்டுள்ளன. மாட்டுச் சொந்தக்காரர்கள் பண்ணையிலே வசிப்பதற்கான குடியிருப்பு வசதியும் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதன் மூலம் கால்நடைகளை நல்ல ரீதியில் பராமரிப்பதற்கும் கன்றுகளை நன்ரூக வளர்ப்பதற்கும் நல்ல சூழ்நிலை

[Sri C. Subramaniam] [25th February 1961

ஏற்பட்டிருக்கின்றது. ஒவ்வொரு கறவை மாடும் கொடுக்கக்கூடிய பாலின் அளவும் இதன் மூலம் பெருக முடியும். செங்கற்பட்டு ஜில்லாவில் பல இடங்களில் பால் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அமைக்கப்பட்டு வருகின்றன. நல்ல தரம் உள்ள பசுக்களை வாங்குவதற்காகச் சுமார் 1 லட்சம் ரூபாய் கடன் வழங்கப்பட்டுள்ளது. மாதவரம் பண்ணையிலும், கிராமப் புறங்களிலும் கிடைக்கின்ற பால், தற்போது தேனும்பேட்டையில் அமைந்துள்ள சர்க்கார் பால் உற்பத்தி நிலையத்தின் மூலம், மக்களுக்கு வழங்கப்பட்டு வருகிறது. அடுத்த ஆண்டில் மாதவரம் பண்ணையில் மேலும் 2,000 கால்நடைகள் இருப்பதற்கான இட வசதி ஏற்பாடு செய்யப்படும். இவ்வாறு பண்ணைகளை ஏற்பாடு செய்வதால் அதிகச் செலவு ஏற்படுகின்றது. செலவைக் குறைக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் கிராமப் புறங்களிலேயே கால்நடைகளைப் பராமரிப்பதற்கான வசதிகளை ஏற்பாடு செய்வதுதான் நலம். அதற்கான முறையில் இப்பொழுது திட்டம் வகுக்கப்பட்டு நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டங்களை எல்லாம் நன்கு இணைத்துப் பலன் பெறக்கூடிய முறையில் நடத்துவதற்காக நிபுணர் குழு ஒன்றை அமைக்க உத்தேசித்துள்ளோம்.

காட்டுவளம்.

13. ஒரு நாட்டின் பொருளாதாரத்தில் காட்டு வளம் முக்கியப் பங்கைப் பெறுகின்றது. ராஜ்யப் புனரமைப்பிற்கு முன்பு நமக்குப் போதிய காடுகள் இருந்தன. ஆந்திரப் பகுதியும், கேரள, கன்னடப் பகுதிகளும் பிரிந்த பிறகு நம்மிடம் காடுகள் மிகக் குறைந்த அளவில்தான் இருக்கின்றன. ராஜ்யத்தின் மொத்தப் பரப்பில் 17 சத வீதம் தான் காடுகள் உள்ளன. காடுகள் 33 சத வீதமாவது இருக்க வேண்டுமென்ற இலக்கு அகில இந்திய ரீதியில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் குறையை நீக்குவதற்காக இரண்டாவது திட்டக் காலத்தில் பெரிய அளவில் முயற்சி எடுக்கப்பட்டது. முதல் திட்டக் காலத்தில் இத் துறையில் 24 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்ததற்கு எதிராக இரண்டாவது திட்டக் காலத்தில் 1,48 லட்சம் ரூபாய் அளவில் பல திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளன.

முந்திரி மரங்கள் 47,000 ஏக்கராவிலும், விறகுக்கான மரங்கள் 89,000 ஏக்கராவிலும், வாட்டில் மரங்கள் 20,000 ஏக்கராவிலும், யூகலிப்டஸ் 3,000 ஏக்கராவிலும், தேக்கு மரங்கள் 10,000 ஏக்கராவிலும், சவுக்கு மரங்கள் 3,000 ஏக்கராவிலும், மூங்கில் 300 ஏக்கராவிலும் பயிர் செய்யப்பட்டன. மேலும் 11,000 ஏக்கர்களில் மேய்ச்சல் புல் வளர்க்கப்பட்டுள்ளது. தொடர்ந்து இதே முறையில் எதிர் காலத்திலும் காட்டு வளத்தைப் பெருக்குவதற்கான முயற்சிகள் நடைபெற வேண்டும். மூன்றாவது திட்டக் காலத்தில் மேலும், 10,000 ஏக்கர்களில் முந்திரியும், 5,500

ஏக்கர்களில் தேக்கும், 20,000 ஏக்கர்களில் வாட்டில் மரமும், 3,000 ஏக்கர்களில் சவுக்கு மரமும், 5,000 ஏக்கர்களில் மென் மரமும், 5,000 ஏக்கர்களில் மூங்கிலும் பயிர் செய்வார்கள். காகிதத் தொழிலுக்கு மூங்கில் மிகவும் முக்கியமானது. ஆகவே நம் ராஜ்யத்தில் உற்பத்தியாகும் மூங்கில் அளவை உயர்த்துவது மிகவும் அவசியம். ஏரி, வாய்க்கால் கரைகளிலும் நல்ல ரக மரங்களை வைத்துப் பயிர் செய்வதற்கானத் திட்டம் 4,000 ஏக்கர் அளவில் எடுத்துக் கொள்ளப்படும். இவைகளைத் தவிர்த்துக் கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் ரப்பர் மரம் பயிரிடுவதும் தொடர்ந்து நடைபெறும். 1961-62-ல் 400 ஏக்கர்களில் மேலும் ரப்பர் பயிரிட ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டங்களுக்காக 1961-62 பட்ஜெட்டில் 35 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

நடைமுறைத் திட்டத்தில் கிராமப் பகுதிகளில் காட்டு வளத்தைப் பெருக்குவதற்கு ஒரு முக்கியமான திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இதுவரையிலும் செங்கற்பட்டு, தென்னார்க்காடு, வடார்க்காடு ஜில்லாக்களில் 6 வட்டாரங்களில் 2,300 ஏக்கர்களில் இத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது. மூன்றாவது திட்டத்தில் 75 லட்சம் ரூபாய் செலவில், 2 லட்சத்து 60 ஆயிரம் ஏக்கர்களில் இம்முறையில் காட்டு வளத்தைப் பெருக்க ஏற்பாடு செய்யப்படும். ஆரம்பக் கட்டத்தில் காட்டு இலாகாவின் மூலம் மரங்கள் பயிர் செய்யப்பட்டுப் பிற்பாடு பராமரிப்புக்காகப் பஞ்சாயத்துக் களிடம் இவைகள் ஒப்படைக்கப்படும். புதிதாக அமைந்துள்ள பஞ்சாயத்துக்களுக்கு இது மிகவும் முக்கியமான தொரு திட்டம்.

14. உணவுப் பற்றாக்குறையைத் தீர்ப்பதிலும் சத்துள்ள உணவை மக்களுக்குக் கிடைக்கச் செய்வதிலும் மீன்வளம் ஒரு முக்கியப் பங்கைக் கொள்ளமுடியும். மீன் வளத்தைப் பெருக்குவதற்கான பல திட்டங்கள் சென்ற 10 ஆண்டுகளில் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளன. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் 35 லட்சம் ரூபாயும், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் 75 லட்சம் ரூபாயும் இத் துறைக்காகச் செலவிடப்பட்டது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் இப் பணிகளைக் கணிசமாக விரிவாக்க 2,22 லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. படகுகளை நவீன முறையில் இயந்திர சக்திகொண்டு இயங்கும் முறையில் அமைப்பது தான் இத் துறையில் முக்கியமாக எடுக்கவேண்டிய நடவடிக்கை. நடைமுறைத் திட்டக் காலத்தில் 132 பாப்லோ படகுகள் கட்டப்பட்டு வினியோகிக்கப்பட்டுள்ளன. இப் பணியை மூன்றாவது திட்டக் காலத்தில் விரிவாக்குவதற்கு வசதி செய்யப் பட்டுள்ளது. 1961-62-ல் 9 லட்சம் ரூபாய் செலவில் 40 பாப்லோ படகுகள் கட்டப்படும். பிடிக்கப்பட்ட மீன்கள் கெட்டுப்போகாமல் சேமித்து வைப்பதற்கான குளிர் அறைச் சாதனங்கள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளன. மீன்வளம்.

இரண்டாவது திட்டக் காலத்தில் நான்கு இடங்களில் இந்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. வருகிற ஆண்டில் மதுரையிலும், பழவேற்காட்டிலும் இந்த வசதி செய்து கொடுக்கப்படும். நைலான் நூலைக்கொண்டு தயாரிக்கப்பட்ட வலைகள் மீன் பிடிப்பதில் பெரிதும் பயன்படுகின்றன. 6 லட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள 35,000 ராத்தல் எடையுள்ள நைலான் வலைகள் மீனவர்களுக்கு இரண்டாவது திட்டக் காலத்தில் வழங்கப்பட்டன. மீனவர்களின் கடன் பளுவைத் தீர்ப்பதற்காகக் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் மூலமாக 26 லட்சம் ரூபாய் கடனாக வழங்கப்பட்டுள்ளது. மூன்றாவது திட்டத்திலும் இப் பணிகள் தொடர்ந்து நடைபெறும். மீனவர்கள் குடியிருக்கும் கிராமங்களுக்குப் போக்குவரத்து வசதிகள் செய்து கொடுக்கக்கூடிய திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது. மூன்றாவது திட்டக் காலத்தில் ஒவ்வொரு கிராமத்தையும் அருகாமையிலுள்ள முக்கிய சாலைகளுடன் இணைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருகிறது. இதன் மூலம் மீன்களை அருகேயுள்ள இடங்களுக்குக்கொண்டு சென்று விற்பனை செய்வதற்கு நல்ல வாய்ப்பு ஏற்படும். ஆழ்கடலில் மீன் பிடிக்கும் திட்டத்தை அமல் செய்வதன் மூலமாகத்தான் பெரிய அளவில் மீன் வளத்தைப் பெருக்க முடியும். இதற்காகத் தூத்துக்குடித் துறைமுகத்தை ஒட்டி, தனியார் துறையில் ஒரு பெரிய திட்டம் வகுக்கப்பட்டு வருகிறது.

சமுதாயநலத் திட்டம்.

15. கிராம முன்னேற்றத்திற்காகச் சமுதாய நலத் திட்டம் வகுக்கப்பட்டு இன்று அதன் மூலம் நல்ல பலன் கிடைத்திருப்பதை அங்கத்தினர்கள் அறிவர். இத் திட்டத்தில் அவ்வப்பொழுது ஏற்படுகின்ற அனுபவத்தைக்கொண்டு பல்வேறு மாறுதல்களையும் ஏற்படுத்தி வருகிறோம். இது வரையில் 254 வட்டாரங்களில் இத் திட்டம் மேற்கொள்ளப் பட்டுள்ளது. எஞ்சியிருக்கும் 120 வட்டாரங்களிலும் 1963 அக்டோபர் இரண்டாம் தேதிக்குள்ளாக இத் திட்டம் அமுலாக்கப்படும். இத் துறையில் முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 76 லட்சம் ரூபாயும், இரண்டாவது திட்டக் காலத்தில் 13·78 கோடி ரூபாயும் செலவழிக்கப்பட்டது. மூன்றாவது திட்டத்தில் 20·36 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கப்படும். 1961-62-ம் ஆண்டில் மட்டும் 3·66 கோடி செலவழிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன் அமைப்புக்கள், சமுதாயத் திட்டத்தில் ஏற்பட்டுள்ள ஒரு புரட்சிகரமான மாறுதலாகும். எழுபத்தைந்து பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் ஏற்கனவே அமைக்கப்பட்டுப் பணியாற்றி வருகின்றன. தமிழ்ப் புத்தாண்டுப் பிறப்பன்று மேலும் 132 பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் ஆரம்பமாகும். 1961 அக்டோபர் இரண்டாம் தேதியன்று எஞ்சியுள்ள பகுதிகளிலும் பஞ்சாயத்து

யூனியன்கள் அமையும். தற்போதுள்ள பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடமே சமுதாய நலப் பணிகளையும் ஒப்படைப்பதற்கு ஆன திட்டம் ஏப்ரல் 1-ம் தேதியிலிருந்து அமுலுக்கு வருகின்றது. அப்பொழுது சமுதாய நல அபிவிருத்தித் திட்டங்கள், முக்கியமாக விவசாய உற்பத்தித் திட்டங்கள், பஞ்சாயத்து யூனியன்களின் பொறுப்பாக இருக்கும். அதற்கான ஆள் வசதிகளையும் நிதியையும் வழங்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருகின்றது. ஆரம்பக் கல்வி முழுவதும் இந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் மூலமாகத்தான் நடைபெறும். 1961-62 பட்ஜெட்டில் இதற்கு ஏற்ற அளவிற்கு நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. பஞ்சாயத்து யூனியன் திறம்படப் பணியாற்ற வேண்டுமானால் ஆங்காங்கே போதிய அளவு நிதி வசதியை அவர்களாகவே திரட்ட வேண்டியது மிகவும் அவசியம். அவ்வாறு திரட்டப்படுகின்ற நிதியையும் சர்க்கார் மானியங்களையும் உபயோகப்படுத்திக் கிராமப் பகுதிகளில் பெரிய அபிவிருத்தித் திட்டங்களை ஏற்பாடு செய்துவிட முடியும். நடப்பு ஆண்டில் பஞ்சாயத்துகள் வீட்டு வரி விதிப்பதன்மூலம் 30 லட்ச ரூபாய் திரட்டியுள்ளார்கள். இந்தத் தொகைக்கு இணை மானியமாக 30 லட்ச ரூபாய் வழங்க அரசாங்கத்தார் நிதி ஒதுக்கம் செய்துள்ளார்கள்.

16. ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்களை இதே முறையில் எடுத்துக்கொள்வதற்கு 1961-62 பட்ஜெட்டில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு, இதற்காக ரூ 1,40 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. மூன்றாவது திட்டக் காலத்தில் இதற்காக மத்திய அரசாங்கத்தார் ரூ 5 கோடி வழங்குவார்கள். ராஜ்ய சர்க்கார் பங்கையும் சேர்த்துச் சுமார் 7 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு வசதி ஏற்படும். மக்கள் பங்கையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டால் சுமார் 11 கோடி ரூபாய் அளவில் பல திட்டங்கள் நிறைவேற்றுவதற்கு அவைகள் மூலம் வழி ஏற்படுகிறது. இவைகளை நல்ல முறையில் நிறைவேற்றுவதற்குப் பொதுமக்களும் பஞ்சாயத்துக்களும், பஞ்சாயத்து யூனியன்களும் முன்வருவார்கள் என நம்புகிறேன். ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்கள்.

17. நம் நாட்டில் விவசாயம் நல்ல முறையில் முன்னேறாதற்கு ஒரு முக்கிய காரணம் நிலம் சிறு சிறு துண்டுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு, அச்சிறு பகுதிகளில் நிதி வசதியற்ற குடியானவர்கள் வேளாண்மை நடத்தக்கூடிய ஒரு நிலைமை நிலவுவது தான். வருடா வருடம் ஏற்படக்கூடிய பண்ணைச் செலவுக்கான தொகையைத் தனிப்பட்ட லேவாதேவிக்காரரிடமிருந்து அதிக வட்டிக்கு வாங்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் குடியானவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருந்தது. அவர்கள் உழைப்பின் பெரும் பகுதியை வட்டியாகக் கட்டிவிட வேண்டியிருந்தது. நிலத்தைச் சீர்திருத்திப் பண்படுத்துவதற்கு நிதித் தேவை ஏற்பட்டாலும் இதே முறையில்தான் அதிக வட்டிக்கு கடன் கூட்டுறவு.

வாங்க வேண்டிய நிலைமை என்றுமே இருந்து வந்தது. இதன் காரணமாக, எவ்வகையிலும் விவசாயத்தில் அபிவிருத்தி ஏற்படாமல் குடியானவர்களுடைய வாழ்க்கை நசித்துப் போகக்கூடிய நிலைமைதான் மேலும் மேலும் ஏற்பட்டுக் கொண்டுவந்தது. இந் நிலைமையைத் தவிர்க்கக் கூட்டுறவு இயக்கம் பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக் காலத்திலேயே ஆரம்பிக்கப் பட்டது. ஆனால் இவ்வியக்கம் போதுமான அளவு பரவாமல் நின்றுவிட்டது. சுதந்திரம் பெற்றதற்குப் பிற்பாடு விவசாய அபிவிருத்தியில் அக்கறை கொண்ட ராஜ்ய சர்க்கார் இத் துறையில் அதிகக் கவனம் செலுத்த ஆரம்பித்தார்கள். ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களிலேயும் இவ்வியக்கம் முக்கிய இடத்தைப் பெற்றது. சென்ற இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் கூட்டுறவு இயக்கம் பெரிய அளவில் விரிவடைந்து இருக்கின்றது என்பதைக் காண்கின்றோம். தற்போது நம் ராஜ்யத்தில் ஒவ்வொரு கிராமமும் கூட்டுறவு இயக்க வசதியைப் பெற்றிருக்கிறது. கிராமப் பகுதி மக்களில் நூற்றுக்கு 54 பேர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் பலனைப் பெற்றுள்ளார்கள், கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களின் மூலமாக 1953-54-ல் 4 கோடி ரூபாய் குடியானவர்களுக்குக் கடனுக வழங்கப்பட்டது; இவ்வாண்டில் அது 25 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு உயர்ந்துள்ளது. இருப்பினும் எல்லாக் குடியானவர்களுக்கும் வேண்டிய அளவு கடன் வசதியைக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இன்னும் செய்து கொடுக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படவில்லை. மூன்ருவது திட்டக் காலத்தில் 45 கோடி ரூபாய் அளவிற்குக் கடன் வழங்கவும், கிராமப் பகுதி மக்களில் 85 சத விகிதத்தினரைக் கூட்டுறவு இயக்கத்தின்கீழ்க் கொண்டு வரவும் திட்டமிட்டுள்ளோம்.

சில அபிவிருத்தி வட்டாரங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து, அங்குள்ள குடியானவர்களுக்கு வேண்டிய எல்லாக் கடன் வசதிகளையும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலமாகவே வழங்க ஏற்பாடு செய்ய முன் வந்துள்ளது அங்கத்தினர்களுக்கு ஞாபகம் இருக்கலாம். இம் முழுக் கடன் உதவித் திட்டம் இப்போது 43 வட்டாரங்களில் அமுலில் இருக்கின்றது. இந்த முறையை ராஜ்யம் முழுவதற்கும் கொண்டுவருவதற்கு முயற்சி செய்யப்படும். இதன் மூலம் குடியானவர்கள் தங்களுடைய பண்ணைச் செலவுக்காக வேண்டிய கடன் வசதி முழுவதையும் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலமாகவே பெறக்கூடிய நிலை ஏற்படும். இத் திட்டத்தை வகுப்பதில் இருக்கக்கூடிய முக்கியமான சங்கடம் சொத்துக் குறைவாக உள்ள குடியான வர்களுக்கும், குத்தகைதாரர்களாக உள்ள விவசாயிகளுக்கும் கடன் வழங்குவதில் இருக்கக்கூடிய சிக்கல்களே. இவர்களுக்குக் கடன் வழங்கினுல் கடனைத் திருப்பி வசூல் செய்வது கஷ்டம் என்ற ஒரு கருத்துப் பரவலாக உள்ளது. ஆகவே இதனுல் ஏற்படும். நஷ்டத்தை சர்க்காரும் ஏற்றுக்கொள்வதென

முடிவு செய்து, அதற்கான ஆணைகளையும் பிறப்பித்துள்ளது. இருப்பினும் சிறு குடியானவர்களுக்குக் கடன் கிடைப்பதில் இன்னும் பல சங்கடங்கள் இருப்பதாகத் தெரியவருகின்றது. இதைப் பற்றி ஒரு குழு விசாரணை நடத்தி வருகிறது. இக் குழு அறிக்கை சமர்ப்பித்த பின்னர் இதிலுள்ள சிக்கல்களை நீக்குவதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும்.

கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் வெறும் கடன் வழங்கும் ஸ்தாபனங்களாக மட்டுமல்லாமல் குடியானவர்களுக்கு வேண்டிய மற்ற அடிப்படையான வசதிகளையும் செய்து கொடுக்கக்கூடிய ஸ்தாபனங்களாக அமைவதன் மூலமாகத்தான் கூட்டுறவு இயக்கம் வலிவு பெறுவதுடன் விவசாய அபிவிருத்திக்கும் சிறந்த முறையிலே பயன்பட முடியும். குடியானவர்களுக்கு வேண்டிய உரம், பூச்சி மருந்து, விவசாயக் கருவிகள் போன்றவைகளை, நியாயமான விலைக்கு வாங்கி வழங்குவதுடன், விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களை நல்ல விலைக்கு விற்றுக் கொடுப்பதற்கும் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலம் ஏற்பாடு செய்வது அவசியமாகிறது. இன்றைக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இம் முறையில்தான், கடன் வழங்குவதுடன் மேலும், பல பணிகளை ஏற்று நடத்தக்கூடிய முறையில் விரிவு அடைந்து வருகின்றன. விற்பனைச் சங்கங்களையும், விற்பனைக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களையும் பெரிய அளவில் பெருக்குவதற்குத் திட்டமிட்டுள்ளோம். இரண்டாவது திட்டக் காலத்தில் 30 பிரதம விற்பனைச் சங்கங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளன. 243 கிடங்குகளும் கட்டப்பட்டன. மூன்றாவது திட்டக் காலத்தில் 1,000 கிடங்குகள் கட்டுவதற்கு திட்டமிட்டுள்ளோம். 1961-62-ல் 210 கிடங்குகள் கட்டுவதற்கு நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. விவசாயப் பொருள்களின் மொத்த வியாபாரம் முழுமையும் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமே நடப்பதற்கான ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்வதன் மூலம்தான் விவசாயிகள் தாங்கள் உழைத்து விளைவித்த பொருள்களுக்கு நியாயமான விலையைப் பெற வாய்ப்பளிக்க முடியும். சென்னைக் கிடங்கு கார்ப்பொரேஷனும் அதனுடைய பணிகளை விரிவாக்கும். அதற்காக சர்க்காரும் இதனுடைய பங்குத் தொகையில் 6 லட்சம் ரூபாய் முதலீடு செய்ய நிதி ஒதுக்கியுள்ளது. கூட்டுறவுப் பண்ணைத் திட்டமும் தொடர்ந்து நடைபெறும்.

18. இன்றைய நிலையில், நம் நாட்டின் பெரும் பகுதி மக்கள், விவசாயத்தையே நம்பி வாழக்கூடிய நிலையில் இருக்கின்றனர். பொதுவாக தேசீய வருமானம் வளர்ச்சி அடைந்து வருகின்றது என்றாலும் 75 சத விகித மக்கள் விவசாயத்திலேயே ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய காரணத்தினாலும் மக்களுடைய எண்ணிக்கை நாளுக்குநாள் வளர்ந்துகொண்டே போகின்ற காரணத்தினாலும் தனி மனிதனின் வருமானம் வர வரக் குறையக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டு வருகின்றது. பெருந் தொழில்கள்.

[Sri C. Subramaniam] [25th February 1961

பொருளாதார முன்னேற்றம் அடைந்துள்ள நாடுகளில் ஒரு சிறுபகுதியினரே விவசாயத் துறையில் ஈடுபட்டிருக்கின்றனர்; மற்றப் பெரும் பகுதியினர் வேறு தொழில்களில் ஈடுபடுகின்றனர். அந் நிலையை நம் நாட்டிலும் ஏற்படுத்துவதன் மூலமாகத்தான் நாட்டிலுள்ள வறுமையைப் போக்க முடியும்; எல்லா மக்களுக்கும் நல்ல வேலை வாய்ப்பு ஏற்படச் செய்ய முடியும். ஆகவேதான் நம்முடைய திட்டங்களில் தொழில் வளர்ச்சிக்குப் பெரிய முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

தமிழ் நாட்டின் தொழில் வளர்ச்சி, நெய்வேலி நிலக்கரித் திட்டம் வெற்றி பெறுவதையே பெரிதும் பொறுத்து இருக்கிறது. இத் திட்டம் 86 கோடி ரூபாய் அளவில் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் முக்கியப் பகுதிகள்—

(1) 35 லட்சம் டன் பழுப்பு நிலக்கரி வெட்டி எடுப்பதற்கான சுரங்க வேலைத் திட்டம்.

(2) பழுப்பு நிலக்கரியை உபயோகப்படுத்தி 2·5 லட்சம் கிலோவாட் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்வது.

(3) பழுப்பு நிலக்கரியை மூலப்பொருளாகக் கொண்டு ஆண்டு ஒன்றுக்கு 1·5 லட்சம் டன் யூரியா உரம் தயாரிப்பது.

(4) 3·8 லட்சம் டன் சுட்ட நிலக்கரி அச்சுக்கள் தயார் செய்வது.

நிலக்கரியை வெட்டி எடுக்கும் சுரங்க வேலையில் 270 லட்சம் கன கெஜம் மண்ணை வெட்டி எடுத்த பிறகே பழுப்பு நிலக்கரியைக் காண முடியும். 1961-ம் ஆண்டு செப்டம்பருக்குள் இதனைச் செய்ய முடியுமென எதிர்பார்க்கிறோம்.

நெய்வேலி மின்சார உற்பத்தி நிலையத்திற்கு ரஷ்ய உதவி கிடைத்திருக்கின்றது. அதற்கான ஒரு ஒப்பந்தமும் 1957-ம் ஆண்டு நவம்பரில் ரஷ்யாவுடன் செய்யப்பட்டுள்ளது. மின்சார உற்பத்தி நிலையத்தைக் கட்டுவதற்கான வேலைகள் துரிதமாக நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. முதல் இயந்திரமூலம் மின்சார உற்பத்தி இவ்வாண்டு செப்டம்பர் மாதத்தில் ஆரம்பமாகுமென எதிர்பார்க்கலாம். 1962-ம் ஆண்டு டிசம்பருக்குள் 2·5 லட்சம் கிலோவாட் அளவு மின்சாரம் உற்பத்தி செய்ய முடியுமென எதிர்பார்க்கிறோம். உர உற்பத்திக்கான தொழிற்சாலையை இத்தாலி, மேற்கு ஜெர்மனி நாடுகளின் உதவிகொண்டு அமைக்க ஏற்பாடாகி வருகிறது. இதற்கான பணிகளும் துவங்கப்பட்டு, பல இயந்திரங்களும் வர ஆரம்பித்துவிட்டன. சுட்ட நிலக்கரி அச்சுக்கள் தயாரிப்பதற்கான தொழிற்சாலை அமைப்பிற்கு வந்துள்ள டெண்டர்கள் பரிசீலனையில் இருக்கின்றன. நிலக்கரிச் சுரங்கத்தில் நல்ல உயர்தரக் களிமண் கிடைக்க வாய்ப்பு இருக்கின்றது. இதைச் சுத்தம் செய்து பல பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதற்கு உபயோகப்படுத்த முடியும். இதற்கான ஒரு தொழிற்சாலையும் கட்டப்பட்டு வருகின்றது.

25th February 1961] [Sri C. Subramaniam]

நெய்வேலித் திட்டம் முழுமைக்கும் 26,750 ஏக்கரா நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இதுவரையிலும் 11,454 ஏக்கரா நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இதன் காரணமாக வெளியேற்றப்பட்ட மக்களுக்கு வேறு இடங்களில் வசதி செய்து கொடுக்கப்பெற்று, அவர்கள் புனர் வாழ்விற்கான உதவிகளும் அளிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இத் திட்டத்தில் பணியாற்றும் பல்வேறு பணியாளர்களுக்கு வீடு கட்டும் திட்டமும் துரிதமாக முன்னேறி வருகின்றது. இவ்வாண்டு மார்ச் இறுதிக்குள்ளாக 5,507 கட்டிடங்கள் கட்டி முடிக்கத் திட்டமிட்டுள்ளார்கள். குடிநீர் வசதி, விளக்கு வசதிகள், பள்ளிகள், சுகாதார வைத்திய வசதிகள், கடைகள், விளையாட்டு மைதானங்கள் போன்ற பல்வேறு வசதிகளுக்கும் ஏற்பாடு செய்துள்ளார்கள். குடும்பங்களுக்கான அத்தியாவசியமான பொருள்களை நியாயமான விலைக்கு விற்கும் முறையில் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களும் அமைக்கப்பட்டு இருக்கின்றன.

19. தமிழ் நாட்டில் இரும்பு உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலை இல்லாத குறை பெரும் குறையாக இருந்து வந்திருக்கின்றது. சேலம் ஜில்லாவில் இரும்புக் கனி ஏராளமாக உள்ளது; ஆயினும் அதிலே இருக்கக்கூடிய இரும்புச் சத்துக் குறைவுதான். இரும்புக் கனியை உருக்குவதற்கான நிலக்கரியும் நம் ராஜ்யத்தில் இதுவரையில் கிடைக்காது இருந்தது; தற்போது நெய்வேலியில் பழுப்பு நிலக்கரி கிடைக்கும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. சேலம் இரும்புக் கனியையும், நெய்வேலிப் பழுப்பு நிலக்கரியையும் கொண்டு இரும்பு உற்பத்தி செய்ய முடியுமா என்ற ஆராய்ச்சிகள் நடைபெற்று வருகின்றன. கிழக்கு ஜெர்மன் நிபுணர்கள் இதைப்பற்றி ஒரு பூர்வாங்க அறிக்கையைத் தயாரித்துச் சமர்ப்பித்துள்ளார்கள். மேற்கு ஜெர்மனியிலிருந்தும் இத் திட்டத்திற்கு உதவ முன்வந்துள்ளார்கள். பூர்வாங்க சோதனைகள், இத் திட்டம் வெற்றி பெறுவதற்கான நம்பிக்கையை நமக்கு ஊட்டுவதாய் இருந்தாலும், இதைப்பற்றி இன்னும் பெரிய அளவில் சோதனைகள் நடத்த வேண்டிய அவசியத்தைப்பற்றி ஜெர்மன் நிபுணர்கள் வலியுறுத்தி இருக்கிறார்கள். நிலக்கரி வெட்டி எடுக்கப்பட்ட பின்புதான் அச்சோதனைகளுக்கு ஏற்பாடு செய்யமுடியும். அச்சோதனைகளின் அடிப்படையில் இரும்பு உற்பத்திச் செய்ய முடியும் என்ற முடிவு ஏற்படுமேயானால் தமிழ் நாட்டில் கட்டாயம் இரும்புத் தொழிற்சாலை அமையும் என்பதில் யாருக்கும் ஐயம் வேண்டியதில்லை. மத்திய சர்க்கார் இதற்கான திட்டங்களைப் பரிசீலிப்பதற்கு நிபுணர்கள் அடங்கிய ஒரு குழுவை நியமித்து இருக்கின்றார்கள். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் இதற்கென முதற்படியாக 25 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆகவே இரும்புத் தொழிற்சாலை அமைப்பதற்கான பூர்வாங்க

இரும்புத் தொழிற்சாலை.

[Sri C. Subramaniam] [25th February 1961

ஏற்பாடுகள் நடைபெற்றுக்கொண்டு இருந்தாலும், முடிவான சோதனைகள் நடைபெற்று, திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்கின்ற உறுதியை நிபுணர்கள் தெரிவிக்கின்ற வரையில், நாம் பொறுமையுடன் காத்திருக்கத்தான் வேண்டும். பல கோடிக் கணக்கில் முதலீடு செய்ய வேண்டிய தொழிலை, சோதனைகள் பூர்த்தியாகாமல் எடுத்துக்கொள்வது என்பது முடியாத காரியம். இதற்கான எல்லா வேலைகளையும் துரிதமாகக் கவனிப்பதற்காக ஒரு தனி அதிகாரியையும் நாம் நியமித்திருக்கிறோம். பூர்வாங்க வேலைகளுக்காக மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ராஜ்ய சர்க்கார் நிதியில் 75 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது. சேலத்தில் உள்ள இரும்புக் கனியை வெட்டி எடுத்து அவைகளை ஜாம்ஷெட்பூருக்கும், ஜெர்மனிக்கும் சோதனைகள் நடத்துவதற்காக அனுப்ப ஏற்பாடுகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. இச் செலவுக்காக 1961-62-ம் ஆண்டு பட்ஜெட்டில் 7·5 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது.

நெய்வேலித் திட்டத்திலுள்ள பல்வேறு பகுதிகள் நிறைவேற்றப்படுவதன் மூலம் நம் ராஜ்யத்திற்கு மின்சாரம், உரம், எரிபொருள்கள் போன்ற பல வசதிகள் கிடைப்பதோடு, பல புதிய உபதொழில்கள் தோன்றக்கூடிய வாய்ப்பும் ஏற்படும். அண்டை ராஜ்யங்களுக்கும் இத் திட்டத்தின் மூலமாகப் பல பலன்கள் ஏற்படலாம். மின்சார உற்பத்தியை 4 லட்சம் கிலோவாட்டாக உயர்த்துவதற்கு மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இதற்காக நிலக்கரியை அதிக அளவில் வெட்டி எடுப்பதற்கும் திட்டம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

காவிரி எண்ணெய்.

20. தமிழ் நாட்டில் காவிரிப் பகுதியில் எண்ணெய் இருக்கின்றதா என்பதைப் பற்றிய ஆராய்ச்சி பல அந்நிய நாட்டு நிபுணர்களால் நடத்தப்பட்டு வந்துள்ளது. 1956-ம் ஆண்டு ரஷ்ய நிபுணர்கள் அவ்விடத்தைப் பார்வையிட்டு இங்கு எண்ணெய் கிடைப்பதற்கான அறிகுறிகள் உள்ளன என்ற கருத்தை வெளியிட்டனர். இதற்காகப் பூர்வாங்க சோதனைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென இந்திய அரசாங்கத்திற்கு ஆலோசனை கூறினர். ராஜ்ய சர்க்காரும் இதைப்பற்றி மத்திய சர்க்காருக்கு எடுத்துச் சொல்லி, இதற்கான சோதனைகள் 1957-58-ல் ஆரம்பமாயின. இந்தியப் புவியியல் ஆராய்ச்சிக் கழகம் இதற்கான சோதனைகளை மேற்கொண்டது. இதுவரையில் சுமார் 4,000 சதுர மைல் அளவில் சர்வே நடத்தியுள்ளார்கள். மேலும் பல பகுதிகளில் சோதனைகள் நடைபெற்று வருகின்றன. எண்ணெய் எரிவாயுக் கமிஷனும் (Oil and Natural Gas Commission) இங்கு ஒலி அலைச் சோதனைகளை நடத்த

நிபுணர்களையும் கருவிகளையும் அனுப்பியுள்ளனர். இந்தப் பூர்வாங்க சோதனைகள் இப் பகுதியில் எண்ணெய் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையை ஊட்டுகின்றன.

21. நீலகிரியில் கச்சா பிலிம் தொழிற்சாலை அமைப்பதற்காக ஊட்டிக்கு அருகாமையில் ஓர் இடம் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டுக் கட்டிடம் கட்ட ஏற்பாடுகள் நடைபெற்று வருகின்றன. முன்பு எதிர்பார்த்தது போலவே 1962-ம் ஆண்டுக்குள்ளாக இங்குக் கச்சா பிலிம் உற்பத்தியாகும் என எதிர்பார்க்கலாம். மத்திய அரசாங்கம் நிறுவப்போகும் மற்றொரு முக்கிய தொழிற்சாலை, கிண்டியில் ரண சிகிச்சைக் கருவிகள் உற்பத்திக்கானது ஆகும். இதற்கான ஏற்பாடுகளும் நடைபெற்று வருகின்றன. டெலிபிரிண்டர் யந்திரங்கள் செய்வதற்கான ஒரு தொழிற்சாலை அமைப்பதற்கும் ஏற்பாடுகள் நடைபெற்று வருகின்றன. புரோட்டோ டைப் தொழிற்சாலை ஒன்று நியமிக்கும் திட்டமும் நிறைவேறி வருகிறது. ஏனை மத்திய திட்டங்கள்.

மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில், கனரக மின்சாரக் கருவிகளை உற்பத்தி செய்ய அமைக்கப்போகும் இரண்டு பெரும் தொழிற்சாலைகளில் ஒரு தொழிற்சாலை தென்னிந்தியாவில் அமையும். நம்முடைய ராஜ்யத்திலுள்ள சில இடங்களை இதற்கென அமைக்கப்பட்ட நிபுணர் குழு வந்து பரிசீலனை செய்து சென்றிருக்கிறது. இத் தொழிற்சாலை நம்முடைய ராஜ்யத்திலே ஏற்படுவதற்கான வாய்ப்புகள் உள்ளன.

பெரம்பூர் ரயில் பெட்டித் தொழிற்சாலை 1955-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 2-ம் தேதியன்று உற்பத்தியைத் தொடங்கிற்று. வருஷம் ஒன்றுக்கு 350 பெட்டிகள் கட்டக்கூடிய அளவை ஐந்தாண்டுகளில் அடைய வேண்டுமெனத் திட்டமிட்டிருந்தார்கள். ஆனால் இந்த இலக்கை மூன்று ஆண்டுகளிலேயே அடைய முடிந்தது. தற்போது வருஷம் ஒன்றுக்கு இங்கு 600 பெட்டிகள் கட்டப்படுகின்றன. இந்த ஆண்டு முடிவிற்குள்ளாக 700 பெட்டிகள் கட்டக்கூடிய அளவிற்கு விரிவடைந்து விடும் என எதிர்பார்க்கிறோம். இதில் 7·5 கோடி ரூபாய் முதலீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. ரயில் பெட்டிகளுக்கு **furnishing**—furnishing என்று ஆங்கிலத்திலேயே போட்டிருக்கிறேன். அதற்கேற்ற பொருத்தமான தமிழ் வார்த்தையை யாராவது சொன்னால் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயார்—வசதிகள் செய்வதற்கான ஒரு திட்டம் 3·7 கோடி ரூபாய் செலவில் அமைக்க ஏற்பாடுகள் நடைபெற்று வருகின்றன. இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகளுக்குள்ளாக இத்தொழிற்சாலை கட்டி முடிக்கப்பட்டு விடும். இதன் மூலம் பெரம்பூர் தொழிற்சாலையில் தயாராகின்ற எல்லா ரயில் பெட்டிகளும் இந்தத் தொழிற்சாலையிலேயே furnishing செய்யக்கூடிய வசதிகள் ஏற்பட்டு விடும்.

[Sri C. Subramaniam] [25th February 1961

தனியார் துறை.

22. நம் ராஜ்யத் தொழில் வளர்ச்சியில் தனியார் துறை ஒரு முக்கியப் பங்கை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது. பல்வகை தொழிற் சாலைகள் பெரிய அளவிலே அமைப்பதற்கான திட்டங்களைப் பல தொழிற் கம்பெனிகள் வெற்றியுடன் நிறைவேற்றி வருகின்றன.

தமிழ் நாட்டில் முதன் முதலில் ஏற்பட்ட தொழில், நூல் நூற்கும் மில்கள்தான். 1950-ம் ஆண்டில் 71 மில்கள் 17 லட்சம் கதிர்களுடனும் 7,400 தறிகளுடனும் ஏற்பட்டிருந்தன. 1956-ம் ஆண்டில் மேலும் 31 மில்கள் அமைந்து, மொத்தம் 21·7 லட்சம் கதிர்களும் 8,016 தறிகளும் இயங்கி வந்தன. அடுத்த ஐந்தாண்டுகளில் 30·6 லட்சம் அளவிற்குக் கதிர்கள் அதிகப்பட்டுள்ளன. அகில இந்தியாவிலும் 135·4 லட்சம் கதிர்களே உள்ளன. இவைகளில் 22 சதவீதத்துக்கு மேல் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் அமைந்துள்ளன. ஆனால் தறிகள் போதுமான அளவுக்கு அதிகரிக்கவில்லை. அதற்கு முக்கிய காரணம் இங்கு உற்பத்தியாகும் நூலில் பெரும் பகுதி கைத்தறிக்கு உபயோகப்படுவதுதான். இருப்பினும் தறிகளை மேலும் அதிகப்படுத்துவதற்கும் முயற்சி எடுப்பது அவசியம். மூன்றுவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் மில் களில் பொருத்துவதற்காக 10,000 விசைத் தறிகளை நம் ராஜ்யத்திற்காக ஒதுக்கவேண்டுமென மத்திய சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம்.

சமீப காலத்தில் துணி உற்பத்தி செய்வதில் ஒரு புரட்சி கரமான மாறுதல் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. இயற்கையாகக் கிடைக்கும் பஞ்சு அல்லது பட்டு இவைகளைக் கொண்டு துணி செய்வதற்குப் பதிலாக ரசாயன முறையில் செயற்கைப் பஞ்சு, செயற்கை நூல் இவைகளை உற்பத்தி செய்யும் முறைகளைக் கண்டுபிடித்துள்ளார்கள். இதன் பயனுக விவசாய நிலங்களில் பஞ்சு உற்பத்தி செய்வதற்குப் பதில் காடுகளில் வளருகின்ற மரங்களை உபயோகித்துச் செயற்கைப் பஞ்சையும், நூலையும் தயார் செய்ய முடியும். இதற்கான நிலம் பஞ்சுப் பருத்தி விளைவிக்கும் நிலத்தைப் போன்று வளம்பெற்றதாக இருக்க வேண்டிய அவசியம் ஒன்றுமில்லை. அத்துடன் ஒரு ஏக்கரில் தயாராகின்ற பருத்தியைக் காட்டிலும் அந்த ஏக்கரில் தயாராகின்ற மரத்தைக் கொண்டு செய்யப்படும் செயற்கை நூல் பல மடங்கு அதிகமாக உள்ளது. பஞ்சுப் பற்றுக்குறை இருக்கக்கூடிய நாட்டில் இந்த நவீன முறைகளைக் கையாளுவது அவசியமாகிறது. இந்த அடிப் படையில் தென்னிந்திய விஸ்கோஸ் கார்ப்பொரேஷன் என்ற ஸ்தாபனம் கோயம்புத்தூருக்கு அருகாமையில் இதற்கென ஒரு தொழிற்சாலையை அமைத்து வருகின்றது. ஏப்ரல், மே மாதத்திலே இதிலே உற்பத்தி தொடங்குமென எதிர்பார்க் கலாம். நம் ராஜ்யத்தில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய முக்கியமான தொழிற்சாலைகளில் இதுவும் ஒன்று.

25th February 1961] [Sri C. Subramaniam]

சேலத்தில் அலுமினியக் கனியை உபயோகித்து அலுமினியம் தயார் செய்வதற்கான திட்டம் பூர்த்தியாகிவிட்டது. சமீபத்தில் இதற்காக ஒரு கம்பெனியும் பதிவு செய்யப்பட்டு மூலதனத்திற்கான பங்குகளும் பொதுமக்களிடமிருந்து சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இத்தாலியிலுள்ள பிரசித்திபெற்ற மான்டிகேட்டினி என்ற கம்பெனி இதற்கு உதவ முன் வந்துள்ளது. வேலை தொடங்கி இரண்டு ஆண்டுகளுக்குள் அலுமினிய உலோக உற்பத்தி செய்ய முடியுமென எதிர் பார்க்கப்படுகிறது.

வருடம் ஒன்றுக்கு 20,000 டன் காகிதம் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய தொழிற்சாலை ஒன்றை சேஷஸாயி ஸ்தாபனத்தார் கட்டிவருகின்றனர். மேலும் சிறிய அளவில் காகிதம் உற்பத்தி செய்வதற்காக ஆறு லைசென்சுகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. சர்க்கரைத் தொழிற்சாலையில் உப பொருளாகக் கிடைக்கும் கரும்புச் சக்கைகளைக் கொண்டு காகிதக் கூழ் (pulp) செய்யக்கூடிய திட்டமும் பரிசீலனையில் இருக்கின்றது. சர்க்கரைத் தொழிற்சாலையிலே ஏற்படக்கூடிய இன்னொரு மூலப்பொருள் வெல்லக் கசடு (molasses). இதிலே இருந்து எரி சாராயம் உற்பத்தி செய்ய முடியும். வருடம் ஒன்றுக்கு 20 லட்சம் காலன் எரி சாராயம் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய ஒரு தொழிற்சாலை அமைப்பதற்கு லைசென்சு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

உரத் தொழிற்சாலைகள் பல ஏற்படுவதற்கான வாய்ப்புகளும் நம் ராஜ்யத்தில் உள்ளன. முன்பே குறிப்பிட்டபடி நெய்வேலியில் யூரியா உரம் செய்வதற்குத் தொழிற்சாலை அமைக்கப்பட்டு வருகிறது. பாரி அண்டு கம்பெனியார் அம்மோனியம் பாஸ்பேட் என்ற உரம் செய்வதற்கான ஒரு தொழிற்சாலையை அமைத்து வருகின்றனர். கோத்தாரி அண்டு சன்ஸ் தூத்துக்குடிக்குப் பக்கத்தில் அம்மோனியம் பாஸ்பேட் தயாரிப்பதற்கான ஒரு பெரும் தொழிற்சாலையை அமைக்க முன்வந்துள்ளனர். இவைகளெல்லாம் உருவாகும் பொழுது, நம் ராஜ்யத்திற்கு வேண்டிய நைட்ரஜன் உரம் போதிய அளவிற்கு உற்பத்தியாகும். பாஸ்பேட் உரமும் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் 110,000 டன் அளவுக்கு இப்போது உற்பத்தியாகிறது. மேலும் 140,000 டன் சூபர் பாஸ்பேட் உற்பத்தி செய்வதற்காக மூன்று தொழிற்சாலைகள் சென்னை, கடலூர், கோயம்புத்தூர் ஆகிய இடங்களில் அமைக்க லைசென்சுகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. இந்தப் புதிய தொழிற்சாலைகளில் முழு உற்பத்தி ஏற்படும்பொழுது மொத்தம் 2·5 லட்சம் டன் சூபர்பாஸ்பேட் உரம் உற்பத்தி செய்ய முடியும். மூன்றுவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட முடிவிற்குள்ளாக 320,000 டன் பாஸ்பேட் உரம் நமக்கு வேண்டியிருக்குமென மதிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இன்னொரு தொழிற்சாலை ஏற்படுவ

தற்கான தேவை உள்ளது. வருடம் ஒன்றுக்கு 60,000 டன் சூபர் பாஸ்பேட் உற்பத்தி செய்வதற்குத் தஞ்சாவூரில் ஒரு தொழிற்சாலையை அமைக்க முயற்சி நடைபெற்றுவருகின்றது. இதற்கும் அனுமதி கிடைக்குமென எதிர்பார்க்கிறோம்.

ரசாயனத் தொழில் வகைகளில் தாரங்கதாரா கெமிகல் வொர்க்ஸ் 30,000 டன் காஸ்டிக் சோடா உற்பத்தி செய்யும் ஒரு தொழிற்சாலையை அமைத்துத் தொழில் நடைபெறுவது அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும். இதன் உற்பத்தி அளவை 60,000 டன்னுக்கு அதிகரிக்கத் திட்டமிடப்பட்டு அதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இத்தொழிற் சாலையில் உப பொருளாக வரக்கூடிய குளோரின் வாயுவைப் பயன்படுத்துவதற்கான ஒரு திட்டமும் பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது. இத் திட்டம் உருவானல் பிளாஸ்டிக் உற்பத்தி செய்வதற்கு மூலப்பொருளாக உள்ள பி.வி.சி. என்ற ரசாயனப் பொருளை வருடம் ஒன்றுக்கு 10,000 டன் அளவுக்கு உற்பத்தி செய்ய முடியும். தாழையூத்தில் வருடம் ஒன்றுக்கு 10,000 டன் கால்சியம் கார்பைட் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய தொழிற்சாலை அமைக்கப்பட்டு உற்பத்தி ஆரம்பமாகியிருக்கிறது. மேட்டூரில் காஸ்டிக் சோடா, பீளிச்சிங் பவுடர், குளோரின் திரவம் ஆகிய ரசாயனப் பொருள்கள் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன.

இயந்திரக் கருவிகள் செய்யும் துறையிலும் நல்ல முன்னேற்றம் கண்டுள்ளோம். கோயம்புத்தூர் ஜில்லா விலும், சென்னை நகர்ப்புறத்திலும் பல முக்கிய என்ஜினீயரிங் தொழிற்சாலைகள் அமைந்துள்ளன. இவைகள் தமிழ் நாட்டின் தொழில் வளர்ச்சிக்கு நல்ல முறையில் உதவி வருகின்றன.

இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் தொழில்களை நடத்துவதற்காக பதிவு செய்யப்பட்ட கம்பெனிகளின் எண்ணிக்கை 908. அவை களில் 66 பப்ளிக் லிமிடெட் கம்பெனிகளாகவும், 842 பிரைவேட் லிமிடெட் கம்பெனிகளாகவும் உள்ளன. பப்ளிக் லிமிடெட் கம்பெனிகளுக்காக மொத்தம் அனுமதிக்கப்பட்ட மூலதனம் 53·36 கோடி ரூபாய். அதில் செலுத்தப்பட்ட பங்குத் தொகை 4·53 கோடி ரூபாய். 842 பிரைவேட் கம்பெனிகளுக்கு அனுமதிக்கப்பட்ட பங்குத் தொகை 106·68 கோடி ரூபாய். செலுத்தப்பட்ட பங்குத் தொகை 42·64 கோடி ரூபாய். இந்தப் புள்ளி விவரங்கள் நம் ராஜ்யத்திலே ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய தொழில் வளர்ச்சியை ஓரளவுக்கு விளக்கிக் காட்டுகின்றன. ஆனல் நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சி போதிய அளவிற்கு ஏற்பட்டு மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் கணிசமாக உயரவேண்டு

மென்று சொன்னால் இதைவிடப் பெரிய அளவில் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படுவது அவசியம். ஆகவே மேலும் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படுவதற்கான திட்டங்கள் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே எடுக்கப்பட்டு நிறைவேற்றப் படுவது அத்தியாவசியமாகிறது.

23. நம் மக்களிடையே தொழில் நுட்ப அறிவும், தொழில் திறமையும் பெருகுவதுதான் இந்தத் தொழில் வளர்ச்சிக்கு அடிப்படை. சென்ற பத்தாண்டுகளில் இந்த அறிவையும், திறமையையும் வளர்ப்பதற்குத் தொழில் நுட்பக் கல்வித் துறையில் பல திட்டங்களை நிறைவேற்றியுள்ளோம். அதன் பயனாக இப்போது வருடம் ஒன்றுக்கு 1,157 மாணவர்கள் பொறியியல் கல்லூரிகளில் சேர வாய்ப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. பாலிடெக்னிக் பள்ளிகளில் வருடம் ஒன்றுக்கு 2,910 மாண வர்கள் சேர இடவசதி செய்யப்பட்டுள்ளது. இருப்பினும் மூன்றாவது திட்டக் காலத்திலும் அதைத் தொடர்ந்து நான்காவது திட்டக் காலத்திலும் நமக்கு வேண்டிய பட்டப் படிப்புப் பெற்ற என்ஜினீயர்களையும், டிப்ளமா பெற்றவர் களையும் கணக்கெடுப்போமானால் பற்றாக்குறை ஏற்படும் என்றுதான் தோன்றுகிறது. ஆகவே பொறியியல் கல்லூரி களையும் பாலிடெக்னிக்குகளையும் இன்னும் அதிகப்படுத்த வேண்டியது அவசியமாகின்றது. மூன்றாவது திட்டக் காலத் தில் ஒரு பிராந்தியப் பொறியியல் கல்லூரியையும், தனியார் துறையில் இன்னொரு பொறியியல் கல்லூரியையும் ஆரம்பிப்ப தெனத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு கல்லூரியிலும் வருடம் ஒன்றுக்கு 120 மாணவர்கள் சேர்க்கப்படுவதற்குப் பதிலாக 180 மாணவர்கள் சேர்க்கப்படுவார்கள். பிராந்தியப் பொறியியல் கல்லூரியில் வருடம் ஒன்றுக்கு 250 மாணவர்கள் சேருவதற்கு வசதி செய்யப்படும். இந்த முறையில் மூன்றாவது திட்ட முடிவிற்குள் பொறியியல் கல்லூரிகளில் வருடம் ஒன்றுக்கு 1,767 மாணவர்களைச் சேர்க்கமுடியும். பாலிடெக்னிக்குகளில் இப்போது இருப்பதைவிட மேலும் 700 பேர் சேருவதற்கான வசதிகள் செய்யப்படும். மூன்றாவது திட்டக் காலத்தில் தொழில் நுட்பக் கல்விக்காக 6·5 கோடி ரூபாய் செலவு செய்வதென முடிவு செய்யப் பட்டுள்ளது. இரண்டாவது திட்டக் காலத்தில் தொழில் நுட்பக் கல்விக்கு ஒதுக்கிய தொகை 3·37 கோடி ரூபாய். பொறியியல் துறையில் பெரிய அளவில் மேல்படிப்புப் போதிப் பதற்குரிய வசதிகளுடன் இந்தியத் தொழில் நுட்பக் கழகம் (இன்டியன் இன்ஸ்டிடியூட் ஆப் டெக்னலஜி) மத்திய சர்க் காரால் கிண்டியில் அமைக்கப்பட்டு நடைபெற்று வருகின்றது. அதற்கான கட்டிடங்கள் துரிதமாகக் கட்டப்பட்டு வருகின் றன. இதற்கு வேண்டிய உதவியை அளிக்க மேற்கு ஜெர்மன் சர்க்கார் முன்வந்துள்ளார்கள். மேற்கு ஜெர்மன் நிபுணர் களும் பேராசிரியர்களும் இந்த ஸ்தாபனத்தில் பணியாற்றி

தொழிற் கல்வி.

வருகின்றனர். இந்த ஸ்தாபனத்தின்மூலம் பொறியியல் துறையில் நல்ல முன்னேற்றங்கள் காண்பதற்கு வாய்ப்புகள் உள்ளன.

நாட்டின் பெருந்தொழில்கள் இயங்குவதற்குப் பொறியியல் பட்டதாரிகள், டிப்ளமா உடையவர்கள் மட்டும் போதாது. பிட்டர், வெல்டர் போன்ற பல்வேறு கைப்பணியாளர்களும் அத்தியாவசியம். இந்த ரகத் தொழிலாளர்களுக்குப் பயிற்சி அளிப்பதற்கான நிலையங்களும் நம் ராஜ்யத்தில் பல இயங்கிவருகின்றன. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 768 நபர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளக்கூடிய வசதி இந்தப் பயிற்சி நிலையங்களில் இருந்தன. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் மேலும் 2,400 பேருக்குப் பயிற்சி அளிப்பதற்கான அளவிற்கு நிலையங்கள் திறக்கப்பட்டன. இதைத் தவிர்த்துத் தனியார் நடத்தும் தொழிற்சாலைகளில் 305 பேர்கள் தொழில் பயிற்சி பெறுவதற்கு ஏற்பாடு செய்துள்ளார்கள். தொழிலாளர்கள் ஓய்வு நேரங்களில் பயிற்சி பெற்றுத் தங்களுடைய அறிவையும் திறமையையும் பெருக்கிக்கொள்வதற்கான வாய்ப்பைக் கொடுப்பதற்காக, சாயங்கால வேளைகளில் நடைபெறும் இரண்டு பயிற்சி நிலையங்களும் திறக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. இவைகளில் 400 பேர் பயிற்சி பெற இடமுள்ளது. இந்தத் தொழில் பயிற்சித் திட்டங்களுக்காக இரண்டாவது திட்டக் காலத்தில் 97 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்யப் பட்டது. மூன்றாவது திட்டக் காலத்தில் இவ் வகையில் 3·25 கோடி ரூபாய் செலவு செய்யத் திட்டமிட்டுள்ளோம். மேலும் 14 தொழில் பயிற்சி நிலையங்கள் ஏற்பாடு செய்து அவைகளில் 3,500 பேருக்குப் பயிற்சி கொடுப்பதற்கு வகை செய்யப்படும். சாயங்கால வேளைகளில் பயிற்சி கொடுக்கும் நிலையங்கள் மேலும் இரண்டு திறக்கப்படும்.

பெருமளவில் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படுகின்ற கட்டத்தில் தொழில் ஸ்தாபனங்களே பயிற்சி கொடுப்பதற்கான ஏற்பாடு களைச் செய்வது மிகவும் தேவை. பெரம்பூர் ரயில் பெட்டி கட்டும் தொழிற்சாலையில் இவ்வாறு பயிற்சி கொடுக்க ஏற்பாடு செய்துள்ளார்கள். தனியார் துறையிலுள்ள பெரிய தொழில் ஸ்தாபனங்களும் இந்தப் பணியில் ஈடுபட முன் வருவது மிகவும் அவசியம். இதற்கான திட்டம் ஒன்றை வகுப்பதற்குச் சர்க்காரும் வேண்டிய உதவியைச் செய்ய வேண்டும்.

சிறு ரகத் தொழில்கள்

24. ஒரு நாட்டின் தொழில் வளர்ச்சிக்கு, பெருந் தொழில் கள் மட்டும் இருந்தால் போதாது. சிறிய தொழில்கள் பெருமளவில் அமைவதன் மூலமாகத்தான் வேலை வாய்ப்புகள் பரவலாக ஏற்படுவதுடன், மக்களின் தொழில் திறனும் விருத்தி அடைய முடியும். சிறு ரகத் தொழில்களை

அமைப்பதில் நமது ராஜ்யம் முன்னணியில் இருந்து வருகின்றது. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் 12 லட்சம் ரூபாய்தான் இத்துறையில் செலவழிக்கப்பட்டது. இரண்டாவது திட்டக் காலத்தில் 3.96 லட்சம் ரூபாய் சிறு ரகத் தொழில்களுக்காகச் செலவழிக்கப்படுவதுடன் தொழில் பண்ணைகளை அமைப்பதற்கும் 1·54 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்யப்பட்டுள்ளது. கிண்டியிலும், விருதுநகரிலும் இரண்டு தொழில் பண்ணைகளும் மார்த்தாண்டம், பேட்டை, மதுரை, திருச்சிராப்பள்ளி, ஈரோடு ஆகிய இடங்களில் ஐந்து தொழிற்பேட்டைகளும் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. தஞ்சையில் அமைக்கப்பட்டுவரும் தொழிற்பேட்டை கூடிய சீக்கிரத்தில் ஆரம்பிக்கும். காட்பாடியில் ஒரு பேட்டை கட்டப்பட்டுவருவதுடன் சேலத்தில் ஒன்றும் அமைப்பதற்கான பூர்வாங்க வேலைகள் நடைபெற்று வருகின்றன. கிண்டியில் அமைக்கப்பட்டுள்ள தொழிற் பண்ணை மிகச் சிறந்த முறையில் அமைக்கப்பட்டுத் தற்போது 128 தொழிற் கூடங்கள் உற்பத்தியில் ஈடுபட்டுள்ளன. சுமார் 3,000 பேர்கள் இவைகளில் பணிபுரிந்து, வருஷம் ஒன்றுக்கு இரண்டு கோடிக்கு மேற்பட்ட மதிப்புள்ள பொருள்களை உற்பத்தி செய்கின்றனர். உலகின் பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்து வரக் கூடிய தொழில் நிபுணர்கள் இப் பண்ணை அமைப்பைக் கண்டு அவர்களுடைய பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துள்ளார்கள்.

மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் சிறு ரகத் தொழில்கள் அமைப்பதற்காகவும், தொழில் பண்ணைகளுக்காகவும் மொத்தம் 11·2 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது, 1961-62-ல் கோவையில் வெப்பப் பக்குவ சாலை (heat treatment shop) ஒன்றும், கருவி நிலையம் (tools room) ஒன்றும், பொதுத் தொழில் வசதித் தொழிற்சாலை (common lease shop) ஒன்றும் ஆரம்பிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. சேலத்தில் கருவி நிலையமும் (tools room), மதுரையில் ஒரு பொதுத் தொழில் வசதித் தொழிற்சாலை (common lease shop) யும் கார்குடியில் ஒரு மரம் அறுக்கும் தொழிற்சாலை (saw mill) யும் அமைக்கப்படும். ஐந்து கிராமப் பட்டறைகள் (rural workshops) கரூர், நாமக்கல், திருப்பூர், நாகர்கோயில், விழுப்புரம் ஆகிய இடங்களில் ஏற்பாடு செய்யப்படும். சென்னையில் இரும்பு உருக்குக் கட்டுமான (structural) தொழிற்சாலை ஒன்று ஆரம்பிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. கோவையிலும் மதுரையிலும் கச்சா பொருள் கிடங்குகள் (raw materials depot) ஆரம்பிக்க பட்ஜெட்டில் நிதி வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அத்துடன் மதுரை, கோயம்புத்தூர், நாகர்கோயில் ஆகிய இடங்களில் கருவி அமைப்புப் பயிற்சி (tool design) களுக்கான நிலையங்களும், அச்சு வார்ப்படம் (dyes), பீங்கான் பாண்டம் (ceramic wares) போன்ற தொழில்கள் ஆரம்பிக்கவும் ஏற்பாடு செய்யப்படும்.

தனியார் துறையில் சிறு ரகக் கைத்தொழில்கள் ஆரம்பிக்கக் கடன் உதவி செய்வதற்காக ரூ 30 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. மூன்ருவது திட்டக் காலத்தில் கீழே விவரித்து இருக்கின்ற பிரகாரம் பல்வேறு இடங்களில் தொழிற்பேட்டைகளும், பண்ணைகளும் அமைக்க ஏற்பாடு செய்யப்படும் :—

	(ரூபாய் லட்சத்தில்)
(1) 5,000 ஜனத்தொகைக்கு உட்பட்டு இருக்கக் கூடிய இடங்களில் வேலைக்கூடம் (works shed) ஆரம்பிப்பதற்காக	5·80
(2) 20,000 மக்களுக்கு மேற்படாமல் இருக்கக் கூடிய நகரங்களில் இரண்டு பேட்டைகள் அமைக்க [அவைகளில் ஒன்று தேனியில், மற்ருென்று விருத்தாசலத்தில் பீங்கான் பாண்டத் (ceramic wares) தொழிற் பண்ணை யாக அமைக்கப்படும்]	25·00
(3) 50,000-க்கு மேற்படாத ஜனத்தொகை கொண்ட புதுக்கோட்டை, காரைக்குடி, அரக்கோணம், கிருஷ்ணகிரி, கோயில்பட்டி ஆகிய இடங்களில் ஐந்து பேட்டைகள் அமைக்க	31·00
(4) ஒரு லட்சம் அளவில் ஜனத்தொகை கொண்ட தேவகோட்டை, திண்டுக்கல், கும்ப கோணம், ராஜபாளையம் ஆகிய நான்கு இடங்களில் ஐந்து தொழிற் பண்ணைகள் அமைக்க	41·00
(5) அம்பத்தூரில், கிண்டியில் இருப்பது போன்று ஒரு பெரிய தொழிற் பண்ணையும், பெரம் பூரில் தோல் தொழில்களுக்காக இரண்டு பண்ணைகளும் ஏற்படுத்துவதற்கு	95·00
(6) தொழில் நிலையங்கள் அமைப்பதற்காகக் கிண்டியிலும், அம்பத்தூரிலும் நிலங்களைத் தயார் செய்து கொடுப்பதற்காக	45·00
(7) இரண்டாம் திட்டக் காலத்தில் ஆரம்பிக்கப் பட்ட பண்ணைகளையும் பேட்டைகளையும் விரிவுபடுத்துவதற்காக	50·00
(8) தொழிற்பேட்டைகளிலும், பண்ணைகளிலும் வாடகை மானியம் கொடுப்பதற்காக ..	7·20
மொத்தம் ..	3,00·00

இவ்வாறு மூன்ருவது திட்டக் காலத்தில் 3 கோடி ரூபாய் அளவில் பல தொழிற் பண்ணைகளும் பேட்டைகளும் அமைக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. அத்துடன், தனியார் துறையில், பேட்டைகளும் பண்ணைகளும் அமைக்க முன் வருவார்களேயானல் அவர்கள் செய்யும் முதலீட்டில் 80 சத வீதம் எளிய வட்டி விகிதத்தில் கடனுகக் கொடுத்து உதவவும் முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

சிறு ரகத் தொழிலில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய முன்னேற்றத்தை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு தனிப்பட்டவர்கள் பல தொழில்கள் ஆரம்பிக்க முன்வருவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. இவ்வகையில் தமிழ் நாடு முழுவதிலும் சிறு தொழில்களைப் பரவலாக ஏற்படுத்துவதன் மூலம்தான் உண்மையான தொழில் வளம் பெருக முடியும்.

25. தொழிலுக்கான எரிபொருள் வசதி குறைந்துள்ள நம் பகுதியில் மேலே விவரித்துள்ள பிரகாரம் தொழில் வளம் பெருக வேண்டுமேயானல், போதுமான அளவு மின்சார உற்பத்தியைப் பெருக்குவது அவசியமாகின்றது. நமது ராஜ்யத்தில் மின்சார உற்பத்தியைக் கணிசமான அளவில் பெருகுவதற்குத் தொடர்ந்து முயற்சி எடுத்து வந்திருக்கிரும். முதல் திட்ட ஆரம்ப காலத்தில் 156 ஆயிரம் கிலோவாட் உற்பத்திச் சக்திதான் ஏற்பட்டிருந்தது. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்ட முடிவிற்குள் 2·56 லட்சம் கிலோவாட் அளவிற்கு உற்பத்தி பெருக்கப்பட்டது. இரண்டாவது திட்டக் காலத்தில் 5·71 லட்சம் கிலோவாட்டுகள் உற்பத்தி செய்வதற்காகப் பல புதிய திட்டங்கள் நிறைவேற்றப் பட்டுள்ளன. சென்னையிலுள்ள அனல் மின்சார நிலையம், பெரியாறு மின்சாரத் திட்டம், குந்தா மின்சாரத் திட்டம் ஆகியவை இரண்டாவது திட்டக் காலத்தில் ஏற்பட்டவைகள். மூன்ருவது திட்டக் காலத்தில் 10,41,000 கிலோவாட் அளவில் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்குத் திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன. இதற்கு மேல் நெய்வேலியில் பழுப்பு நிலக்கரியை உபயோகப்படுத்தி நான்கு லட்சம் கிலோவாட் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யப்படும். இவ்வாறு மூன்ருவது திட்ட இறுதியில் 14·41 லட்சம் கிலோவாட் மின்சார சக்தி நமது ராஜ்யத்தில் உற்பத்தியாகும். இந்த அளவிற்கு மின்சார உற்பத்திப் பெருகுமானலும்கூட இது தேவைக்குப் போதுமானதாக இருக்காது என்று கணக்கிடப் பட்டிருக்கிறது. 1966-ம் ஆண்டில் 15·4 லட்சம் கிலோவாட்டாவது தேவைப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. 14·41 லட்சம் கிலோவாட்டுகள் உற்பத்தியாகக்கூடிய திட்டங்கள் அமைந்திருந்தாலும்கூட இவைகளில் பெரும் பகுதி நீர் மின்சாரத் திட்டங்களாக இருக்கின்ற காரணத்தினல் நீர் வசதி இல்லாத காலங்களில் இந்த அளவுக்கு

மின்சாரம்.

உற்பத்தியாவது முடியாது. நிரந்தரமாகக் கிடைக்கக் கூடிய மின்சார அளவு 9·62 லட்சம் கிலோவாட்டுகளாக இருக்கும். ஆகவே, இரண்டாவது திட்டக் காலத்தில் மின்சாரத் திட்டங்களுக்காக 79 கோடி ரூபாய் செலவு செய்யப்பட்டும், மூன்ருவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் மாநிலத் திட்டத்தில் மட்டும் மின்சார உற்பத்திக்காக 100 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தும் நமது தேவைக்குப் போதுமான அளவு மின்சார உற்பத்தி ஏற்படாது என்கின்ற நிலைதான் உள்ளது. ஆகவே விவசாயம், தொழில் போன்ற பல்வேறு துறைகளுக்கும் மின்சாரத்தை எந்த முறையில் பங்கிட்டுக் கொடுப்பது என்பதை ஆராய்வது அவசிய மாகின்றது. அண்டை ராஜ்யங்களிலே இருக்கக்கூடிய மின்சாரத் திட்டங்கள் ஒன்றுக்கொன்று இணைக்கப்படுவதன் மூலமாகவும் ஓரளவு அவ்வப்பொழுது மின்சாரத் தட்டுதல் ஏற்படுவதைச் சமாளிக்க முடியும். நம்முடைய மின்சார இணைப்பைக் கேரளத்துடனும், மைசூருடனும் பொருத்த வேண்டி இருக்கிறது. நீர் விசை மூலம் மின்சார உற்பத்தி செய்யக்கூடிய எல்லா வசதிகளும் நம் ராஜ்யத்தில் உபயோகப்படுத்தப்பட்டு விட்டன. இதற்கு மேலும் நீர் மின்சாரத் திட்டங்கள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமானல் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையில் இருக்கக்கூடிய நீர் விசையை உபயோகப்படுத்துவதற்கு, அண்டை ராஜ்யங்களுடைய சம்மதத்தைப் பெற்று ஏற்பாடு செய்வதன் மூலமாகத்தான் முடியும். அத்துடன் தொடர்ந்து மின்சாரம் குறைவின்றிக் கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமானல் அணு சக்தியைப் பயன்படுத்தி மின்சாரம் உற்பத்தி செய்வது அவசியமாகும். இதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்வது அவசியம்.

1951-ம் ஆண்டில் நபர் ஒன்றுக்கு 12 யூனிட்டுகள் வீதந்தான் மின்சாரம் உபயோகப்படுத்தப்பட்டு வந்தது. தற்போது அது 60 யூனிட்டுகளாக உயர்ந்திருக்கிறது. 1966 முடிவிற்குள் 160 யூனிட்டு அளவில் இருக்கும். மின்சார சக்தி விநியோக மூலம் கிடைத்த மொத்த வருமானம் 1951-ல் ரூபாய் 3 கோடியாக இருந்தது. தற்போது 15 கோடி அளவில் உள்ளது. 1966-ல் 40 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு உயரும். இப்புள்ளி விவரங்கள் மின்சாரத் துறையில் ஏற்பட்டிருக்கும் முன்னேற்றத்தை ஓரளவு விளக்கிக் காட்டும்.

கிராமப் பகுதிகளுக்கு மின்சாரம் வழங்குவதிலே கணிச மான முன்னேற்றம் கண்டுள்ளோம். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்ட ஆரம்பத்தில் 1,813 கிராமங்கள் மின்சார வசதி பெற்றிருந்தன. இப்போது 10,000-க்கு மேற்பட்ட கிராமங்கள் இந்த வசதியைப் பெற்றுள்ளன. மூன்ருவது

திட்டக் காலத்தில் எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் இவ்வசதியை விரிவாக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கை உள்ளது. தண்ணீர் இறைக்கும் பம்பு செட்டுகள் 1951-ல் 14,000 ஆக இருந்தவை இப்போது 1·16 லட்சமாக உயர்ந்துள்ளன.

1961–62 பட்ஜெட்டில் மேட்டூர் மலைக்குடைவுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கும் குந்தாத் திட்டத்தில் மிகுதியுள்ள பகுதியை நிறைவேற்றுவதற்கும் நிதி ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது. மேட்டூர் மலைக்குடைவுத் திட்டத்திற்கு ரஷ்யா உதவி செய்ய முன் வந்துள்ளது. குந்தாத் திட்ட முதல் பகுதிக்கு உதவிய கனடா சர்க்கார் மிகுதியிருக்கும் பகுதிக்கும் உதவி அளிக்க முன் வந்துள்ளது. 1961–62-ம் ஆண்டில் சென்னை ராஜ்ய மின்சார போர்டு சுமார் 15 கோடி ரூபாய் அளவிற்குத் திட்டங்களை எடுத்து நிறைவேற்றும். இதற்காக 7·84 கோடி ரூபாய் ராஜ்ய சர்க்கார் கடனாகக் கொடுத்து உதவும். பாக்கித் தொகையைப் போர்டு தன்னுடைய நிதியிலிருந்து ஏற்பாடு செய்து கொடுக்கும். பட்ஜெட் ஆண்டில் 1,600 கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. தனியார் துறையிலுள்ள மின்சாரம் வழங்கும் கம்பெனிகளுக்கு 25 லட்சம் ரூபாய் கடன் உதவி, அவர்கள் பகுதியிலுள்ள கிராமங்களுக்கு மின்சார விஸ்தரிப்புச் செய்ய ஏற்பாடு செய்யப் படும்.

மின்சாரம் உபயோகிக்கும் குடியானவர்கள் குறைந்த பட்சம் செலுத்த வேண்டிய கட்டணத்தைப் பற்றிப் பரிசீலனை செய்ய ஒரு கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டது அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கும். பிற்போக்கான பகுதியிலே இருப்பவர்களுக்குக் குறைந்த கட்டணம் 50 ரூபாயிலிருந்து 35 ரூபாயாகவும், மற்றப் பகுதிகளில் 45 ரூபாயாகவும் குறைக்கப்பட வேண்டுமென்றும் இந்தக் கமிட்டி சிபாரிசு செய்திருக்கின்றது. இந்தச் சிபாரிசைச் சர்க்காரும் ஏற்றுக்கொண்டு அதற்கான ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளன.

கிராமப் பகுதிகளுக்கு மின்சாரம் வழங்குவதில், ஆகின்ற செலவைவிடக் குறைவாகவே வசூலிக்கப்படுகின்றது என்பதை நாம் உணர வேண்டும். அதற்கு முக்கிய காரணம் கிராமப் பகுதிகளில் மின்சாரம் பெரும்பாலும் தண்ணீர் இறைப்பதற்காகவே உபயோகப்படுகின்றது. தண்ணீர் இறைப்பது போக, கிராமப் பகுதிகளில் சிறிய தொழில்களுக்கும் மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம்தான் மின்சாரத் துறை வருவாயைப் போதுமான அளவுக்குப் பெருக்க முடியும். ஆகவே பலதரப்பட்ட சிறிய தொழில்களைக் கிராமப் பகுதிகளில் ஆரம்பிப்பதற்காக, மக்கள் முன்

வருவதற்கான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்துவது மிகவும் அவசியம். பின் எல்லாக் கிராமப் பகுதிகளிலும் சுலபமாக மின்சார வசதியை விஸ்தரித்துவிட முடியும். பொதுவாக வசூலிக்கப் படக்கூடிய கட்டணத்தையும் போகப் போக உயர்த்த வேண்டிய நிலை ஏற்படலாம். ஏனெனில் குறைந்த செலவில் மின்சாரம் உற்பத்தியாகக்கூடிய எல்லா நீர் மின்சாரத் திட்டங்களும் அநேகமாக முடிவடைந்துவிட்டன. எதிர் காலத்தில் எடுக்கப்படும் திட்டங்களில் மின்சார உற்பத்தியின் செலவு அதிக அளவில்தான் இருக்கும். ஆனால், நல்ல லாபம் வரக்கூடிய முறையிலே தொழில்கள் அமைந்து இயங்குமேயானல் மின்சாரக் கட்டணம் செலுத்துவதற்கு யாரும் தயங்கமாட்டார்கள்.

போக்கு வரத்து.

26. தொழில் வளர்ச்சிக்கு முக்கியமாக வேண்டிய இன்னொரு வசதி நல்ல போக்குவரத்துச் சாதனங்கள். நம் ராஜ்யப் பகுதியில் சென்ற இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்திலும் புதிய ரயில் பாதைகள் ஒன்றும் அமைக்கப்பட வில்லை. தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படுவதற்கேற்ப ரயில் வசதியும் பெருக வேண்டியது அவசியமென்பதைப் பற்றி யாரும் மறுக்க முடியாது. அதிலும், முக்கியமாக நெய்வேலியில் ஏற்படக்கூடிய தொழில் வளத்தை நல்ல முறையிலே பயன் படுத்த வேண்டுமென்று சொன்னல் அதைப் பல பாகங் களுக்கும் இணைக்கக்கூடிய முறையில் புதிய ரயில் பாதைகள் அமைத்தாக வேண்டும். ஆகவேதான், சேலம்-பெங்களூர் ரயில் பாதையை அமைப்பது அவசியம் என்பதை வலியுறுத்தி வந்திருக்கின்றோம். இன்னும் சில புதிய ரயில் பாதைகள் ஆங்காங்குத் தேவைப்படுகின்றன. மூன்ருவது திட்டக் காலத்தில் மிகவும் அவசியமான ரயில் பாதைகளையாவது உடனடியாக அமைக்க முன் வரவேண்டுமென்று மத்திய சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொண்டுள்ளோம். சமீபத்திலே பார்லிமெண்டில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட ரயில்வே பட்ஜெட் உரையிலும் ரயில்வே மந்திரி இதைப்பற்றிக் குறிப்பிட் டிருப்பது நமக்கு நம்பிக்கையை அளிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது.

தொழில் வளப் பெருக்கத்திற்கு ரயில் பாதைகளோடு மட்டுமல்லாமல் சாலை வசதிகளும் பெரிய அளவில் அமைய வேண்டியது அவசியம். சில நாடுகளில் ரயில் பாதையைவிட ரோடு அமைப்புகளுக்கு முக்கிய இடம் கொடுக்கப்படுகிறது. நமது ராஜ்யத்தில் சென்ற பத்தாண்டுகளில் சாலைகள் அமைப்பதில் பெரிய முன்னேற்றம் கண்டுள்ளோம். தமிழ் நாட்டில் நல்ல சாலை வசதிகள் ஏற்பட்டிருக் கின்றன என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்கின்றனர். முதல் திட்ட ஆரம்ப காலத்தில் நம் ராஜ்யத்தில்

6,800 மைல் கிராம ரோடுகளும், 14,400 மைல் நீளமுள்ள மற்ற சாலைகளும் இருந்தன. முதல் திட்டக் காலத்தில் 1,643 மைல் கப்பி ரோடாக மாற்றப்பட்டது. 2,850 மைல் புதிய மண் ரோடுகளும் அமைக்கப்பட்டன. இரண்டாவது திட்டக் காலத்தில் 2,860 மைல் கப்பி ரோடுகள் அமைப்பதற்கும், 1,830 மைல் புதிய ரோடுகள் அமைப்பதற்கும் திட்டமிட்டு நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது. ஆகவே சென்ற பத்தாண்டுகளில் 4,680 மைல் புதிய ரோடுகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அத்துடன் ரோடுகள் பராமரிப்பிலும் நல்ல முன்னேற்றம் கண்டிருக்கின்றோம். இரண்டாவது திட்ட முடிவுக் காலத்தில் கீழே விவரிக்கப் பட்டிருக்கின்ற கணக்குப்படி சாலைகள் ஏற்பட்டிருக்கும் :—

எண்.	சாலை வகை.	1950–51-ல் சாலைகளின் நீளம்—முதல் திட்டத் தொடக்கம்.	1955–56-ல் சாலைகளின் நீளம்—இரண்டாம் திட்டத் தொடக்கம்.	1960–61-ல் சாலைகளின் நீளம்—இரண்டாம் திட்ட முடிவில்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1.	சிமெண்ட் காங்கிரீட் சாலை ..	188	276	319
2.	தார்ப் போட்ட சாலை ..	926	4,616	7,111
3.	கப்பி போட்ட சாலை ..	12,953	10,818	11,143
4.	கப்பி போடாத சாலை ..	7,131	8,335	7,305
	மொத்தம் ..	21,198	24,045	25,878

மேலே குறிப்பிட்டிருக்கும் புள்ளி விவரங்களிலிருந்து தார் ரோடுகள் அமைப்பதில் நாம் நல்ல முன்னேற்றம் கண்டிருக் கின்றோம் என்பது நன்கு விளங்கும். ரோடுகள் பராமரிப்பில் நாம் எடுத்திருக்கக்கூடிய ஒரு முக்கியமான முடிவு ஜில்லா போர்டின் கீழிருந்த எல்லா முக்கிய சாலைகளையும் சர்க்காரே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பது. சென்ற ஐந்தாண்டுகளில் 3,840 மைல் நீளமுள்ள ரோடுகள் சர்க்கார் நிர்வாகத்தின்கீழ்க் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றன. தொடர்ந்து படிப்படியாக மேலும் முக்கிய சாலைகள் சர்க்கார் நிர்வாகத்தின்கீழ்க் கொண்டுவரப்படும். தற்போது புதிதாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட ரோடுகளுக்காக மட்டும் சர்க்கார் வருடம் ஒன்றுக்கு 1,02 லட்சம் ரூபாய் அதிகமாகச் செலவு செய்யவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

பல புதிய பாலங்களையும் கட்டி, ரோடு போக்குவரத்து வசதியை அபிவிருத்தி செய்திருக்கின்றோம். இரண்டாவது திட்டக் காலத்தில் சர்க்கார் நிர்வாகத்தின்கீழ் இருக்கக்

கூடிய சாலைகளில் 31 பெரும் பாலங்களும், 104 சிறிய பாலங்களும் கட்டி முடித்திருக்கின்றனர். ஜில்லா போர்டு நிர்வாகத்தின்கீழ் இருக்கக்கூடிய ரோடுகளில் 12 பெரிய பாலங்களும், 120 சிறிய பாலங்களும் கட்டி முடிக்கப் பட்டுள்ளன. தற்போது ரோடுகள் அமைப்பதற்கும் பராமரிப்புக்குமாக ஆண்டு ஒன்றுக்கு 5 கோடி ரூபாய் அளவுக்குச் செலவழித்து வருகின்றோம். இவைகளில் சுமார் 3 கோடி ரூபாய் ரோடுப் பராமரிப்புக்காக மட்டும் செலவாகின்றது. மூன்றாவது திட்டத்தில் ரோடு அபிவிருத்திக்காக 11 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

இதுவரையிலும் ஜில்லா போர்டு நிர்வாகத்தின் கீழிருந்து வந்த ரோடுகளில் சர்க்கார் நிர்வாகத்தின்கீழ்க் கொண்டு வரப்பட்டவை போக எஞ்சியுள்ள ரோடுகளின் பராமரிப்பு, பஞ்சாயத்து யூனியன்களின் பொறுப்பாகும். அதற்காக ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கும் தலை ஒன்றுக்கு 40 ந.பை. வீதம் சர்க்கார் மானியம் கொடுக்கப்படும். இதன் மூலம் வருடம் ஒன்றுக்கு 1,20 லட்சம் ரூபாய் செலவாகுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

சாலை அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் தொடர்ந்து மூன்றாவது திட்டக் காலத்திலும் நடைபெற்று வரும். 1961-62-ம் ஆண்டில் 182 மைல் அளவிற்குப் புதிய ரோடுகள் அமைக்கவும், 197 மைல் அளவிற்குப் பழைய ரோடுகளின் தரத்தை உயர்த்துவதற்கும், 46 பாலங்களும் கல்வர்ட்களும் அமைப்பதற்கும் 1·88 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

எதிர்காலத்தில் ரோடுகளின் தரத்தை உயர்த்துவதில் நாம் முக்கிய கவனம் செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது. அவைகளிலும் சிறப்பாகத் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படக்கூடிய பகுதிகளில் பளுவான வாகனங்கள் செல்லக்கூடிய முறையில் பாலங்களைப் பலப்படுத்தவும், ரோடுகளின் தரத்தை உயர்த்தவும் ஏற்பாடு செய்வது மிக அவசியம். இம்முறையில் சேலம்-நெய்வேலிப் பகுதியிலுள்ள ரோடுகளையும், கோயம்புத்தூர்-மேட்டூர்ப் பகுதியிலுள்ள ரோடுகளையும், தூத்துக்குடிப் பகுதியிலுள்ள ரோடுகளையும் பலப்படுத்துவதற்குத் திட்டமிடவேண்டும்.

சென்னை நகருக்குள்ளும் இப்போது போக்குவரத்து நெருக்கடி அதிகமாகிக் கொண்டு வருகிறது. அதற்கேற்ற முறையில் ரோடு வசதிகளை விஸ்தரிப்பது மிகவும் அவசியம். தற்போது இருக்கக்கூடிய நெருக்கடியைத் தீர்க்கின்ற அடிப்படையில் மட்டும் நோக்காமல், 15 ஆண்டு அல்லது 20 ஆண்டுகளுக்கு பிற்பாடு எந்த அளவிற்குப் போக்குவரத்துப் பெருகும் என்பதையும் ஊகித்து, அதற்கேற்ற முறையில் ரோடுகளை விரிவுபடுத்துவது அவசியமாகின்றது. இதற்காக மூன்றாவது திட்டக் காலத்தில் 1,50 லட்சம் ரூபாய் அளவிற்குச்

25th February 1961] [Sri C. Subramaniam]

செலவு செய்ய உத்தேசித்துள்ளோம். 1961-62-ல் சென்னை நகர ரோடு அபிவிருத்திகளுக்காக மட்டும் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் 58 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

27. பெரும் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படும்பொழுது வெளி நாடுகளிலிருந்து யந்திரம், சில முக்கிய மூலப்பொருள்கள் போன்ற பலவற்றை இறக்குமதி செய்வது அவசியமாகின்றது. அதே சமயத்தில் நம் நாட்டில் இருக்கக்கூடிய பல பொருள்களை வெளிநாட்டிற்கு அனுப்புவதன்மூலம்தான் நாம் பல பொருள்களை இறக்குமதி செய்வதற்கான அன்னியச் செலாவணியைச் சேகரிக்க முடியும். ஆகவே வெளிநாட்டு வர்த்தகம் ஏற்றுமதி இறக்குமதி இருவகைகளிலும் பெருகிக் கொண்டே போகக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. அதற்கேற்றபடி துறைமுக வசதிகளையும் விரிவாக்கியாக வேண்டும். சென்னைத் துறைமுகம் இந்த அடிப்படையில்தான் இப்போது பெரிய அளவில் விரிவாக்கப்பட்டு வருகின்றது. 1896-ம் வருஷம் ஏற்பட்ட இந்தத் துறைமுகம் 1911 வரை எந்த விதமான முக்கிய வசதிகளும் இல்லாமலேயே இயங்கி வந்திருக்கிறது. 1911-ல் சில புதிய வசதிகள் அங்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டன. பிறகு 40 வருடங்களுக்கு அதாவது 1951-ம் ஆண்டு வரை எந்த விதமான அபிவிருத்தியுமே ஏற்படவில்லை. 1930-ம் ஆண்டுவாக்கில் இத் துறைமுக வழியாக 10 லட்சம் டன் அளவிற்குப் பொருள்கள் ஏற்றுமதி இறக்குமதியாகி வந்தன. இரண்டாவது யுத்தம் ஆரம்பித்ததன் காரணமாக இங்கு நடைபெற்று வந்த வர்த்தகம் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டது. ஆனால் இரண்டாவது யுத்தம் முடிந்தவுடன் 20 லட்சம் டன் அளவிற்குப் பல இயந்திரங்களும், உணவுப் பொருள்களும் இங்கு இறக்குமதியாக ஆரம்பமாயின. துறைமுகத்தில் இருந்த வசதிகள் இவைகளுக்குப் போதுமானவையாக இல்லை. ஆகவே துறைமுகத்தை விரிவு படுத்தத் திட்டமிட வேண்டியது அவசியமாயிற்று. துறைமுக நிர்வாகத்தினிடமிருந்த நிலம் மிகக் குறைவாக இருந்த காரணத்தினுல் இருக்கின்ற பகுதிக்குள் இந்தத் திட்டத்தை ஏற்பாடு செய்வது கஷ்டமாயிற்று. துறைமுக அபிவிருத்தியின் அவசியத்தை உணர்ந்து நம் ராஜ்ய சர்க்காரும் இப்போது துறைமுகத்தின் தென் பகுதியிலே இருக்கக் கூடிய கடற்கரைப் பகுதியைத் துறைமுக விஸ்தரிப்புக் காகக் கொடுத்திருக்கிருர்கள். 1952-ம் ஆண்டில் 86 ஏக்கரா மதராஸ் போர்ட் டிரஸ்டுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. பிற்பாடு இந்த நிலமும் போதாது என்ற நிலைமை ஏற்பட்ட காரணத்தினுல் கூவம் நதி வரையில் இருக்கக்கூடிய 77 ஏக்கரா நிலத்தைச் சர்க்கார் மேலும் கொடுத்து உதவி யுள்ளது.

துறைமுகங்கள்

[Sri C. Subramaniam] [25th February 1961

பல பொருள்கள் சென்னைத் துறைமுகத்தில் இறக்குமதியானதுடன் சமீபகாலத்தில் இரும்புக்கனி இங்கிருந்து பெரிய அளவில் ஏற்றுமதியாகி வருகின்றது. 1950-ம் ஆண்டில் சுமார் 20,000 டன் அளவிற்கு இரும்புக்கனி இத்துறைமுகத்திலிருந்து வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பப்பட்டது. தற்போது அது 7·8 லட்சம் டன் அளவிற்கு உயர்ந்துள்ளது. அடுத்த 5 அல்லது 10 வருஷங்களுக்குள்ளாக 30 அல்லது 40 லட்சம் டன் அளவிற்கு இரும்புக்கனி ஏற்றுமதியாகலாம் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இந்த வர்த்தக அபிவிருத்திகளையெல்லாம் அடிப்படையாகக் கொண்டு சென்னைத் துறைமுகம் இன்றைக்கு விரிவாக்கப்பட்டு வருகின்றது.

கப்பல்கள் வந்து நிற்பதற்கும், கப்பல்களிலிருந்து பிரயாணிகள் இறங்குவதற்கும், வெவ்வேறு பொருள்களை இறக்குவதற்கும் வேண்டிய பல்வேறு திட்டங்கள் இன்று நிறைவேறி வருகின்றன. அவை எல்லாவற்றிற்கும் அவசியமான அலுவலகம், ஆஸ்பத்திரி, வொர்க்ஸ் ஷாப் வசதி, பணியாளர்களுக்கு வீடு கட்டும் வசதி இவைகள் எல்லாம் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகின்றன. இத் திட்டத்தில் மொத்தம் 16 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கப்படும்.

(Deputy Speaker in the Chair.)

சென்னைத் துறைமுகம் இந்த அளவில் பெரிதாக்கப்பட்டாலும்கூட, இந்த ஒரு துறைமுகம் மட்டும் நம்முடைய தேவையைப் பூர்த்தி செய்வது இயலாத காரியம். துறைமுக வசதி சென்னையில் மட்டும் இருக்கக்கூடிய காரணத்தினால் பல பெரும் தொழில்கள் சென்னைக்கு அருகாமையில் அமைந்து, அதன் காரணமாக இப்பொழுதே பல நெருக்கடிகள் ஏற்பட்டுக்கொண்டு இருக்கின்றன. ஆகவே இன்னொரு பெரிய துறைமுகத்திற்கு ஏற்பாடு செய்வது மிகவும் அவசியமாகின்றது. இந்த அடிப்படையில்தான் சென்னை அரசினர் தூத்துக்குடித் துறைமுகத்தை ஒரு ஆழ்கடல் துறைமுகமாக மாற்றவேண்டுமென்று அடிக்கடி வற்புறுத்தி வந்திருக்கின்றனர். மூன்றாவது திட்டக் காலத்தில் தூத்துக்குடித் துறைமுக அபிவிருத்தித் திட்டம் எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டுமென இப்போது முடிவாகி இருப்பதை எல்லோரும் வரவேற்பார்கள். அந்தத் திட்டத்தைத் துரிதமாக நிறைவேற்றி வைப்பதற்கு எல்லா நடவடிக்கைகளும் உடனடியாக எடுக்கப்படுமென நம்புகிறோம். அத்துடன் கடலூர், நாகப்பட்டினம் போன்ற சிறிய துறைமுகங்களிலுள்ள வசதிகளையும் அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டியதவசியம். அதற்காக மூன்றாவது திட்டத்திலே நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

தூத்துக்குடித் துறைமுக அபிவிருத்தியுடன் இணைந்திருப்பது சேது சமுத்திரத் திட்டம். இன்றைக்கு இந்தியாவுக்கு மேற்குப் பகுதியிலிருந்து கிழக்குப் பக்கம் வரக்

கூடிய கப்பல்கள் எல்லாம் இலங்கையைச் சுற்றிக்கொண்டு தான் வரவேண்டியிருக்கிறது. சேது சமுத்திரத் திட்டம் அமைப்பதன்மூலம் இலங்கைக்கும், இந்தியாவுக்கும் மத்தியிலே இருக்கக்கூடிய கடல் வழியாகக் கப்பல்கள் செல்ல ஏற்பாடு செய்ய முடியும். இதைப்பற்றி ராமசாமி முதலியார் அவர்களின்கீழ் அமைக்கப்பட்ட குழு முன்பே ஓர் அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறது. இத் திட்டம் பற்றிய இறுதியான முடிவு எடுக்குமுன் இன்னும் சில புள்ளி விவரங்கள் தேவையாக இருக்கின்றனவென்பதை உணர்ந்து, மேலும் சில பரிசீலனைகள் இப்போது நடைபெற்று வருகின்றன. ராமசாமி முதலியார் குழுவில் பணியாற்றிய கேப்டன் டேவிஸ் என்ற கடல்துறை நிபுணர் சமீபத்தில் மறுபடியும் நம் நாட்டுக்கு வந்து, இந்தப் பரிசீலனைகள் நடக்க வேண்டிய முறையை வகுத்துக் கொடுத்துச் சென்றிருக்கிறார். சேது சமுத்திரத் திட்டம் உருவாவதன் மூலமாகத்தான் தூத்துக்குடித் துறைமுக அபிவிருத்தியும் நல்ல முறையிலே மேலும் பயன்பட முடியும். நம்முடைய கடலோரக் கப்பல் போக்குவரத்தையும் பெரிய அளவில் அபிவிருத்தி செய்யமுடியும். ஆகவே சேது சமுத்திரத் திட்டத்தை நடைமுறையில் கொண்டு வருவதற்குத் தொடர்ந்து முயற்சிகள் செய்யப்படும்.

28. தொழிற் பெருக்கம் ஏற்படுகின்ற நாடுகளில் எல்லாம் நகரங்களில் மக்கள் எண்ணிக்கை பெருமளவில் அதிகரிப்பதைக் காண்கின்றோம். புதிய நகரங்களும் இத் தொழில்களையொட்டி ஏற்படுகின்றன. இதே அனுபவம் தான் நமக்கும் ஏற்பட்டுள்ளது. நகரங்களில் மக்களுடைய எண்ணிக்கை நாளுக்குநாள் பெருகிக்கொண்டே வந்துள்ளது. இதன் காரணமாக மக்கள் வாழ்வதற்கு வசதியான வீட்டு வசதிகள் இல்லாத நெருக்கடி ஏற்பட்டுள்ளது. இதைத் தவிர்ப்பதற்குப் புதிய வீடுகள் போதிய அளவிற்குக் கட்டப்பட வேண்டியதவசியம். வீடுகளைப் பெரும்பாலும் தனிப்பட்டவர்கள்தான் எடுத்துக் கட்டுவது முறை. நம் ராஜ்யத்திலும் தனிப்பட்டவர்கள் பல ஆயிரக்கணக்கான புதிய கட்டிடங்களைக் கட்டி முடித்துள்ளார்கள். இருப்பினும் சில முக்கியப் பகுதிகளில் சர்க்காரும் இத் திட்டத்தில் ஈடுபட வேண்டியது அவசியமென்பதை உணர்ந்து இரண்டு திட்டக் காலத்திலும் இப்பணி மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. அதிலும் முக்கியமாக சர்க்கார் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கக் கூடியவர்களுக்கு வீட்டு வசதி செய்து கொடுப்பது சர்க்காருடைய பொறுப்பாக ஏற்படுகிறது. அந்த முறையில் முதற்படியாகப் போலீசாருக்கு வீடு கட்டும் திட்டம் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. இதுவரையிலும் 3,500-க்கு மேற்பட்ட வீடுகள் 2·5 கோடி ரூபாய் செலவில் கட்டி முடிக்கப் பட்டுள்ளன. மேலும் 3 அல்லது 4 கோடி ரூபாய் அளவிற்குச்

வீட்டு வசதி.

செலவு செய்வதன் மூலமாகத்தான் போலீஸ் படையினருக்கு வேண்டிய தேவையைப் பூர்த்திச் செய்ய முடியும். மூன்ருவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட முடிவிற்குள்ளாக 80 சத விகிதம் போலீசாருக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென முடிவு செய்துள்ளோம். இதற்கான நிதி, திட்டச் செலவிற்குப் புறம்பாக ஒதுக்கப்படும்.

திட்டத்திற்கு உட்பட்டும் பல வீடு கட்டும் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளன. முதலாவது திட்டக் காலத்தில் மொத்தம் 128 லட்சம் ரூபாய் இத்துறையில் செலவழிக்கப் பட்டது. இரண்டாவது திட்டக் காலத்தில் 535 லட்சம் ரூபாய் செலவாகியுள்ளது. இவைகளில், குறைந்த வருமானம் பெறுகின்றவர்களுக்காக வீடு கட்டும் திட்டத்தில் 283 லட்சம் ரூபாயும், சேரிச் சீரமைப்புத் திட்டத்தின்கீழ் 135 லட்சம் ரூபாயும், தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகள் அமைக்கும் திட்டத்தின்கீழ் ரூ 106 லட்சமும் செலவழிக்கப் பட்டது.

நகரங்களில் மனைக்கட்டுகளின் விலை மேலும் மேலும் உயர்ந்து கொண்டே போகக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. பல இடங்களில் மூன்று, நான்கு ஆண்டுகளுக்குள்ளாக விலை இரண்டு மடங்குக்கு மேல் உயர்ந்துவிட்டிருக்கிறது. இதன் காரணமாகப் பல வீடு கட்டும் திட்டங்களை எடுத்துக்கொள்ள முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டுள்ளது. இதைத் தவிர்க்க வேண்டுமானல் வீடு கட்டுவதற்குத் தகுதியான நிலங்களைப் பெருமளவில் ஆர்ஜிதம் செய்து நியாயமான விலைக்கு விற்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இவ்வாறு வாங்கக் கூடிய நிலங்களை நகரத்திற்குள்ளாக வாங்காமல் நகரத்திற்கு சுற்றுப்புறமுள்ள பகுதிகளிலே வாங்கி அங்குப் பல வசதிகளை ஏற்பாடு செய்து கொடுப்பதன் மூலமாகத்தான் மனைக்கட்டு களின் விலையேற்றத்தைத் தவிர்க்க முடியும். மூன்ருவது திட்டத்தில் இதற்கு முக்கிய இடம் கொடுக்கப்பட்டி ருக்கிறது. 1961-62-ல் இத்திட்டத்தை அமுல் நடத்து வதற்காக 1 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. சென்னை நகரின் அருகாமையில் சுமார் 3,000 ஏக்கர் வரை இத் திட்டத்தின்கீழ் ஆர்ஜிதம் செய்ய ஏற்பாடு செய்யப்படும். வீடு கட்டும் திட்டங்களை நல்ல முறையில் நடத்துவதற்காக ஒரு புதிய சட்டமும் சமீபத்திலே நிறைவேற்றப் பட்டுள்ளது.

கிராமக் குடிசைத் தொழில்கள் —கைத்தறி.

29. யந்திரத் தொழில்கள் அமைப்பில் நாம் அதிகக் கவனம் செலுத்தி வரும் அதே காலத்தில் கிராமக் குடிசைத் தொழில் களுக்கும் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்து வந்திருக்கின்ருேம். பெருமளவில் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் இருக்கக்கூடிய கட்டத்தில் அதிக முதலீடு செய்ய வேண்டிய அவசியம்

25th February 1961] [Sri C. Subramaniam]

இல்லாத சிறு கைத்தொழில்களின் மூலம்தான் வேலை வாய்ப்பைப் பெரிய அளவில் ஏற்பாடு செய்ய முடியும். இந்த மாநிலத்தில் தொன்று தொட்டுக் கைத்தறி நெசவுத் தொழில் நம் பொருளாதார அமைப்பில் ஒரு முக்கியப் பங்கை வகித்து வருகின்றது. தற்போது 4·6 லட்சம் கைத் தறிகள் சுமார் 16 லட்சம் பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறது. இந்தத் தொழில் நசித்துப் போகாமல் காப்பதற்கும் பல வகைகளில் மேலும் அபிவிருத்தி செய்வதற்கும் மத்திய சர்க்காரும், மாநில சர்க்காரும் தொடர்ந்து பல நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகின்றனர். முக்கியமாகக் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலம் கைத்தறி நெசவுத் தொழிலுக்குப் பல புதிய வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும் மேலும் கைத்தறிகளைக் கூட்டுறவு இயக்கத்தின்கீழ்க் கொண்டு வருவதற்கு முயற்சி எடுத்து வருகிறோம். 2·1 லட்சம் கைத்தறிகள் தற்போது கூட்டுறவு இயக்கத்தின்கீழ்க் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளன.

(At this stage Mr. Speaker occupied the chair)

சென்ற இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலங்களில், கைத்தறி நெசவுத் தொழிலுக்கு, விற்பனையின்பேரில் கழிவு கொடுப்பதன் மூலம் சலுகை கொடுக்கும் திட்டத்திற்குத்தான் முக்கிய இடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டாவது திட்டக் காலத்தில் மட்டும், 4 கோடி ரூபாய் கழிவுத் தொகையாகக் கொடுக்கப்பட்டது. வெறும் சலுகைகள் கொடுப்பதுடன் மட்டும் நின்று விடாமல், கைத்தறி நெசவுத் தொழிலின் எதிர்காலத்தை நல்ல முறையிலே நிர்ணயித்து எந்தவிதமான மாறுதல்கள் இத் துறையில் ஏற்பட வேண்டுமோ அந்த மாறுதல்களைக் காலாவட்டத்தில் ஏற்படுத்துவதற்கு வகை செய்யவேண்டும். இயந்திர சக்தி பெருகிக் கொண்டு வருகின்ற காலத்தில் கைத்தறி நெசவுத் தொழிலுக்கு இடமுண்டா என்ற பிரச்சினை மிகவும் சிக்க லானது. எவ்வாறு இருப்பினும் சில விசேஷ ரகங்களைப் பொறுத்த வரையில் கைத்தறியின் மூலமாகத்தான் அவைகளை உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்பதில் ஐயமில்லை. ஆனால் சாதாரண ரகங்களைப் பொறுத்த வரையில் இயந்திரப் போட்டி மேலும் மேலும் வலுப்பட்டுக்கொண்டு போகும் என்பதை நாம் உணர வேண்டும். தற்போது இருக்கக் கூடிய நிலையில் லட்சக்கணக்கான நெசவுத் தொழிலாளர் களுக்கு மாற்று வேலை-வாய்ப்புகள் கொடுக்கக்கூடிய நிலை இல்லாவிட்டாலும், மேலும் மேலும் யந்திரத் தொழில்கள் வளருகின்ற காலத்தில் இத்தொழில்களில் கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்களும் இடம் பெறுவார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. அதுவுமல்லாமல் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய தலைமுறை மக்கள் கைத்தறி நெசவுத் தொழிலைத் தொடர்ந்து நடத்தலாம். ஆனால், நெசவாளர் குடும்பத்திலுள்ள

[Sri C. Subramaniam] [25th February 1961

இளைஞர்கள் படித்துக் கல்வியறிவு பெற்றவர்களாக முன் வரும்போது இந்தத் தொழிலைத் தொடர்ந்து நடத்துவார்களா என்பதையும் நாம் யோசிக்க வேண்டியிருக்கிறது. சிறிது சிறிதாகக் கைத்தறிகளுக்குப் பதிலாக விசைத் தறிகளை உபயோகப்படுத்த ஆரம்பிப்பது சிறந்ததென்கின்ற கருத்து, பிரச்சினையை, இந்த அடிப்படையில் நோக்கு கின்றவர்கள் மத்தியில் இப்போது பரவி வருகிறது. இவ்வாறு விசைத்தறிகளைப் பயன்படுத்தத் தொடங்கினால் அதன் பயனாகக் கைத்தறி நெசவாளர்கட்கு வேலை இல்லாமற் போய்விடும் என்ற அச்சம் ஏற்படலாம். ஆனால் விசைத் தறிகள் அமைக்கையில் கைத்தறி நெசவுக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் அடிப்படையில் ஏற்பாடு செய்தால் அதன் மூலம் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு வேலையில்லாது போகின்ற நிலையையும் தடுக்க முடியும். அதே சமயத்தில் விசைத்தறி உபயோகிப்பதன் மூலமாகக் கிடைக்கக்கூடிய அதிக ஊதியத்தை ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் இருக்கக்கூடிய எல்லாக் கைத்தறி நெசவாளர்களும் பங்கிட்டுக்கொள்ள முடியும் என்கின்ற நிலையும் ஏற்படலாம். இதுபற்றி, பழைய கருத்துக்களிலேயே நிலைத்து, தொழிலைத் தேங்கச் செய்துவிடாமல் பார்த்துக் கொள்வது அவசியமென்பதை எல்லோரும் உணர வேண்டும். இதற்கிடையில் கைத்தறி நெசவாளர்களின் வாழ்க்கைத்தரம் உயருவதற்கு எல்லாவித நடவடிக்கைகளையும் எடுப்பது அவசியமாகின்றது. இந்த அடிப்படையில்தான் பல திட்டங்கள் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன. தொடர்ந்து மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் அப் பணிகள் நடைபெற இருக்கின்றன. நெசவாளர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டப்படி, இரண்டாவது திட்டக் காலத்தில் 54·59 லட்சம் ரூபாய் செலவில் 1,600 வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த வசதியை மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்திலும் பெருக்க வேண்டியது அவசியம்.

பல சமயங்களில் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு நியாய மான விலையில் நூல் கிடைக்காமற் போய்விடுகிறது. இக் குறையை நீக்குவதற்குக் கூட்டுறவு நூல் மில்கள் அமைக்கப் பட்டு வருகின்றன. திருநெல்வேலிக்கருகாமையில் உள்ள பேட்டையில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் கூட்டுறவு நூல் மில்லில் உற்பத்தி ஆரம்பமாகிவிட்டது. கூட்டுறவு நூல் மில்கள் ராமநாதபுரம், திருச்செந்தூர் ஆகிய ஊர்களிலும் கட்டப்பட்டு வருகின்றன. இவ்வாண்டு ஏப்ரல், மே மாதங்களில் அவைகளில் உற்பத்தி தொடங்குமென எதிர் பார்க்கலாம். இன்னும் சில முக்கிய இடங்களில் கூட்டுறவு நூல் மில்களை அமைப்பதற்கு முயற்சி நடைபெற்று வருகின்றது.

25th February 1961] [Sri C. Subramaniam]

30. கதர் உற்பத்தி, தமிழ் நாட்டுப் பொருளாதாரத்தில் வேலை-வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதில் ஒரு பெரும் பங்கை வகித்து வருகிறது. வேறு தொழில்களிலே ஈடுபட்டுப் போதிய ஊதியம் சம்பாதிக்கக்கூடிய வேலை-வாய்ப்புக்கள் ஏற்படுகின்ற வரையில் கதர் இயக்கம் பல லட்சக்கணக்கான மக்களுக்கு வாழ்க்கை நடத்துவதற்கு உதவி வருகின்றது. முதல் திட்ட ஆரம்ப காலத்தில் 26,500 பேர்கள் கதர் நூல் நூற்கும் தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்தார்கள். இரண்டாவது திட்டக் காலத்தில் அந்த எண்ணிக்கை 181,000 அளவுக்கு உயர்ந்துள்ளது. மூன்றாவது திட்டக் காலத்தில் மேலும் 45,000 மக்களுக்கு இத் திட்டத்தில் நூல் நூற்கும் வேலை கொடுக்க ஏற்பாடு செய்துள்ளோம். கதர்த்துணி நெய்கின்றவர்களுடைய எண்ணிக்கையும் இதே அடிப்படையில் உயர்ந்திருக்கிறது. முதல் திட்ட ஆரம்பத்தில் 716 நெசவாளர்கள் இருந்ததற்குப் பதிலாக இரண்டாவது திட்ட முடிவிற்குள் 9,000 நெசவாளர்கள் இப் பணியில் ஈடுபட்டுள்ளார்கள். மூன்றாவது திட்ட முடிவிற்குள் இந்த எண்ணிக்கை 15,000-க்கு உயரலாம் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. கதர் போர்ட் மூலம் சர்க்கார் நடத்தக்கூடிய திட்டத்தைத் தவிர்த்து, தமிழ் நாடு சர்வ சேவா சங்கத்தினரும் இத் திட்டத்தை ஏற்று, கதர் உற்பத்தியைச் செய்து வருகின்றனர். இதன் மூலம் லட்சக் கணக்கான மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கிடைத்து இருக்கிறது. கதர்த்துணி உற்பத்தியும் இந்த அளவிற்கு உயர்ந்து கொண்டே வந்துள்ளது. வருடம் ஒன்றுக்கு 164 லட்சம் ரூபாய் பெறுமானமுள்ள 66 லட்சம் கெஜம் துணி உற்பத்தியாகிக் கொண்டிருந்ததற்குப் பதிலாக இப்போது 2 கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள 80 லட்சம் கெஜம் துணி உற்பத்தியாகி வருகிறது. அத்துடன் உற்பத்தியாகின்ற அளவிற்கு விற்பனையாவதற்கும் முயற்சி எடுக்கப்பட்டு வருகின்றது. பழைய ராட்டைகளுக்குப் பதிலாக, அம்பர் ராட்டை வழங்கப்பட்டு நூல் உற்பத்திப் பெருக்கமும் ஏற்பட்டுள்ளது. கதர்த் திட்டம்.

31. மக்களின் வாழ்க்கைத் தர உயர்வு பொருளாதார வளர்ச்சி அடிப்படையில்தான் ஏற்படும். பொருளாதார வளர்ச்சி, மக்களின் தரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது. ஆகவேதான் நாட்டின் முன்னேற்றத் திட்டத்தில் கல்வித் துறை ஒரு முக்கியமான இடத்தைப் பெறுகின்றது. எந்த அளவிற்கு மக்களுடைய அறிவு வளர்ச்சி அடைகின்றதோ, அந்த அளவிற்கு நாட்டின் முன்னேற்றம் வேகமாகவும், ஸ்திரமாகவும் ஏற்பட முடியும். கல்வி.

நம் நாட்டிலுள்ள பல பிரச்சினைகளுக்கு முக்கிய காரணம் மக்களில் பெரும் பகுதியினர் கல்வி கற்காமல் இருந்ததேயாகும். இக்குறைையை நீக்குவதற்காகச், சென்ற

பத்தாண்டுகளாகப் பெரு முயற்சி எடுத்து வந்திருக்கின்றோம். அதன் பயனாக தமிழ் நாட்டில் முன்பிருந்த 16,000 ஆரம்பப் பள்ளிகளுக்குப் பதிலாக இன்றைக்கு 26,700 பள்ளிக்கூடங்கள் இயங்கி வருகின்றன. முதல் திட்டக்கால ஆரம்பத்தில் 6 வயதிலிருந்து 11 வயதுக்குட்பட்ட குழந்தைகளில் 45 சத விகிதத்தினரே பள்ளிகளுக்குச் சென்று வந்தார்கள். இப்போது 75 சத விகிதத்தினர் பள்ளிக்குச் செல்கின்றனர். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் கல்வி அபிவிருத்திக்காக 5 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது. இரண்டாவது திட்டக் காலத்தில் 12 கோடி ரூபாய் அதற்காக செலவழிக்கப்பட்டது. மூன்றாவது திட்டத்தில் 25·4 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாண்டு முடிவிற்குள் 300 ஜனத்தொகைக்கு மேலுள்ள ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் பள்ளிக்கூடம் அமைக்கப்பட்டுவிடும். இவ்வாறு குழந்தைகள் சௌகரியமாகக் கல்வி பெறப் பள்ளிகள் அமைப்பதுடன் ஏழைக் குழந்தைகளைப் பள்ளிக் கூடத்திற்குக் கொண்டுவந்து சேர்ப்பதற்கு வேறு பல முயற்சிகளும் செய்து வந்திருக்கின்றோம். முக்கியமாக மதிய உணவுத் திட்டத்தின் மூலம் ஏழைக் குழந்தைகளைப் பெரிய அளவில் பள்ளியில் கொண்டுவந்து சேர்க்க முடிகிறது. மூன்றில் ஒரு பங்கு மாணவர்களுக்கு மதிய உணவுத் திட்டத்தின் மூலம் உணவு அளிப்பது அவசியமாகிறது. தற்போது சுமார் 10 லட்சம் குழந்தைகள் இத் திட்டத்தின்கீழ் பயன்பெற்றுள்ளார்கள். 1957-58-ல் இதற்காக சர்க்கார் செலவு 7 லட்சம் ரூபாய் அளவில் இருந்தது. நடைமுறை ஆண்டில் 84 லட்சம் ரூபாய் செலவாகும். 1961-62-ம் ஆண்டில் 135 லட்சம் ரூபாய் இதற்கென ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. மதிய உணவுத் திட்டத்திற்கு ஆகக்கூடிய செலவில் 60 சத விகிதந்தான் சர்க்காரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது. பாக்கியுள்ள தொகையை அந்தந்தக் கிராமங்களிலுள்ள மக்களே ஏற்றுக்கொள்கின்றனர். பரவலாக நடைபெற்று வருகின்ற இத்திட்டத்தில் ஆங்காங்குச் சில குறைகள் தோன்றுவது இயற்கையே. குறைகளை ஆராய்ந்து நீக்குவதற்காக அசெம்பிளி அங்கத்தினர்கள் கொண்ட ஒரு குழு நியமிக்கப்பட்டுள்ளது. இதனுடைய அறிக்கை சீக்கிரத்திலே சர்க்காருக்குச் சமர்பிக்கப்படுமென எதிர்பார்க்கிறேன். கல்வித் துறையில் இன்னொரு முக்கியத் திட்டம் பள்ளிச் சீரமைப்புத் திட்டம். இதன் மூலமாகப் பொதுமக்கள் பள்ளிகளின் பல்வேறு வசதிகளைப் பெருக்குவதற்காக இதுவரை—இதுவரை என்று சொல்லும்போது சுமார் பத்துப் பதினைந்து நாட்களுக்கு முன்பாக—சுமார் 3·79 கோடி அளவிற்குப் பணமாகவும், பொருளாகவும் உதவியுள்ளார்கள். இந்த இயக்கம் இன்னும் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகிறது. இன்னும் பல கோடிக் கணக்கான ரூபாய் அளவிற்கு பல வசதிகள் பள்ளிகளுக்குச் செய்து கொடுக்கப்படுமென எதிர்பார்க்கிறோம்.

25th February 1961] [Sri C. Subramaniam]

ஆசிரியர்கள் எந்த அளவிற்கு நல்ல முறையில் பணியாற்றுகின்றார்களோ அந்த அளவிற்குத்தான் கல்வி வெற்றி பெற முடியும். ஆசிரியர்களுக்குப் போதிய ஊதியம் கொடுக்கப் படாத காரணத்தால் தொடர்ந்து அவர்களிடத்திலே அதிருப்தி வளர்ந்து கொண்டிருந்தது. இக்குறைகளை நீக்கக் கூடிய முறையில், பல சலுகைகள், தொடர்ந்து ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு வந்துள்ளன. ஓய்வுச் சம்பளம், ஆசிரியர்களின் குழந்தைகளுக்கு இலவசக் கல்வி போன்ற சலுகைகளோடு மட்டுமல்லாமல் ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு இரண்டாவது திட்டக் காலத்தில் முதற்படியாக மாதம் ஒன்றுக்கு 17 ரூபாய் ஊதிய உயர்வு கொடுக்கப் பட்டது. பின்னர்ச் சம்பளக் குழு நியமிக்கப்பட்டபொழுது ஆசிரியர்களுடைய ஊதியத்தையும் பரிசீலனை செய்து சிபாரிசு செய்ய வேண்டுமென ஏற்பாடு செய்தோம். சம்பளக் கமிஷன் செய்துள்ள சிபாரிசுகள் முழுவதையும் ஒப்புக்கொண்டு ஆசிரியர்களுக்கு நல்ல முறையில் ஊதிய உயர்வு கொடுக்கப்பட்டது. சம்பள உயர்வு வழங்கியதன் மூலம் மட்டும் வருடம் ஒன்றுக்கு 4 கோடி ரூபாய் அளவிற்குச் செலவு அதிகரித்துள்ளது. இதன் காரணமாக ஆசிரியர்கள் ஓரளவு மனத்திருப்தியுடன் சிறந்த பணியாற்றக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருப்பது நம் எல்லோராலும் வரவேற்கக் கூடியதே.

மூன்றாவது திட்டக் காலத்தில் நிறைவேற்ற வேண்டிய முக்கியமான ஒரு திட்டம் 6 வயதிலிருந்து 11 வயதுக்குள் இருக்கக்கூடிய எல்லாக் குழந்தைகளையும், பள்ளிகளில் கொண்டுவந்து சேர்ப்பது. இதற்கு ஆரம்பமாக நம்முடைய ராஜ்யத்தில் நடப்பு ஆண்டிலேயே மூன்றில் ஒரு பங்கு ஆறு, ஏழு வயதுக் குழந்தைகள் எல்லோரையும் பள்ளிக் கூடத்தில் கட்டாயமாகக் கொண்டுவந்து சேர்ப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ் நாட்டின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் 1962-63-க்குள் இத் திட்டம் விஸ்தரிக்கப் படும்.

1965–66-ம் ஆண்டுக்குள்ளாக 6 வயது முதல் 11 வயதுக்குள் இருக்கக்கூடிய எல்லாக் குழந்தைகளையும் பள்ளிக் கூடத்திற்குக் கொண்டுவந்து சேர்த்துவிட முடியும் என எதிர்பார்க்கிறோம். இந்த இலக்கை அடைவதற்கு அடுத்த ஐந்து ஆண்டுக்குள்ளாக 14 லட்சம் குழந்தைகளைப் புதிதாகப் பள்ளிக்கூடத்திற்குக் கொண்டுவந்து சேர்ப்பது அவசியமாகிறது. இவர்களுக்காக 31 ஆயிரம் புதிய வகுப்புகளும், 31 ஆயிரம் ஆசிரியர்களும் நியமிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இத் திட்டத்திற்காக மட்டும் 11·5 கோடி ரூபாய் செலவாகும். 1961–62-ல் இதற்காக 70 லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கப் படும். அதிகக் குழந்தைகள் பள்ளிக்கூடத்திற்கு வந்து சேரச் சேர மதிய உணவுத் திட்டத்தையும் அந்த அளவிற்கு விரிவாக்க வேண்டியிருக்கிறது.

[Sri C. Subramaniam] [25th February 1961

ஆரம்பக் கல்விப் பொறுப்பு முழுவதும் பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டு, அதற்கான நிதி வசதியும் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்குச் செய்து கொடுக்கப்படும். 1961-62-ல் 2·5 கோடி ரூபாய் நில வரியிலிருந்து ஒதுக்கப் படுவதையும் சேர்த்து 4·9 கோடி ரூபாய் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு இவ்வகையில் மானியமாக வழங்கப்படும்.

உயர்தரப் பள்ளியில் கல்வியின் தரத்தை உயர்த்துவதற் காகப் பல திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு வந்திருக் கின்றன. இரண்டாவது திட்டக் காலத்தில் 164 பள்ளிகள் பல்நோக்குப் பள்ளிகளாக மாற்றப்பட்டன. மூன்றுவது திட்டக் காலத்தில் 150 Bifurcated Courses 52 லட்சம் ரூபாய் செலவில் ஆரம்பிக்கப்படும். உயர்நிலைப் பள்ளிகளை மேல் உயர்நிலைப் பள்ளிகளாக மாற்றும் திட்டமும் அமுல் நடத்தப்படும்.

அரசினர் கல்லூரி ஆசிரியர்கட்குச் சம்பள வீதங்களை உயர்ந்த வேண்டுமெனச் சம்பளக் கமிஷன் சிபார்சு செய்தது. அந்தச் சிபார்சை அரசினர் ஏற்றுள்ளதைக் கனம் அங்கத் தினர்கள் அறிவார்கள். அதே சம்பள வீதங்களைத் தனியார் கல்லூரி ஆசிரியர்கட்கும் வழங்க முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இதனுல் ஏற்படும் அதிகச் செலவில் ஒரு பங்கைப் பல்கலைக் கழக மானியக் கழகத் திட்டத்தின்படி இந்த அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொள்ளும். இவ்வகையில் ஆண்டுதோறும் அரசினர் வழங்க வேண்டிய மானியத் தொகை 15 லட்சம் ரூபாயாகும். மூன்றுண்டுப் பட்டப் படிப்பை அமுலுக்குக் கொண்டு வருவ தால் தனியார் கல்லூரிகளுக்கு ஏற்படும் முதலீட்டுச் செல வினங்கட்காக மானியம் வழங்கவும் தீர்மானித்துள்ளோம்.

தமிழ் மூலம் கற்பிப்பதற்கு வேண்டிய பாடப் புத்தகங் களைத் தயாரிக்கும் பணியில் கல்லூரித் தமிழ்க் குழுவினர் நல்ல முன்னேற்றம் கண்டிருக்கின்றனர். அவர்கள் முயற்சியின் பயனுகத் தமிழில் பல பாடப் புத்தகங்கள் வெளிவந்துள்ளன.

சென்னை நூலகச் சட்டத்தின் பிரகாரம் தோன்றிய பல நூலகங்கள் நன்கு பணியாற்றி வருகின்றன. ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் மத்திய நூலகங்கள் தோற்றுவிக்கப்பட் டுள்ளன. 1953-54-ல் இருந்த ஒரு கிளை நூலகத்திற்குப் பதிலாக இப்பொழுது 473 கிளை நூலகங்களும் 1,000 பேருக்கு மேலுள்ள கிராமங்கட்கு நூல்களைக்கொண்டு சென்று வழங்கும் 606 வழங்கும் இடங்களும் ஏற்பட்டுள்ளன. நூலகங்களில் படிக்கச் சென்றவர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 1953-54-ல் 25 லட்சமாக இருந்தது 1959-60-ல் 167 லட்சமாக உயர்ந்துள்ளது.

25th February 1961] [Sri C. Subramaniam]

மொத்தமாகக் கல்வித்துறைக்கு 1956-57-ல் 12 கோடி ரூபாய் செலவாயிற்று. 1961-62-ல் இந்தச் செலவு 20 கோடி ரூபாய் அளவில் இருக்கும்.

32. மருத்துவ, சுகாதாரத் துறைகளில் பல திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. கிராமங்களில் குடிநீர் வசதி செய்து கொடுப்பதற்காக 4·27 கோடி ரூபாயும், நகரங்களில் குடிநீர் வசதிக்காக 7·47 கோடி ரூபாயும் சென்ற இரண்டு திட்டக் காலங்களில் செலவிடப்பட்டுள்ளது. கிராமங்களில் 14,000 புதிய கிணறுகள் வெட்டப்பட்டதுடன் 340 இணைக்கப்பட்ட குடிநீர்த் திட்டங்களும் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன. மூன்றாவது திட்டக் காலத்தில் 2,500 புதிய கிணறுகள் வெட்டவும், 216 இணைக்கப்பட்ட குடிநீர்த் திட்டங்களை நிறைவேற்றவும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. ஆற்றோரங்களில் அமைந்துள்ள கிராமங்களுக்குக் குடிநீர் வசதியும் சுகாதார வசதியும் செய்யும் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றது. இத் திட்டத்தின்கீழ் 417 கிராமங்களுக்குக் குடிநீர் வசதியும், 396 கிராமங்களுக்குச் சாக்கடை வசதியும் செய்து கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. முதல் திட்ட ஆரம்பகாலத்தில் 28·78 லட்சம் மக்களுக்கு 38 நகரங்களில் குடிநீர் வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டது. இரண்டாவது திட்ட முடிவிற்குள் 33 லட்சம் மக்களுக்கு 64 நகரங்களில் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் வசதி செய்யப்படும். மூன்றாவது திட்டக் காலத்தில் மேலும் 43 முனிசிபாலிட்டிகளுக்கும், பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் இந்த வசதி ஏற்படும். தொழில் பெருகிவரும் நகரங்களில் குடிநீர் வசதியைப் போதுமான அளவு பெருக்குவதற்கும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டியிருக்கும். சாக்கடை வசதிகளை மூன்றாவது திட்டக் காலத்தில் விரிவாக எடுத்துக்கொள்ள உத்தேசித்துள்ளோம். நகரங்களில் குடிநீர்த் திட்டங்களுக்காகவும், சாக்கடைத் திட்டங்களுக்காகவும் இரண்டாவது திட்டக் காலத்தில் 6 கோடி ரூபாய் செலவிடப்பட்டது. மூன்றாவது திட்டக் காலத்தில் 7·5 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கத் தீர்மானித்துள்ளோம்.

மருத்துவம், சுகாதாரம்.

சென்னை நகரத்தின் குடிநீர், சாக்கடைப் பிரச்சினைகளைத் தனிப்பட்ட முறையில் கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது. சுமார் 1 கோடி ரூபாய் இரண்டாவது திட்டக் காலத்தில் இந்த வகைக்காகச் செலவழிக்கப்பட்டது. சென்னை நகரத்தில் குடிநீர் வசதியைப் பெருக்குவதற்காக இன்னும் பல திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டியிருக்கிறது. மூன்றாவது திட்டக் காலத்தில் இத் திட்டங்களுக்காக 5 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 1961-62-ல் 90 லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கப்படும்.

[Sri C. Subramaniam] [25th February 1961

சென்னை, கோயம்புத்தூர், மதுரை போன்ற நகரங்களின் பிரச்சினைகளை நல்ல முறையில் ஆராய்ந்து அவைகளுக்குத் தீர்வு காணத் திட்டமிடுவது அவசியம். தொழில்வளம் பெருகுகின்ற இந் நகரங்களில் போதுமான அளவு குடிநீர் வசதியும், சுகாதார வசதிகளும் ஏற்பாடு செய்தாக வேண்டும். அத்துடன் மேலும் பல பெருந் தொழில்கள் இந் நகரங்களுக்கு அருகாமையிலேயே ஏற்பட்டுப் பல புதிய நெருக்கடிகள் ஏற்படுவதைத் தவிர்க்க வேண்டுவதும் அவசியம். இந் நகரங்களின் வளர்ச்சிக்காக இணைக்கப்பட்ட திட்டங்களை வகுத்து அவைகளைப் படிப் படியாக நிறைவேற்றுவதற்கு முயற்சி எடுக்கப்படும்.

மலேரியா, ஆனைக்கால் வியாதி, அம்மை நோய் போன்ற தொத்து வியாதிகளை அறவே ஒழிப்பதற்கான திட்டங்களும் நிறைவேற்றப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. மக்களிடையே சுகாதார முறையில் நல்ல பழக்க வழக்கங்களை ஏற்படுத்துவதன்மூலந்தான் வியாதிகள் வராது தடுக்க முடியும். முக்கியமாகக் கிராமப் பகுதிகளில் கண்ட இடங்களில் மலஜலங்களைக் கழிக்காமல் கக்கூசுகளில் மலஜலங்களைக் கழிப்பதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும். இந்தப் பழக்கத்தை மக்களிடையே வளர்ப்பதற்காகக் கிராமங்களிலே கக்கூசுகள் அமைக்க வேண்டும். முக்கியமாக எல்லாப் பள்ளிக்கூடங்களிலும் இந்த வசதியை ஏற்படுத்திக் குழந்தைப் பருவத்திலேயே இந்தப் பழக்கம் ஏற்படும்படிச் செய்வதன் மூலம் நல்ல பலன் கிடைக்கும். இதற்காக 2 லட்சம் ரூபாய் 1961-62-ம் ஆண்டுக்கான பட்ஜெட்டில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

முதல் திட்ட ஆரம்ப காலத்தில் நம் ராஜ்ய ஆஸ்பத்திரிகளில் 12,000 படுக்கை வசதிகள்தான் இருந்தன. இப்போது 21,500 படுக்கை வசதிகள் ஏற்பட்டுள்ளன. டாக்டர்கள் போதுமான அளவுக்குக் கிடைப்பதற்காக இரண்டு புதிய வைத்திய கல்லூரிகள் இரண்டாவது திட்டக் காலத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளன. தற்போது முன்பிருந்ததைவிட அதிகமான டாக்டர்கள் பட்டம் பெற்று வந்தாலும் கூடக் கிராமங்களில் பணியாற்ற டாக்டர்கள் கிடைப்பது அரிதாக இருக்கிறது. டாக்டர்களைக் கிராமங்களுக்குச் செல்ல வைப்பதற்காகப் பல சலுகைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. சமுதாய நல வளர்ச்சி வட்டாரங்களில் நல்ல மாதிரியாக சுகாதார நிலையங்கள் அமைக்கப்பட்டு அங்கு டாக்டர்கள் பணியாற்றுவதற்காகக் குடியிருப்பு வசதிகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. வைத்திய வசதிக்காக 1961-62-ல் 1,81 லட்சம் ரூபாய் செலவிட உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. பல ஆஸ்பத்திரிகளுக்குப் புதிய கட்டிட வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு அடுத்த ஆண்டில் ஏற்பாடு செய்யப்படும். சேலத்திலுள்ள பெரிய

25th February 1961] [Sri C. Subramaniam]

ஆஸ்பத்திரியில் மேலும் 80 படுக்கைகள் கொண்ட ஒரு வார்டு கட்டப்படும். போளூர், பவானி, பரமக்குடி ஆகிய இடங்களில் 32 படுக்கைகள் கொண்ட புதிய ஆஸ்பத்திரிகள் கட்டப்படும். பொள்ளாச்சி, சிதம்பரம் ஆகிய இடங்களில் 100 படுக்கைகள் கொண்ட புதிய கட்டிடங்கள் உருவாகும். விழுப்புரம், செஞ்சி, ஸ்ரீபெரும்புதூர், தாராபுரம், குளித்துறை, பத்மநாப புரம், ஆத்தூர், மன்னார்குடி, மாயவரம், திருவாரூர், திருத் துறைப்பூண்டி, பட்டுக்கோட்டை, சீர்காழி, செங்கோட்டை, அம்பாசமுத்திரம், தென்காசி, சங்கரன்கோயில், கோயில் பட்டி, திருத்தணி ஆகிய இடங்களில் அரசாங்க ஆஸ்பத்திரி களில் மேலும் 32 படுக்கைகள் கட்ட ஏற்பாடு செய்யப்படும். மேற்கண்ட கட்டிடத் திட்டங்களுக்கு மட்டும் 35 லட்சம் ரூபாய் செலவாகும்.

குடும்பக் கட்டுப்பாடுத் திட்டத்தில் நாம் முக்கிய கவனம் செலுத்தி வந்திருக்கின்றோம். முக்கியமாக, அறுவை சிகிச்சை மூலம் குடும்பக் கட்டுப்பாடுத் திட்டத்தை அமுல் நடத்த முயற்சி எடுத்துக்கொண்டுள்ளோம். மக்களிடையே செய்த பிரசாரங்களின் காரணமாகவும், மேலும் மேலும் அதிக மக்கள் இத் திட்டத்தினுடைய நன்மைகளை உணர்ந்து இத் திட்டத்தில் பங்குகொள்ள முன் வருவது நமக்கு நம்பிக்கையூட்டுவதாக இருக்கிறது. மூன்றாவது திட்டக் காலத்தில் இதற்கென 1,61 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்படும்.

தொழிலாளர் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டமும் சென்ற பத்தாண்டு களில் பெரிய அளவில் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இதற்காக அடுத்த ஆண்டு பட்ஜெட்டில் 26·85 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது. நம் ராஜ்யம் முழுவதிலும் சுமார் 2 லட்சம் தொழிலாளர்கள் இதன் பயனைப் பெற்றுள்ளார்கள்.

கெஜட் பதிவில்லாத அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு இலவச வைத்திய வசதிக்கான சலுகை கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இருப்பினும் இந்த வசதியை நல்ல முறையிலே பயன் படுத்திக்கொள்ள முடியவில்லை என்கின்ற புகார் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதைத் தவிர்ப்பதற்காக முக்கிய ஆஸ்பத்திரிகளில் அரசாங்க ஊழியர்களை மட்டும் கவனித்து வைத்திய சிகிச்சை கொடுக்கத் தனிப்பட்ட டாக்டர்களை நியமிக்க வேண்டுமென்று தீர்மானிக்கப்பட்டு உள்ளது. 1961-62-ல் சென்னை ஜெனரல், ஸ்டான்லி, கஸ்தூரிபா ஆகிய ஆஸ்பத்திரிகளில் இது அமுலுக்கு வரும். மேலும் தஞ்சாவூரிலும் மதுரையிலும் அரசாங்க ஊழியர்கட்குப் பயன்படும் பிரத்தியேக மருத்துவமனைகள் திறக்கப்படும். எல்லா முக்கிய நகரங்களிலும் இத் திட்டம் படிப்படியாக அமுலுக்கு வரும்.

பின்தங்கிய வகுப்பினர்.

33. சமுதாயத்தில் பின்தங்கிய மக்களை முன்னேற்றுவதற்காகத் தொடர்ந்து பல திட்டங்களை நிறைவேற்றி வந்திருக்கிறோம். பொதுவாக நாட்டில் நடைபெறும் முன்னேற்றத் திட்டங்களின் பலனை எல்லா மக்களும் பெறுகின்றனர். இருப்பினும் பின்தங்கிய மக்களுக்குச் சிறப்பாகச் சில திட்டங்களை மேற்கொள்ள வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. கல்வித் துறையில், சம்பளச் சலுகைகள் கொடுத்தும், இலவச உணவு வசதிகள் செய்து கொடுத்தும், மாணவர்கள் கல்வியறிவு பெறுவதற்கான வசதி செய்து கொடுத்தும் வந்திருக்கிறோம். 30,000-க்கு மேற்பட்ட ஹரிஜன வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவர்களும் பின்தங்கிய வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவர்களும் தற்போது இந்தச் சலுகைகளைப் பெற்று வருகின்றார்கள். 1950-51-ம் ஆண்டில் நமது ராஜ்யம் பிரிக்கப்படாமல் இருந்தபோது ஹரிஜன நலனுக்காக 69 லட்சம் ரூபாயே செலவாயிற்று. தற்போது நம்முடைய ராஜ்யத்தில் 3,55 லட்ச ரூபாய் இத் துறைக்காக இவ்வாண்டு செலவிடப்பட்டுள்ளது. சம்பளச் சலுகைகள் தொடர்ந்து மூன்றாவது திட்டக்காலத்திலும் திட்டச் செலவுக்குப் புறம்பாக வழங்கப்படும். அந்த அடிப்படையில் வருடா வருடம் செலவாகி வரும் 2·22 கோடியுடன் 1961-62-ல் திட்டத்தின் கீழ்ச் செலவிடப்படும் 84 லட்சம் ரூபாயும் சேர்ந்து மொத்தம் 3,06 லட்சம் ரூபாய் ஹரிஜன நலனுக்காகச் செலவிடப்படும். இதற்கு மேலும் நிதி தேவைப்படுமானால் அதற்கு வேண்டிய அளவிற்கு நிதி ஒதுக்கப்படும். ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டமும் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகிறது.

1959-60 கணக்குகள்.

34. 1959-60 திருத்த மதிப்பீட்டின்படி வருவாய் ரூ 78,30 லட்சமாகவும், செலவு ரூ 77,72 லட்சமாகவும், உபரி ரூ 58 லட்சமாகவும் இருக்கும் என எதிர்பார்த்தோம். 1959-60-க்குரிய கணக்குகள் இப்பொழுது கிடைத்துள்ளன. அதன்படி வருவாய் ரூ 81,11 லட்சமாகவும், செலவு ரூ 80,58 லட்சமாகவும், உபரி ரூ 53 லட்சமாகவும் உள்ளன. ரெவின்யூ வருவாயில் கிடைத்த ரூ 2,81 லட்சம் அதிகரிப்பைச் செலவுக் கணக்கில் ஏற்பட்டுள்ள ரூ 2,86 லட்சம் அதிகரிப்புச் சரிக்கட்டி விட்டது. ரெவின்யூ அதிகரிப்பு, பெரும்பாலும் பொது விற்பனை வரி (ரூ 1,09 லட்சம்), நில வரி (ரூ 50 லட்சம்), மோட்டார் வண்டி வரி (ரூ 31 லட்சம்), முத்திரைத்தாள்கள் (ரூ 75 லட்சம்) என்பன போன்ற மாநில வரி இனங்களிலேயே ஏற்பட்டுள்ளது. செலவின அதிகரிப்பு, பெரும்பாலும், கல்வி (ரூ 36 லட்சம்), மருத்துவம் (ரூ 32 லட்சம்) ஹரிஜன முன்னேற்றம் (ரூ 53 லட்சம்), சீரியல் பணிகள் (ரூ 60 லட்சம்) போன்ற அபிவிருத்தித் துறைகளிலேயே ஏற்பட்டுள்ளது.

ஆண்டு முடிவில் ரொக்கக் கையிருப்பு ரூ 4,42 லட்சம் ஆகும்.

35. சென்ற வரவு-செலவுத் திட்ட அறிக்கையில், நடப்பு ஆண்டில், செலவு ரூ 81,21 லட்சமாகவும், வரவு ரூபாய் 80,87 லட்சமாகவும், ஆகவே பற்றுக்குறை ரூபாய் 34 லட்சமாகவும் இருக்குமெனக் கூறியிருந்தேன். அந்தத் திட்ட மதிப்பீட்டில் சென்னைச் சம்பளக் கமிஷனின் சிபாரிசுகளை நிறைவேற்றுவதற்குரிய தொகை ஒதுக்கப்படவில்லை. திருத்த மதிப்பீட்டில், சம்பளக் கமிஷன் சிபார்சுகளை நிறைவேற்றுவதற்காக, நடைமுறை ஆண்டில் ஒன்பது மாதங்களுக்கு ரூ 3,70 லட்சம் செலவாகுமென நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சம்பளக் கமிஷன் காரணமாக ஏற்பட்ட செலவு அதிகரிப்புப் போக, பெரும்பாலும் அபிவிருத்தித் துறையில் ரூ 3,15 லட்சம் அதிகச் செலவு ஏற்பட்டுள்ளது. நடைமுறை ஆண்டின் திருத்த மதிப்பீடு, ரெவின்யூக் கணக்கில் ரூ 89,29 லட்சம் வருவாய் என்றும், செலவு ரூ 88,06 லட்சம் என்றும் உபரி ரூ 1,23 லட்சம் என்றும் காட்டுகிறது. மத்திய வரி வருமானத்தில் நம் பங்கு, மதிப்பீட்டில் கண்டுள்ளதைக் காட்டிலும் ரூ 2,45 லட்சம் அதிகமாக இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இந்த அதிகரிப்பில் ரூ 2,32 லட்சம், வருமான வரியில் உள்ள பங்காகும். மாநில வரிகளில், பொது விற்பனை வரி (ரூ 1,58 லட்சம்), மத்திய விற்பனை வரி (ரூ 40 லட்சம்), மோட்டார் எண்ணெய் வரி (ரூ 20 லட்சம்), மோட்டார் வண்டி வரி (ரூ 62 லட்சம்), முத்திரைத்தாள்கள் (ரூ 55 லட்சம்), நில வரி வருமானம் (ரூ 21 லட்சம்) என்ற முறையில் ரூ 3,80 லட்சம் அதிக வருமானம் ஏற்பட்டுள்ளது. காடுபடு பொருள்களின்மூலம் ரூ 54 லட்சம் அதிக வருமானம் ஏற்பட்டுள்ளது. 1960-61 திருத்த மதிப்பீடு.

முன்னரே குறிப்பிட்டுள்ளபடி, சம்பளக் கமிஷன் சிபாரிசுகள் காரணமாக ஏற்பட்ட அதிகரிப்பு ஒரு புறம் இருக்க, திட்ட வேலைகளை மேலும் துரிதப்படுத்தியதன் காரணமாகவும் அபிவிருத்தித் துறையில் அதிகச் செலவு ஏற்பட்டுள்ளது. இச் செலவு விபரம் வருமாறு : கல்வி, ரூ 76 லட்சம் ; மருத்துவம், ரூ 38 லட்சம் ; பொதுச் சுகாதாரம், ரூ 68 லட்சம் ; சமுதாய வளர்ச்சி, ரூ 41 லட்சம் ; ஹரிஜன நலத்துறை, ரூ 50 லட்சம் ; கட்டடப் பணிகள், ரூ 99 லட்சம். கிராமப் பஞ்சாயத்துக்கள் வசூலிக்கும் வீட்டு வரிக்கு இணையாக மானியம் கொடுக்கும் முறையில் ரூ 30 லட்சமும், பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு ஸ்தல சாலை அபிவிருத்தி மானியமாக ரூ 11 லட்சமும் கொடுப்பதற்குத் திருத்த மதிப்பீடு நிதி ஒதுக்கம் செய்துள்ளதையும் இங்கே குறிப்பிட வேண்டும். நடைமுறை ஆண்டில், மேற்கண்ட

இரண்டு இனங்களுக்காக அடையாள நிதி ஒதுக்கமே செய்யப்பட்டுள்ளது. ஸ்தல அபிவிருத்தி வேலைகளுக்காக நடப்பு ஆண்டில் ரூ 63 லட்சம் செலவு செய்யப்படும்.

மூலதனச் செலவு 1960-61.

36. 1960-61 மூலதனச் செலவு ரூ 10,86 லட்சம் ஆகும் என்று மதிப்பிட்டிருந்தோம். ஆனால் இப்பொழுது இந்தச் செலவு ரூ 15,49 லட்சம் அளவில் இருக்கும் என்று எதிர் பார்க்கப்படுகிறது. ஆகவே அதிகப்படி செலவு ரூ 4,63 லட்சம் ஆகலாம். பரம்பிக்குளம் திட்டத்திற்கு ரூ 1,22 லட்சமும், ஜமீன் ஒழிப்புக்கு ரூ 34 லட்சமும் சென்னை மாநிலக் கூட்டுறவு மத்திய பாங்கின் பங்கு மூலதனத்தில் பங்கெடுத்துக்கொள்ள ரூ 65 லட்சமும் ஒதுக்கியதே அதிகரிப்புக்குக் காரணமாகும். திட்ட மதிப்பீட்டில் 82 பஸ்களை வாங்குவதற்காக நிதி ஒதுக்கம் செய்து இருந்த தற்குப் பதிலாக, 157 பஸ்கள் வாங்க வேண்டுமென்று முடிவு செய்யப்பட்டிருப்பதால் பஸ் போக்குவரத்துத் துறையில் மேலும் ரூ 22 லட்சம் ஒதுக்கியுள்ளோம். ரசாயன உரத் திட்டம் காரணமாக இந்திய அரசாங்கத் திற்குப் பழைய பாக்கியைச் செலுத்தும் முறையில் ரூபாய் ஒரு கோடி அதிகமாக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. மூலதனச் செலவு பற்றி நிதி நிலைக் குறிப்பீட்டில் விரிவான விவரம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. மின்சார அபிவிருத்திச் செலவே மூலதனச் செலவின் முக்கிய பகுதி. இது மாநில மின்சார போர்டின் கணக்கில் காட்டப்படுகிறது. நடைமுறை ஆண்டில் மதிப்பீட்டில் ஒதுக்கப்பட்ட ரூ 12 கோடிக்குப் பதிலாக ரூ 14 கோடி செலவு ஆகலாம். மாநில மின்சார போர்டுக்கு ரூ 8,88 லட்சம் கடனை வழங்கத் திருத்த மதிப் பீட்டில் நிதி ஒதுக்கம் செய்துள்ளோம்.

பொதுமக்களிடமிருந்து ரூ 12 கோடி அளவுக்குக் கடன் எழுப்பியுள்ளோம். நடைமுறை ஆண்டில் வழி-வகை நிலை திருப்திகரமாகவே இருந்து வருகிறது. ஆண்டு முடிவில் முதல் மதிப்பீட்டில் எதிர்பார்த்த ரூ 4,50 லட்சத்திற்குப் பதிலாக ரொக்கக் கையிருப்பு ரூ 5,12 லட்சமாக இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

1961-62 வரவு-செலவுத் திட்டப்படி ரெவின்யூக் கணக்கில் வருவாய் ரூ 87,50 லட்சமாகவும், ரெவின்யூக் கணக்கில் செலவு ரூ 90,35 லட்சமாகவும் இருக்குமென மதிப்பிடுகிறோம். இதன்படி ரூ 2,85 லட்சம் ரெவின்யூக் கணக்கில் துண்டு விழுகிறது. 1960-61 திருத்த மதிப் பீட்டின்படி கிடைக்கும் எல்லா வகை வருவாய்களையும் கணக்கிட்டு, அதனோடு ஒப்புநோக்கும்பொழுது வருவாய்ப் பகுதியில் ரூ 1,79 லட்சம் குறைவு காண்கிறது. மாநில, மத்திய வரிகளில் ரூ 71 லட்சம் அதிகமாகக் கிடைக்கிறது;

இதற்கு எதிராக வரிகள் போக மற்ற வருவாய்கள் ரூ 2,50 லட்சம் அளவு குறைவுபடுகின்றது. குறைந்த சம்பளம் பெறும் ஊழியர்களின் சம்பள விகிதத்தை அதிகப்படுத்து வதற்காக மத்திய அரசாங்கத்தார் ரூ 2,34 லட்சம் மானியமாக அளித்துவந்தார்கள். அடுத்த ஆண்டிலிருந்து இந்த மானியத்தை நிறுத்திவிட்ட காரணத்தாலேயே வரி போக மற்ற வருவாய்களில் குறைவு ஏற்படுகிறது.

37. 1961-62 ரெவின்யூக் கணக்கில் ரூ 90,35 லட்சம் செலவாகுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. நடைமுறை ஆண்டில் எதிர்பார்க்கும் செலவைவிட இது ரூ 2,29 லட்சம் அதிகம் ஆகும். அதிகரிப்பின் முக்கியப் பகுதிகள், கல்வி ரூ 3,19 லட்சம்; விவசாயம் ரூ 87 லட்சம்; கூட்டுறவு ரூ 28 லட்சம்; உதவி மானியங்கள் ரூ 63 லட்சம்; ஸ்தல அபிவிருத்தி வேலைகள் ரூ 77 லட்சம்; சமுதாய வளர்ச்சி ரூ 35 லட்சம் என்பன ஆகும். 1960-61 திருத்த மதிப்பீட்டுக்கும் 1961-62 திட்ட மதிப்பீட்டுக்கும் உள்ள வேறுபாடுகளை நிதி நிலைக் குறிப்பில் விரிவாக ஆராய்ந்துள்ளோம். 1961-62 மதிப்பீடு.

38. 1961-62-ல் மூலதனச் செலவு ரூ 18,10 லட்சம் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஜமீன்தாரி முறை ஒழிப்புக்கு ஈடாக ரூ 81 லட்சம்; பரம்பிக்குளம் திட்டத்திற்கு ரூ 3,77 லட்சம்; பிற பாசனத் திட்டங்களுக்கு ரூ 43 லட்சம்; விசேஷ சிறிய பாசனத் திட்டத்திற்கு ரூ 1,46 லட்சம்; குளங்கள் தூர்வாரி, நில மீட்புச் செய்யும் திட்டங்களுக்கு ரூ 15 லட்சம்; தொழில் வளர்ச்சிக்கு ரூ 3,01 லட்சம்; பெருமளவில் நில ஆர்ஜிதம் செய்வதற்கு ரூ 1,00 லட்சம்; சாலைகள், கட்டிடங்கள் ஆகியவற்றைக் கட்டுவதற்கு மூலதன முதலீடாக ரூ 4,73 லட்சம்; பஸ் போக்குவரத்துக்கு (Road Transport) ரூ 1,01 லட்சம்; கிராமங்களுக்குத் தண்ணீர் வழங்கும் திட்டத்திற்கு ரூ 30 லட்சம் முதலியவை முக்கிய செலவினங்களாகும். 1961-62-ல் மின்சார உற்பத்திக்கு முதலீடு ரூ 15,41 லட்சமெனத் தற்போது முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. மின்சார போர்டுக்கு ரூ 7,84 லட்சம் கடனாக வழங்குகிறோம். செலவின் எஞ்சிய பகுதியை அந்த போர்டு தன்னுடைய வருமானத்திலிருந்தே செய்து கொள்ளும். மூலதனச் செலவு 1961-62.

39. 1961-62-ல் கடன்களும் முன்பணங்களும் என்ற வகைக்கு ரூ 21,36 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. அதில் மின்சார போர்டுக்கு ரூ 7,84 லட்சம் கடனாகவும், சென்னை மாநகராட்சி மன்றத்திற்கு ரூ 1,17 லட்சமும், நகர அபிவிருத்தி டிரஸ்டுக்கு ரூ 1,06 லட்சமும், பல்வேறு ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் ஏற்றுள்ள குடிநீர் வழங்கல், சாக்கடை கட்டும் கடன்களும் முன்பணங்களும்.

[Sri C. Subramaniam] [25th February 1961

திட்டங்களுக்கு ரூ 1,33 லட்சமும், விவசாயிகளுக்கு ரூ 2,87 லட்சமும், தொழில் துறைகளுக்கு மாநில உதவியாக ரூ 51 லட்சமும், கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கு ரூ 31 லட்சமும், வீடுகட்டும் திட்டத்திற்கு ரூ 1,00 லட்சமும், சமுதாய வளர்ச்சிக்கு ரூ 84 லட்சமும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன.

ஆதாரங்கள். 40. 1961-62-ல் ரூ 3,82 லட்சம் பொதுக் கடனைத் திருப்பித்தரவேண்டும். இதில் இந்த மாநில அரசாங்கத்தின் பொறுப்பு ரூ 1,97 லட்சமாகும். எஞ்சிய பகுதி ஆந்திரப் பிரதேசம், கேரளம், மைசூர் ஆகிய மாநிலங்களின் பொறுப்பு ஆகும். முதலீட்டுச் செலவை உத்தேசித்து அடுத்த ஆண்டில் ரூ 10 கோடி பொதுக் கடன் எழுப்ப முடிவு செய்துள்ளோம். 1961-62 இறுதியில் 78 லட்சம் ரூபாய் ரொக்கக் கையிருப்பு இருக்குமென எதிர்பார்க்கப் படுகிறது. ஆகவே வழிவகையில் துண்டு விழாத முறையில் வரவு-செலவுத் திட்டம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

சலுகைகள். 41. புதிய விற்பனை வரிச் சட்டத்தில் ஆண்டுதோறும் ரூ 10,000 முதல் ரூ 25,000 வரை விற்பனை செய்பவர்களுக்கு, விரிவான கணக்கு வைக்காமல் உத்தேச மதிப்பின் பேரில் மொத்தமாக வரி செலுத்தக்கூடிய சலுகை ஒன்றைக் கொடுத்திருந்தோம். நடைமுறையில் ஏற்படுகின்ற அனுபவத்தைக்கொண்டு, இந்தச் சலுகையை விரிவு படுத்துவதைப்பற்றி ஆராய்வோம் என்று அத்துறை அமைச்சர் உறுதியளித்திருந்தார். அதற்கிணங்க, ஏற்பட்ட பரிசீலனையின் பேரில், ஆண்டு விற்பனை ரூ 50,000 வரை உள்ளவர்கட்கும் இச்சலுகையை வழங்க அரசாங்கம் முடிவு செய்துள்ளது. யார் யார் இந்தச் சலுகைக்குரியவர்கள் என்பது நடப்பு ஆண்டுக் கணக்கு அடிப்படையில் முடிவு செய்யப்படும்.

இலவசக் கல்வி. 42. ஐந்தாவது வகுப்பு வரை இலவசமாக அனைவருக்கும் கல்வியளிக்கும் திட்டம் அமுலிலிருந்து வருகிறது. எட்டாவது வகுப்புவரை ஏழை மாணவர்கட்குச் சம்பள விலக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அதற்கு மேல் வகுப்புகளில் பயிலக் கூடிய பள்ளி மாணவர்களில், ஹரிஜன வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும், சமுதாயத்தில் பின்தங்கிய மற்றப் பகுதியினருக்கும், சம்பளச் சலுகைகள் கொடுக்கப்பட்டு வந்துள்ளன. இந்தச் சலுகைகள் சாதி அடிப்படையில் இல்லாமல் பொருளாதார அடிப்படையில் அமையவேண்டு மென்ற கருத்துச் சில காலமாகவே வலியுறுத்தப்பட்டு வந்திருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் 11-வது வகுப்புவரை எல்லா ஏழை மாணவர்கட்கும், சாதி, சமய வேறுபாடின்றி, இலவசக் கல்வி கொடுப்பதென அரசாங்கம் முடிவுசெய்துள்

ளது. (ஆரவாரம்) இச்சலுகையின் காரணமாக ஆண்டொன்றுக்கு 58 லட்சம் ரூபாய் அதிகச் செலவு ஏற்படும் எனக் கணக்கிடப்பட்டு, அதற்கான நிதியும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. தகுதி பெற்ற மாணவர்கள் யாராக இருந்தாலும் வறுமையின் காரணமாகக் கல்வி பெற முடியவில்லை என்ற நிலையை நீக்குவதில், நாம் எடுத்திருக்கும் முடிவு, முதற்படியாகும்.

ஐந்தாண்டு திட்டங்கள்.

43. இந்த பட்ஜெட்டில் திட்டத்திற்காக ஒதுக்கப் பட்டுள்ள நிதி பற்றிச் சிறிது கூற விரும்புகிறேன். தமிழ் நாட்டின் இரண்டாம் திட்ட அளவு 152 கோடி ரூபாயாக முதலில் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்தது. முதல் நான்கு ஆண்டுகளில் மட்டும் திட்டச் செலவு 1,42·76 கோடி ரூபாயாக இருந்தது. நடைமுறையாண்டின் திருத்த மதிப்பீட்டின்படி செலவு 43·43 கோடி ரூபாயாகவும் மொத்தச் செலவு 1,86·19 கோடி ரூபாயாகவும் இருக்கும்.

	(ரூபாய் கோடிக் கணக்கில்.)
1956-57	28·67
1957-58	30·25
1958-59	34·61
1959-60—(கணக்குகள்)	39·89
(குந்தா உதவி)	9·34
மொத்தம் ..	1,42·76
1960-61 (திருத்த மதிப்பீடு) ..	43·43
பெரு மொத்தம் ..	1,86·19

முதலில் ஏற்றுக்கொண்ட இலக்கைவிட 34 கோடி ரூபாய் அதிகச் செலவு செய்து இரண்டாவது திட்டத்தை மிக வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றியுள்ளோம். தேவையான நிதி ஆதாரங்களைச் சேகரிப்பதற்குத் தீவிர முயற்சி எடுத்துக் கொண்டமையாலும் முன்னேக்குடன் நிர்வாக யந்திரத்தை இதற்கு ஏற்பச் சீரமைப்புச் செய்தமையாலும் இந்த அளவு வெற்றியைப் பெற முடிந்தது. இரண்டாந் திட்டத்தில் இந்த மாநிலத்தில் திரட்ட வேண்டி இருந்த ரூ 13 கோடிக்குப் பதிலாக 20 கோடி ரூபாய் திரட்டினோம். எதிர்பார்த்ததற்கு மேலாகவே பொதுக் கடனையும் எழுப்பியுள்ளோம். இந்த அனுபவங்களைக் கொண்டு மூன்ருவது திட்டத்தை இன்னும் நல்ல முறையில் நிறைவேற்ற முடியும் என்று நம்ப இடமிருக்கிறது.

இந்த மாநிலத்தின் மூன்ருந் திட்ட அளவு 2,91 கோடி ரூபாய் என்று முடிவு செய்யப்பெற்றுள்ளது. மொத்தத் தொகையில் 16 சத வீதம், அதாவது ரூ 46 கோடி ரூபாய்

முதலாண்டின் இலக்காக இருக்கவேண்டும் எனத் திட்டக் கமிஷன் கூறியுள்ளார்கள். ஆயினும் பல்வேறு வளர்ச்சித் துறைகளின் திட்டச் செலவுகளுக்காக 48 கோடி ரூபாய் பட்ஜெட்டில் ஒதுக்கியுள்ளோம். இரண்டாந் திட்டத்தில் தொடங்கப்பட்ட புதிய பணிகளைப் பராமரிப்பதற்கு 7 கோடி ரூபாய் வேண்டி இருக்கும். பராமரிப்புக்குரிய இந்தச் செலவையும் சேர்த்துக்கொண்டால் புதிய வளர்ச்சிப் பணி களுக்கு 55 கோடி ரூபாய் செலவாகும். நடப்பு ஆண்டில் திட்டச் செலவுக்கென்று ஒதுக்கப்பட்டுள்ள 43·43 கோடி ரூபாயுடன் இதை ஒப்பிட்டால் ஏற்பட்டிருக்கும் முன்னேற்றம் நன்கு விளங்கும்.

முடிவுரை.

44. மூன்ருவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்ற, நிதி வசதிகளைப் போதிய அளவில் திரட்டுவது மிக அவசியம். நம் ராஜ்யத் திட்டம் மட்டும் 2,91 கோடி ரூபாய் அளவில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனல் இத் திட்டம் தேசீயத் திட்டத்தின் ஒரு பகுதியே என்பதை நாம் உணர வேண்டும். சென்னை அரசாங்கத்தின் பல்வேறு திட்டங்கள் ஒரு புறமிருக்க, மத்திய அரசினராலும் பல பணிகள் நம் ராஜ்யப் பகுதியிலே நிறைவேற்றப்பட இருக்கின்றன. அது மட்டுமல்லாமல் தனியார் துறையிலும் பல தொழில்கள் அமைக்கத் திட்டமிடப்படுகின்றது. இவற்றின் பயனுக நாட்டின் உற்பத்திச் சக்தி கணிசமான அளவில் பெருகி, மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயரும்போதுதான் சமுதாயத் திலே இன்று காணப்படுகின்ற குறைகளும் ஏற்றத் தாழ்வு களும் நீங்க வழி ஏற்படும். நம் நாடோ வறுமை மிகுந்த நாடு. அன்ருட வாழ்க்கை நடத்துவதே பெரும் பகுதியினருக்குக் கஷ்டமாக உள்ளது. அதனுல் அவர்கள், சேமிக்கும் சக்தியற்றவர்களாக உள்ளார்கள். பெரும் அளவில் மூலதனம் திரட்டுவதன் மூலந்தான் அவர்களுடைய வாழ்க்கை நிறைவு பெறும் முறையில் திட்டங்களை நிறை வேற்ற முடியும். வறுமையின் காரணமாக மூலதனம் சேர்க்க முடிவதில்லை. மூலதனம் போதிய அளவு இல்லாத தால் வறுமை தொடர்ந்து நீடிக்கிறது. இப்பயங்கரச் சுழலில் இருந்து தப்ப, சேமிப்பு ஒன்றுதான் சிறந்த வழி. இன்று சிக்கனமாக வாழ்ந்து, சேமிப்பு முழுவதையும் திட்டங் களில் முதலீடு செய்வதன் மூலம்தான், நாளை நம் சந்ததியார் வளமும் வசதியும் பெற்று நல் வாழ்வு வாழ அடிகோல முடியும். ஜனநாயக அடிப்படையில் இயங்கும் நாட்டில் வரி மூலம் நிதி திரட்டுவதற்கு ஓர் எல்லையுண்டு. ஆனல் மக்களின் சேமிப்பைக் கடனுகப் பெற்று முன்னேற்றத் திட்டங்களில் முதலீடு செய்வது அரசாங்கத்திற்கும் எளிது; நாட்டின் வளர்ச்சியில் நேரடியான பங்கு கொள்ள மக்க ளுக்கும் நல்லதொரு வாய்ப்பாகும். மக்கள் தங்கள் நிதியை வீண் செலவில் விரயமாக்காமல், இவ்வாறு சேமித்துக்

25th February 1961] [Sri C. Subramaniam]

காப்பதன் மூலம் நாடும் வளர்கிறது, மக்கள் நிதியும் பெருகுகிறது. சென்னை அரசாங்கம் இதுவரை எழுப்பியுள்ள பொதுக் கடன்களுக்கெல்லாம் மக்களிடையே சிறந்த ஆதரவு கிடைத்துள்ளது. பெரிய முதலீடு செய்ய வசதியுடைய ஒரு சிலர் மட்டுமின்றிச் சிறு வருவாய் உள்ள எண்ணற்ற மக்களுக்கும் இம்மகத்தான முயற்சியில் பங்கு கொள்ள வாய்ப்பு அளிக்கும் நோக்கத்துடன்தான் சிறு சேமிப்பு, பரிசுப் பத்திரம் போன்ற திட்டங்களில் நாம் தீவிரக் கவனம் செலுத்தி வருகின்றோம்.

இதில் எந்த அளவிற்கு வெற்றி காண்கிறோமோ அந்த அளவிற்கு, நாம், தற்போது ஏற்றுக் கொண்டிருக்கும் திட்ட இலக்குகளை மட்டுமல்ல, அதற்கு மேலும் சாதித்து, வெற்றி காண முடியும். இம்முயற்சியை கட்சிப் பாகுபாடுகளுக்கு அப்பாற்பட்ட ஒரு பொது முயற்சியாகக் கொண்டு, இச் சபை அங்கத்தினர்கள் அனைவரும் இப்பெரும் பணியில் முழு மனதுடன் ஒத்துழைப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையுடன் எனது உரையை முடிக்க விரும்புகிறேன். (பெரும் ஆரவாரம்).

MR. SPEAKER: மார்ச் மாதம் இரண்டாம் தேதி காலை 10-00 மணி வரை இந்தச் சபையை ஒத்திவைக்கிறேன். 10–20 a.m.

The House then adjourned.

VI.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A.—*Statutory Rules and Orders*

Nil.

B. REPORTS, NOTIFICATIONS AND OTHER PAPERS.

* 62. *Finance Accounts of the Government of Andhra Pradesh for the year* 1958–59 *and the Audit Report* 1959.

* 63. *Appropriation Accounts of the Government of Andhra Pradesh for the year* 1958–59 *and the Audit Report* 1960.

64. *Budget Speech (English and Tamil).*

65. *Detailed Estimates of Revenue.*

66. *Introduction to the Budget (English and Tamil).*

67. *Government Commercial Undertakings.*

68. *Detailed Civil Works Budget.*

69. *Detailed Irrigation Budget.*

70. *Demands for Grants and Detailed Budget Estimate.*

71. *Notice of Demands for Grants for the year* 1961–62 *(English and Tamil).*

72. *Plan Supplement—Third Five-Year Plan Programme for* **1961–62.**

73. *Budget Memorandum (English and Tamil).*

74. *Annual Finance Statement (English and Tamil).*

---

* Kept in the Library.

Appendix I.

[Vide answer to starred question No. 476 asked by Sri N. K. Palanisami, Sri A. A. Rasheed and Sri M. P. Sarathi at the meeting of the Legislative Assembly held on 25th February 1961 on page 503 supra.]

On seeing the Press Report, dated 3rd October 1960, that the locust swarm has come down as far as Guntur district in Andhra Pradesh, circular instructions were issued by the Director of Agriculture to all the District Agricultural Officers of border districts in this State for organizing proper precautionary measures against the possible locust swarm into this State. Leaflets also have been distributed to all the District Agricultural Officers for distribution to the ryots on the characteristics of the pest and the heavy havoc that would be caused by this pest and exhorting them, therefore, to co-operate with Government officials in putting down this pest in case of invasions. All the Plant Protection Officers have been alerted in this regard and instructions were issued to form special mobile squads especially in the border districts. Sufficient stock of pesticides like BHC 10 per cent, Folidol, etc., have also been stocked in all agricultural depots. Instructions were also issued to all the Block Development Officers to alert the Gramasevaks to be on constant vigil and to organize control measures whenever called for at short notice. The Collectors of the districts were also requested to render all possible help and to issue suitable instructions to all the Revenue officials to arrange for the announcement through the beat of tom tom in the villages about the nature of this pest and control measures necessary.

2. All the District Agricultural Officers and the Plant Protection staff were instructed to send information about the incidence of this pest immediately on sighting anywhere in this State. No reports have so far been received from any of the officers regarding the prevalence of this pest in this State. The Directors of Agriculture of Andhra Pradesh, Orissa and Mysore have been addressed so as to ascertain the possible movement of this pest.

3. Regarding the Red Hairy Caterpillar pest, this pest had attacked the groundnut crop in Chellampatti, Usilampatti. Sedapatti, Dharmathupatti and other areas of Madurai district and Pudupatti of Ramanathapuram district. All possible steps to control this pest have been taken by the department by stocking adequate quantities of pesticides, sprayers and dusters in all agricultural depots. Besides concessional sale of pesticides has been resorted to on the representation from Pudupatti village about the large-scale attack of this pest.

4 The District Agricultural Officers, Madurai, Dindigul and Sattur, have been sanctioned a sum of Rs. 10,000, Rs. 10,000 and Rs. 3,000 respectively, for the issue of pesticides at concessional rates as a special case since such concessions are normally available to food crops only.

Mainly owing to the delayed action on the part of the agriculturist in Usilampatti area in tackling this pest at the vulnerable stage and the unwillingness on the part of a number of ryots to adopt the departmental recommendations, the control measures actually carrried out have become ineffective. Good progress was shown wherever there was public co-operation in controlling this pest.

The area affected has been approximately estimated at 6 to 10 per cent and the loss in crop has been estimated approximately at 2 per cent.

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 489 asked by Sri K. R. Viswanathan at the meeting of the Legislative Assembly held on 25th February 1961, page 514 supra.]

Statement showing the particulars of Mudi tickets sold in the ten Saturdays following Annual festivals during the years 1957 to 1960, in respect of Sri Kaliyugavaradarajaperumal temple, Kallankurichi, Udayarpalayam taluk, Tiruchirappalli district. (Cost of each Mudi ticket 37 naye paise).

Year.	*First Saturday.*	*Second Saturday.*	*Third Saturday.*	*Forth Saturday.*	*Fifth Saturday.*	*Sixth Saturday.*
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
1957 ..	727	618	505	370	285	273
1958 ..	204	227	716	613	293	192
1959 ..	490	318	288	240	202	132
1960 ..	488	663	1,050	1,080	698	602

ear.	*Seventh Saturday.*	*Eighth Saturday.*	*Ninth Saturday.*	*Tenth Saturday.*	*Total number of tickets sold.*	*Amount realised.*	
	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	
						RS.	NP.
1957 ..	206	181	111	65	3,341	1,252	88
1958 ..	268	206	162	106	2,987	1,120	12
1959 ..	186	98	76	59	2,089	783	37
1960 ..	623	448	328	169	6,149	2,305	88

25th February 1961]

APPENDIX III.

[Vide answer to starred question No. 490 asked by Sri K. R. Viswanathan at the meeting of the Legislative Assembly held on 25th February 1961, page 514 supra.]

Statement showing the annual expenditure and surplus income for the years 1957 to 1960.

—	*Fasli* 1366.		*Fasli* 1367.		*Fasli* 1368.		*Fasli* 1369.	
(1)	(2)		(3)		(4)		(5)	
	RS.	NP.	RS.	NP.	RS.	NP.	RS.	NP.
Actual income ..	1,56,375	30	1,43,902	25	1,62,689	30	1,62,438	92
Expenditure ..	80,625	20	87,152	49	87,750	64	1,11,174	87
Balance ..	75,750	10	56,749	76	74,938	66	51,264	05
Reserve Fund ..	29,500	00	35,000	00	35,000	00	45,000	00
Surplus.. ..	46,250	10	21,749	76	39,938	66	6,264	05

Statement showing the particulars of hundial collections in the ten Saturdays following annual festivals during the years 1957 to 1960 in respect of Sri Kaliyugavaradarajaperumal temple, Kallankurichi, Udayarpalayam taluk, Tiruchirappalli district.

Year.	*First Saturday.*		*Second Saturday.*		*Third Saturday.*		*Fourth Saturday.*		*Fifth Saturday.*	
(1)	(2)		(3)		(4)		(5)		(6)	
	RS.	NP.	RS.	NP.			RS.	NP.	RS.	NP.
Hundial collections —										
1957	1,816	17	1,705	66	1,632	07	277	67	1,048	18
1958	650	06	796	77	1,992	83	1,973	57	1,215	71
1959	2,030	12	1,576	61	1,256	54	1,338	62	835	06
1960	1,306	13	1,843	30	2,633	44	3,513	09	2,740	87

Year.	*Sixth Saturday.*		*Seventh Saturday.*		*Eighth Saturday.*		*Ninth Saturday.*		*Tenth Saturday.*	
	(7)		(8)		(9)		(10)		(11)	
	RS.	NP.	RS.	NP.	RS.	NP.	RS.	NP.	RS.	NP.
Hundial collections—										
1957	904	30	651	02	646	81	336	51	261	59
1958	715	45	949	77	962	81	626	96	718	63
1959	528	05	938	65	327	79	243	58	195	76
1960	1,738	80	2,477	21	1,447	40	984	78	672	10

APPENDIX IV.

[Vide item V on page 526 supra.]

இணைப்பு I.

[1953–4 கடைசி வரைக்கும் உள்ள கணக்கில் ஆந்திர மாநிலக் கணக்கும் சேர்ந்திருக்கிறது. 1956–7 முதல் உள்ள கணக்கு 1956 நவம்பர் 1-ம் தேதி முதல் அமுலுக்கு வந்த மாநிலங்களின் சீரமைப்பு அடிப்படையில் அமைந்தது.]

சென்னை மாநில ரெவின்யூக் கணக்கில் வருவாயும், செலவினமும்.

தலைப்புகள்.	1938–9.	1953–4.	1954–5.	1955–6.	1956–7.	1957–8.	1958–9.	1959–60.	1960–61. திட்ட மதிப்பீடு.	1960–61. திருத்த மதிப்பீடு.	திட்ட மதிப்பீடு, 1961–2.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)
(ரூபாய் லட்சத்தில்)											
அ. வருவாய்.											
மத்திய ஆயத் தீர்வைகள்.	..	2,25·44	1,66·49	1,82·56	1,75·14	3,14·43	5,88·53	6,02·51	6,10·00	6,10·00	*
கார்ப்பொரேஷன் வரி நீங்கலாக இதர வருமான வரிகள்—											
வருமான வரியில் பங்கு	22·50	7,50·82	5,67·38	5,59·54	5,23·85	6,16·07	6,36·72	6,66·29	4,37·00	7,31·00	7,31·00
விவசாய வருமான வரி	..	..	..	1,41·94	1,12·51	1,29·67	86·55	1,53·49	1,50·00	1,37·00	1,37·00
சொத்து வரி	..	..	5·28	17·57	22·35	28·41	25·18	30·26	24·00	30·00	30·00
இரயில்வேக் கட்டண வரி	..	..	..	..	..	31·07	70·37	84·43	82·00	89·00	89·00
நில வரி—											
பாசன வருவாய் உள்பட மொத்த வருவாய்.	7,00·78	6,68·67	5,95·41	5,97·34	6,19·86	6,91·52	6,67·34	7,04·62	6,61·35	6,81·62	6,46·64
ஆயத் தீர்வைகள்	3,72·23	30·86	27·22	28·62	30·29	27·97	22·63	22·94	23·39	23·43	23·69
முத்திரைத்தாள்	1,73·37	3,69·23	2,62·47	3,59·56	3,62·76	3,50·00	3,91·81	4,77·80	4,27·63	4,83·22	4,83·22
காட்டுவளம் †	45·63	1,22·14	1,31·89	1,77·08	1,75·17	1,29·19	1,30·63	1,69·24	1,35·84	1,90·14	1,79·11
பத்திரப்பதிவு	32·70	90·60	60·46	69·66	78·85	79·42	86·26	1,04·51	87·03	1,02·02	1,02·02
வாகன வரி	81·22	4,17·04	3,59·89	4,00·87	4,37·73	4,54·29	4,99·58	5,49·51	5,30·02	5,91·94	5,93·79

* ரூபாய் 6,25 லட்சம் " மத்திய ஆயத் தீர்வையில் மாநிலத்தின் பங்கு " என்பதன்கீழ் காட்டப்பெற்றுள்ளது.

† இந்த தலைப்பு சம்பந்தப்பட்ட மத்திய அரசிடமிருந்து பெறும் மானியங்கள் " யூனியன் உதவி மானியங்கள் " என்பதன்கீழ் காட்டப்பெற்றுள்ளன.

விற்பனே வரி	..	..	..	..	..	..	14,76·11	16,74·53	15,85·51	18,02·97	18,62·40
இதர வரிகளும் தீர்வைகளும்—											
பொது விற்பனே வரி	..	11,99·26	8,68·98	9,82·07	11,16·77	11,78·05	*	*	*	*	*
இதர இனங்கள்	3·19	1,22·08	2,49·35	2,66·40	2,75·61	3,84·67	2,07·50	2,22·20	2,12·60	2,35·33	2,40·33
மொத்தம் ..	3·19	13,21·34	11,18·33	12,48·47	13,92·38	15,62·72	2,07·50	2,22·20	2,12·60	2,35·33	2,40·33
பாசனம்—											
நேரடி வருவாய் †	6·31	10·64	6·59	7·22	9·14	9·57	10·62	11·08	8·95	11·50	11·50
(கழிக்கவும்)-நடைமுறைச் செலவுகள்.	— 38·39	— 1,38·01	— 44·32	— 45·46	— 57·72	— 59·46	— 64·57	—78·64	— 62·21	— 76·84	— 72·42
நிகர வருவாய் ..	— 32·08	— 1,27·37	— 37·73	— 38·24	— 48·58	— 49·89	— 53·95	— 67·56	— 53·26	— 65·34	— 60·92
பாசனம்—											
நேரடி வருவாய் †	1·99	2·78	2·23	2·42	2·08	1·89	2·26	2·35	1·37	1·77	1·77
வட்டி	19·73	49·43	45·75	52·76	59·68	3,78·97	4,94·96	6,07·48	6,87·42	7,05·47	7,42·05
நீதி நிர்வாகம்	15·39	55·42	43·60	57·60	62·05	67·63	56·07	52·39	52·94	52·26	52·25
சிறைச்சாலேகள்	5·98	25·00	27·32	22·02	26·20	26·32	24·08	30·99	30·49	31·75	30·76
காவல்	5·66	20·64	22·18	21·41	21·81	19·14	22·58	23·82	20·58	27·70	24·35
துறைமுகங்களும் கப்பல் வழிகாட்டலும்.	44·67	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
கல்வி ‡	8·35	46·09	57·81	73·40	93·71	1,34·64	1,79·59	2,02·65	2,92·67	3,01·02	35·69
மருத்துவம் ‡	10·25	26·71	22·13	27·35	31·14	61·04	73·90	83·84	80·69	1,14·85	61·61
பொதுச் சுகாதாரம் ‡	2·59	5·64	6·05	22·13	7·17	19·40	68·05	1,18·50	1,14·60	1,68·42	12·01
விவசாயம் ‡	3·12	1,27·90	88·14	80·37	1,04·21	1,01·71	1,62·16	2,33·09	1,96·69	2,10·16	1,94·60
கால்நடைப் பராமரிப்பு ‡	1·02	7·65	8·69	7·93	13·08	19·23	18·27	23·18	36·87	38·24	9·95
கூட்டுறவு ‡	4·18	20·85	43·35	64·53	1,27·82	1,06·47	72·43	1,25·62	1,09·50	1,94·72	22.33
தொழில்கள் ‡	18·85	1,05·48	77·13	1,17·52	1,23·41	2,47·24	2,17·03	2,79·19	3,31·22	ı,52·08	1,20·85
பலவகைத் துறைகள் ‡	7·62	40·42	35·12	42·50	99·48	90·06	1,19·07	1,56·57	1,79·14	2,13·07	54·14
சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டம், தேசிய வீளர்ச்சித் திட்டம், ஸ்தல அபிவிருத்தி வேலேகள். ‡	§	§	§	§	§	§	§	§	§	§	56·51
சீரியல் பணிகள் ‡	25·12	1,26·31	1,11·38	1,14·67	1,28·73	99·11	1,10·45	1,40·81	1,19·69	1,25·23	1,09·43
மின்சாரத் திட்ட (மொத்த) வருவாய் ..	42·51	5,31·42	5,97·21	7,03·08	8,13·43	2,54·27	..	..	..	..	..
கழிக்கவும்—(நடைமுறைச் செலவுகள்)	—24·81	—3,63·58	—3,71·79	—4,52·08	—5,26·02	—2,20·07	..	..	..	..	..
நிகர வருவாய் ..	17·70	1,67·84	2,25·42	2,51·00	2,87·41	34·20	..	..	..	..	..

சென்னை மாநில ரெவின்யூக் கணக்கில் வருவாயும், செலவினமும்—தொடர்ச்சி.

தலைப்புகள்.	1938-9.	1953-4.	1954-5.	1955-6.	1956-7.	1957-8.	1958-9.	1959-60.	1960-61. திட்ட மதிப்பீடு.	1960-61. திருத்த மதிப்பீடு.	திட்ட மதிப்பீடு, 1961-2.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)
					(ரூபாய் லட்சத்தில்)						
					அ. வருவாய்—தொடர்ச்சி.						
ஓய்வுப் படிக்கான வருவாய்	2·88	5·09	13·07	11·32	16·06	9·09	9·26	4·33	10·53	11·10	11·66
எழுதுபொருளும்-அச்சுத் துறையும் ..	3·96	14·17	12·16	12·79	9·76	11·76	19·07	18·70	19·32	18·35	21·00
பலவகை—											
அரசாங்கப் பஸ் போக்குவரத்துத் துறை மூலம் மொத்த வருவாய். ‖	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
இதர இனங்கள்	14·58	1,96·82	1,23·02	87·10	74·90	2,39·03	2,56·63	3,69·39	3,53·06	3,31·53	88·25
மொத்தம் ..	14·58	1,96·82	1,23·02	87·10	74·90	2,39·03	2,56·63	3,69·39	3,53·06	3,31·53	88·25
மோட்டார், நீர்வழிப் போக்குவரத்துத் திட்டங்களின் மொத்த வருவாய்கள் (அரசாங்கப் பஸ் துறை.) ¶	..	1,44·64	1,42·54	1,53·35	1,81·21	2,13·34	2,27·55	2 51·46	2,45·22	3 ,03·25	3,11·01
(கழிக்கவும்)—நடைமுறைச் செலவுகள்	..	—1,24·68	—1,16·69	—1,28·13	—1,49·91	—1,85·52	—1,99·48	2,19.58	—2,24·68	— 2,71·31	— 2,79·12
நிகர வருவாய் ..	..	19·96	25·85	25·22	31·30	27·82	28·07	31·88	20·54	31·94	31·89
யூனியன் உதவி மானியங்கள்	..	5·70	1·90	72·19	1,28·09	5·55	5·25	4·31	2,73·85	2,13·24	13,85·12
மத்திய, மாநில அரசாங்கத்தார்களிடையே பலவகைச் சரிக்கட்டுதல்கள்.	·27	·86	·21	·40	·34	·43	1·56	·35	1·03	1·80	1·12
மத்திய ஆயத் தீர்வையில் மாநிலத்தின் பங்கு.	**	**	**	**	**	**	**	**	**	**	6,25·00
சிறப்பு வருவாய் ‡	..	1,39·34	43·01	47·15	15·54	25·19	29·69	5·34	43·78	50·87	‡ 0·47

* " விற்பனை வரி " யின்கீழ் காட்டப்பட்டுள்ளது. † நில வரி நீங்கலாக.

‡ இந்தத் தலைப்புகள் சம்பந்தப்பட்ட, யூனியன் அரசிடமிருந்து பெறும் மானியங்கள் " யூனியன் உதவி மானியங்கள் " என்பதன்கீழ்க் காட்டப் பெற்றுள்ளன.

§ " LI-A. சமூக வளர்ச்சித் திட்டம், தேசிய வளர்சசித் திட்டம், ஸ்தல அபிவிருத்தி வேலைகளிலிருந்து வருவாய் " என்பதன்கீழ்க் காட்டப்பெற்றுள்ளது.

‖ இந்த வருவாய் 1949-50 முதல் " மோட்டார், நீர்வழிப் போக்குவரத்துத் திட்டங்களிலிருந்து வருவாய் " என்பதன்கீழ்க் காட்டப்பட்டுள்ளது.

¶ இந்த வருவாய் 1949-50-க்குமுன் " பலவகை " என்ற ரெவின்யூத் தலைப்பின்கீழும், நடைமுறைச் செலவுகள் " பலவகை " என்ற செலவுத் தலைப்பின்கீழும் சேர்க்கப்பட்டிருந்தன.

** " யூனியன் ஆயத் தீர்வைகள் " என்பதன்கீழ்க் காட்டப்பெற்றுள்ளது.

ரெவின்யூச் சேம நிதியிலிருந்து மாற்றிய வகையில்.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டம், தேசீய வளர்ச்சித் திட்டம், ஸ்தல அபிவிருத்தி வேலைகள் கணக்கின் வருவாய்கள்.	..	..	40·19	2,50·73	2,76·93	1,65·57	1,89·38	2,01·10	1,98·16	2,91·06	†
தற்காப்புச் செலவுகள்	..	1·86	·08	..	..	..	..		..	..	..
பெரு மொத்தம் ..	16,13·45	50,80·73	43,32·88	52,09·48	56,23·21	62,56·36	69,95·07	81,10·65	80,87·23	89,28·96	87,50·09

ஆ. ரெவின்யூக் கணக்கில் செலவினம்.

கார்ப்பொரேஷன் வரி நீங்கலாக இதர வருமான வரிகள்.	..	..	..	1·93	2·79	2·57	4·85	11·21	8·45	9·90	9·56
நில வரி	25·36	87·96	79·42	80·09	88·58	1,12·08	1,72·83	1,68·78	1,66·06	1,68·05	91·94
ஆயத் தீர்வைகள்	32·18	63·23	38·02	6·18	6·76	7·04	6·24	5·53	4·18	5·45	‡
முத்திரைத்தாள்	4·72	22·52	12·84	15·33	18·03	20·31	20·84	24·17	21·89	26·38	27·37
காட்டுவளம்	40·17	75·70	63·75	64·25	57·75	55·99	61·21	70·43	66·17	76·20	79·16
பத்திரப்பதிவு	29·13	47·78	38·25	38·76	37·45	36·78	37·74	40·20	38·88	43·98	45·51
வாகன வரி—											
நாட்டாண்மைக் கழகங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் தொகை.	72·77	90·49	68·15	66·06	63·74	60·16	60·31	60·21	60·36	55·85	§
இதர துறைச் செலவு	2·29		9·11	11·04	11·61	11·34	13·09	13·24	10·81	11·99	11·86
விற்பனை வரி	..	..	..	..	..	..	50·24	51·04	50·09	53·57	59·08
இதர வரிகளும் தீர்வைகளும்—											
நாட்டாண்மைக் கழகங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் பங்கு.	..	1,22·64	63·39	77·51	91·10	1,01·02	1,36·53	1,50·08	1,45·00	1,60·00	§
இதர துறைச் செலவு	·64		45·41	46·27	47·92	48·58	2·36	2·13	2·57	2·30	3·33
பாசனம்—											
மூலதனக் கணக்கு வைத்துள்ள வாணிக ரீதியான வேலைக்கு வட்டி.	87·59	1,91·00	1,42·23	1,63·36	1,77·66	1,83·90	1,99·07	2,15·99	2,27·37	2,44·47	2,64·42
பாசனம்—சாதாரண வருவாய் நிதியிலிருந்து செலவு.	39·09	1,19·20	95·07	1,18·38	2,72·00	1,58·31	1,01·03	1,09·02	96·91	1,10·42	1,02·72

சென்னை மாநில ரெவின்யூக் கணக்கில் வருவாயும், செலவினமும்—தொடர்ச்சி.

தலைப்புகள்.	1938-9.	1953-4.	1954-5.	1955-6.	1956-7.	1957-8.	1958-9.	1959-60.	1960-61. திட்ட மதிப்பீடு.	1960-61. திருத்த மதிப்பீடு.	திட்ட மதிப்பீடு, 1961-2.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)
						(ரூபாய் லட்சத்தில்)					
				ஆ. ரெவின்யூக் கணக்கில் செலவினம்—தொடர்ச்சி.							
பாசன அணைக்கட்டு முதலிய வேலைகள்.	1·25	2·01	..	..	..	..	..	..	..	..	..
கடன்கள், இதர பொறுப்புகள்மீது வட்டி.	58·54	2,21·71	1,79·13	2,61·80	3,70·85	4,38·55	4,54·97	5,18·23	6,59·98	6,85·29	7,74·96
(கழிக்கவும்)—வாணிகத் துறையினருக்கு மாற்றப்பட்ட வட்டி.	— 1,07·54	— 3,96·61	— 3,34·90	— 4,05·57	— 4,95·33	— 2,83·78	— 2,20·94	—2,41·04	— 2,54·73	—2,76·47	—2,99·26
சாதாரண வருவாயிலிருந்து கொடுக்கப் பட்ட நிகரத் தொகை.	— 49·00	— 1,74·90	— 1,55·77	— 1,43·77	— 1,24·48	1,54·77	2,34·03	2,77·19	4,05·25	4,08·82	4,75·70
கடன் குறைப்பு அல்லது தவிர்ப்புத் தொகை ஒதுக்கம்.	5·13	1,29·93	49·55	49·56	63·84	73·78	2,85·30	3,22·37	3,84·56	3,84·25	99·71
பொது நிர்வாகம்	2,76·70	6,25·98	6,12·53	4,47·39	4,53·07	4,96·08	5,11·94	5,44·06	5,34·25	5,59·95	6,07·31
நீதி நிர்வாகம்	90·63	1,61·74	1,24·94	1,27·23	1,25·72	1,24·11	1,35·58	1,38·02	1,36·44	1,43·21	1,45·77
சிறைச்சாலைகள்	23·22	1,34·12	93·49	84·83	91·14	95·85	1,04·61	1,22·80	1,09·41	1,28·35	1,29·39
காவல்	1,60·96	5,97·96	4,80·53	5,19·89	5,17·65	5,32·98	5,46·94	5,79·50	5,50·00	5,89·62	5,98·17
துறைமுகங்களும், கப்பலுக்கு வழி காட்டலும்.	..	·01	..	..	..	..	..	..	..	..	..

* 1953-4 முடிவு வரையில் இந்த வருவாய் "பலவகை", "சிறப்பு வருவாய்" என்ற தலைப்பின்கீழ்க் காட்டப்பெற்றுள்ளன.

† "XXXVI-A —சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டம், தேசீய வளர்ச்சித் திட்டம், ஸ்தல அபிவிருத்தி வேலைகள்" என்பதன்கீழ் காட்டப்பெற்றுள்ளது.

‡ "விற்பனை வரி" யின்கீழ் காட்டப்பெற்றுள்ளது.

§ "பலவகை உதவித் தொகைகளும், ஒதுக்கிவைப்புகளும்" என்பதன்கீழ் காட்டப்பெற்றுள்ளன.

விஞ்ஞானத் துறைகள்	·96	2·14	2·54	2·59	2·75	3·30	3·27	3·53	2·92	4·28	3·35
கல்வி	2,61·98	10,53·07	9,19·13	10,93·30	10,26·98	11,15·63	12,21·99	15,14·70	15,50·12	17,41·75	20,61·90
மருத்துவம்	98·14	3,48·91	3,03·85	3,24·03	3,57·55	3,89·23	4,41·59	4,91·54	4,80·27	5,35·75	5,48·46
பொதுச் சுகாதாரம்	26·57	1,41·38	1,04·04	1,13·97	53·98	71·02	85·05	1,91·59	2,07·36	2,83·95	2,17·22
விவசாயம்	20·62	2,19·04	1,57·44	1,57·88	1,90·51	1,86·65	2,31·22	2,96·58	3,12·33	3,33·95	4,20·62
கால்நடைப் பராமரிப்பு	12·85	48·55	40·15	41·02	51·92	65·19	73·70	97·05	1,11·04	1,20·63	1,33·02
கூட்டுறவு	13·82	66·82	78·75	1,08·19	1,52·96	1,50·79	1,68·38	2,05·05	1,87·93	1,97·53	2,25·62
தொழில்கள்	27·54	1,76·42	1,58·91	1,77·09	1,99·69	2,34·70	3,17·94	4,36·11	4,88·88	3,13·22	3,34·10
தொழிலும் வேலை வாய்ப்பும்	¶	¶	¶	¶	¶	¶	¶	7·78	7·14	7·59	35·78
தொழில் வளர்ச்சிக்கான மூலதன முதலீடு.	..	·66	·01	..	..	..	..	..	..	..	..
வான ஊர்தி	..	·43	·31	·26	·35	..	..	..	..	..	..
பலவகைத் துறைகள் *	21·11	2,06·51	1,66·98	1,89·89	2,48·05	3,00·18	3,29·93	4,02·58	3,92·41	4,56·61	3,91·11
சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள், தேசீய வளர்ச்சித் திட்டமும் ஸ்தல அபிவிருத்தி வேலைகளும்.	‖	‖	‖	‖	‖	‖	‖	‖	‖	‖	5,01·16
சிரியல் பணிகள்	1,19·70	6,49·39	4,10·77	5,02·64	4,54·24	4,22·64	5,68·13	6,88·15	6,19·79	7,41·36	8,05·51
மின்சாரத் திட்டங்களின் மூலதன முதலீட்டின் பேரில் வட்டி.	18·92	1,96·94	1,81·96	2,25·99	2,89·28	83·86	..	..	..	..	..
மின்சாரத் திட்டங்களுடன் சம்பந்தப்பட்ட இதர ரெவின்யூச் செலவு.	.	2·84	·21	— ·74	— 1·40	— ·30	..	..	..	..	..
பஞ்ச நிவாரணம்	16·04	92·72	11·48	96·10	29·88	36·61	57·11	70·69	53·09	74·99	14·40
வட்டார, அரசியல் ஒய்வு உபகாரத் தொகை.	..	..	..	..	·01	·02	·02	·01	·02	·02	·02
சமஸ்தான மன்னர்களுக்கு உபகாரத் தொகைகளும் படிகளும்.	..	6·33	1·87	·97	·71	·76	0·69	·73	·74	·73	·73
ஆண்டு முதிர்வு ஒய்வு உபகாரத் தொகைகளும் படிகளும்.	97·12	1,78·65	1,37·23	1,40·97	1,33·61	1,24·76	1,35·02	1,40·85	1,41·17	1,46·69	1,63·68
ஓய்வு உபகாரத் தொகையை மொத்தத் தொகையாக மாற்றிக்கொண்ட வகையில்.	..	10·91	10·59	5·08	7·27	7·25	10·96	4·55	8·95	7·87	5·34
எழுதுபொருளும் அச்சுத்துறையும் ..	27·07	1,13·74	1,01·12	85·77	1,13·22	1,02·50	1,03·87	1,21·38	1,20·21	1,31·18	1,29·20
பலவகை—											
அரசாங்கப் பஸ் போக்குவரத்தின் மேல் செலவு.	..	†	†	†	†	†	†	†	†	†	†
பிற இனங்கள்	4·45	96·12	18·69	76·55	70·38	1,06·57	1,12·60	1,61·28	85·26	1,34·35	97·14
பலவகை உதவித் தொகைகளும் ஒதுக்கிவைப்பும்.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	1,93·77

சென்னை மாநில ரெவின்யூக் கணக்கில் வருவாயும், செலவினமும்—தொடர்ச்சி.

தலைப்புகள். (1)	1938-9. (2)	1953-4. (3)	1954-5. (4)	1955-6. (5)	1956-7. (6)	1957-8. (7)	1958-9. (8)	1959-60. (9)	1960-61. திட்ட மதிப்பீடு. (10)	1960-61. திருத்த மதிப்பீடு. (11)	திட்ட மதிப்பீடு, 1961-2. (12)
						(ரூபாய் லட்சத்தில்)					
ஆ. ரெவின்யூக் கணக்கில் செலவினம்—தொடர்ச்சி.											
சிறப்புச் செலவினங்கள்—											
வருவாய்க் கணக்கிற்கு மாற்றப்பட்ட, மாநில வாணிகத் திட்டங்களின்மீது நிகரச் செலவு.	..	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡
பிற இனங்கள்	..	36·02	17·47	6·44	2·71	2·24	2·69	9·70	2·09	2·39	2·20
மொத்தம் ..	..	36·02	17·47	6·44	2·71	2·24	2·69	9·70	2·09	2·39	2·20
சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்களும், தேசீய வளர்ச்சித் திட்டமும், ஸ்தல அபிவிருத்தி வேலைகளும்.	..	..	40·11	3,33·53	2,99·68	2,35·47	2,86·47	3,07·88	3,30·51	3,88·64	§ ..
ரெவின்யூச் சேம நிதிக்கு மாற்றியது.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
தற்காப்புச் செலவுகள்	..	20·89	..	..	..	..	..	..	..	..	..
பெரு மொத்தம் ..	16,09·72	59,63·83	47,24·52	54,55·81	56,86·66	59,15·02	68,35·37	80,57·70	81,20·88	88,06·24	90,35·33
முடிவாக உபரி அல்லது பற்றுக்குறை [உபரி +, பற்றுக்குறை—.]	+ 3·73	— 8,83·10	— 3,91·64	— 2,46·33	— 63·45	+3,41·34	+1,59·70	+52·95	— 33·65	+1,22·72	—2,85·24

* ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்கும், பின்தங்கிய வகுப்பினருக்கும் அளிக்கப்படும் சலுகைகளுக்காக ஏற்பட்ட செலவுகளும் சேர்ந்திருக்கின்றன.

	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)
*	98·14	1,17·77	1,58·15	2,13·41	2,35·94		3,06·26	2,33·61	3,55·17	3,05·53

† **1949-50** முதல் சென்னை அரசாங்க பஸ் போக்குவரத்துத் துறையின் நடைமுறைச் செலவுகள் மொத்த வருவாயிலேயே குறைத்துக் **காண்பிக்கப்படுகின்றன.**

‡ மூலதனக் கணக்கில் காட்டப்பட்ட செலவினங்களின் விவரம்—

	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)
‡	2,54·38	— 11,66·50	— 3,68·74	— 5,25·05	76·00	1,18·27	— 92·56	34·55	1,35·83	55·38

§ " **47-A.**—சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள், தேசீய வளர்ச்சித் திட்டம், ஸ்தல அபிவிருத்தி வேலைகள் " என்பதன்கீழ் காட்டப்பெற்றுள்ளது.

‖ **63-B.**—சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள், தேசீய வளர்ச்சித் திட்டங்கள், ஸ்தல அபிவிருத்தி வேலைகள் என்பதன்கீழ் காட்டப்பெற்றுள்ளது.

¶ " பலவகைத்துறைகள் " என்பதன்கீழ் காட்டப்பெற்றுள்ளன.

இணைப்பு II.

[1953–4 முடிய உள்ள கணக்கில் ஆந்திர மாநிலத்தின் கணக்கும் சேர்ந்திருக்கிறது. 1956-7 முதல் உள்ள கணக்கு 1956 நவம்பர் 1-ம் தேதி முதல் அமுலுக்கு வந்த மாநிலங்களின் சீரமைப்பைக் கருத்தில் கொண்டு கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது.]

மூலதனச் செலவின் விவரம்.

திட்டத்தின் விவரம்.	உத்தேசச் செலவு.	1946-7-லிருந்து 1954-5 வரை.	1955-6.	1956-7.	1957-8.	1958-9.	1959-60.	மொத்தம் 1946-7-லிருந்து 1959-60 வரை.	திட்ட மதிப்பீடு, 1960-1.	திருத்த மதிப்பீடு, 1960-1.	திட்ட மதிப்பீடு. 1961-2.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)
					(ரூபாய் லட்சத்தில்)						
				அ. பாசனம், நீர்வழிப் போக்குவரத்து முதலிய திட்டங்கள்.							
கீழ்ப் பவானித் திட்டம் ..	9,96·00	10,10·59	10·07	16·52	·83	—·61	— 4·95	10,32·45	— ·78	1·25	3·13
மேட்டூர் வாய்க்கால் திட்டம்.	2,67·00	1,40·78	20·56	9·36	7·13	3·31	·50	1,81·64	3·36	·69	3·87
மலம்புழாத் திட்டம் ..	4,42·00	3,95·00	28·94	14·79	..	..	..	4,38·73	..	..	..
மணிமுத்தாறு திட்டம் ..	3,98·00	2,90·24	1,01·97	92·43	40·24	14·14	—6·15	5,32·87	—9·19	—8·30	— 12·06
ஆரணியாறு திட்டம் ..	1,04·00	28·48	45·62	18·34	6·64	·83	·01	99·97	..	— ·06	..
வாலையாறு திட்டம்	1,00·00	67·07	27·85	4·25	..	..	..	99·17	..	..	..
மங்கலம் திட்டம்	88·65	30·77	19·92	8·96	..	..	..	59·65	..	..	..
அமராவதித் திட்டம் ..	2,97·00	52·38	84·45	1,03·80	78·22	14·12	— 5·53	3,27·44	— ·05	—·10	..
வைகைத் தேக்கத் திட்டம் ..	3,00·00	35·47	48·52	34·55	32·56	19·42	16·92	1,53·60	4·65	27·55	5·21
சாத்தனூர்த் திட்டம் ..	2,89·00	13·74	68·96	90·40	50·49	14·29	5·22	2,43·10	1·74	3·11	— ·94
கிருஷ்ணகிரித் திட்டம் ..	1,84·00	3·62	37·30	58·33	38·96	18·24	3·53	1,59·98	·55	2·44	3·03
கட்டளை வாய்க்கால் திட்டம்.	1,56·65	..	..	1·72	15·34	57·79	98·85	1,73·70	21·87	31·69	5·90
புள்ளம்பாடி வாய்க்கால் திட்டம்.	1,42·43	..	..	1·91	16·09	64·53	86·43	1,68·96	21·23	21·45	7·10
வீடூர் தேக்கத் திட்டம் ..	61·37	..	..	..	3·50	30·03	25·15	58·68	2·99	1·42	4·77
மீனக்கரைத் தேக்கத் திட்டம்.	49·56	..	..	·47	..	..	..	·47	..	..	..
பரம்பிக்குளம்-ஆளியாறு திட்டம்.	30,00·00	..	..	..	..	·92	1,51·84	1,52·76	1,00·00	2,21·53	3,76·59

மூலதனச் செலவின் விவரம்—தொடர்ச்சி.

திட்டத்தின் விவரம்.	உத்தேசச் செலவு.	1946-7. விருந்து 1954-5 வரை.	1955-6.	1956-7.	1957-8.	1958-9.	1959-60.	மொத்தம் 1946-7-விருந்து 1959-60 வரை.	திட்ட மதிப்பீடு, 1960-1.	திருத்த மதிப்பீடு, 1960-1.	திட்ட மதிப்பீடு, 1961-2.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)
					(ரூபாய் லட்சத்தில்)						
		அ. பாசனம், நீர் வழிப் போக்கு வரத்து முதலிய திட்டங்கள்—தொடர்ச்சி.									
சிறப்பான சிறிய பாசனத் திட்ட வேலைகள்—ஏரி, குளச் சீர்த் திருத்தத் திட்டம் உள்பட.	..	3,88·94	72·74	55·20	55·29	85·70	1,38·51	7,96·38	94·49	1,10·62	1,45·58
மற்ற சிறிய பாசனத் திட்டங்கள் (லாபகரமானவையும் நேரடி லாபமில்லாதவையும்).	..	2,77·24	1·49	3·39	26·15	32·99	46·99	3,88·25	36·12	54·36	38·25
ஆந்திரா, மைசூர் மாநிலங்களுக்கு மாற்றப்பட்ட பாசனத் திட்டங்கள்.	..	18,73·97	†	†	†	†	..	18,73·97	†	..	..
பணியாளர்களுக்கும், இயந்திர சாதனங்களுக்கும் பிடித்த வீதாசாரச் செலவு.	..	31·47	2·08	2·23	2·66	·62	3·74	42·80	·54	2·37	2·47
மொத்தம் ..	..	46,39·76	5,70·47	5,16·65	3,74·10	3,56·37	5,27·22	69,84·57	2,77·52	4,70·02	5,82·90

* இதில் பல வேலைகள் இருக்கின்றன. சில முடிந்தன. மற்றவை நடந்துகொண்டிருப்பன. எனவே, செலவு மதிப்பீடு தரவில்லை.

† இப்போதைய சென்னை மாநிலத்திற்குச் சம்பந்தப்பட்டதல்ல.

ஆ. மின்சாரத் திட்டங்களுக்காக மூலதன முதலீடு. *

மோயாறு நீர் மின்சாரத் திட்டம்.	..	3,76·01	18·54	11·35	2·57	..	..	4,08·47	..	..	..
பைகாரா நீர் மின்சாரத் திட்டம்.	..	9,02·58	2,29·24	1,90·83	60·18	..	..	13,82·83	..	..	..
மேட்டூர் நீர் மின்சாரத் திட்டம்.	..	7,02·73	2,76·84	2,50·19	59·45	..	..	12,89·21	..	..	..
பாபநாசம் நீர் மின்சாரத் திட்டம்.	..	5,89·42	1,64·71	2,69·72	70·64	..	..	10,94·49	..	..	..
பெரியாறு நீர் மின்சாரத் திட்டம்.	10,48·00	16·59	80·44	1,81·82	75·83	..	..	3,54·68	..	..	..
குந்தா நீர் மின்சாரத் திட்டம்.	..	..	14·15	1,63·92	43·59	..	..	2,21·66	..	..	..
சென்னை அனல் மின்சாரத் திட்டம்.	..	10,14·28	2,84·94	2,31·82	70·56	..	..	16,01·60	..	..	..
பிற சிறு திட்டங்கள் ..	..	62·08	..	..	..	..	..	62·08	..	..	..
ஆந்திரா, மைசூர் மாநிலங்களுக்கு மாற்றிய திட்டங்கள்.	..	15,69·08	(†)	..	..	..	..	15,69·08	..	..	..
நாட்டாண்மைக் கழகங்களிலிருந்தும், தனி வாணிகக் கூட்டுக்களிடமிருந்தும், மின்சாரத் திட்டங்களை உரிமை பெறுவதற்கு ஈடாகக் கொடுக்க மொத்தமாக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை.	..	— 44·76	38·32	47·41	·30	..	..	[illegible]	..	..	..
மொத்தம் ..	..	51,88·01	11,07·18	18,47·03	3,83·12	..	..	80,25·37	..	..	..

இ. தொழில் வளர்ச்சித் திட்டங்கள்.

சின்கோனா பயிரிடுதல் ..	..	1,05·50	3·57	3·33	4·09	40·6	3·64	1,24·19	6·39	3·71	7·00
கேரளா சோப்பு நிலையம் ..	..	1·11	·18	·01	..	..	..	1·30	..	..	..
அரசினர் தொழில்-பொறியியல் பட்டறை.	..	·02	..	..	..	·96	..	·98	..	..	..
மீன் எண்ணெய்த் தொழில்.	..	1·35	·31	·04	..	..	..	1·70	..	..	..
சென்னைத் தாவர நெய்த் தொழிற்சாலை.	..	12·57	·01	·03	..	..	..	12·61	..	..	..

*1957-ம் ஆண்டு ஜுலை மாதம் 1-ம் தேதி முதல் இந்தச் செலவை மாநில மின்சார போர்டு செய்கிறது.
† இப்போதைய சென்னை மாநிலத்திற்குத் தொடர்புடையவையல்ல.

மூலதனச் செலவின் விவரம்—தொடர்ச்சி.

திட்டத்தின் விவரம்	உத்தேசச் செலவு.	1946-7-லிருந்து 1954-5 வரை.	1955-6.	1956-7.	1957-8.	1958-9.	1959-60.	மொத்தம் 1946-7-லிருந்து 1959-60 வரை.	திட்ட மதிப்பீடு, 1960-1.	ருத்த மதிப்பீடு, 1960-1.	திட்ட மதிப்பீடு, 1961-2.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)
					(ரூபாய் லட்சத்தில்)						
				இ. தொழில் வளர்ச்சித் திட்டங்கள்—தொடர்ச்சி.							
அரசாங்கப் பட்டுத் தொழிற் சாலே.	..	3·69	·14	·01	..	..	..	3·84	..	..	..
பலதொழிற் பயிற்சிக் கூடங்கள்.	..	46·11	2·48	3·95	13·34	— 7·82	..	58·06	..	..	..
ஊற்றுக் கிணறுகள் ..	..	14·74	·01	·09	..	1·33	3·03	19·20	8·50	8·50	9·00
திருவாங்கூர் உரங்கள்-இரசாயனங்கள் கம்பெனியில் பங்குகள்.	..	21·00	..	..	..	..	..	21·00	..	..	..
சென்னே தொழில் முதலீட்டுக் கார்ப்பொரேஷனில் பங்குகள்.	..	1,02·00	19·42	..	·23	..	..	1,21·65	..	..	..
தாரங்கதாரா இரசாயனப் பொருள் உற்பத்திச்சாலேயில் பங்குகள்.	..	..	5·00	..	..	5·00	..	10·00	..	..	..
மாநிலக் கிடங்குக் கார்ப்பொரேஷனில் பங்குகள்.	..	..	..	..	..	10·00	..	10·00	...	1·00	6·00
கூட்டுறவு சர்க்கரைத் தொழிற் சாலேகளில் பங்குகள்.	..	1·50	..	25·00	..	10·00	..	36·50	...	20·00	35·00
மற்ற பங்குகள்	..		·10	30·36	14·20	49·80	6·50	1,00·96	11·45	9·45	15·50
தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டுதல்.	..	..	7·82	{ 19·34 — 9·97	9·43 — 2·49 }	21·74 — 8·20 }	15·64 — 7·78 }	45·53	{ 20·00 — 7·14	19·49 — 7·59	20·00 — 8·00
தொழிற்பேட்டைகள ..	..	..	4·19	8·92	38·57	30·11	33·76	1.15·55	30·41	48·74	76·46
சிறு ரகத் தொழில்கள், கிராமத் தொழில்கள்.	..		..	14·58	65·26	52·13	60·54	1,92·51	74·69	36·25	1,37·04
எழுதுபொருளும்—அச்சுத் துறையும்.	..	..	..	2·38	4·03	1·17	1·68	9.26	..	·77	3·93

வீட்டு வசதித் திட்டங்களுக்காக மொத்தமாக நில ஆர்ஜிதம் செய்தல்.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	1,00·00
இயந்திரக் கலப்பை வாடகைத் திட்டம்.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	21·87	8·75
பிற இனங்கள்	..	29·82	2·91	6·15	2·20	14·46	1,68·60	2,24·14	8·00	86·97	13·82
மொத்தக் குறைப்புத் தொகை.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	— 50·00
மொத்தம் ..	..	3,39·41	46·14	1,04·22	1,68·86	1,64·74	2,85·61	11,08·98	1,52·21	2,49·16	3,79·50

ஈ. மோட்டார் போக்குவரத்துத் திட்டத்திற்காகும் மூலதன முதலீடு.

சென்னை நகர் பஸ் போக்குவரத்து.	..	98·07	36·54	68·09	22·59	30·88	69·23	3,25·40	54·40	75·75	1,01·29

உ. சிவில் பணிகளுக்கு மூலதன முதலீடு.

கட்டிடங்கள்	..	4,20·09	52·15	1,02·20	1,50·63	1,93·88	2,47·88	11,66·83	2,83·41	3,02·51	3,92·19
சாலை வேலைகள் (பணியாளர், இயந்திரங்கள், தள வாடங்கள் உள்பட).	..	...	..	43·25	72·94	75·58	1,12·14	3,03·91	97·19	1,24·98	1,12·88
குடிநீர் வழங்க நாட்டாண்மைக் கழகங்களுக்கு மானியங்கள்.	..	..	..	14·75	16·30	— 2·14	— 2·14	26·77	— 2·14	— 2·14	— 2·14
சாலை வேலைகளுக்காக நாட்டாண்மைக் கழகங்களுக்கு மானியங்கள்.	..	..	..	26·13	31·49	— 3·96	— 3·96	49·70	— 3·95	— 3·96	— 3·96
பணியாளர்களுக்கான வீதாசாரச் செலவு.	..	..	..	6·86	13·56	12·01	15·70	48·13	25·05	25·49	28·72
மொத்தக் குறைப்புத் தொகை.	..	..	..	..	..	..	..	..	— 29·30	— 35·37	— 55·19
மொத்தம் ..	..	4,20·09	52·15	1,93·19	2,84·92	2,75·37	3,69·62	15,95·34	3,70·26	4,11·51	4,72·50

ஊ. ஜமீன்தார்களுக்கு நஷ்ட ஈடு.

முன் பணத்தொகை நஷ்ட ஈடும் இடைக்காலத்தொகை கொடுத்தலும்.	..	5,30·94	10·30	13·43	3·98	68·64	82·40	7,09·69	90·50	1,25.38	81·00

மூலதனச் செலவின் விவரம்—தொடர்ச்சி.

திட்டத்தின் விவரம்.	உத்தேசச் செலவு.	1946-7. லிருந்து 1954-5 வரை.	1955-6.	1956-7.	1957-8.	1958-9.	1959-60.	மொத்தம் 1946-7-லிருந்து 1959-60 வரை.	திட்ட மதிப்பீடு, 1960-1.	திருத்த மதிப்பீடு, 1960-61.	திட்ட மதிப்பீடு, 1961-2.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)
				எ. மற்ற வேலைகளுக்கு மூலதன முதலீடு.							
விவசாயம், கால்நடைப் பராமரிப்பு, பலவகை முதலிய துறைகளுக்குக் கட்டிடங்கள், இயந்திரங்கள் முதலியவற்றிற்கான செலவினங்கள்.	..	..	..	1·53	1·83	18·47	3·30	25·13	17·66	7·02	21·64
மற்ற உதவி மானியம் ..	..	..	..	4·46	15·01	— 1·32	— 1·30	16·85	— 1·32	— 1·32	— 1·32
மொத்தம் ..	..	..	..	5·99	16·84	17·15	2·00	41·98	16·34	5·70	20·32
				ஏ. காட்டு வளம் செழிக்க மூலதன முதலீடு.							
காட்டு வள வேலைகள் ..	..	..	..	7·54	17·55	19·51	24·05	68·65	29·33	30·98	37·02
				ஐ. பொதுச் சுகாதார அபிவிருத்தி மூலதன முதலீடு.							
சுகாதார வேலைகள் (இருப்புகள்).	..	..	..	— 18·17	11·33	— 17·41	— 2·72	— 26·97	11·39	— 1·24	39·75
கிராம நீர்வழங்குத் திட்டங்கள்.	..	..	..	32·98	42·27	40·07	57·00	1,72·32	31·65	54·28	28·00
தேசிய நீர்வழங்குத் திட்டமும் சுகாதாரமும்.	..	..	..	9·49	14·61	30·67	30·47	85·24	15·26	— 11·37	7·41
நீர் வழங்குவதற்கு சென்னை மாநகராட்சி மன்றத்திற்கு மானியம்.	..	..	..	7·29	11·17	— 1·26	— 1·26	15·94	— 1·26	— 1·26	— 1·26
குடிநீர்க் கிணறுகளை ஆழப்படுத்தல்.	..	..	..	..	·11	·66	3·42	4·19	..	2·58	..
மொத்தம்	..	..	..	31·59	79·49	52·73	86·91	2,50·72	57·04	42·99	73·90
				ஒ. விவசாய அபிவிருத்தி ஆராய்ச்சிக்கு மூலதன முதலீடு.							
(அரசாங்க விதைப் பண்ணைகளுக்கு நில ஆர்ஜிதம் பெற மூலதனக் கணக்கிலிருக்கும் நிகரத் தொகை).	..	..	..	..	2·70	2·67	0·74	..	3·00	0·33	5·15

இணைப்பு II-அ.

[1953-4 முடிய உள்ள கணக்கில் ஆந்திர மாநிலத்தின் கணக்கும் சேர்ந்திருக்கிறது. 1956-7 முதல் உள்ள கணக்கு 1956-ம் ஆண்டு நவம்பர் 1-ம் தேதி முதல் அமுலுக்கு வந்த மாநிலங்களின் சீரமைப்பைக் கருத்தில் கொண்டு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.]

சென்னை மாநிலத்தின் ரெவின்யூக் கணக்கில் சேராத மூலதனச் செலவினம் பெருந் தலைப்பில் விவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

தலைப்புகள்.	1946-7-லிருந்து 1954-5 வரை.	1955-6.	1956-7.	1957-8.	1958-9.	1959-60.	மொத்தம் 1946-7-லிருந்து 1959-60 வரை.	திட்ட மதிப்பீடு, 1960-1.	திருத்த மதிப்பீடு, 1960-1.	திட்ட மதிப்பீடு, 1961-2.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)
					(ரூபாய் லட்சத்தில்)					
ஜமீன்தாரி ஒழிப்பினுல் நிலச்சுவான்தார் முதலியவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு தொகை.	5,30·95	10·30	13·43	3·98	68.64	82·40	7,09·70	90·50	1,25·38	81·00
காட்டுவளம் செழிக்க மூலதன முதலீடு.	..	..	7·54	17·55	19·51	24·50	68·65	29·33	30·98	37·02
பாசனம், கப்பற்கலை, கரைஉயர்த்து, வடிகால் வேலைகள் (வாணிக ரீதியானவை).	35,06·18	5,70·47	4,60·11	3,08·07	2,57·59	3,74·81	54,77·23	1,71·51	3,44·96	4,20.32
பாசனம், கப்பற்கலை, கரைஉயர்த்து, வடிகால் வேலைகள் (வாணிக ரீதியல்லாதவை).	..	..	56·53	66·03	98·78	1,52·41	3,73·75	1,06·01	1,25·06	1,62·58
பொதுச் சுகாதார அபிவிருத்தி மூலதன முதலீடு.	.	..	31·59	79·49	52·73	92·35	2,56·16	57·04	42·99	73·90
விவசாய அபிவிருத்தி ஆராய்ச்சித் திட்டங்களுக்கு மூலதன முதலீடு.	..	..	..	2·70	2·67	·74	6·11	3·00	·33	5·15
தொழில் வளர்ச்சிக்கு மூலதன முதலீடு.	2,67·46	28·88	58·77	38·53	74·24	1,72·42	6,40·30	25·75	1,06.70	73·00
ரெவின்யூக் கணக்கில் சேராத சிவில் பணிகளுக்கு மூலதன முதலீடு.	4,20·86	52·15	1,93·19	2,84·92	2,75·37	3,69·62	15,96·11	3,70·26	4,11·51	4,72·50
மின்சாரத் திட்டங்களுக்கு மூலதன முதலீடு.	44,03·75	11,07·18	13,47·06	3,83·12	..	..	72,41·11	..	..	..
ரெவின்யூக் கணக்கில் சேராத மற்ற வேலைகளுக்கு மூலதன முதலீடு.	1,04·47	17·26	51·44	1,47·17	1,07·65	1,16·48	5,44·47	1,42·80	1,49·48	3,28·14
ரெவின்யூக் கணக்குக்குப் புறம்பான மோட்டார் போக்குவரத்துத் திட்டங்களுக்கான மூலதன முதலீடு.	84·63	36·54	68·09	22·59	30·88	69·23	3,11·96	54·40	75·75	1,01·29
ஓய்வு உபகாரத் தொகையை மொத்தத் தொகையாக மாற்றிக்கொண்ட வகைச் செலவு.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
அரசாங்க வாணிகத் திட்டங்களின் மேல் மூலதன முதலீடு.	— 23,76·86	— 5,25·05	76·00	1,18·27	1,48·78	— 92·56	— 26,51·42	34·55	1,35·83	55·38
மொத்தம் ..	69,41·44	12,97·73	23,63·75	14,72·42	11,36·84	13,61·95	1,45,74·13	10,85·15	15,48·97	18,10·28

[25th February 1961

இணைப்பு III.

கடன் நிலையைக் காட்டும் பட்டியல்.

(i) மக்களிடமிருந்து பெற்ற கடன்.

வெளியிட்ட காலம்.	கடன் விவரம்.	வெளியிட்ட மொத்தத் தொகை.	1953-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் 30-ம் தேதியில் செல்லாகாத கடன்.	1956-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 31-ம் தேதியில் செல்லாகாத கடன்.	1960-ம் ஆண்டு மார்ச் 31-ம் தேதியில் செல்லாகாத கடன்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
			(ரூபாய் லட்சத்தில்)		
அ. 1953-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 1-ம் தேதிக்குமுன் பெற்ற கடன்கள்.					
செப்டம்பர் 1937-ம் ஆண்டும், செப்டம்பர் 1940-ம் ஆண்டும்.	1952-ம் ஆண்டு 3 சத வீதக் கடன்—முதல் இரண்டு வெளியீடுகள்.	2,33·54	·80	·28	·12
செப்டம்பர் 1938 ..	.. 1953-ம் ஆண்டு 3 சத வீதக் கடன்.	1,51·29	15·20	·48	·28
ஜூன் 1939 ..	.. 1959-ம் ஆண்டு 3 சத வீதக் கடன்.	1,50·00	1,23·96	1,23·96	1·22
செப்டம்பர் 1942	.. 1955-ம் ஆண்டு 3 சத வீதக் கடன்.	1,25·00	1,23·25	·15	·02
செப்டம்பர் 1943	.. 1956-ம் ஆண்டு 3 சத வீதக் கடன்.	1,25·10	1,25·10	3·12	·09
ஆகஸ்டு 1944 ..	.. 1958-ம் ஆண்டு 3 சத வீதக் கடன்.	1,10·00	1,07·95	1,07·92	·24
செப்டம்பர் 1945	.. 1960-ம் ஆண்டு 3 சத வீதக் கடன்.	3,00·00	2,78·44	2,78·44	2,78·44
செப்டம்பர் 1946	.. 1961-ம் ஆண்டு $2\frac{3}{4}$ சத வீதக் கடன்.	4,09·30	3,81·77	3,81·77	3,81·77
ஜூலை 1950 ..	.. 1960-ம் ஆண்டு 3 சத வீத திட்டக் கடன் பத்திரங்கள்.	4,39·75	4,38·25	4,38·25	4,38·25
செப்டம்பர் 1951	.. 1962-ம் ஆண்டு $3\frac{1}{2}$ சத வீதக் கடன்.	3,01·49	3,01·49	3,01·49	3,01·49
ஆகஸ்டு 1952 ..	.. 1964-ம் ஆண்டு 4 சத வீதக் கடன்.	5,24·81	5,24·81	5,24·81	5,24·81
ஜூலை 1953 ..	.. 1963-ம் ஆண்டு 4 சத வீதக் கடன்.	10,33·71	10,33·71	10,33·71	10,33·71
	மொத்தம்—அ. ..	39,03·99	34,54·73	31,94·38	29,60·44

ஆ. 1953-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 1-ம் தேதி முதல் 1956-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 31-ம் தேதி வரை பெற்ற கடன்கள்.

வெளியிட்ட காலம்.	கடன் விவரம்.	வெளியிட்ட மொத்தத் தொகை.	1956-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 31-ம் தேதியில் செல்லாகாத கடன்.	1960-ம் ஆண்டு மார்ச் 31-ம் தேதியில் செல்லாகாத கடன்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
			(ரூபாய் லட்சத்தில்)	
ஆகஸ்டு 1955 ..	.. 1967-ம் ஆண்டு 4 சத வீதக் கடன்.	10,47·17	10,47·17	10,47·17
செப்டம்பர் 1956	.. 1968-ம் ஆண்டு 4 சத வீதக் கடன்.	13,83·56	13,83·56	13,83·56
	மொத்தம்—ஆ. ..	24,30·73	24,30·73	24,30·73

25th February 1961]

இ. 1956-ம் ஆண்டு நவம்பர் 1-ம் தேதிக்குப் பிறகு பெற்ற கடன்கள்.

வெளியிட்ட காலம். (1)	கடன் விவரம். (2)	வெளியிட்ட மொத்தத் தொகை. (3)
		(ரூபாய் லட்சத்தில்)
ஜூலை 1958	1970-ம் ஆண்டு 4½ சத வீதக் கடன்	5,55·57
ஆகஸ்டு 1959	1971-ம் ஆண்டு 4 சத வீதக் கடன்	8,72·75
ஆகஸ்டு 1960	1969-ம் ஆண்டு 4 சத வீதக் கடன்	12,20·00

(ii) நிலையான சிறப்புக் கடன்கள்.

	மொத்தத் தொகை. ரூபாய்
(அ) 1796—1807-ம் ஆண்டுகளுக்கிடையில் வெளியிடப்பட்ட 8 சத வீதக் கடன்களில் நான்கு பத்திரங்கள்	1,33,000
(ஆ) 1795—1817-ம் ஆண்டுகளுக்கிடையில் வெளியிடப்பட்ட 6 சத வீதக் கடன்களில் இரண்டு பத்திரங்கள்	10,500
(இ) 1817-ம் ஆண்டில் பெறப்பட்ட 6 சத வீத வைப்புத் தொகை	41,770
(ஈ) 4 சத வீதத்தில் பெறப்பட்ட வைப்புத் தொகை (இப்போது இத்தொகை சென்னை ஸ்டான்லி மருத்துவமனைக்குக் காப்பு நிதியாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது)	66,878
மொத்தம்—(ii) ..	2,52,148 அல்லது 2·52 லட்சம்.
	(ரூபாய் லட்சத்தில்)
நிலையான கடன்களில் மாநிலச் சீரமைப்புக்குப் பிறகு தற்போதைய சென்னை மாநிலத்தின் ஜனத்தொகை வீதாசாரப்படி பங்கு	1·29

1959-ம் ஆண்டு மார்ச் 31-ம் தேதியில் கடன் நிலை—சுருக்கம்.

(1) 1953-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் 30-ம் தேதிக்கு முன்பு மக்களிடமிருந்து பெற்ற கடனில் செல்லாகாத நமது பங்கு	15,72·16
(2) 1953-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 1-ம் தேதிக்குப் பிறகும், 1956-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 31-ம் தேதிக்கு முன்பும் மக்களிடமிருந்து பெற்ற கடனில் செல்லாகாத நமது பங்கு	19,78·61
(3) 1956-ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 1-ம் தேதிக்குப் பிறகு எழுப்பப்பட்ட கடன்கள் ..	14,28·32
	49,79·09
(4) 1956-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 31-ம் தேதிக்கு முன்பு திருவாங்கூர்-கொச்சி இராஜ்யம், மக்களிடமிருந்து பெற்ற கடனில் நமது பங்கு	55·17
(5) மக்களிடமிருந்து பெற்ற கடன் வகையில், 1960-ம் ஆண்டு மார்ச் 31-ம் தேதியில் மொத்தம் செல்லாகாதது	50,34·26
(6) நிலையான சிறப்புக் கடன்கள் மூலமும், 1960-ம் ஆண்டு மார்ச் 31-ம் தேதி வரை மக்களிடமிருந்து பெற்ற கடன் மூலமும் மொத்தம் செல்லாகாத கடன்	50,35·55
(7) மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து 1960-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 31-ம் தேதி வரை பெற்ற கடன் காரணமாக, மொத்தம் செல்லாகாத தொகை (விவரங்களுக்கு அடுத்த பக்கம் பார்க்கவும்)	1,16,14·30
(8) 1960-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 31-ம் தேதி வரை, தனிப்பட்ட ஸ்தாபனங்களிலிருந்து பெற்ற கடன்களின் மொத்தம் செல்லாகாத தொகை	3,95·68
(9) செல்லாகாத எல்லாக் கடன்களின் பெரு மொத்தத் தொகை (1960-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 31-ம் தேதி வரை)	**1,70,45·53**

[25th February 1961

1960-ம் ஆண்டு மார்ச் 31-ம் தேதி வரை மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து பெற்ற செல்லாகாத கடன்களின் விவரம்.

[1956-ம் ஆண்டு நவம்பர் 1-ம் தேதிக்கு முன்பு உள்ள புள்ளி விவரங்கள், மாநிலச் சீரமைப்புக்குப்பின், ஜனத்தொகை அடிப்படையில் நம் மாநிலத்தின் பங்கை தற்காலிகமாகக் குறிக்கின்றன.]

அ. சென்னை மாநிலம் பெற்ற கடன்கள்.

விவரம்.	1960-ம் ஆண்டு மார்ச் 31-ம் தேதி வரை செல்லாகாத கடன்கள்.				
	1947-ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 14-ம் தேதிக்கு முற்பட்டவை.	1947-ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 15-ம் தேதி முதல் 1953-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் 30-ம் தேதி வரை.	1953-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 1-ம் தேதி முதல் 1956-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 31-ம் தேதி வரை.	1956-ம் ஆண்டு நவம்பர் 1-ம் தேதியிலிருந்து 1960-ம் ஆண்டு மார்ச் 31-ம் தேதி வரை.	மொத்தம்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
			(ரூபாய் லட்சத்தில்)		
மாகாண சுயாட்சிக்கு முற்பட்ட மொத்த கடன்.	1,38·21	..	..		1,38·21
தொழிலாளருக்கு வீடு கட்டும் திட்டம்.	..	..	..	28·90	28·90
வட்டியில்லாக் கடன்கள்	..	..	1,00.47	21·97	1,22·44
மின் விசை முதலியவை அதிகரிப்பு.	..	..	2,10·15	1,35·41	3,45·56
சிறு சேமிப்பில் நமது பங்கு ..	..	..	1,10·30	8,29·39	9,39·69
மற்ற கடன்கள்—					
3 சத வீத வட்டிக்கு மேல் உள்ள கடன்கள்.	..	4,59·10	..	..	4,59·10
மற்ற எல்லா இனங்களும்	..	18,13·42	16,52·93	60,15·63	94,81-98
மொத்தம் ..	1,38·21	22,72·52	20,73·85	70,31·30	1,15,15·88

ஆ. முன்னாள் திருவாங்கூர்-கொச்சி அரசாங்கம் பெற்ற கடன்கள்.

விவரம்.	1960-ம் ஆண்டு மார்ச் 31-ம் தேதி வரை செல்லாகாத கடன்கள்.		
	1947-ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 14-ம் தேதிக்கு முற்பட்டவை.	1947-ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 15-ம் தேதியிலிருந்து 1956-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 31-ம் தேதி வரை.	மொத்தம்.
(1)	(2)	(3)	(4)
		(ரூபாய் லட்சத்தில்)	
1956-ம் ஆண்டு நவம்பர் 1-ம் தேதிக்கு முன், முன்னாள் திருவாங்கூர்-கொச்சி அரசாங்கம் பெற்ற செல்லாகாத கடன்களில் நமது பங்கு—			
மாகாண சுயாட்சிக்கு முற்பட்ட கடன் ..	1·63	..	1·63
வட்டியில்லாக் கடன்கள்	..	1·70	1·70
தொழிலாளர் வீடு கட்டும் திட்டம் ..	..	0·07	0·07
சிறு சேமிப்பில் நமது பங்கு	..	1·96	1·96
மற்ற கடன்கள்	..	93.06	93·06
மொத்தம் ..	[illegible]	96·79	98·42
பெரு மொத்தம் ..			1,16,14·30

25th February 1961]

இணைப்பு IV.

[மேற்கொண்ட விவரங்களுக்கு, மூன்றுவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத் துணை வெளியீட்டைப் பார்க்கவும்.]

மூன்றுவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ் சென்னை மாநில வேலைத் திட்டங்களின் செலவு விவரத்தைக் காட்டுகிற அறிக்கை.

முக்கிய அபிவிருத்தித் தலைப்புகள்.	மொத்த நிதி ஒதுக்கம். (1961—66).	திட்ட மதிப்பீடு. (1961–62).
(1)	(2)	(3)
	(ரூபாய் லட்சத்தில்).	(ரூபாய் லட்சத்தில்).
I. வேளாண்மையும், சமுதாய வளர்ச்சியும்—		
வேளாண்மை உற்பத்தி	9,81	1,39
நில அபிவிருத்தி	1,01	15
சிறிய பாசனத் திட்டங்கள்	1,280	2,74
கால்நடைப் பராமரிப்பு	3,52	
பால் பண்ணையும், பால் வழங்கலும்	2,75	98
மீன் வளம்	2,22	33
காட்டுவளம்	2,12	29
மண்வளப் பாதுகாப்பு	2,50	44
விற்பனையும், கிடங்கு வசதியும்	25	6
சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள்	20,47	3,66
கூட்டுறவு	4,71	97
மொத்தம்—I ..	62,16	11,47
II. பாசனமும், மின் சக்தியும்—		
பாசனம்	27,42	4,14
மின்சாரத் திட்டங்கள்	1,00,19	15,51
மொத்தம்—II ..	1,27,61	19,65
III. தொழில்கள்—		
பெரிய அளவு, நடுத்தரத் தொழில்கள்	3,35	9
கைத்தறிகள்	8,00	1,55
சிறிய அளவுத் தொழில்கள்	8,00	} 2,02
தொழில் பேட்டைகள்	3,20	}
கைப்பணிகள்	60	12
கயிற்றுத் தொழில்	15	3
பட்டுத் தொழில்	13	5
கதர்-கிராமத் தொழில்கள்	88	..
மொத்தம்—III ..	23,51	3,84

[25th February 1961

மூன்றுவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ் சென்னை மாநில வேலைத் திட்டங்களின் செலவு விவரத்தைக் காட்டுகிற அறிக்கை—தொடர்ச்சி.

முக்கிய அபிவிருத்தித் தலைப்புகள்.	மொத்த நிதி ஒதுக்கம். (1961—66).	திட்ட மதிப்பீடு. (1961–62).
(1)	(2)	(3)
	(ரூபாய் லட்சத்தில்).	(ரூபாய் லட்சத்தில்).
IV. போக்குவரத்தும்; செய்தித் தொடர்பும்—		
சாலைகள்	11,00	1,87
உல்லாசப் பயணம்	25	2
மொத்தம்—IV ..	11,25	1,89
V. கல்வி—		
கல்வி	25,43	2,31
தொழில் நுட்பக் கல்வியும், கலாசார நடவடிக்கைகளும் ..	6,73	1,19
மொத்தம்—V ..	32,16	3,50
VI. சுகாதாரம்—		
தண்ணீர் வழங்கல்-வடிகால்—சென்னை மாநகராட்சி மன்றம் ..	2,00	92
நகரப் பகுதியில் தண்ணீர் வழங்கல்	7,50	1,47
கிராமப் பகுதியில் தண்ணீர் வழங்கல்	1,50	40
மற்றச் சுகாதாரத் திட்டங்கள்	10,50	2,60
மொத்தம்—VI ..	21,50	5,39
VII. பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன்	3,26	57
VIII. சமூக நலன்	52	3
IX. தொழிலாளர் நலன்	1,33	20
X. வீட்டு வசதியும், நகர அபிவிருத்தியும்	7,00	1,21
XI. பலவகை	59	12
பெரு மொத்தம் ..	2,90,89	47,87

25th February 1961]

Speech of Sri C. Subramaniam, Finance Minister, presenting the Budget for 1961–62 *to the Madras Legislature on the* 25th *February* 1961.

Sir,

I rise to present the Budget Estimates for 1961--62. The Accounts for 1959–60 and the Revised Estimates for 1960–61 are also before the House. The Revised Estimates for 1959–60 anticipated a Revenue surplus of Rs 58 lakhs as against which the Accounts for that year show a surplus of Rs 53 lakhs. The Revised Estimates for the current year show a Revenue surplus of Rs. 1,23 lakhs as against a deficit of Rs 34 lakhs anticipated in the Budget Estimates. This improvement has taken place despite an expenditure of Rs 4 crores in the current year on the implementation of the Pay Commission's recommendations for Government employees and teachers under all agencies. The main reason for this is the growth in the State's revenues as well as an increase of Rs 2,32 lakhs in our share of Income-Tax. Introductory.

The Budget Estimates for 1961–62 show a Revenue deficit of Rs 2,85 lakhs. We have been receiving assistance from the Central Government since 1957 for increasing the emoluments of low-paid employees and have drawn a sum of Rs 2,34 lakhs on this account in the current year. The Union Government have decided to withdraw this assistance from 1961–62 onwards and turned down our request to continue the aid till the recommendations of the Third Finance Commission came into force. Besides, we have hitherto been drawing grants from the Centre for the revenue expenditure on the Second Plan Schemes. With the commencement of the Third Plan in 1961–62, these grants will no longer be available and it will be our sole responsibility to maintain the schemes completed in

[25th February 1961

the Second Plan. These factors will account for the Revenue deficit of Rs 2,85 lakhs in the Budget for 1961–62. However, the Budget has been framed without any additional taxation proposals.

The Budget for 1961–62 is of special significance in more than one respect. It marks the beginning of the Third Plan. It is also the last Budget that will come up for the consideration of this House. We have had a fair measure of success in implementing the first two Plans. At this juncture, while launching the New Plan, it is appropriate that we should review the targets and achievements of the two earlier Plans so that the further programme of development and more particularly the size and structure of the Third Plan are in harmony with the progress already made.

Agricultural Production.

2. The First Plan was a period of adverse seasonal conditions and consequent food deficits. By giving the highest priority to food production in the First Plan, the imbalance in the food economy was corrected in some measure, but the problem had not been solved completely. Development of agriculture is indeed the foundation of our economic growth. Keeping this in mind, the Second Plan continued to lay stress on increased agricultural production and many new schemes were undertaken. The following figures will indicate the success achieved in this sphere:—

	1950–51.	1951–52.	1955–56.	1959–60.	1960–61.	1965–66 (target).
			(LAKHS TONS)			
Rice ..	19·50	20·95	29·55	34·06	35·50	
Millets ..	11·44	13·69	14·66	15·82	16·17	
Total—Food-grains.	30·94	34·64	44·21	49·88	51·67	67·17

[The statistics for 1959–60 reprsent the final fore cast. The figures for 1960–61 are preliminary estimates.]

25th February 1961]

The figures record an increase of 16 lakhs tons in the production of rice in the last ten years from 19·5 lakhs tons in 1950–51 to 35·5 lakhs tons in the current year. Taking all foodgrains together, production has increased from 30·94 lakhs tons in 1950–51 to 51·67 lakhs tons in 1960–61. Our target is to increase food production to 67·17 lakhs tons by the end of the Third Plan. The experience in the first two Plans gives us a measure of confidence in this respect. We have now achieved self-sufficiency in a year of normal seasonal conditions but it is essential to be self-sufficient even in an adverse year. The target in the Second Plan was an additional food production of 12·79 lakhs tons as against which the achievement has been only about 7 or 8 lakhs tons. The main reason for the short-fall has been the shortage of chemical fertilisers. Keeping this in mind, we must make adequate arrangements for chemical fertilisers if the target of 15·5 lakhs tons of increased production is to be realised in the Third Plan. Our agriculturists have shown skill and enthusiasm in the use of irrigation facilities and fertilisers. There can be no doubt that any substantial increase in food production will have to be based mainly on these two facilities. At the beginning of the First Plan, only 48,000 tons of ammonium sulphate were distributed in our State. In 1956–57, 1·2 lakhs tons were distributed and in 1960–61, 1·3 lakhs tons are expected to be used. The requirements of our ryots are however much more than this.

3. Sixty-thousand tons of super phosphate have been distributed in the current year as against 9,600 tons in 1953–54. The requirements of irrigated lands alone in the Third Plan will be 4 lakhs tons of ammonium sulphate and 2·5 lakhs tons of super phosphate and it must therefore be our endeavour Chemical Fertilisers.

[25th February 1961

to step up production to this level. The new Fertiliser Plant at Neyveli is expected to yield 1·5 lakhs tons of Urea equivalent to 3·5 lakhs tons of ammonium sulphate from the coming year. This may not entirely cover our requirements and therefore we welcome the efforts to set up another fertiliser factory in the private sector near Tuticorin.

Organic manures.

4. Besides using chemical fertilisers, the agriculturists in our State have also taken increasingly to natural and organic manures like compost and green manure. As against 111 tons of green manure seeds distributed at subsidized rates in 1953–54, 1,500 tons were distributed in the current year. By the end of the Third Plan, green manure should be made available for the entire cultivated area in the State. The programme can succeed only by propaganda and demonstration of the actual benefits of green manure. There has also been good progress in the production and use of compost. As against 1·42 lakhs tons of urban compost produced in 1951–52, the production has increased to 4 lakhs tons in the current year. So far, compost manufacture has been largely confined to Municipalities and Major Panchayats. It is necessary that it is taken up in the smaller villages also. Let us hope that the new Panchayats and Panchayat Unions will engage themselves in this task with enthusiasm.

Improved seeds.

5. We have also achieved a measure of success in increasing agricultural production by the use of improved seeds. One hundred and thirty-six State Seed Farms have been set up so far as against the target of 210 to meet the full requirements of the State. The improved seeds produced in State Seed Farms have to be multiplied in the Secondary Seed Farms owned by ryots. There have been many

25th February 1961]

difficulties in the implementation of this programme and a remedial measure has been formulated to improve the system. A progressive ryot will be selected in each village and he will be given a premium of Rs 2 for every maund of improved seed grown in his farm. This scheme, which will cost Rs 25 to 30 lakhs per year, will be supervised by the Panchayat Union. We may hope that enlightened agriculturists will now come forward to produce improved seeds in their fields. To ensure full results from the Scheme, every field should be sown with improved seeds and the strain should be renewed once in three years.

The measures we have taken towards intensive cultivation, have not been without tangible results, for we now hold the distinction of being the State with the highest yield per acre in India. I have given certain figures in this regard in my last Budget speech. The target in the Third Plan is to enhance the yield per acre to 1,890 lb. of cleaned rice by 1965–66, as against 1,332 lb. at present. The target for millets is 712 lb. per acre by the end of the Third Plan as against 672 lb. now. We can achieve these targets, when, as we hope, adequate quantities of fertilisers and improved seeds will be made available.

Industrial raw materials—Cotton.

6. The agricultural programme should not only aim at increased food production, but should also provide for the growing needs of our industries in raw materials. The prices of industrial raw materials have gone up steeply in recent times largely because of their shortage in this country. Rs 41 crores worth of cotton is being imported into our country annually. Obviously it is necessary to plan for a substantial increase in the production of cotton. A measure of success has been achieved in this direction in the last two Plans. The production

[25th February 1961

of cotton in 1959–60 was 4·01 lakhs bales as against 2·26 lakhs bales in 1950–51. In the current year, the production is expected to reach 4·2 lakhs bales. The target for the Third Plan is 5·2 lakhs bales.

Oil-seeds.

7. Another industrial crop of great economic significance in the present context of shortage of foreign exchange, is oil-seeds as is evident from the fact that the export of vegetable oil, fetches Rs 15 crores of foreign exchange. The production of groundnut has been stepped up from 7·66 lakhs tons in 1950–51 to about 10 lakhs tons in the current year. The price of groundnut is subject to wide fluctuations and steps will have to be taken to stabilise the price in order to ensure the fullest co-operation of the cultivator towards reaching the target of 12 lakhs tons set for the Third Plan.

Sugarcane.

8. Sugarcane is another important commercial crop in our State. The production in the current year will be 41 lakhs tons as against 32·5 lakhs tons in 1950–51. The target in the next Plan is an additional production of 10 lakhs tons. One lakh tons of sugar is now manufactured in the State. This has to be raised to 2 lakhs tons in the Third Plan to meet the anticipated increased consumption of sugar consequent on the growth in the general economy, and the additional production of 10 lakhs tons of cane will be used for this purpose. The yield per acre of sugarcane in Madras State is 25·9 tons per acre as against the All-India average of 14·7 tons per acre. Schemes for increasing the yield still further by the increased use of fertilisers and improved strains of cane, have been incorporated in the New Plan.

Irrigation.

9. Irrigation is the major enabling factor towards rapid agricultural development. The Lower Bhavani Project and the Cauvery Delta Drainage Scheme

25th February 1961]

were completed in the First Plan and the following projects were also taken up:—

(1) Mettur Canal Scheme.
(2) Manimuthar.
(3) Araniyar.
(4) Sathanur-First stage.
(5) Krishnagiri.
(6) Amaravathi.
(7) Vaigai Reservoir Project.

Rs 12·34 crores were invested on them in the First Plan and 1·32 lakhs acres were brought under new irrigation.

During the Second Plan 11 major schemes were completed to bring 2·09 lakhs acres under new irrigation and to stabilise supplies on 1·24 lakhs acres. The area with an assured supply from river channels, is at present at 25·36 lakhs acres as against 21·95 lakhs acres at the beginning of the First Plan. The most important project to be implemented in the Third Plan is the Parambikulam-Aliyar Project which will irrigate 2·5 lakhs acres. In addition to this Project, we will be taking up a few medium-irrigation schemes and also effecting permanent improvements to the supply channels of the old irrigation systems. We have harnessed all the rivers in our State and the irrigation-potential so far created has been utilised in full. Further major development of irrigation can only be from the surplus of rivers flowing in neighbouring States. The planned progress of the country does call for an integrated approach on irrigation and power projects for the Southern Region as a whole, to utilise all the available water resources for the common benefit of the Region. The problem can be tackled effectively, only if we can bring to bear on it, a National outlook, in the wider interests of the country as a whole. All of us should strive to create the proper atmosphere for such a common approach.

[25th February 1961

Minor Irrigation.

10. To supplement major irrigation, sufficient stress has been placed on minor irrigation schemes. Rs 8 crores nearly have been spent in the last ten years towards the improvement of the 27,000 tanks scattered all over the State. We have planned to spend another Rs 8 crores for this purpose in the Third Plan. A new direction has recently been given to this programme by the decision to entrust the maintenance of tanks having an ayacut of less than 200 acres to Panchayat Unions. Public co-operation is most essential to keep these small and scattered tanks in good repair. Direct maintenance by the Government has proved expensive and involved delay. We can hope that the Panchayat Unions will be able to secure widespread public co-operation and undertake the repairs in time and at less cost. Necessary grants to Panchayat Unions have been provided for this purpose.

Many of the tanks are shallow with vast extents of waterspread with consequent heavy loss through evaporation. An effective remedial measure is to deepen the tanks and to reduce the area of the waterspread. Members are aware of the scheme for desilting and reclamation, which has been devised for this purpose. In the Second Plan, 47 tanks were reclaimed at a total cost of Rs 36·44 lakhs. A sum of Rs 80 lakhs has been set apart for this scheme in the Third Plan and the provision for 1961–62 is Rs 15 lakhs.

Well irrigation is widespread in our State. The agricultural prosperity of Coimbatore district for instance, is largely based on well irrigation. These wells are being dug by ryots at enormous costs because they do yield an adequate return on the investment. It is necessary to expand well irrigation to the utmost in view of the fact that the scope for river irrigation in our State has been exhausted. With this view, the Government have sponsored a

25th February 1961]

scheme of assistance for the sinking of new wells. In the Second Plan, 6,000 wells were assisted at a cost of Rs 90 lakhs. We have to consider carefully the extent to which this programme can be intensified in the Third Plan, keeping in mind the fact that the increasing use of electric motors on a large number of wells, does push down the water table of the locality. Therefore, while expanding the programme we should undertake a scientific survey of the underground water resources.

The Government of India have dug a few exploratory tube wells in our State as an experimental measure. These wells have proved to be expensive in construction and maintenance and call for heavy subsidy. Importance has been given to the filter-point wells programme also and about 5,000 filter-point wells have also been sunk in the last ten years.

11. The extent under irrigation is only a small percentage of the cultivable area of the State. Dry crops are grown on 110 lakhs acres out of the total cultivated extent of 170 lakhs acres. Production on these dry lands can be stepped up only by means of soil conservation. This programme was started as an experimental measure in the Nanjanad area of the Nilgiris in 1952. Soil conservation measures were extended on about 17,000 acres in the First Plan and 1 33,000 acres in the Second Plan at a cost of Rs 87 lakhs. The allotment for the Third Plan is Rs 2,50 lakhs and the Budget provision for 1961–62 is Rs 44 lakhs. The success of the scheme will depend largely on the measure of participation by the public. The State of Maharashtra has achieved satisfactory results in this field. Our officers have been deputed to study their methods and we shall be adapting them to suit local conditions in the manner explained in the last Budget speech. Soil conservation

[25th February 1961

Animal Husbandry, Dairying and Milk-supply.

12. A prudent tiller of the soil, makes a careful study of the lands at his disposal and puts them to use discriminatingly to raise food crops, commercial crops or fruits according to the nature of the soil and other facilities. He will also set apart suitable lands for the grazing of his cattle, because he appreciates the significant part played by his live-stock in his agricultural operations.

In the last decade many schemes have been implemented for the development of our cattle-wealth. Two hundred and thirty-four Key Villages have been set up. Thirty-nine Artificial Insemination Centres have been opened. Till now we have not paid much attention to the breeding of milch animals and we should attend to this aspect in future. An increase in the production of milk will raise the general standard of nutrition apart from providing a subsidiary income to agriculturists. So far Rs 48 lakhs has been distributed as loans to Co-operative Milk Societies for the purchase and maintenance of good quality cows. Pasteurization plants have been set up at three places. It is now proposed to set up a Dairy and Pasteurization Plant at Madurai at a cost of Rs 50 lakhs with aid expected from the UNICEF. This scheme is based on organizing many Co-operative Milk Societies in the adjoining villages. Another new scheme for the gathering of milk from rural areas around Erode and its transportation to Madras to meet the City's requirements is being formulated. Facilities to house 2,000 heads of cattle have just been completed in the Madhavaram Milk Colony. So far, 750 cattle have been brought there. Housing has been provided in the colony itself for the owners of the cattle. This will ensure good care of the cattle and the proper rearing of the calves which will in turn increase the yield of milk. Around the City, Co-operative Milk Societies are

being organised in many villages of Chingleput district. A sum of Rs 1 lakh has been disbursed as loans for the purchase of milch animals. Milk from the Madhavaram Colony and these Co-operative Milk Societies is gathered and distributed to the public through the Government Milk Factory at Teynampet. The programme for next year envisages the addition of another 2,000 cows to the Colony at Madhavaram. The main drawback of the cattle colonisation scheme is that it is expensive on overheads. To ensure a cheap supply of milk, facilities must be provided in rural areas for the rearing of milch cows and for the gathering and distribution of milk. A beginning has been made on such schemes which should be expanded further. It is proposed to set up a body of experts to advise and to co-ordinate the various schemes for Dairying and Milk Supply in an integrated way.

13. Forests play an important part in the economy of a country. Our forest wealth which was adequate before the re-organisation of States, has been considerably reduced on the formation of the Andhra, Kerala and Karnataka States. As against the target of 33 per cent of the land-area under forests for All-India, we have only 17 per cent now. An intensive programme was taken up in the Second Plan to increase the area under forests and a sum of Rs 1,48 lakhs, was spent on forest development in that Plan as against Rs 24 lakhs in the First Plan. Forests.

In the Second Plan, 47,000 acres were covered with cashew, 89,000 acres with fuel trees, 20,000 acres with wattle, 3,000 acres with blue-gum, 10,000 acres with teak, 3,000 acres with casuarina and 300 acres with bamboo. Besides, 11,000 acres were developed as pasturage. We must take steps to consolidate and extend these plantations in the Third Plan and the targets are 10,000 acres under cashew,

[25th February 1961

5,500 acres under teak, 20,000 acres under wattle, 3,000 acres under casuarina, 5,000 acres under softwood and 5,000 acres under bamboo. It is necessary to increase the area under bamboo as it is an important raw material for the paper industry. The scheme for planting trees along the fringes of lakes and canals will be extended over another 4,000 acres. The rubber plantation scheme in Kanyakumari district is making progress and 400 more acres would be covered in 1961–62. The provision for all these schemes in 1961–62 is Rs 35 lakhs.

A major scheme of the New Plan is the generation of farm forests in villages. A beginning has been made on 2,300 acres in six Development Blocks in the districts of Chingleput, South Arcot and North Arcot. Farm forests are expected to cover 2 60,000 acres in the Third Plan for which a provision of Rs 75 lakhs has been made. The Forest Department will be in charge of the farm forests in the initial stages and the management will be handed over later to local Panchayats which are vitally concerned in their preservation and maintenance.

Fisheries.

14. Fisheries go an appreciable way in covering the food deficit and fish is also a nutritious subsidiary food for the common people. Several schemes have been taken up for the development of fisheries in the last decade at a cost of Rs 35 lakhs in the First Plan and Rs 75 lakhs in the Second Plan. A large provision of Rs 2,22 lakhs has been made in the Third Plan to accelerate this programme. One of the major schemes in Fisheries programme is the supply of mechanised boats. One hundred and thirty-two pablo boats have been constructed and distributed in the current Plan. The scheme will be expanded in the Third Plan and a provision of Rs 9 lakhs has been made for 40 pablo boats in 1961–62. Cold

25th February 1961]

storage facilities have been provided in four places in the Second Plan in order to preserve the fresh fish. Cold storage plants will be set up at Madurai and Pulicat in the coming year. Nylon nets are becoming increasingly popular with our fishermen. Thirty-five thousand pounds of nylon nets were distributed in the Second Plan at a cost of Rs 6 lakhs. To reduce the indebtedness of fishermen, Rs 26 lakhs have been advanced to them as loans through co-operative societies. Another major scheme of development in the construction of road links from fishing hamlets to the nearest main road in order to improve the marketing facilities available to fishermen. Fishing in the sea on a large scale will be possible only by setting up a unit for deep-sea fishing and a scheme based on the Tuticorin Port is being formulated in the private Sector.

15. Members are aware of the awakening and development that is taking place in rural areas as a result of the Community Development Project. We have not hesitated to modify this programme from time to time in the light of experience gained. The programme has now covered 254 Blocks and the remaining 120 Blocks will be covered by 2nd October 1963. A sum of Rs 76 lakhs was spent on this programme in the First Plan, and Rs 13·78 crores in the Second Plan. The cost in the Third Plan is expected to be Rs 20·36 crores and the Budget provision in 1961–62 is Rs 3·66 crores. **Community Development.**

The formation of Panchayat Unions represents a revolutionary change in community development. Seventy-five Panchayat Unions have already been constituted and are now functioning. Another 132 Panchayat Unions will be set up on Tamil New Year's Day and the entire State will be covered on 2nd October 1961. The administration of the Community Development Programme will be

[25th February 1961

entrusted to the 75 Panchayat Unions already in existence, from 1st April 1961. Agricultural production will hereafter be the primary responsibility of Panchayat Unions. In order to discharge this new responsibility, steps are being taken to provide them with funds and necessary facilities. Elementary education will hereafter be the responsibility of Panchayat Unions. Adequate provisions have been made for the purpose in the Budget for 1961–62. Panchayat Unions can achieve satisfactory progress in Community Development work only if they raise local resources to supplement the Government grants. Panchayats have collected Rs 30 lakhs in the current year as House-tax and a matching grant of the same amount has been provided for them.

Local Development Works.

16. The Local Development Works programme will be implemented on this basis of matching grants, for which a provision of Rs 1,40 lakhs has been made in the Budget for 1961–62. The Centre will be giving a grant of Rs 5 crores on the Local Development Works programme during the Third Plan. Taking into account the State Government's share, the outlay may go up to nearly Rs 7 crores, and if we add to it, the value of the contribution from the people, works costing nearly Rs 11 crores may be implemented. Let us hope that the public, the Panchayats and the Panchayat Unions will co-operate in the proper utilisation of this large sum.

Co-operation.

17. The backwardness of our agriculture is mainly due to the fact that it is carried on in small and fragmented holdings by farmers with little or no capital. Our farmers borrow from the private money-lender to meet the cost of cultivation and permanent improvements to the land and the major portion of their earnings goes back to the money-lender as interest. Such a state of affairs has been

25th February 1961]

progressively depressing the standard of life of our agriculturists. The Co-operative movement was started even in British days to find a remedy to this problem. However, the movement did not become widespread during that period. After the advent of independence, the popular Governments which were vitally interested in agriculture, laid stress on the movement in the Five-Year Plans. The last two Plans have seen a large-scale expansion of the Co-operative movement. To-day every village in our State and 54 per cent of the rural population have been brought within the movement. In 1953–54, a sum of Rs 4 crores was distributed to ryots as credit while in the current year, the amount has reached Rs 25 crores. In spite of this, co-operative credit does not meet the entire needs of all our agriculturists. The programme in the Third Plan is to distribute Rs 45 crores as credit and to cover 85 per cent of the rural population.

Hon'ble Members are aware of the Full-Finance Scheme which aims at supplying the entire credit needs of the agriculturists in selected Blocks. This scheme is now in force in 43 Development Blocks. When the Full-Finance Scheme extends to the entire State, the village money-lender will be eliminated and the co-operative movement will meet the entire credit needs of agriculturists. The main bottleneck in implementing the Full-Finance Scheme is the supply of credit to small farmers and cultivating tenants who cannot furnish sufficient security. There is a widespread feeling that it will be difficult to collect the loans disbursed to agriculturists of this category. The Government have, therefore, decided to share any loss that might result by the extension of credit facilities to these persons. Even so we find that the small farmers are not being served to the extent necessary. A Committee is now going into

[25th February 1961

this question and let us hope that the Committee will suggest practical measures for reducing these difficulties.

The Co-operative movement can attain stature and play a full part in the development of agriculture, only if the Societies expand their functions to meet not only the credit requirements but also the multi-purpose needs of agriculturists. Co-operative societies should supply ryots with fertilisers, insecticides and pesticides, implements and other agricultural requirements and also help them to market their produce at fair prices. The credit societies should therefore transform themselves into multi-purpose service societies. The ryot can earn a fair return for his labour, only if the Co-operative movement takes up the wholesale trade of agricultural produces. A programme of large-scale expansion of Marketing and Consumer Societies is being organised now. Thirty Primary Marketing Societies were formed and 243 godowns constructed in the Second Plan. The target for the Third Plan is to construct 1,000 godowns. Provision has been made for the construction of 210 godowns in 1961–62. Rs 6 lakhs have also been provided for participation in the share capital of the Madras Warehousing Corporation. The organisation of Co-operative Farming will also be a continuing programme in the coming year.

Major industries.

18. Seventy-five per cent of our people are to-day dependent on agriculture for their livelihood. This heavy dependence on agriculture and the rapid growth of population, have led to a situation where the per-capita income is tending to go down in spite of the increase in the total national income. In advanced countries only a small percentage of the population is occupied in agriculture while the majority is engaged in industries. We cannot provide for full employment or make an impression

on the problem of poverty, without effecting this shift in the economy of our country. That is the reason why we are giving considerable prominence to industrial development in our Plans.

The industrial development of Madras State depends, in a large measure, on the success of the Neyveli Lignite Project. The integrated project conceived at a total cost of Rs 86 crores has four main constituents: (1) the Mining programme to win 35 lakhs tons of lignite; (2) the Power programme to generate 2·5 lakhs kilo watts of power; (3) the Fertilizer plant which will manufacture 1·5 lakhs tons of urea; and (4) the Briquetting plant to manufacture 3·8 lakhs tons of carbonised briquettes. The mining programme involves the removal of 270 lakhs cubic yards of over-burden and the lignite seam is expected to be exposed by September 1961. An agreement has been concluded in November 1957 with the U.S.S.R. for the Thermal Power Plant and the construction work is proceeding ahead. The first generator is expected to function from September 1961 and the entire block of power will be released by December 1962. The fertiliser plant will be set up with Italian and West German collaboration. Preliminary arrangements have been taken up and the machinery and equipments have started arriving. Tenders are under consideration for the establishment of the briquetting plant. A clay-washing unit is also being set up with the object of supplying good quality clay available in the lignite mine, for the use of ceramic factories.

A total extent of 26,750 acres of land have to be acquired for the Neyveli Project out of which 11,454 acres have been acquired so far. Measures have been taken for the rehabilitation of families vacated from the project area. A housing

programme for the workers engaged in the project has been taken up with a target of 5,507 houses by the end of March this year. The housing colonies have been laid out with all modern amenities such as water-supply, electric lighting, schools, dispensaries, shops and playgrounds. Co-operative consumers' stores have also been opened to supply the daily needs of the residents at fair prices.

Steel plant.

19. The lack of a steel plant has been a major handicap to the industrial development of the State. There are vast reserves of iron ore in Salem district but the iron content of the ore is low. Hitherto, coal was also not available for smelting the iron ore but this deficiency can be met by the lignite from Neyveli. Investigations are going on to use the Neyveli lignite to smelt the Salem iron ore to produce steel. Experts from East Germany have prepared a preliminary report on this possibility and we have also received an offer of help from West Germany. Though the first indications are favourable, the German experts have stressed the need for a detailed study in a pilot plant. This can be done only after the lignite is mined in adequate quantities. We need have no apprehensions about the Iron and Steel Plant in our State if the present investigations establish its economic feasibility. The Union Government have set up a Technical Committee to study the scheme and have also set apart Rs 25 crores for the purpose as an initial provision in the Third Plan. We have therefore to be patient till these investigations are completed and the experts are in a position to express a firm view on the economic feasibility of the steel project. It will obviously be rash to take up a project involving enormous investment without completing the necessary investigations. A Special Officer has been appointed solely

25th February 1961]

to attend to these investigations for which a provision of Rs 75 lakhs has been made in the Third Plan of the State. Arrangements are in progress to mine the required quantity of iron ore in Salem and to transport it to Jamshedpur and Germany for carrying out the tests. The Budget provision in 1961–62 for this expenditure is Rs 7 5 lakhs.

The successful completion of the Integrated Neyveli Project will not only confer many benefits to Madras and neighbouring States in the form of power, fertilizers, fuel, etc., but also enable the setting up of many by-industries. The expansion programme in the Third Plan is to increase the power production to 4 lakhs kilo watts and to mine the necessary quantity of lignite for the purpose.

Cauvery oil.

20. Foreign Experts have been investigating the oil deposits known to exist in the Cauvery Delta. In 1956 Russian Experts who inspected the area found indications of oil and advised the Union Government to take up a detailed investigation. The State Government made representations to the Central Government on the matter and investigations were taken up by the Geological Survey of India in 1957–58. So far, 4,000 square miles have been prospected and the work is being continued. The Oil and Natural Gas Commission has deputed experts and the necessary equipment to conduct the Seismic Survey along with the Geological Survey. These investigations have confirmed the existence of oil in the Cauvery Delta, and let us hope that the venture will prove successful in the near future.

Other Central Projects.

21. Good progress has been made towards the establishment of a Raw Film Factory in the Nilgiris district. A site has been selected near Ootacamund and construction work has begun. It is expected that raw film will be produced in this factory by the end of 1962. Another important

[25th February 1961

factory to be set up by the Central Government is the Surgical Instruments Factory at Guindy. Arrangements are also in progress for setting up a Teleprinter Factory in Madras. The scheme for a proto-type factory is also in progress.

In the Third Plan, two heavy electrical plants will be set up in India and one of them will be in the South. A Technical Committee has inspected many sites for the purpose and there is a chance of the plant being located in Madras State.

The Integral Coach Factory at Perambur went into production on 2nd October 1955. The original target was 350 coaches per year at the end of the first five years but this was reached after three years. At present 600 coaches are constructed annually and by the end of this year the production is expected to go up to 700 coaches. The investment on this factory is of the order of Rs 7·5 crores. An auxiliary project for the furnishing of railway coaches with an investment of Rs 3·7 crores is likely to be completed in the next two or three years when it will meet the needs of all the coaches built at Perambur.

Private sector.

22. The private sector has been playing an active role in the industrial development of the State and many medium and large industries were started on the initiative of local industrialists.

The first factories to be established in Madras State were textile mills. In 1950, there were 71 mills with 17 lakhs spindles and 7,400 looms. By 1956, 31 more mills had been set up increasing the spindles to 21·7 lakhs and looms to 8,016. In the five years following 1956 the spindleage has gone up to 30·6 lakhs representing 22 per cent of the total spindleage of 135·4 lakhs in the whole of India. But the number of power looms has not kept pace with this expansion since most of the yarn in the State

is utilized in handlooms. Along with the development of handlooms, it is also necessary to increase the number of power looms in textile mills and we have requested the Centre to license 10,000 power looms in this State in the Third Plan.

A significant advance in the manufacture of textiles is the increasing use of synthetic fibres. An advantage in the manufacture of synthetic fibres is that wood pulp, which is a raw material, can be grown even on forest wastes unlike cotton which would need fertile lands. Besides, the outturn of synthetic fibre based on wood grown over an extent of land, is many more times than that of yarn from cotton grown over a like extent. It is very important that in a country like ours faced with a shortage of cotton, we should increasingly resort to these new techniques. With this in view, the South Indian Viscose Corporation is installing a Rayon Factory near Coimbatore which is expected to commence production in April-May this year. This is one of the important new industries set up in this State.

The efforts to start an aluminium plant at Salem have taken shape. The Company formed for the purpose has raised the necessary share capital from the public and has secured the collaboration of the well known Italian Firm of Montecatini. The factory will go into production in the next two years.

Seshasayees are putting up a paper factory with a capacity of 20,000 tons of paper per year. Six licences have been issued to other manufacturers for setting up small paper units. A proposal for the manufacture of paper pulp with bagasse from sugar factories is under examination. Another by-product in sugar manufacture is molasses which is the raw material for power alcohol. A licence has been given for a factory to produce 20 lakhs gallons of power alcohol.

[25th February 1961

There is the need in our State for many fertiliser factories. As I mentioned earlier, urea will be manufactured in Neyveli. Parry & Co. are setting up a plant for the manufacture of ammonium phosphate. Kothari & Sons have come forward to establish a large fertiliser plant near Tuticorin. When all these factories go into production, our requirements of chemical fertilisers will be met in full. The production of phosphatic manure in our State is now at 1,10,000 tons. Licences have been issued for three factories at Madras, Cuddalore and Coimbatore for the production of 1,40,000 tons of super phosphate. When completed, all these factories will yield 2.5 lakhs tons of super phosphate. Our requirements at the end of the Third Plan will however be 3,20,000 tons of phosphate manures and to meet the gap one more factory will be necessary. A factory to produce 60,000 tons of super phosphate at Thanjavur is expected to be licensed soon.

Members are aware of the Caustic Soda Factory set up by Dhrangadra Chemical Works with a capacity of 30,000 tons. It is proposed to increase its capacity to 60,000 tons. A proposal for utilising chlorine which is a by-product of this plant is also under consideration. If this materialises, it will be possible to manufacture 10,000 tons of P.V.C. which is the raw material for the manufacture of plastics. A calcium carbide factory with a capacity of 10,000 tons per annum has gone into production at Thalayuthu. Caustic soda, bleaching powder and liquid chlorine are being manufactured at Mettur.

Significant progress has been made in Engineering industries. A number of factories have come up in the neighbourhood of Madras City and in Coimbatore district and are contributing appreciably to the industrial development of the State.

25th February 1961]

During the Second Plan period, 908 Industrial Companies were registered in our State. Of these, 66 were public limited companies and 842 were private limited companies. The authorised share capital of the public limited companies is Rs 53·36 crores out of which the paid-up capital is Rs 4·53 crores. The authorised share capital of the 842 private limited companies is Rs 106·68 crores and the paid-up capital is Rs 42·64 crores. These figures reflect in some measure, the industrial growth of the State. The rate of growth will have to be on an accelerated scale if there is to be a significant increase in the standard of life of the people and therefore we should continue our efforts right through the Third Plan.

23. The spread of technical knowledge and industrial skill among the people, is the basis for rapid industrial development. Towards this end we have undertaken several schemes for technical education and craftsmen's training in the last decade. As a result, the number of admissions in Engineering Colleges now stands at 1,157 and in Polytechnics at 2,910. Even at this rate of training, we will not be able to meet the full requirements in technical personnel for the Third and Fourth Five-Year Plans. It is therefore necessary to increase the number of Engineering Colleges and Polytechnics in the Third Plan. A Regional Engineering College by the Central Government and another Engineering College in the private sector will be established in the Third Plan. The number of admissions in each of the existing Colleges will be stepped up from 120 to 180. The Regional Engineering College will take in 250 students annually. Thus by the end of the Third Plan, the intake in all the Engineering Colleges will go up to 1,767. The admissions in Polytechnics will be increased by 700. A sum of

Technical Education.

[25th February 1961

Rs 6·5 crores has been provided for Technical Education in the Third Plan as against Rs 3·37 crores provided in the Second Plan. The Indian Institute of Technology at Guindy set up by the Government of India for post-graduate Engineering Education is coming up rapidly. The West German Government is aiding this institution and many German Professors are now serving there. This Institute offers excellent opportunities for an Engineer in post-graduate training.

Industrialization needs not only engineering degree holders and diploma holders but also craftsmen such as fitters and welders. With a view to training more such craftsmen, a number of training institutions have been set up in our State. The annual admissions into these institutions at the beginning of the First Plan stood at 768 and was increased by 2,400 during the Second Plan. Over and above this, 305 seats are available under the apprenticeship training scheme and 400 seats in the two centres for evening classes for employees. On various craftsmen training schemes, a total sum of Rs. 97 lakhs has been spent during the Second Plan as against the Third Plan provision of Rs 3·25 crores. It has been programmed to establish 14 more industrial training schools with 3,500 additional seats. Two more centres for evening classes will also be opened.

Rapid industrialization can be ensured only if the industrial organizations themselves provide for the necessary apprentice training. The Integral Coach Factory at Perambur gives such training. It is necessary that big institutions in the private sector also should come forward to offer such facilities. Government will render all assistance towards formulating suitable schemes.

25th February 1961]

24. The industrial growth of a nation does not depend on large industries alone. Increased employment and the diffusion of technical skill among the people are possible only by the wide dispersal of small-scale industries. Good progress has been made in our State in this direction. As against the small amount of Rs. 12 lakhs spent in the First Plan, Rs 3,96 lakhs was spent on small-scale industries and Rs 1,54 lakhs on Industrial Estates in the Second Plan. Two Industrial Estates at Guindy and Virudhunagar and five Industrial Colonies at Marthandam, Pettai, Madurai, Tiruchirappalli and Erode have been established. Another Industrial Colony will be opened shortly at Thanjavur. A colony is under construction at Katpadi and preliminary works have been taken up for a Colony at Salem. The Industrial Estate at Guindy has developed in a very satisfactory way and houses 128 units, providing employment to 3,000 persons and manufacturing goods to the value of Rs 2 crores per annum. Experts from different parts of the world who have visited the Estate have made appreciative comments on its organization and working. Small Industries.

Rs 11·2 crores have been provided in the Third Plan for Small Industries and Industrial Estates. The programme in 1961–62 includes a heat-treatment shop, tool-room and common lease shop at Coimbatore, a tool-room at Salem, a common lease shop at Madurai, a saw-mill in Kargudi and five rural workshops at Karur, Namakkal, Tiruppur, Nagercoil and Villupuram. A structural workshop will be established at Madras. Raw material depots will be opened at Coimbatore and Madurai. Training Centres for tool designs, pressure die-casting, manufacture of ceramic wares, etc., will be opened

[25th February 1961

at Madurai, Coimbatore and Nagercoil. A loan provision of Rs 30 lakhs has been made for small industries to be started under the State Aid to Industries Act. The programme for the construction of Industrial Estates and Colonies in the Third Plan will be as follows:—

	(RS. IN LAKHS.)
(1) Works shed in places with a population of less than 5,000	5·80
(2) Establishment of two Industrial Estates in places with a population of less than 20,000 (one at Theni and the other will be a Ceramic Wares Industrial Estate at Vridhachalam)	25·00
(3) Establishment of five Industrial Estates in places with a population of less than 50,000 (Pudukkottai, Karaikudi, Arkonam, Krishnagiri and Koilpatti)	31·00
(4) Establishment of four Industrial Estates in places with a population of about a lakh (Devakottai, Dindigul, Kumbakonam and Rajapalayam)	41·00
(5) Establishment of an Industrial Estate in Ambattur and two estates for leather industries at Perambur	95·00
(6) Preparation of sites for the establishment of Service Centres for Industries at Guindy and Ambattur	45·00
(7) Expansion of the Industrial Estates and Colonies started during the Second Plan period	50·00
(8) Subsidy towards payment of rents in Industrial Estates and Colonies	7·20
Total ..	300·00

The State's Third Plan thus provides for an outlay of Rs 3 crores in the public sector on Industrial Estates and Colonies. In addition, Government will encourage private industrialists who come forward to establish Industrial Estates by providing 80 per cent of the investment as a loan on a low rate of interest. Based on the small industries so far set up, we may hope that private industrialists will come

forward to start many more small-scale units and bring about a wide dispersal of industries in the country side.

25. Power is the major enabling factor in the growth of large, medium and small-scale industries. Sustained efforts have been taken for the development of power in the earlier Plans. The installed capacity which was 1,56,000 kilo watts at the beginning of the First Plan increased to 2,56,000 kilo watts at the end of that Plan. Many new schemes such as the expansion of the Thermal Plant at Madras, the Periyar Project, Kundah Project, etc., were taken up in the Second Plan and the capacity was stepped up to 5,71,000 kilo watts. The target in the Third Plan is to increase the generation to 10,41,000 kilo watts. In addition to this, 4,00,000 kilo watts will be available from Thermal Power Plant at Neyveli, resulting in a total generation of 14,41,000 kilo watts. Even with all the new generation of the last few years, the supply will not be adequate to meet in full the demand which is expected to reach 15,40,000 kilo watts in 1966. The installed capacity of 14,41,000 kilo watts at the end of the Third Plan is largely in hydro-electric stations which are heavily subject to the seasonal factor, being dependent on irrigation discharges. The dependable firm capacity all through the year is only 9,62,000 kilo watts. We will not therefore be self-sufficient in power in spite of the large outlay of Rs 79 crores in the Second Plan and Rs. 100 crores in the Third Plan. We have therefore to allocate the use of the available power according to certain planned priorities between the different sectors of consumption such as industries, agriculture, domestic uses, etc. The power shortage can also be mitigated to some extent by linking our grid with those of the neighbouring States of Kerala and Mysore to constitute a common Zonal Power Grid. We have exhausted the hydro-electric resources in the State and further development will

Power.

have to be based on the hydro-electric potential of the Western Ghats with the co-operation of the neighbouring States. To meet the growing future demands on a permanent basis more than one atomic power station will be essential and must be planned for.

The average per capita consumption of electricity has now risen to 60 units from 12 units in 1951. The gross revenue from the sale of power has risen from Rs 3 crores in 1951 to Rs 15 crores now and is expected to reach Rs 40 crores in 1966. These figures illustrate the measure of advance so far achieved in the development of Power.

We have been making heartening progress in rural electrification. As against 1,813 villages electrified at the beginning of the First Plan, 10,000 villages have been covered by now. In the Third Plan, we may expect every village to have electricity. Electric pump sets have increased from 14,000 in 1951 to 1,16,000 now.

Provision has been made in the Budget for 1961–62 for taking up the Mettur Tunnel Scheme and the final stage of the Kundah Project. Russian aid has been promised for the Mettur Tunnel Scheme and the Canadian Government have offered to continue their aid for the final stage of the Kundah Project. The Madras State Electricity Board will incur an outlay of Rs 15 crores on Power in 1961–62 towards which the State Government will advance a loan of Rs 7·84 crores. The balance of the outlay can be found by the Electricity Board from its own resources. The target for rural electrification is 1,600 villages in 1961–62. A provision of Rs 25 lakhs has also been made for loans to private licensees for rural electrification.

Hon'ble Members are aware of the Committee appointed to go into the question of minimum guarantee on agricultural loads. The Committee has recommend that the minimum guarantee should

be reduced from Rs 50 at present to Rs 35 in backward areas and to Rs 45 in other areas. The Government have accepted the recommendation and issued necessary orders.

It should be realised that power is supplied to agriculturists at a tariff lower than the actual cost of supply at that point, for the reason that it is used by small agriculturists for lifting water for cultivation. The receipts of the Electricity Board can increase only when the power is put to greater use in rural areas on small industries. Larger receipts will enable the Electricity Board to extend the benefits quickly to all villages. It is therefore essential to create an atmosphere where a large number of small industries will come up in the countryside. One other aspect of the matter is that power plants in future will be mainly thermal as we have come to the end of our hydro-electric resources. It may therefore be necessary to increase the tariff to meet the higher cost of thermal generation. However, if we organise our industries efficiently to earn a substantial return, there may not be any difficulty in collecting the higher rates.

26. A good system of communications is indispensable for industrial development. **Communications.**

No new railway lines have been laid in this State during the last two Plans. No one can dispute that development of new railway lines must keep pace with the pattern of industrial expansion. In particular, if the industrial potential of Neyveli is to be efficiently and fully utilised, new railway lines should be laid to link Neyveli with various parts of the country. With this in view, we have been stressing the need for the Salem-Bangalore line and a few others to link up the places of commercial importance in this State. I am confident that our representations are likely to meet with a measure

[25th February 1961

of success in the near future. Members would have noted with satisfaction the reference to this subject made by the Union Minister for Railways in his speech presenting the Railway Budget to the Parliament.

Roads are also as important as railway lines for the expansion of industries. In fact, in certain countries, the development of roads has been given even a higher priority than railway lines. In the last 10 years, we have improved our roads very substantially and it is now widely recognised that we are appreciably ahead of other States in this respect.

In the beginning of the First Plan we had 14,400 miles of State highways and 6,800 miles of rural roads. During the First Plan 1,643 miles were metalled and 2,850 miles of new roads laid. During the Second Plan 2,860 miles of roads have been improved and 1,830 miles of new roads laid. Thus, in the last ten years 4,680 miles of roads have been newly laid or improved. Besides, we have also incurred substantial, outlays on the maintenance of roads.

The following figures show the road mileage at the end of the Second Plan under various categories:—

Serial number.	Type of surface.	Mileage of roads as on 1950–51 —Beginning of First Plan.	Mileage of roads as on 1955–56 —Beginning of Second Plan.	Mileage of roads as on 1960–61 —End of Second Plan.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1	Cement Concrete Roads ..	188	276	319
2	Black-topped Roads ..	926	4,616	7,111
3	Metalled Roads	12,953	10,818	11,143
4	Unmetalled Roads ..	7,131	8,335	7,305
	Total ..	21,198	24,045	25,878

These figures show a particularly large rise in the mileage under black-topped roads.

25th February 1961]

One of the important changes in policy in regard to the maintenance of roads is the decision to take over all major district roads from the District Boards. In the last five years 3,840 miles of roads have been taken over by the Government and some more mileage is proposed to be taken over by the Government. The increased maintenance liability of the Government on the roads so far taken over is roughly Rs 1,02 lakhs a year.

Thirty-one major bridges and 104 minor bridges have been built on State Highways. Twelve major bridges and 120 minor bridges have so far been built on roads under the District Boards. The annual outlay on roads is now of the order of Rs 5 crores of which about Rs 3 crores is on maintenance. A sum of Rs 11 crores has been set apart for the construction of roads in the Third Plan.

Satisfactory financial arrangements have been made for the maintenance of the roads which will vest in the new Panchayat Unions and some of these roads will be taken over by the Government. A Local Roads Grant will be given to each Panchayat Union at the rate of 40 nP. per capita. The total grants to be given under this head will amount to about Rs 1,20 lakhs a year.

Satisfactory provision has been made in the Third Plan to continue these programmes of road development. One hundred and eighty-two miles of new roads will be laid, 197 miles of old roads improved, 46 bridges and culverts constructed at a cost of Rs 1·88 crores in 1961–62. In preparing our Road development programme we should pay special attention to the transport requirements of the newly developed industrial areas of the State. In this view we should lay special stress on the roads in the Salem-Neyveli area, Coimbatore-Mettur area and in the hinterland of Tuticorin.

[25th February 1961

The congestion in traffic is growing fast in Madras City. We should therefore plan ahead for the probable traffic requirements of the Madras City for the next 15 to 20 years. A provision of Rs 1·5 crores has been made in the Third Plan for the Madras City roads of which Rs 58 lakhs will be spent in 1961–62.

Ports. 27. Large-scale industrial development necessitates the import of machinery, raw materials and many other accessory goods from foreign countries. Further, unless we export commodities from our country, we will not be able to earn foreign exchange to finance the imports of essential goods from other countries. Thus, in a growing economy, both exports and imports will be continuously going up. To meet the requirements of this expanding foreign trade, our port facilities have also to be expanded. With this object in view, a number of schemes have been taken up for the improvement of the Madras Harbour.

This harbour was constructed and opened traffic in 1896. It remained in that condition till 1911, when certain new facilities were provided. No further developments took place for the next 40 years up to 1951. The total quantity of goods handled by the harbour in 1930 was 10 lakhs tons. The traffic in the harbour was considerably affected during the Second World War, but it shot up to 20 lakhs tons by the close of the war. The facilities available in the port were naturally not sufficient to cope with this increased traffic and a planned expansion became imperative. But this was found difficult within the limited extent of land available with the Port Trust. This Government fully realised the importance of the expansion of this Port and therefore handed over to the Port Trust 86 acres of foreshore land to the South of the harbour in 1952 and another 77 acres later on.

25th February 1961]

One of the major features of the expansion of the trade in the Madras Harbour in recent years, is the increasing exports of iron ore. As against 20,000 tons of iron ore exported from this harbour in 1950, the total tonnage exported this year is 7·8 lakhs tons and this figure may rise up to 30 to 40 lakhs tons in the next 5 to 10 years. The harbour is being further expanded to meet the increased demands of this trade.

A number of schemes are now under execution towards providing better docking facilities for ships and transit facilities for passengers. Other amenities such as office buildings, hospitals and houses for the employees of the Port Trust are also being built. A sum of Rs 16 crores in all has been spent on these various programmes during the current Plan.

Although the Madras Harbour is being expanded fast, that port alone would not meet the growing needs of our industry and trade. The concentration of a large number of major industries in the vicinity of Madras has created many new problems. It is therefore imperative that we should develop another major harbour on our coastline. It is in this view that the Government of Madras have been pressing for the immediate conversion of Tuticorin into a deep-sea port. All of you will therefore welcome the decision of the Government of India to include the Development of the Tuticorin Port in the Third Plan and let us hope that all possible steps will be taken towards the speedy implementation of this scheme.

It is equally necessary that minor ports like Cuddalore and Nagapattinam should be expanded and reasonable provisions have been made in the Plan for this purpose.

The Sethusamudram Project is closely interlinked with the Tuticorin Port. To-day, ships proceeding to the West Coast of India from the East

[25th February 1961

Coast have to circumnavigate the island of Ceylon. When the Sethusamudram Scheme is implemented these ships can save time and distance by crossing through a channel cut across the reef barriers between Ceylon and India. A Committee under the Chairmanship of Sir A. Ramaswami Mudaliar had gone into this question and submitted a Report. Further investigations are now going on to gather some more data required to finalise the scheme. Capt. Davies, the navigational expert, who was a member of the Ramaswami Mudaliar Committee, had visited this country recently and had advised these investigations to gather all the relevant data. The scheme for the Development of the Tuticorin Port will yield the full measure of return only when the connected Sethusamudram Project is also implemented. The latter scheme will increase manifold the efficiency of our coastal shipping and therefore we should take every possible step for the early implementation of this Scheme.

Housing.

28. In our country, as in others, new towns have grown around the locations of new industries. This pressure of urbanisation arising from industrial development has impugned heavily on housing, leading to a pressing demand for more houses. Efforts in this sphere have necessarily to be made mainly by private individuals. Government can assist only at strategic points. In this State also, it has been our happy experience that private effort has come forward freely to build houses in large numbers. Government have taken up schemes particularly to benefit low-paid employees in Government service. Police housing is an important scheme of this kind. So far 3,500 houses have been built for policemen at a cost of Rs 2·5 crores. To meet the requirement of the whole police force, we would need to spend a further sum of Rs 3 to 4 crores. We have programmed to provide housing

25th February 1961]

facilities for 80 per cent of the police force by the end of 1965–66. While the provision for this expenditure is outside the Plan, a number of housing schemes have been taken up within the Plan. As against a sum of Rs 1,28 lakhs spent in the First Plan, the expenditure in the Second Plan has been Rs 5,35 lakhs out of which the Low-Income Group Housing Scheme has absorbed Rs 2,83 lakhs and Slum Clearance Scheme Rs 1,35 lakhs. Rs 1,06 lakhs has been spent on Subsidised Industrial Housing Scheme.

We are faced at present by the problem of increasing prices of house-sites. In many places prices have increased almost to double their original level in the last 3 or 4 years. The prohibitive cost of urban house-sites has led to the deferment of many housing schemes. If we should avoid this situation in future we should acquire lands in urban suburbs straightaway in bulk, develop them and arrange to sell them at fair prices. The Third Plan accords high priority to this programme of bulk acquisition for which we have set apart Rs 1 crore in the Budget Estimate for 1961–62. Under this scheme, 3,000 acres of land would be acquired in the neighbourhood of Madras. Recently we have also passed an Act placing the State Housing Board on a statutory basis so as to co-ordinate and speed up the implementation of housing schemes.

Village Industries—Handloom.

29. The importance of village industries should not be minimised while concentrating on our Plans for large industries. In the present context of large-scale unemployment, village and cottage industries which are not capital-intensive, have a special part to play. The most important of them is the handloom industry. There are now 4·6 lakhs handlooms in the State providing employment to 16 lakhs persons. The State and the Central Governments

have implemented several measures to protect this industry and to foster its development. The co-operative movement has been extended to the handloom sector and so far 2·1 lakhs handlooms have been brought within the co-operative fold.

Rebate schemes on the sale of handloom cloth, have received high priority in the last two Plans. A sum of Rs 4 crores has been spent on rebates during the current Plan. Concessions by themselves may not ensure a lasting solution to the problem of handlooms. The industry is in need of thorough overhaul if it should survive.

The problems of the handloom is the rapid mechanisation of competing industries. While handlooms will continue to have a monopoly in respect of certain special varieties of cloth, competition from the textile mills is likely to be severe in regard to other coarser varieties.

Just at present we cannot hope to absorb the handloom weavers in other jobs. We would be in a position to draw them off into alternate jobs only as the newly established industries grow up. As the younger members of the handloom weavers' families get educated and acquire technical and other skills, they may not like to continue in the traditional avocation. It is in this context that we have to consider the question of the conversion of handlooms to powerlooms. If we make a beginning by installing powerlooms in the various handloom weavers' co-operative societies, we may be able to meet the popular criticism that powerlooms will throw the handloom weavers out of employment. Besides, under such a scheme the increased returns arising from powerlooms, will be shared by all members of the co-operative society.

25th February 1961]

We should not let old prejudices and preconceived ideas to stand in the way of the progress of the handloom weaver. In the meanwhile we will continue the various measures intended to raise the standard of living of the handloom weavers. So far 1,600 houses have been built at a cost of Rs 54·59 lakhs under the scheme for housing handloom weavers. The schemes will have to be expanded in the Third Plan.

One of the major handicaps of the handloom weaver is the difficulty to secure yarn at fair prices. It was to mitigate this difficulty that co-operative spinning mills are being established. The co-operative mill at Pettai has commenced production. The Ramanathapuram and Tiruchendur mills are under construction and will commence production in April or May this year. Efforts are being made to establish a few more mills in other important places.

30. Schemes for the production of khadi, play an important part in increasing employment opportunities in rural areas. We will have to continue these schemes till such time as the new industrial growth on the contrary, is able to absorb the idle man-power. As against 26,500 persons engaged in spinning khadi at the beginning of the First Plan, the number has increased to 1,81,000 by the end of the Second Plan. We have programmed to increase this number by yet another 45,000 during the Third Plan. Similarly the number of weavers engaged on khadi cloth has increased from 716 at the beginning of the First Plan to 9,000 at the end of the Second Plan and is expected to rise to 15,000 by the end of the Third Plan. Apart from the schemes run by the Government, the Tamilnad Sarva Seva Sangh have also undertaken this programme. Lakhs of people have secured employment through these agencies and the Khadi.

[25th February 1961

production of khadi cloth is increasing correspondingly. The annual production has gone up from 66 lakhs yards worth Rs 1·64 crores to 80 lakhs yards worth Rs 2 crores. The replacement of the traditional Charkha by the Ambar Charkha marks an important change in this programme. Efforts are being taken to improve the marketing organisation to cope with the increased production.

Education

31. The standard of life of the people will improve only if the economy advances, which in turn depends on the quality of the people themselves. Therefore in a country's development educational expansion which improves the level of thinking of the people, plays a very important part. The faster the pace of educational development, the quicker and more permanent will be the advances registered in other spheres of development.

One of the main problems facing our country is the illiteracy of the large masses of people. As a result of our efforts in the last ten years we have about 26,700 elementary schools to-day as against 16,000 elementary schools at the beginning of the decade. At the beginning of the First Plan only 45 per cent of the children in the age-group 6—11 were going to school. To-day this figure has gone up to 75 per cent. In the First Plan we spent Rs 5 crores on educational expansion as against which the outlay in the Second Plan has gone up to Rs 12 crores. The provision proposed in the Third Plan is Rs 25·4 crores.

By the end of this year, every habitation with a population of more than 300 will have an elementary school. We have introduced many other measures to induce children, especially of the poor, to attend schools. The midday meals scheme has done great service in this respect. About 10 lakhs of children representing a third of the strength of all schools, have been covered by this scheme. The expenditure

on the midday meals scheme which stood at Rs 7 lakhs in 1957–58 has risen in the current year to Rs 84 lakhs and is estimated to go up to Rs 1,35 lakhs in 1961–62. Sixty per cent of the gross expenditure on this scheme is met by the State Government, the balance being contributed by local people. It is inevitable that defects will be noticed in the implementation of a large scheme of this nature. A Committee of Members of the Legislature is now going into the working of this scheme and I expect that their report will be available to the Government very soon.

Another important development in educational programme has been the organisation of the School Improvement Conferences by which our people have contributed Rs 3·79 crores in cash and kind so far for the improvement of schools. This movement is gaining strength and we may hope that more improvements costing many more crores of rupees can be effected in the various schools of the State.

The standard of instruction in schools depends mainly on the qualifications of teachers. Because of the low salaries which our teachers have been receiving in the past, there was a measure of discontent amongst them. To improve the living conditions of teachers we have recently extended a number of benefits to them. During the Second Plan period, apart from the benefits such as the pension scheme and free education to the children of teachers, we have also given to each elementary school teacher an increase in emoluments of Rs 17 per mensem. Over and above these, the recommendations of the Pay Commission on the salary of teachers have also been accepted in full. The annual expenditure on education has gone up by nearly Rs 4 crores as a result of these concessions. We may

[25th February 1961

note with satisfaction that our teachers have accepted these efforts with a large measure of satisfaction and are rendering excellent service.

The most important task on education in the Third Plan is the scheme of compulsory primary education under which all children within the age group 6—11 are proposed to be brought to school. A beginning has been made on the scheme even in the current year by which one-third of the children in the age group 6—7 are being enrolled in schools. The scheme will be extended to the entire State by 1962–63.

By the end of the Third Plan, we hope to bring to school all the children in the age group 6—11. It has been estimated that to reach this target, we would have to admit within the next five years, 14 lakhs more pupils in the schools which would in turn require 31,000 new classes and teachers. This scheme would require a total outlay of Rs 11·5 crores and the provision for 1961–62 is Rs 70 lakhs. Corresponding to this large number of new admissions, we have also to expand the midday meals programme. The responsibility for elementary education has been entrusted to the Panchayat Unions for which adequate funds will be provided. Including land revenue assignment amounting to Rs 2·5 crores, a total sum of Rs 4·9 crores will be provided in 1961–62 as grants for Panchayat Unions for this purpose.

A number of schemes have also been undertaken to improve the quality of the secondary education. During the Second Plan, 164 multi-purpose schools were started. During the Third Plan, 150 bifurcated courses will be started at a cost of Rs 52 lakhs. The scheme for conversion of secondary schools to higher secondary schools will also be implemented.

Members are aware that the Pay Commission has recommended liberal scales of pay for teachers in Government colleges. Government have decided to give their share under the scheme of the University Grants Commission to extend these scales to teachers in aided colleges at a cost of Rs 15 lakhs annually. Orders have also been passed sanctioning the non-recurring grant to aided colleges for changing over to the 3-year degree course.

Good progress has been made by the Committee for the preparation of text-books for the change over to the Tamil Medium and a number of text-books have been prepared in Tamil.

The local libraries constituted under the Madras Public Libraries Act have done remarkably well. Central libraries have been constituted in every district. As against a single branch library in 1953–54, there are now 473 branch libraries and 606 delivery stations for supplying books to villages with a population of 1,000 or more. The number of readers has also increased from 25 lakhs in 1953–54 to 1,67 lakhs in 1959–60.

The total expenditure on Education in 1956–57 was Rs 12 crores as against which expenditure in 1961–62 will be of the order of Rs 20 crores.

32. Several schemes have been implemented in the sphere of medical relief and public health. Rs 4·27 crores have been spent on rural water-supply schemes and Rs 7·4 crores on Urban Water-supply Schemes in the last two Plans. 14,000 wells have been sunk in the villages and 340 composite schemes implemented in the last two Plans. It is proposed to sink 2,500 wells and implement 216 composite schemes in the Third Plan. The National Water-supply and Sanitation Scheme is also being implemented under which 417 villages have been provided

Medical and Public Health.

[25th February 1961

with water-supply facilities and 396 villages with sanitation. At the beginning of the First Plan, 38 towns with a population of 28·78 lakhs had the benefit of protected water-supply. By the end of the Second Plan, this was extended to 64 towns with a population of 33 lakhs. At the end of the Third Plan, another 43 Municipalities and Panchayats will get this benefit. We would have also to take special steps to increase the supplies available to cities and towns in industrial areas. As against a sum of Rs 6 crores spent in the Second Plan on urban water-supply and drainage schemes, a total sum of Rs 7·5 crores is expected to be spent in the Third Plan.

The water-supply and drainage problem in the City of Madras calls for special attention. A sum of Rs 1 crore has been spent on this during the Second Plan. Greater efforts will be needed to improve the water-supply of the Madras City. Out of a sum of Rs 5 crores set apart for this scheme in the Third Plan, Rs 90 lakhs will be spent in 1961–62.

It is very important to plan in advance for the water-supply of towns like Madras, Coimbatore and Madurai. Adequate water-supply facilities and public health measures should be taken in these cities which are growing industrial centres. Besides, it is necessary to see that further industrial concentration in these cities does not create fresh problems, for which we must formulate even now an integrated scheme of further development.

A number of schemes to eradicate malaria, filaria and smallpox are under implementation. If diseases are to be eliminated, healthy sanitary practices should be developed amongst our people. In particular, we must endeavour to spread the use of latrines even in villages. With a view to inculcate this habit, even at a young age, a scheme costing Rs 2 lakhs has been included in the Budget.

25th February 1961]

As against 12,000 hospital beds in the beginning of the First Plan, today there are 21,500 beds. In order to increase the number of doctors, two new Medical Colleges were started in the Second Plan. Even though the number of medical graduates is increasing, the problem of attracting them to rural areas continues. Many of incentives have been offered to doctors for this purpose. In the primary health centres in Community Development Blocks, we are building quarters for doctors. A sum of Rs 1,81 lakhs has been allotted on medical schemes in 1961–62. New additions to a number of hospitals will be made in the next year. An 80 bed ward will be built in Salem District Headquarters Hospital. Thirty-two more beds will be added at Polur, Bhavani and Paramakkudi. New buildings for 100 beds will be started at Pollachi and Chidambaram. Construction of 32 bed wards will commence at the following places: Villupuram, Gingee, Sriperumbudur, Dharapuram, Kuzhithurai, Padmanabhapuram, Attur, Mannargudi, Mayuram, Tiruvarur, Thiruthuraipoondi, Pattukkottai, Sirkali, Shencottah, Ambasamudram, Tenkasi, Sankarankoil, Koilpatti and Tiruttani. These building schemes will cost Rs 35 lakhs.

We have been devoting special attention to Family-Planning with particular reference to the surgical method. Our propaganda amongst the people has resulted in an increasing awareness of its benefits and evoked some enthusiasm about this programme. A total sum of Rs 1,61 lakhs is being set apart in the Third Plan for this programme.

The Employees' State Insurance Scheme has also been expanded during the last ten years. A sum of Rs 26·85 lakhs has been set apart for this scheme in the next year. Two lakhs of labourers are covered by this scheme.

[25th February 1961

The Non-Gazetted Government Officers have been made eligible for free medical facilities. But there are complaints that they have not been able to secure these facilities properly. In order to remove this grievance, we are posting special doctors to attend exclusively on Government servants alone. This scheme will come into force in the Madras General Hospital, Stanley Hospital and Kasturba Hospital, in 1961–62. Besides, it is proposed to set up two special dispensaries for this purpose at Madurai and Thanjavur. All the District Headquarters will be covered in the scheme in a phased programme.

Backward Classes.

33. We have been implementing a number of schemes for the welfare of Backward Classes. The welfare programmes under the different departments benefit the community as a whole. Special assistance is being rendered to Backward Classes through measures organised by the Harijan Welfare Department. Emphasis has been laid in this programme on educational schemes such as scholarships and boarding grants to students belonging to the Backward Classes. More than 30,000 Harijan students are now in receipt of scholarships and boarding grants. The expenditure on Harijan welfare which stood at Rs 69 lakhs in 1950–51 for the composite Madras State has increased to Rs 3,55 lakhs in the current year for the smaller residuary State. The scholarships schemes implemented in the Second Plan will become part of the committed expenditure in the Third Plan. The New Schemes for the Third Plan will be over and above this expenditure. On this basis, it is proposed to spend Rs 84 lakhs over and above the committed expenditure of Rs 2,22 lakhs, making a total of Rs 3,06 lakhs in 1961–62. If additional funds are needed in the course of the year, they will also be set apart. The Housing Scheme for Harijans will also continue to be implemented.

25th February 1961]

34. The Revised Estimates for 1959-60 showed a Revenue of Rs 78,30 lakhs and an expenditure of Rs 77,72 lakhs leaving a surplus of Rs 58 lakhs. The Accounts of 1959-60 are now available and they show that the receipts stood at Rs 81,11 lakhs and the expenditure at Rs 80,58 lakhs, leaving a surplus of Rs 53 lakhs. There has been an increase in revenue receipts of the order of Rs 2,81 lakhs offset by an increase in expenditure of Rs 2,86 lakhs. The increase in revenue has occurred mainly under "State Taxes", viz., General Sales Tax (Rs 1,09 lakhs), Land Revenue (Rs 50 lakhs), Motor Vehicles Tax (Rs 31 lakhs) and Stamps (Rs 75 lakhs). Accounts, 1959-60.

The increase in expenditure has been mainly on the development side such as Education (Rs 36 lakhs), Medical (Rs 32 lakhs), Harijan Uplift (Rs 53 lakhs) and Civil Works (Rs 60 lakhs).

The cash balance on hand at the end of the year was Rs 4,42 lakhs.

35. In my last Budget Speech, I had estimated that the expenditure in the current year would be Rs 81,21 lakhs and the receipts would be Rs 80,87 lakhs leaving a small revenue deficit of Rs 34 lakhs. The Budget Estimates however did not make any provision for the implementation of the recommendations of the Madras Pay Commission. The Revised Estimates provide for an expenditure of Rs 3,70 lakhs on this account for nine months in the current year. Apart from the increase on account of the Pay Commission, there has been an increase of Rs 3,15 lakhs in expenditure mainly on the development side. The Revised Estimates for the current year places the expenditure on revenue account at Rs 88,06 lakhs and the receipts at Rs 89,29 lakhs, leaving a surplus of Rs 1,23 lakhs. The State's share of Central Taxes is now expected to be Rs 2,45 lakhs more than the Budget Estimates. The Revised Estimates, 1960-61.

[25th February 1961

main increase has been in our share of Income-Tax, which has gone up by Rs 2,32 lakhs. Under State Taxes, there has been an improvement of Rs 3,80 lakhs mainly under General Sales Tax (Rs 1,58 lakhs), Central Sales Tax (Rs 40 lakhs), Motor Spirits Tax (Rs 20 lakhs), Motor Vehicles Tax (Rs 62 lakhs), Stamps (Rs 55 lakhs) and Land Revenue (Rs 21 lakhs). Under Non-Tax Revenue, a more intensive utilisation of forest produce has yielded an increase in revenue of Rs 54 lakhs.

As mentioned earlier, the increase in expenditure, apart from the increase due to the Pay Commission, has been on the Development side showing a higher tempo of expenditure on Plan schemes. The main items are: Education (Rs 76 lakhs), Medical (Rs 38 lakhs), Public Health (Rs 68 lakhs), Community Development (Rs 41 lakhs), Harijan Welfare (Rs 50 lakhs) and Civil Works (Rs 99 lakhs). We may also mention that the Revised Estimates provide for a House-Tax Matching Grant of Rs 30 lakhs to Village Panchayats and a local Roads Grant of Rs 11 lakhs for Panchayat Unions. Only a token provision had been made for these purposes in the Budget Estimates for the current year. The provision made for Local Development works in the current year is Rs 63 lakhs.

Capital Expenditure, 1960-61.

36. We had estimated the Capital Expenditure in 1960–61 at Rs 10,86 lakhs. It is now expected that the expenditure would be Rs 15,49 lakhs. The increase is of the order of Rs 4,63 lakhs. The main increase have occurred on account of Rs 1,22 lakhs for the Parambikulam Project; Rs 34 lakhs for Zamindari Abolition and Rs 65 lakhs for share capital participation in the Madras State Co-operative and Central Banks. We are providing Rs 22 lakhs more for Road Transport for the cost of 157 buses as against 82 buses provided for in the

25th February 1961]

original Budget. An additional amount of Rs 1 crore has also been provided to meet arrear payments to the Government of India in respect of the Fertilizer Scheme. The details of Capital Expenditure are given in the Budget Memorandum. The most important item of Capital Expenditure in the State is on Power Development which is exhibited in the accounts of the State Electricity Board. As against the Budget provision of Rs 12 crores, we will be spending Rs 14 crores on Power in the current year. We have set apart Rs 8,88 lakhs for loans to the State Electricity Board in the Revised Estimates.

We were able to raise a comparatively large open-market loan of Rs 12 crores from the public. The Ways and Means position for the current year has been satisfactory and it is expected that the cash balance at the end of the year would be Rs 5,12 lakhs as against Rs 4,50 lakhs anticipated originally.

37. The Budget for 1961–62 estimates the receipts under Revenue Account at Rs 87,50 lakhs and expenditure on Revenue Account at Rs 90,35 lakhs. This has resulted in a Revenue Deficit of Rs 2,85 lakhs. On the receipts side, there is a short-fall of Rs 1,79 lakhs when compared with the Revised Estimates for 1960–61. This is the net result of an improvement in State and Central Taxes of Rs 71 lakhs offset by a worsening in Non-Tax Revenue of Rs 2,50 lakhs. The short-fall is entirely explained by the withdrawal of the Central assistance for increasing the emoluments of low-paid employees on which account we will be realising Rs 2,34 lakhs in the current year. Budget Estimates. 1961-62.

The expenditure on Revenue Account in 1961–62 is expected to be Rs 90,35 lakhs which is Rs 2,29 lakhs more than in the current year. The main increases will be on Education (Rs 3,19 lakhs) ; Agriculture (Rs 87 lakhs) ; Co-operation (Rs 28 lakhs) ;

Grants-in-aid (Rs 63 lakhs) ; Local Development Works (Rs 77 lakhs) and Community Development (Rs 35 lakhs). The variations between the Revised Estimates, 1960–61, and the Budget Estimates, 1961–62, have been discussed in detail in the Budget Memorandum.

Capital expenditure, 1961–62.

38. The Capital Expenditure for the year 1961–62 is fixed at Rs 18,10 lakhs made up of Rs 81 lakhs on compensation to Zamindars ; Rs 3,77 lakhs for the Parambikulam Project ; Rs 43 lakhs for other irrigation projects ; Rs 1,46 lakhs for Special Minor Irrigation, Rs 15 lakhs for the Desilting-*cum*-Reclamation Scheme ; Rs 3,01 lakhs on Industrial development ; Rs 1,00 lakhs on bulk acquisition of lands ; Rs 4,73 lakhs for capital outlay on Roads and Buildings ; Rs 1,01 lakhs for Road Transport ; Rs 30 lakhs for the Rural Water-supply Scheme and the balance on miscellaneous items. The outlay on Power in 1961–62 has now been fixed at Rs 15,41 lakhs. We will be providing a loan of Rs 7,84 lakhs to the Electricity Board which will meet the balance of expenditure from its own resources.

Loans and Advances.

39. Rs 21,36 lakhs have been set apart for loans and advances during 1961–62, out of which Rs 7,84 lakhs will be given as loans to the Electricity Board, Rs 1,17 lakhs to the Madras City Corporation, Rs 1,06 lakhs to the City Improvement Trust, Rs 1,33 lakhs for Water-supply and Drainage Schemes to the various local bodies, Rs 2,87 lakhs to cultivators, Rs 51 lakhs as State-Aid to Industries, Rs 31 lakhs for Handloom Weavers' Co-operative Societies, Rs 1,00 lakhs for Housing and Rs 84 lakhs for Community Development.

Resources.

40. We have to pay Rs 3,82 lakhs on account of the open market loans maturing in 1961–62. The share of this Government will be Rs 1,97 lakhs. The

balance is to be borne by the States of Andhra Pradesh, Kerala and Mysore. It is proposed to raise an open market loan of Rs 10 crores for meeting the Capital Expenditure of next year. The Ways and Means Budget has been balanced and closing cash balance of Rs 78 lakhs is anticipated at the end of 1961–62.

41. The facility of compounding in Sales Tax is now available for small dealers with a turn over of not more than Rs 25,000 a year. The Minister in Charge of Commercial Taxes had assured the House that the extension of this concession would be examined on the basis of the experience in working the new Sales Tax Act. Government have now decided to extend this concession to dealers with a total turn over of not more than Rs 50,000 a year based on the current year's assessments. Concessions.

42. Free education is now available to all children up to the V Standard and to poor children up to the VIII Standard. Beyond VIII Standard, Education is free only to children belonging to Scheduled Castes and other Backward Classes. It has been emphasised for some time that educational concessions should be on the basis of economic backwardness rather than on the basis of communal status. Government have accepted this view and have decided to extend free education up to the XI Standard to all children irrespective of caste or creed. A provision of Rs 58 lakhs has been provided in the Budget for this purpose. This decision is the first step towards a society where no deserving student will be denied education on account of poverty. Free Educa ion.

43. I shall now explain the provisions made in the Budget towards the outlay on the Plan.. The size of the State's Second Plan had been originally fixed Five-Year Plan.

[25th February 1961

at Rs 1,52 crores. The actual outlay during the first four years amounted to Rs 1,42·76 crores. The revised estimates for the current year, as now fixed, provide for an expenditure of Rs 43·43 crores taking the total outlay to Rs 1,86·19 crores.

	(RS CRORES)
1956–57	28·67
1957–58	30·25
1958–59	34·61
1959–60 (Accounts)	39·89 + 9·34 (Kundah equipment).
Total ..	1,42·76
1960–61 (Revised Estimates) ..	43·43
Grand Total ..	1,86·19

We have thus exceeded the original target by nearly Rs 34 crores and therefore we may well claim a substantial measure of success in the implementation of the Second Plan. We were able to do so because of our special exertions in raising additional resources and in organising the necessary executive machinery in advance of time. As against an additional taxation of Rs 13 crores expected of this State in the Second Plan, we had actually raised Rs 20 crores and we had also done better on open market borrowings. Let us hope that we could profit by this experience and do better in implementing the Third Plan.

25th February 1961]

The size of the Third Plan of the State has been fixed at Rs 2,91 crores. According to the general advice of the Planning Commission, 16 per cent of the total provision, i.e., about Rs 46 crores, should be the target for the first year. We have however budgetted for an outlay of Rs 48 crores in order to meet all the essential requirements of the various development departments. The recurring expenditure for maintaining the new schemes introduced in the Second Plan, will amount to about Rs 7 crores. If this committed expenditure is also reckoned, the total expenditure on new development schemes will amount to Rs 55 crores and this outlay compares very favourably with the sum of Rs 43·43 crores provided for as Plan expenditure in the current year.

44. The successful execution of the Third Plan calls for a strenuous effort in mobilising all resources of the country. The State's Third Plan alone is of the magnitude of Rs 2,91 crores but that, we should note, is only a part of the National Plan. The State's effort will be supplemented by the investments of the Central Government within the State. Besides, the private sector will also invest on many industries in the coming Plan period. These investments will increase production, raise the standard of life of the people and eliminate the poverty and inequality around us to-day. We are a nation of poor people with large numbers living on the margin of subsistence and incapable of saving any part of their income. Their standard of life can be raised only with large scale investment through new capital formation in successive Plans. But the poverty of the people rules out savings and therefore investment, and the absence of sufficient investment results in continued poverty. Mobilisation of savings is the one and only way to break through this grim vicious circle. The foundation for the Conclusion.

[25th February 1961

well being of future generations can be laid only if we practice thrift and invest our savings entirely in the various development projects. In a democratic country, taxation has its limits and it is easier for the Government to borrow from the people to implement their Plans. This method of tapping resources also affords an excellent opportunity to the people to directly participate in the National reconstruction. Besides, it secures to them a good return on their investment. There has been a good response so far for the open market loans floated by the Madras Government. It is not enough if a few financiers support these loans. Innumerable small investors must be given an opportunity to take part in this great venture and it is with this aim that we are now concentrating on Small Savings and the allied scheme of Prize Bonds.

If we succeed in this effort, it is possible not only to fulfil the targets in the next Plan but also to go beyond them. I conclude my speech, Sir, with the confidence that all sections of this House, to whatever party they may belong, will co-operate in this great common endeavour.

APPENDIX I TO THE BUDGET SPEECH.

[The figures up to the end of 1953-4 include those relating to the Andhra areas. The figures from 1956-7 take into account the Reorganization of States from the 1st November 1956.]

REVENUE AND EXPENDITURE ON REVENUE ACCOUNT OF THE MADRAS STATE.

Major heads.	1938-9.	1953-4.	1954-5.	1955-6.	1956-7.	1957-8.	1958-9.	1959-60	1960-61. Budget Estimate.	1960-61. Revised Estimate.	Budget Estimate, 1961-2.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)
	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.
A. REVENUE.											
Union Excise Duties.	..	2,25·44	1,66·49	1,82·56	1·75·14	3,14·43	5,88·53	6,02·51	6,10·00	6,10·00	‡
Taxes on income other than Corporation tax—Share of Income-tax.	22·50	7,50·82	5,67·38	5,59·54	5,23·85	6,16·07	6,36·72	6,66·29	4,37·00	7,31·00	7,31·00
Agricultural Income-tax.	..	..	..	1,41·94	1,12·51	1,29·67	86·55	1,53·49	1,50·00	1,37·00	1,37·00
Estate Duty ..	..	..	5·28	17·57	22·35	28·41	25·18	30·26	24·00	30·00	30·00
Taxes on Railway fares.	..	..	..	..	..	31·07	70·[illegible]7	84·43	82·00	89·00	89·00
Land Revenue—* Gross receipts including portion due to irrigation	7,00·78	6,68·67	5,95·41	5,97·34	6,19·86	6,91·52	6,67·34	7,04·62	6,61·35	6,81·62	6,46·64
Excise	3,72·23	30·86	27·22	28·62	30·29	27·97	22·63	22·94	23·39	23·43	23·69
Stamps	1,73·37	3,69·23	2,62·47	3,59·56	3,62·76	3,50·00	3,91·81	4,77·80	4,27·63	4,83·22	4,83·22
Forest § ..	45·63	1,22·14	1,31·89	1,77·08	1,75·17	1,29·19	1,30·63	1,69·24	1,35·84	1,90·14	1,79·11
Registration	32·70	90·60	60·46	69·66	78·85	79·42	86·26	1,04·51	87·03	1,02·02	1,02·02
Taxes on Vehicles ..	81·22	4,17·04	3,59·[illegible]9	4,00·87	4,37·73	4,54·29	4,99·58	5,49·51	5,30·62	5,91·94	5,93·79
Sales tax	..	..	..	..	..	.	14,76·11	16,74·53	15,85·51	18,02·97	18,62·40
Other taxes and duties—											
General sales tax ..	..	11,99·23	8,68·93	9,82·07	11,16·77	11,78·05	†	†	†	†	†
Other items ..	3·19	1,22·08	2,49·35	2,66·40	2,75·61	3,84·67	2,07·50	2,22·20	2,12·60	2,35·33	2,40·33
Total ..	3·19	13,21·34	11,18·33	12,48·47	13,92·38	15,62·72	2,07·50	2,22·20	2,12·60	2,35·33	2,40.33
Irrigation—Direct receipts * ..	6·31	10·64	6·59	7·22	9·14	9·57	10·62	11·08	8·95	11·50	11·50
Deduct—Working expenses.	— 38·39	— 1,38·01	— 44·32	— 45·46	— 57·72	— 59·46	— 64·57	— 78·64	— 62·21	— 76·84	— 72·42
Net receipts ..	— 32·08	— 1,27·37	— 37·73	— 38·24	— 48·58	— 49·89	— 53·95	— 67·56	— 53·26	— 65·34	— 60·92

* Excludes land revenue. † Shown under " Sales Tax ". ‡ A sum of Rs 6,25 lakhs has been shown under " States' share of Union Excise Duties ".

§ The subvention from the Union Government for Development Schemes relating to this Department has been shown under " Grants-in-aid from the Union Government ".

Revenue and Expenditure on Revenue Account of the Madras State—*cont.*

Major heads.	1938-9.	1953-4.	1954-5.	1955-6.	1956-7.	1957-8.	1958-9.	1959-60.	1960-61. Budget Estimate.	1960-61. Revised Estimate.	Budget Estimate, 1961-2.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)
	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.
A. REVENUE—*cont.*											
Irrigation—											
Direct receipts * ..	1·99	2·78	2·23	2·42	2·08	1·89	2,26	2·35	1·37	1·77	1·77
Interest	19·73	49·43	45·75	52·76	50·68	3,78·97	4,94·96	6,07·48	6,87·42	7,05·47	7,42·05
Administration of Justice.	15·39	55·42	43·60	57·60	62·05	67·63	56·07	52·39	52·94	52·26	52·25
Jails	5·98	25·00	27·32	22·02	26·20	26·32	24·08	30·99	30·49	31·75	30·76
Police	5·66	20·64	22·18	21·41	21·81	19·14	22·58	23·82	20·56	27·70	24·35
Ports and Pilotage ..	44·67	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Education	8·35	46·09	57·81	73·40	93·71	1,34·64	1,79·59	2,02·65	2,92·67	3,01·02	35·69
Medical	10·25	26·71	22·13	27·35	31·14	61·04	73·90	83·84	80·69	1,14·85	61·61
Public Health ..	2·59	5·64	6·05	22·13	7·17	19·40	68·05	1,18·50	1,14·60	1,68·42	12·01
Agriculture	3·12	1,27·90	88·14	80·37	1,04·21	1,01·71	1,62·16	2,33·09	1,96·69	2,10·16	1,94·60
Animal Husbandry ..	1·02	7·65	8·69	7·93	13·08	19·23	18·27	23·18	36·87	38·24	9·95
Co-operation ..	4·18	20·85	43·35	64·53	1,27·82	1,06·47	72·43	1,25·62	1,09·50	1,94·72	22·33
Industries	18·85	1,05·48	77·13	1,17·52	1,23·41	2,47·24	2,17·03	2,79·19	3,31·22	1,52·08	1,20·85
Miscellaneous departments. ‖	7·62	40·42	35·12	42·50	99·48	90·06	1,19·07	1,56·57	1,79·14	2,13·07	54·14
Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works.											56·51
Civil Works	¶ 25·12	¶ 1,26·31	¶ 1,11·38	¶ 1,14·67	¶ 1,28·73	¶ 99·11	¶ 1,10·45	¶ 1,40·81	¶ 1,19·69	¶ 1,25·23	1,09·43
Receipts from Electricity Schemes (Gross).	42·51	5,31·42	5,97·21	7·03·08	8,13·43	2,54·27	..	..	..	..	..
Deduct—Working expenses.	— 24·81	— 3,63·58	— 3,71·79	— 4,52·08	— 5,26·02	— 2,20·07	..	..	..	..	..
Net receipts ..	17·70	1,67·84	2,25·42	2,51·00	2,87·41	34·20	..	..	..	..	..
Receipts in aid of superannuation.	2·88	5·09	13·07	11·32	16·06	9·09	9·26	4·33	10·53	11·10	11·66
Stationery and Printing.	3·96	14·17	12·16	12·79	9·76	11·76	19·07	18·70	19·32	18·35	21·00

A 175—22

Miscellaneous—Gross Receipts from Bus Service †.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Other items ..	14·58	1,96·82	1,23·02	87·10	74·90	2,39·03	2,56·63	3,69·39	3,53·06	3,31·53	88·25
Total ..	14·58	1,96·82	1,23·02	87·10	74·90	2,39·03	2,56·63	3,69·39	3,53·06	3,31·53	88·25
Receipts from Road and Water Transport Schemes—Gross Receipts †.	..	1,44·64	1,42·54	1,53·35	1,81·21	2,13·34	2,27·55	2,51·46	2,45·22	3,03·25	311·01
Working expenses ‡ ..	..	— 1,24·68	— 1,16·69	— 1,28·13	— 1,49·91	— 1,85·52	— 1,99·48	— 2,19·58	— 2,24·68	— 2,71·31	— 279·12
Net receipts ..	..	19·96	25·85	25·22	31·30	27·82	28·07	31·88	20·54	31·94	31·89
Grants-in-aid from the Union Government.	..	5·70	1·90	72·19	1,23·09	5·55	5·25	4·31	2,73·85	2,13·24	13,85·12
Miscellaneous adjustments between Union and State Governments.	·27	·36	·21	·40	·34	·43	1·56	·35	1·03	1·80	1·12
States' Share of Union Excise Duties.	‡‡	‡‡	‡‡	‡‡	‡‡	‡‡	‡‡	‡‡	‡‡	‡‡	6,25·00
Extraordinary Receipts.	..	1,39·34	43·01	47·15	15·54	25·10	29·69	5·34	43·78	50·87	** 0·47
Transfer from Revenue Reserve Fund.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Receipts from Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works §.	..	..	40·19	2,50·73	2,78·93	1,65·57	1,89·38	2,01·10	1,98·16	2,91·06	††
Civil Defence	..	1·86	·08	..	..	..	..	..	..	..	..
Grand total ..	16,13·45	50,80·73	43,32·88	52,09·48	56,23·21	62,56·36	69,95·07	81,10·65	80,87·23	89,28·96	87,50·09

* Excludes land revenue.
† The receipts are shown under " Receipts from Road and Water Transport Schemes " from 1949-50.
‡ Prior to 1949-50, the receipts were included under the revenue head " Miscellaneous " and the Working Expenses were shown under the expenditure head " Miscellaneous ".
§ The receipts were shown under " Miscellaneous " and " Extraordinary Receipts " up to the end of 1953-4.
‖ The subvention from Union Government for the development schemes relating to these departments have been shown under " Grants-in-aid from the Union Government ".
¶ Shown under " LI-A.—Receipts from Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works."
** The subvention from the Union Government relating to this head is shown under " Grants-in-aid from the Union Government."
†† Shown under " XXXVI-A.—Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works."
‡‡ Shown under " Union Excise Duties ".

REVENUE AND EXPENDITURE ON REVENUE ACCOUNT OF THE MADRAS STATE—*cont.*

Major heads.	1938–9.	1953–4.	1954–5.	1955–6.	1956–7.	1957–8.	1958–9.	1959–60.	1960–61. Budget Estimate.	1960–61. Revised Estimate.	Budget Estimate, 1961–2.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)
	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.
B. EXPENDITURE ON REVENUE ACCOUNT.											
Taxes on Income other than Corporation tax.	..	..	..	1·93	2·79	2·57	4·85	11·21	8·45	9·90	9·56
Land Revenue ..	25·36	87·96	79·42	80·09	88·58	1,12·08	1,72·83	1,68·78	1,66·03	1,68·05	91·94
Excise duties	32·18	63·23	38·02	6·13	6·75	7·04	6·24	5·53	4·18	5·45	‡
Stamps	4·72	22·52	12·84	15·33	18·03	20·31	20·84	24·17	21·89	26·33	27·37
Forest	40·17	75·70	63·75	64·25	57·75	55·90	61·21	70·43	66·17	76·20	79·16
Registration	29·13	47·73	38·25	38·76	37·45	36·78	37·74	40·20	33·83	43·93	45·51
Charges on account of Motor Vehicles Acts—											
Payment to local bodies.	72·77	90·49	63·15	66·06	63·74	60·46	60·31	60·21	60·36	55·85	†
Other departmental expenditure.	2·29		9·11	11·04	11·31	11·34	13·09	13·24	10·81	11·99	11·86
Sales tax	..	..	..	..	..	..	50·24	51·04	50·09	53·57	59·08
Other taxes and duties—											
Payment to local bodies.	..	1,22·64	63·39	77·51	91·10	1,01·02	1,36·53	1,50·08	1,45·00	1,60·00	†
Other departmental expenditure.	·64		45·41	46·27	47·92	48·58	2·36	2·13	2·57	2·30	3·33
Irrigation—Interest on works for which capital accounts are kept.	87·59	1,91·00	1,42·23	1,63·36	1,77·66	1,83·90	1,99·07	2,15·99	2,27·37	244·47	2,64·42
Irrigation—Other revenue expenditure financed from ordinary revenues.	80·09	1,19·20	95·07	1,18·38	2,72·00	1,58·31	1,01·03	1,00·02	96·91	110·42	1,02·72
Construction of irrigation, etc., works.	1·25	2·61	..	..	..	..	..	..	.	..	.
	——	——	——	——	——	——	——	——	——	——	——

Interest on debt and other obligations.	58·54	2,21·71	1,79·13	2,61·80	3,70·85	4,38·55	4,54·97	5,18·23	6,59·98	6,85·29	7,74·96
Deduct—Interest transferred to Commercial Departments.	−1,07·54	−3,96·61	−3,34·90	−4,05·57	−4,95·33	−2,83·78	−2,20·94	−2,41·04	−2,54·73	−2,76·47	−2,99·26
Net amount met out of ordinary revenues.	−49·00	−1,74·90	−1,55·77	−1,43·77	−1,24·48	1,54·77	2,34·03	2,77·19	4,05·25	4,08·82	4,75·70
Appropriation for reduction or avoidance of debt.	5·13	1,29·93	49·55	49·56	63·84	73·78	2,85·30	3,22·37	3,84·56	3,84·25	99·71
General Administration.	2,76·70	6,25·98	6,12·53	4,47·39	4,53·07	4,96·08	5,11·94	5,44·06	5,34·25	5,59·95	6,07·31
Administration of Justice.	90·63	1,61·74	1,24·94	1,27·23	1,25·72	1,24·11	1,35·58	1,38·02	1,36·44	1,43·21	1,45·77
Jails	23·22	1,34·12	93·49	84·83	91·14	95·85	1,04·61	1,22·80	1,09·41	1,28·35	1,29·39
Police	1,60·96	5,97·96	4,80·53	5,19·89	5,17·65	5,32·98	5,46·94	5,79·50	5,50·00	5,89·62	5,98·17
Ports and Pilotage ..	..	·01	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Scientific Departments.	·96	2·14	2·54	2·59	2·75	3·30	3·27	3·53	2·92	4·28	3·35
Education	2,61·98	10,53·07	9,19·13	10,93·30	10,26·98	11,15·68	12,21·99	15,14·70	15,50·12	17,41·75	20,61·90
Medical	98·14	3,43·91	3,03·85	3,24·03	3,57·55	3,89·23	4,41·59	4,91·54	4,80·27	5,35·75	5,48·46
Public Health	26·57	1,41·38	1,04·04	1,13·97	53·98	71·02	85·05	1,91·59	2,07·36	2,83·95	2,17·22
Agriculture	20·62	2,19·04	1,57·44	1,57·88	1,90·51	1,86·65	2,31·22	2,96·58	3,12·33	3,33·95	4,20·62
Animal Husbandry ..	12·85	48·55	40·15	41·02	51·92	65·19	73·70	97·05	1,11·04	1,20·63	1,33·02
Co-operation	13·82	66·82	78·75	1,08·19	1,52·96	1,50·79	1,68·38	2,05·05	1,87·93	1,97·53	2,25·62
Industries	27·54	1,76·42	1,58·91	1,77·09	1,99·69	2,34·70	3,17·94	4,36·11	4,88·83	3,13·22	3,34·10
Labour and Employment.	§	§	§	§	§	§	§	7·73	7·14	7·59	35·78
Capital outlay on Industrial Development.	..	·66	·01	..	..	..	..	..	..	..	..
Aviation	..	·43	·31	·26	·35	..	..	..	..	..	..
Miscellaneous departments.*	21·11	2,06·51	1,66·98	1,89·89	2,48·05	3,00·18	3,29·03	4,02·58	3,92·41	4,56·61	3,91·11
Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works.	‖	‖	‖	‖	‖	‖	‖	‖	‖	‖	5,01·16
Civil Works	1,19·70	6,49·39	4,10·77	5,02·64	4,54·24	4,22·64	5,68·13	6,38·15	6,19·79	7,41·36	8,05·51

* Includes expenditure on Harijan Uplift including concessions to Backward Classes as shown below :—

..	..	98·14	1,17·77	1,58·15	2,13·41	2,35·94	3,06·26	2,33·61	3,55·17	3,05·53

† Include under "Other Miscellaneous Contributions and Assignments". ‡ Included under "Sales Tax". § Shown under "Miscellaneous Departments".

‖ Shown under "63-B. Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works".

REVENUE AND EXPENDITURE ON REVENUE ACCOUNT OF THE MADRAS STATE—*cont.*

Major heads.	1938-	1953-4.	1954-5.	1955-6.	1956-7.	1957-8.	1958-9.	1959-60.	1960-61. Budget Estimate.	1960-61. Revised Estimate.	Budget Estimate, 1961-2.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)
	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.
B. EXPENDITURE ON REVENUE ACCOUNT—*cont.*											
Interest on Capital Outlay on Electricity Schemes.	18·92	1,96·94	1,81·96	2,25·99	2,39·23	83·83	..	..	..	..	..
Other revenue expenditure connected with Electricity Schemes.	..	2·84	·21	—·74	—1·49	—·30	..	..	..	..	..
Famine	16·04	92·72	11·43	96·10	29·83	36·61	57·11	70·69	53·09	74·99	14·40
Territorial and Political Pension.	..	..	..	..	·01	·02	·02	·01	·02	·02	·02
Privy purses and allowances of Indian Rulers.	..	6·33	1·87	·97	·71	·76	·69	·73	·74	·73	·73
Superannuation allowances and Pensions.	97·12	1,78·65	1,37·23	1,40·97	1,33·61	1,24·76	1,35·02	1,40·85	1,41·17	1,46·69	1,63·68
Commutation of Pensions.	..	10·91	10·59	5·08	7·27	7·25	10·96	4·55	8·95	7·87	5·34
Stationery and Printing.	27·07	1,13·74	1,01·12	85·77	1,13·22	1,02·50	1,03·87	1,21·38	1,20·21	1,31·18	1,29·20
Miscellaneous—											
Expenditure on Bus Service.	..	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Other items ..	4·45	96·12	18·69	76·55	70·38	1,06·57	1,12·60	1,61·28	85·26	1,34·35	97·14
											1,93·77
Miscellaneous contributions and assignments.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	
Extraordinary charges— Net outlay on State Trading Schemes transferred to the Revenue Account.	..	†	†	†	†	†	†		†	†	[illegible]
Other items ..	..	36·02	17·47	6·44	2·71	2·24	2·69	9·70	2·09	2·39	2·20
Total ..	..	36·02	17·47	6·44	2·71	2·24	2·69	9·70	2·09	2·39	2·20

Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works.	..	..	40·11	3,33·53	2,99·68	2,35·47	2,86·47	3,07·88	3,30·51	3,38·64	‡
Transfer to Revenue Reserve Fund.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Civil Defence	..	20·89	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Grand total ..	16,09·72	59,63·83	47,24·52	54,55·81	56,86·66	59,15·02	68,35·37	80,57·70	81,20·88	88,06·24	90,35·33
nal Revenue Surplus (+) or Deficit (—).	+ 3·73	— 8,83·10	— 3,91·64	— 2,46·33	— 63·45	+ 3,41·34	+ 1,59·70	+ 52·95	— 33·65	+1,22·72	— 2,85·24

• Working Expenses of the Madras City Bus Service are taken in deduction of the receipts from 1949–50.

† Shown under Capital Account. The figures are—

	2,54·38	11,66·50	— 3,68·74	— 5,25·05	76·00	1,18·27	— 92·56	34·55	1,35·83	55·38

‡ Shown under "47-A: Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works".

APPENDIX II TO THE BUDGET SPEECH.

[The figures up to the end of 1953-4 include those relating to the Andhra areas. The figures from 1956-7 take into account the Reorganization of States from the 1st November 1956.]

DETAILS OF CAPITAL EXPENDITURE.

Description of the scheme.	Approximate estimated cost.	1946-7 to 1954-5.	1955-6.	1956-7	1957-8.	1958-9.	1959-60.	Total, 1946-7 to 1959-60.	Budget Estimate, 1960-1.	Revised Estimate, 1960-61.	Budget Estimate, 1961-2.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)
	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.
A. IRRIGATION, NAVIGATION, ETC., SCHEMES.											
Lower Bhavani Project.	9,96·00	10,10·59	10·07	16·52	·83	— ·61	— 4·95	10,32·45	— ·78	1·25	3·13
Mettur Canals Scheme.	2,67·00	1,40·78	20·56	9·36	7·13	3·31	·50	1,81·64	3·36	·69	3·37
Malampuzha Project.	4,42·00	3,95·00	28·94	14·79	..	..	..	4,38·73	..	..	..
Manimuthar Project ..	3,98·00	2,90·24	1,01·97	92·43	40·24	14·14	— 6·15	5,32·87	— 9·19	—8·30	—12·03
Araniar Project ..	1,04·00	28·48	45·62	18·34	6·64	·88	·01	99·97	..	— ·06	..
Walayar Project ..	1,00·00	67·07	27·85	4·25	..	..	..	99·17	..	..	..
Mangalam Project ..	88·65	30·77	19·92	8·96	..	..	..	59·65	..	..	..
Amaravathi Project ..	2,97·00	52·38	84·45	1,03·30	78·22	14·12	— 5·53	3,27·44	— ·05	—·10	..
Vaigai Reservoir Project.	3,00·00	35·47	48·52	34·55	32·56	19·42	— 16·92	1,53·60	4·65	27·55	5·21
Sathanur Project ..	2,89·00	13·74	68·96	90·40	50·49	14·29	5·22	2,43·10	1·74	3·11	— ·94
Krishnagiri Project ..	1,84·00	3·62	37·30	58·33	38·96	18·24	3·53	1,59·98	·55	2·44	3·03
Kattalai High Level Canal Scheme.	1,56·65	..	..	1·72	15·34	57·79	98·85	1,73·70	21·87	31·69	5·90
Pullambadi Canal Scheme.	1,42·43	..	..	1·91	16·09	61·53	86·43	1,68·96	21·23	21·45	7·10
Vidur Reservoir Project.	61·37	..	..	..	3·50	30·03	25·15	58·68	2·99	1·42	4·77
Meenakarai Reservoir Project.	49·56	..	..	·47	..	..	..	·47	..	..	..
Parambikulam-Aliyar Project.	30,00·00	..	..	..	..	·92	1,51·84	1,52·76	1,00·00	2,21·53	3,76·59
Works under the special minor irrigation programme including Tank Improvement Scheme.	..	3,88·94	72·74	55·29	55·29	85·70	1,38·51	7,96·38	94·49	1,10·62	1,45·58

Other Irrigation Schemes (Productive and Unproductive).	*	2,77·24	1·49	3·39	26·15	32·99	46·99	3,88·25	36·12	54·36	38·25
Irrigation Projects transferred to Andhra and Mysore States.	*	18,73·97	†	†	†	†	..	18,73·97		..	..
Pro rata charges on Establishments and Tools and Plant.	..	31·47	2·08	2·23	2·66	·62	3·74	42·80	·51	2·37	2·47
Total ..		46,39·76	5,70·47	5,16·65	3,74·10	3,56·37	5,27·22	69,84·57	2,77·52	4,70·02	5,82·90
B. CAPITAL OUTLAY ON ELECTRICITY SCHEMES. ‡											
Moyar Hydro-Electric Scheme.	..	3,76·01	13·54	11·35	2·57	..	..	4,08·47	..	..	..
Pykara Hydro-Electric Scheme.	..	9,02·58	2,29·24	1,90·83	60·18	..	..	13,82·83	..	..	..
Mettur Hydro-Electric Scheme.	..	7,02·73	2,76·84	2,50·19	59·45	..	..	12,89·21	..	..	..
Papanasam Hydro-Electric Scheme.	..	5,89·42	1,64·71	2,69·72	70·64	..	..	10,94·49	..	..	..
Periyar Hydro-Electric Scheme.	10,48·00	16·59	80·44	1,81·82	75·83	..	..	3,54·68	..	..	..
Kundah Hydro-Electric Scheme.	..	..	14·15	1,63·92	43·59	..	..	2,21·66	..	..	..
Madras-Thermal Electric System.	..	10,14·28	2,84·94	2,31·82	70·56	..	..	16,01·60	..	..	..
Other Minor Schemes.	..	62·08	..	..	..	..	..	62·08		..	..
Schemes transferred to Andhra and Mysore States.	..	15,69·08	†	..	..	..	..	15,69·08	..	..	..
Lumpsum provision for payment of compensation for acquisition of electrical undertakings of local authorities and private companies.	..	— 44·76	38·32	47·41	·30	..	..	41·27	..	..	..
Total ..		51,88·01	11,07·18	13,47·06	3,83·12	..	..	80,25·37	..	..	..

* Consists of several works some of which have been completed, while others are in progress. Hence no estimated cost is given.

† Does not relate to the present Madras State.

‡ The expenditure is incurred by the State Electricity Board with effect from 1st July 1957.

DETAILS OF CAPITAL EXPENDITURE—*cont.*

Description of the scheme.	Approximate estimated cost.	1946-7 to 1954-5.	1955-6.	1956-7.	1957-8.	1958-9.	1959-60.	Total, 1946-7 to 1959-60.	Budget Estimate, 1960-1.	Revised Estimate, 1960-1.	Budget Estimate, 1961-2.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)
	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.
C. INDUSTRIAL DEVELOPMENT SCHEMES.											
Cinchona Plantations.	..	1,05·50	3·57	3·33	4·09	4·06	3·64	1,24·19	6·30	3·71	7·00
Kerala Soap Institute.	..	1·11	·18	·01	..	..	..	1·30	..	..	..
Government Industrial Engineering Workshop.	..	·02	..	..	..	·96	..	·98	..	..	..
Fish Liver Oil Industry.	..	1·35	·31	·04	..	..	..	1·70	..	..	..
Madras Vegetable Ghee Factory.	..	12·57	·01	·03	..	..	..	12·61	..	..	..
Government Silk Filatures.	..	3·69	·14	·01	..	..	..	3·84	..	..	..
Polytechnics	..	46·11	2·48	3·95	13·34	— 7·32	..	58·06	..	..	..
Artesian Wells ..	..	14·74	·01	·09	..	1·33	3·03	19·20	8·50	8·50	9·00
Shares in Fertilizers and Chemicals, Limited, Travancore.	..	21·00	..	..	..	..	..	21·00	..	..	..
Shares in Madras Industrial Investment Corporation, Madras.	..	1,02·00	19·42	..	..	..	..	1,21·65	..	..	..
Shares in Dhrangdhara Chemical Works.	..	..	5·00	..	..	5·00	..	10·00	..	..	..

Shares in State Warehousing Corporation.	..	..	..	..	..	10·00	..	10·00	..	1·00	6·00
Shares in Co-operative Sugar Factories.	..	1·50	..	25·00	..	10·00	..	36·50	..	20·00	35·00
Other Shares	..	..	·10	30·36	14·20	49·80	6·50	1,00·96	11·45	9·45	15·50
Industrial Housing ..	..	..	7·82	19·34 / — 9·97	9·43 / — 2·49	21·74 / — 8·20	15·64 / — 7·78	45·53	20·00 / — 7·14	19·49 / — 7·59	20·00 / — 8·00
Industrial Estates ..	..	..	4·19	8·92	38·57	30·11	33·76	1,15·55	30·41	48·74	76·46
Small-scale and Village Industries.	..	..	..	14·58	65·26	52·13	60·54	1,92·51	74·69	36·25	1,37·04
Stationery and Printing.	..	..	..	2·38	4·03	1·17	1·68	9·26	..	·77	3·93
Bulk acquisition of lands for Housing Schemes.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	1,00·00
Tractor Hiring Schemes.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	21·87	8·75
Other items	..	29·82	2·91	6·15	2·20	14·46	1,68·60	2,24·14	8·00	86·97	18·82
Lumpsum deduction for probable savings.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	— 50·00
Total ..		3,39·41	46·14	1,04·22	1,68·86	1,64·74	2,85·61	11,08·98	1,52·21	2,49·16	3,79·50

D. CAPITAL OUTLAY ON ROAD TRANSPORT SCHEMES.

Madras City Bus Service.	..	98·07	36·54	68·09	22·59	30·83	69·23	3,25·40	54·40	75·75	1,01·29

E. CAPITAL OUTLAY ON CIVIL WORKS.

Buildings	..	4,20·09	52·15	1,02·20	1,50·63	1,93·88	2,47·88	11,66·83	2,83·41	3,02·51	3,92·19
Road Works (including tools and plant and establishment).	..	..	..	43·25	72·94	75·58	1,12·14	3,03·91	97·19	1,24·98	1,12·88
Grants to Local Bodies for Water-supply.	..	..	..	14·75	16·30	— 2·14	— 2·14	26·77	— 2·14	— 2·14	— 2·14
Grants to Local Bodies for Road Works.	..	..	..	26·13	31·49	— 3·96	— 3·96	49·70	— 3·95	— 3·96	— 3·93
Pro rata charges for Establishments.	..	..	..	6·86	13·56	12·01	15·70	48·13	25·05	25·49	28·7[illegible]
Lumpsum deductions for probable savings.	..	..	..	..	..	..	..	..	— 29·30	— 35·37	— 55·19
Total ..		4,20·09	52·15	1,93·19	2,84·92	2,75·37	3,69·62	15,95·34	3,70·26	4,11·51	4,72·50

DETAILS OF CAPITAL EXPENDITURE—*cont.*

Description to the scheme.	Approximate estimated cost.	1946–7 to 1954–5.	1955–6.	1956–7.	1957–8.	1958–9.	1959–60.	Total, 1946–7 to 1959–60.	Budget Estimate, 1960–1.	Revised Estimate, 1960–1.	Budget Estimate, 1961–2.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)
	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.
F. COMPENSATION TO ZAMINDARS.											
Advance compensation and interim payments.	..	5,30·94	10·30	13·43	3·98	68·64	82·40	7,09·69	90·50	1,25·38	81·00
G. CAPITAL OUTLAY ON OTHER WORKS.											
Buildings, machinery, etc., for the Agriculture, Animal Husbandry and Miscellaneous, etc., departments.	..	..	..	1·53	1·83	18·47	3·30	25·13	17·66	7·02	21·64
Other Grants-in-aid ..	..	..	..	4·46	15·01	−1·32	−1·30	16·85	−1·32	−1·32	−1·32
Total ..	..	..	..	5·99	16·84	17·15	2·00	41·98	16·34	5·70	20·32
H. CAPITAL OUTLAY ON FORESTS.											
Forest Works ..	..	..	..	7·54	17·55	19·51	24·05	68·65	29·33	30·98	37·02
I. CAPITAL OUTLAY ON IMPROVEMENTS TO PUBLIC HEALTH.											
Sanitary Works (Stocks).	..	..	..	−18·17	11·33	−17·41	−2·72	−26·97	11·39	−1·24	39·75
Rural Water-supply Schemes.	..	..	..	32·98	42·27	40·07	57·00	1,72·32	31·65	54·28	28·00
National Water-supply and Sanitation.	..	..	..	9·49	14·61	30·67	30·47	85·24	15·26	−11·37	7·41
Grants to Madras Corporation for Water-supply.	..	..	..	7·29	11·17	−1·26	−1·26	15·94	−1·26	−1·26	−1·26
Deepening of Wells ..	..	..	..	..	·11	·66	3·42	4·19	..	2·58	..
Total ..	..	..	..	31·50	79·49	52·73	86·91	2,50·72	57·04	42·99	73·90
J. CAPITAL OUTLAY ON AGRICULTURAL IMPROVEMENTS AND RESEARCH.											
Acquisition of lands for State Seed Farms.	..	..	..	..	2·70	2·67	0·74	..	3·00	0·33	5·15

APPENDIX II-A TO THE BUDGET SPEECH.

[The figures up to the end of 1953-4 include those relating to the Andhra areas. The figures from 1956-7 take into account the reorganization of States from the 1st November 1956.]

CAPITAL EXPENDITURE OUTSIDE THE REVENUE ACCOUNT OF THE MADRAS STATE—DETAILS GIVEN BY MAJOR HEADS.

Major heads.	1946-7 to 1954-5.	1955-6.	1956-7.	1957-8.	1958-9.	1959-60.	Total 1946-7 to 1959-60.	Budget Estimate, 1960-1.	Revised Estimate, 1960-1.	Budget Estimate, 1961-2.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)
	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.
Payment of Compensation to land-holders, etc., on the abolition of the Zamindari system.	5,30·95	10·30	13·43	3·98	68·64	82·40	7,09·70	90·50	1,25·38	81·00
Capital Outlay on Forests ..	..	..	7·54	17·55	19·51	24·05	68·65	29·33	30·98	37·02
Construction of Irrigation, Navigation, Embankment and Drainage Works.	35,06·18	5,70·47	4,60·11	3,08·07	2,57·59	3,74·81	54,77·23	1,71·51	3,44·96	4,20·32
Construction of Irrigation, Navigation, Embankment and Drainage Works—Non-Commercial.	..	..	56·53	66·03	98·78	1,52·41	3,73·75	1,06·01	1,25·06	1,62·58
Capital Outlay on Improvements to Public Health.	..	..	31·59	79·49	52·73	92·35	2,56·16	57·04	42·99	73·90
Capital Outlay on Schemes of Agricultural Experiment and Research.	..	..	..	2·70	2·67	·74	6·11	3·00	·33	5·15
Capital Outlay on Industrial Development.	2,67·46	28·88	58·77	38·53	74·24	1,72·42	6,40·30	25·75	1,06·70	73·00
Capital Account of Civil Works outside the Revenue Account.	4,20·86	52·15	1,93·19	2,84·92	2,75·37	3,09·62	15,96·11	3,70·26	4,11·51	4,72·50
Capital Outlay on Electricity Schemes.	44,03·75	11,07·18	13,47·06	3,83·12	..	..	72,41·11	..	..	..
Capital Account of other Works outside the Revenue Account.	1,04·47	17·26	51·44	1,47·17	1,07·65	1,16·48	5,44·47	1,42·80	1,49·48	3,23·14
Capital Outlay on Road Transport Schemes outside the Revenue Account.	84·63	36·54	68·09	22·59	30·88	69·23	3,11·96	54·40	75·75	1,01·29
Payments of Commuted Value of Pensions.		..	..	..	..	..	..	..	..	..
Capital Outlay on Schemes of Government Trading.	—23,76·86	—5,25·05	76·00	1,18·27	1,48·78	—92·56	—26,51·42	34·55	1,35·83	55·38
Total ..	69,41·44	12,97·73	23,63·75	14,72·42	11,36·84	13,61·95	1,45,74·13	10,85·15	15,48·97	18,10·28

[25th February 1961]

APPENDIX III TO THE BUDGET SPEECH.

Statement showing the Debt Position.

(i) OPEN MARKET LOANS.

When issued.	Description of loan.	Total amount issued.	Amount outstanding on 30th September 1953.	Amount outstanding on 31st October 1956.	Amount outstanding on 31st March 1960.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
		RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.
A. Loans raised before the 1st October 1953.					
September 1937 and September 1940.	3% Loan, 1952, I and II issues.	2,33·54	·80	·28	·12
September 1938 ..	3% Loan, 1953 ..	1,51·29	15·20	·48	·28
June 1939	3% Loan, 1959 ..	1,50·00	1,23·96	1,23·96	1·22
September 1942 ..	3% Loan, 1955 ..	1,25·00	1,23·25	·15	·02
September 1943 ..	3% Loan, 1956 ..	1,25·10	1,25·10	3·12	·09
August 1944	3% Loan, 1958 ..	1,10·00	1,07·95	1,07·92	·24
September 1945 ..	3% Loan, 1960 ..	3,00·00	2,78·44	2,78·44	2,78·44
September 1946 ..	2¾% Loan, 1961 ..	4,09·30	3,81·77	3,81·77	3,81·77
July 1950	3% Development Bonds, 1960.	4,39·75	4,38·25	4,38·25	4,38·25
September 1951 ..	3½% Loan, 1962 ..	3,01·49	3,01·49	3,01·49	3,01·49
August 1952	4% Loan, 1964 ..	5,24·81	5,24·81	5,24·81	5,24·81
July 1953	4% Loan, 1963 ..	10,33·71	10,33·71	10,33·71	10,33·71
	Total—*A*. ..	39,03·99	34,54·73	31,94·38	29,60·44

B. Loans raised from 1st October 1953 to 31st October 1956.

When issued.	Description of loan.	Total amount issued.	Amount outstanding on 31st October 1956.	Amount outstanding on 31st March 1960.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.
August 1955 ..	4 per cent loan, 1967 ..	10,47·17	10,47·17	10,47·17
September 1956 ..	4 per cent loan, 1968 ..	13,83·56	13,83·56	13,83·56
	Total—*B*. ..	24,30·73	24,30·73	24,30·73

C. Loans raised after 1st November 1956.

When issued.	Description of loan.	Total amount issued.
(1)	(2)	(3)
		RS LAKHS.
July 1958	4½ per cent loan, 1970	5,55·57
August 1959	4 per cent loan, 1971	8,72·75
August 1960	4 per cent loan, 1969	12,20·00

Statement showing the Debt Position—*cont.*

(ii) SPECIAL IRREDEEMABLE LOANS.

	Amount.
	RS
(1) Four bonds bearing interest at 8 per cent per annum issued between the years 1796 and 1807	1,33,000
(2) Two bonds bearing interest at 6 per cent per annum issued in the years 1795 and 1817	10,500
(3) A deposit bearing interest at 6 per cent per annum received in 1817 ..	41,770
(4) A deposit bearing interest at 4 per cent per annum (now treated as an Endowment for the Stanley Hospital, Madras)	66,878
Total—(ii) ..	2,52,148 or 2·52 lakhs.
Share of the present reorganized Madras State in respect of the irredeemable loans in the population ratio	1·29 lakhs.

Summary of the debt position as on 31st March 1960.

	RS LAKHS.
(1) Share of Madras in the outstanding balance of open market loans raised before 30th September 1953	15,72·16
(2) Share of Madras in the outstanding balance of the open market loans raised after 1st October 1953 and before 31st October 1956 ..	19,78·61
(3) Loans raised after 1st November 1956	14,28·32
	49,79·09
(4) Share of Madras in the open market loans raised by the Travancore-Cochin State before 31st October 1956	55·17
(5) Total liability on account of open market loans as on 31st March 1960.	50,34·26
(6) Total liability as on 31st March 1960 on account of open market loans and Special Irredeemable Loans	50,35·55
(7) Total liability on 31st March 1960 on account of loans from the Government of India (details on next page)	1,16,14·30
(8) Total liability on 31st March 1960 on account of loans from autonomous bodies	3,95·68
(9) Grand total of outstanding debt on 31st March 1960	1,70,45·53

[25th February 1961

Statement showing the Outstanding Balance on 31st March 1960 of Loans taken from the Government of India.

[The figures for the period prior to 1st November 1956 represent the provisional share of the present reorganized Madras State in the population ratio.]

A. LOANS RECEIVED BY THE MADRAS GOVERNMENT.

	Balance on 31st March 1960 of loans sanctioned.				
	Prior to 14th August 1947.	From 15th August 1947 to 30th September 1953.	From 1st October 1953 to 31st October 1956.	From 1st November 1956 to 31st March 1960.	Total.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.
Pre-autonomy consolidated debt.	1,38·21	..	..	..	1,38·21
Industrial Housing Schemes.	..	..	..	28·90	28·90
Interest-free loans ..	..	..	1,00·47	21·97	1,22·44
Expansion of power facilities, etc.	..	..	2,10·15	1,35·41	3,45·56
Share of Small Savings Collections.	..	..	1,10·30	8,29·39	9,39·69
Other loans—					
Loans bearing interest at less than 3 per cent.	..	4,59·10	..	..	4,59·10
All other items ..	..	18,13·42	16,52·93	60,15·63	94,81·98
Total ..	1,38·21	22,72·52	20,73·85	70,31·30	1,15,15·88

B. LOANS RECEIVED BY THE FORMER TRAVANCORE-COCHIN GOVERNMENT.

	Balance on 31st March 1960 of loans sanctioned.		
	Prior to 14th August 1947.	From 15th August 1947 to 31st October 1956.	Total.
(1)	(2)	(3)	(4)
	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.
Share in the outstanding balance of loans received by the former Travancore-Cochin State prior to 1st November 1956—			
Pre-autonomy debt	1·63	..	1·63
Interest-free loans	..	1·70	1·70
Industrial Housing Schemes	..	·07	·07
Share of Small Savings Collections	..	1·96	1·96
Other loans	..	93·06	93·06
Total ..	1·63	96·79	98·42
Grand total ..			1,16,14·30

25th February 1961]

APPENDIX IV TO THE BUDGET SPEECH.

[For further details, please *see* the Supplement on the Third Five-Year Plan.]

STATEMENT SHOWING THE DETAILS OF EXPENDITURE ON PLAN SCHEMES OF THE MADRAS STATE UNDER THE THIRD FIVE-YEAR PLAN.

Main heads of development.	Total provision (1961—66).	Budget Estimate, 1961–62.
(1)	(2)	(3)
	RS LAKHS.	RS LAKHS.
I. Agriculture and Community Development—		
Agricultural Production	9,81	1,39
Land Development	1,01	15
Minor Irrigation Projects	12,80	2,74
Animal Husbandry	3,52	46
Dairying and Milk-supply	2,75	98
Fisheries	2,22	33
Forests	2,12	29
Soil Conservation	2,50	44
Marketing and Warehousing	25	6
Community Development Projects	20,47	3,66
Co-operation	4,71	97
Total—I. ..	62,16	11,47
II. Irrigation and Power—		
Irrigation	27,42	4,14
Power Projects	100,19	15,51
Total—II. ..	127,61	19,65
III. Industry—		
Large and Medium Industries	3,35	9
Handlooms	8,00	1,55
Small-scale Industries	8,00	2,02 (Small-scale Industries and Industrial Estates together)
Industrial Estates	3,20	
Handicrafts	60	12
Coir	15	3
Sericulture	13	3
Khadi and Village Industries	8	..
Total—III. ..	23,51	3,84

[25th February 1961

STATEMENT SHOWING THE DETAILS OF EXPENDITURE ON PLAN SCHEMES OF THE MADRAS STATE UNDER THE THIRD FIVE-YEAR PLAN—*cont.*

Main heads of development.	Total provision (1961—66).	Budget Estimate, 1961-62.
(1)	(2)	(3)
	RS LAKHS.	RS LAKHS.
IV. Transport and Communication—		
Roads	11,00	1,87
Tourism	25	2
Total—IV. ..	11,25	1,89
V. Education—		
Education	25,43	2,31
Technical Education and Cultural Activities ..	6,73	1,19
Total—V. ..	32,16	3,50
VI. Health—		
Water-supply and Drainage—Corporation ..	2,00	92
Water-supply—Urban	7,50	1,47
Water-supply—Rural	1,50	40
Other Health Schemes	10,50	2,60
Total—VI. ..	21,50	5,39
VII. Welfare of Backward Classes	3,26	57
VIII. Social Welfare	52	3
IX. Labour Welfare	1,33	20
X. Housing and Urban Development	7,00	1,21
XI. Miscellaneous	59	12
Grand Total ..	2,90,89	47,87

LIST OF AGENTS FOR THE SALE OF MADRAS GOVERNMENT PUBLICATIONS.

IN MADRAS CITY.

Messrs. ACCOUNT TEST INSTITUTE, Egmore, Madras-8.
Messrs. CITY BOOK COMPANY, Madras-4.
Messrs HIGGINBOTHAMS, LIMITED, Madras-2.
Messrs. NEW CENTURY BOOK HOUSE, Madras-2.
Messrs. P. VARADACHARI & Co., Madras-1.
Messrs. THE SOUTH INDIA SAIVA SIDDHANTA WORKS PUBLISHING SOCIETY Madras-1.
Messrs. VENKATARAMA & Co., Madras-1.
Messrs. M. DORAISWAMY MUDALIAR & Co., Madras-1.
Messrs. C. SUBBIAH CHETTY & SONS, Madras-5.
Sri S. S. SRINIVASARAGHAVAN, Royapetta, Madras-14.
Messrs. THE FREE INDIA CO-OPERATOR'S AGENCY, Madras-4.
Messrs. PALANI & Co., Triplicane, Madras-5.
Messrs. MOORTHY PUBLICATIONS, Alwarpet, Madras-18.

IN MUFASSAL OF MADRAS STATE.

Messrs. AMUTHU BOOK DEPOT, BOOKSELLERS, Dhasarpuram P.O., Chingleput district.
Sri E. M. GOPALAKRISHNA KONE, Madurai, Madurai district.
Messrs. THE ORIENTAL BOOK HOUSE, Madurai.
Messrs. VIVEKANANDA PRESS, PRINTER, PUBLISHER AND BOOKSELLER, Madurai.
J. J. M. BOOK DEPOT AND STATIONERY EMPORIUM, Madurai.
Sri A. VENKATASUBBAN, Vellore, North Arcot district.
Messrs. MUTHAMIZH MANRAM, Mayuram.
Messrs. BHARATHA MATHA BOOK DEPOT, Thanjavur, Thanjavur district.
Messrs. P. V. NATHAN & Co., Kumbakonam, Thanjavur district.
Messrs. APPAR BOOK STALL, Thanjavur.
Messrs. P. N. SWAMINATHASIVAM & Co., Pudukkottai, Tiruchirappalli district.
Messrs. PALANI PRACHURAM, BOOKSELLERS, Clock Tower, Pudukkottai.
Messrs. S. KRISHNASWAMI & Co., Tiruchirappalli district.
Messrs. PALANIAPPA BROTHERS, Tiruchirappalli district.
Sri M. DURAIRAJ, CENTRAL STORES, Main Road, Manapparai, Tiruchirappalli district.
Sri S. S. SULTAN MOHAMED, Alangudi, Tiruchirappalli district.
Sri S. R. SUBRAMANIA PILLAI, Tirunelveli, Tirunelveli district.
Messrs. NELLAI PUTHAKA NILAYAM, BOOK SELLERS, 10, Thava Mana Buildings, Tirunelveli Junction.
Sri B. ARULDOSS, Villupuram Town, South Arcot district.
Sri V. B. GANESAN, Villupuram, South Arcot district.
Messrs. C. P. S. BOOK SHOP, Chidambaram.
Messrs. THE EDUCATIONAL SUPPLIES COMPANY, Coimbatore (R.S. Puram).
Messrs. VASANTHAM STORES, BOOKSELLERS, Cross-cut Road, Coimbatore.
Messrs. MERCURY BOOK COMPANY, 223, Raja Street, Coimbatore.
Messrs. SIVALINGA VILAS, BOOK DEPOT, Erode, Coimbatore district.
Messrs. ARIVU NOOLAGAM, BOOKSELLERS, Market, Ootacamund, Nilgiris.
Sri S. M. JAGANNATHAN, BOOKSELLER AND PUBLISHER, Nagercoil, Kanyakumari district.

IN OTHER STATES.

Messrs. U. R. SHENOY & SONS, Mangalore, South Kanara district.
Messrs. HAJEE K. P. AHMED KUNHI & BROS., Cannanore, North Malabar district.
Messrs. THE S.S. BOOK EMPORIUM, BOOKSELLERS, " Mount-Joy " Road, Basavangudi, Bangalore-4
Messrs. PEOPLE'S BOOK HOUSE, Mysore.
Messrs. H. VENKATARAMIAH & SONS, VIDYANIDHI BOOK DEPOT, Mysore, South India.
Messrs. PANCHAYAT SAMACHAR, Gutala, West Godavari district.
Messrs. BOOK-LOVERS (PRIVATE), LIMITED, Guntur and Hyderabad.
Sri D. SREEKRISHNAMURTHY, Ongole, Guntur district.
Messrs. JANATHA AGENCIES, BOOKSELLERS, Gudur.
Messrs. M. SESHACHALAM & Co., Masulipatnam, Krishna district.
Messrs. THE COMMERCIAL LINKS, Governorpet, Vijayavada, Krishna district.
Messrs. TRIVENI PUBLISHERS, Masulipatnam, Krishna district.
Messrs. GUPTHA BROTHERS, Visakhapatnam.
Messrs. JAIN BOOK AGENCY, New Delhi-1
Messrs. INTERNATIONAL BOOK HOUSE, Trivandrum.
Messrs. C. M. JOSEPH & SONS, Trichur.
Messrs. THE CRYSTAL PRESS, BOOKSELLERS, Martandam P.O., S. Travancore.
Messrs. THE BOOK AND REVIEW CENTRE, Vijayavada.
Messrs. THE B. H. U. PRESS, BOOK DEPOT, Banares.
Messrs. B. S. JAIN & Co., 71, Abupura, Muzaffarnagar (U.P.).
Messrs. ANDHRA UNIVERSITY GENERAL CO-OPERATIVE STORES, LIMITED, Waltair.
Messrs. BALAKRISHNA BOOK Co., Hazratganj, Lucknow.

1266

PRINTED AND PUBLISHED BY THE CONTROLLER OF STATIONERY AND PRINTING, MADRAS ON THE AUTHORITY OF THE SPEAKER, OF THE LEGISLATIVE ASSEMBLY

AS

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS